

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษา
ประเทศคอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Factors contributing to success and failure of anti-corruption in Latin America:
a case study of Costa Rica, Chile, Brazil, Argentina and Uruguay

Miss Ardsanard Kuntha

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics Program in Economics

Faculty of Economics

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการ
ต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษาประเทศ
คอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย

โดย

นางสาวอาศนาฏ กันทา

สาขาวิชา

เศรษฐศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธาณี ชัยวัฒน์

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.วราวุธ สุวรรณระดา)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธาณี ชัยวัฒน์)

.....กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. อิศรา ศานติศาสน์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ ก้องกีรติ)

อาศนาฎ กัณฑา : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษาประเทศคอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และอุรุกวัย (Factors contributing to success and failure of anti-corruption in Latin America: a case study of Costa Rica, Chile, Brazil, Argentina and Uruguay) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. ธาณี ชัยวัฒน์, หน้า.

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศคอสตาริกา ประเทศชิลี ประเทศบราซิล ประเทศอาร์เจนตินา และประเทศอุรุกวัย โดยใช้แนวคิดการจัดรูปแบบโครงสร้างองค์กรในการวิเคราะห์ พร้อมทั้งศึกษาประสิทธิผลและสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการปราบปรามการคอร์รัปชันโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสาร บทความ ทั้งในส่วนของการต่อต้านการคอร์รัปชัน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของข้อมูลทางด้านประสิทธิผลขององค์กร ได้ใช้ข้อมูลดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ

จากการศึกษาพบว่า โครงสร้างขององค์กร การคัดเลือกบุคลากร อำนาจหน้าที่ขององค์กร กลไกในการบังคับใช้กฎหมาย งบประมาณขององค์กร ความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา การตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน และบทบาทของสื่อในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เป็นสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการปราบปรามการคอร์รัปชันในแต่ละประเทศ ซึ่งเป็นผลให้ค่าคะแนนความโปร่งใสของแต่ละประเทศได้รับการจัดอันดับขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติแตกต่างกัน

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5685170029 : MAJOR ECONOMICS

KEYWORDS: ORGANIZATIONAL STRUTURE ANTI-CORRUPTION AGENCY

ARDSANARD KUNTHA: Factors contributing to success and failure of anti-corruption in Latin America: a case study of Costa Rica, Chile, Brazil, Argentina and Uruguay. ADVISOR: ASST. PROF. THANEE CHAIWAT, Ph.D., pp.

The purposes of this research are to study the organizational structures and characteristics relating to corruption of five Latin American countries, i.e. Costa Rica, Chile, Brazil, Argentina and Uruguay, by applying organizational structure concept in the analysis, and to study the effectiveness and reasons for success and failure in suppression of corruption, by using secondary data from documents and articles, both from anti-corruption organizations and relevant research. With respect to information on organizational effectiveness, the Transparency International's Corruption Perception Index was used.

According to the study, it was found that the organizational structure, personnel selection, organization's powers and duties, law enforcement mechanisms, organization's budget, government's determination to solve problems, people's awareness of their role in political participation, people's channels of information access, and media's role in information presentation, are the causes of the success and failure in the suppression of corruption in each country, which also result in different transparency scores received by each country from the Transparency International's rankings.

Field of Study: Economics

Student's Signature

Academic Year: 2016

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.ธานี ชัยวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้และเป็นผู้ให้คำแนะนำตลอดการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน รวมถึงประธาน กรรมการศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร คณะกรรมการศาสตราจารย์ ดร.อิศรา ศานติศาสน์ และ ผศ.ดร.ประจักษ์ ก้องกีรติ ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย ฉบับนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณบุคคลใกล้ชิดทั้งบิดา มารดา และเพื่อน ทั้งในคณะ และนอกคณะที่คอยสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่น มานะ อดทน พยายาม จนสามารถทำงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์ทั้งหมดของงานวิจัยฉบับนี้ ให้แก่ผู้มีพระคุณ ทั้งหลาย และหากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	10
สารบัญภาพ	11
บทที่ 1 บทนำ	13
1.1. ความสำคัญและสภาพของปัญหา.....	13
1.2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา.....	24
1.3. ขอบเขตการศึกษา.....	24
1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	25
1.5. ปัญหาการวิจัย	25
1.6. สมมติฐานการวิจัย	25
1.7. ระเบียบวิธีวิจัย.....	26
บทที่ 2 วรรณกรรมปริทัศน์	28
2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์ปชั่น	28
2.2. ตัวอย่างขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านคอร์ปชั่น.....	35
2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร.....	39
2.4. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	48
บทที่ 3 โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นของประเทศคอซตาริกา	49
3.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐคอซตาริกา	49
3.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น	53

3.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศคอสตาริกา	60
3.4. คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ.....	63
3.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน.....	66
3.6. บทวิเคราะห์ประเทศคอสตาริกา	75
บทที่ 4 โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศชิลี	85
4.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐชิลี	85
4.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน	88
4.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศชิลี	95
4.4. คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ.....	100
4.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน.....	102
4.6. บทวิเคราะห์ประเทศชิลี	110
บทที่ 5 โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศบราซิล.....	116
5.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐบราซิล.....	116
5.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน... ..	120
5.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศบราซิล	125
5.4. คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ.....	129
5.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน.....	131
5.6. บทวิเคราะห์ประเทศบราซิล.....	142
บทที่ 6 โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา.....	148
6.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา.....	148
6.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน	152
6.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา	158
6.4. คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ.....	164

6.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน.....	166
6.6. บทวิเคราะห์ประเทศอาร์เจนตินา.....	174
บทที่ 7 โครงสร้างขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัย	184
7.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอุรุกวัย	184
7.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน	189
7.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัย	196
7.4. คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ.....	200
7.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน.....	201
7.6. บทวิเคราะห์ประเทศอุรุกวัย.....	208
บทที่ 8 บทสรุป.....	215
รายการอ้างอิง	257
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	312

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์ปชั่น ประจำปี พ.ศ. 2559 ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน	15
ตารางที่ 2	ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์ปชั่น ประจำปี พ.ศ. 2559 ของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา ที่ทำการศึกษาและประเทศไทย	20
ตารางที่ 3	ตารางเปรียบเทียบข้อมูลในอดีตขององค์กรที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปราม คอร์ปชั่นในประเทศสิงคโปร์ ฮองกง และไทย ปี พ.ศ.2547-2548	37
ตารางที่ 4	ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐคอสตาริกา	50
ตารางที่ 5	ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐชิลี	86
ตารางที่ 6	ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐบราซิล	117
ตารางที่ 7	ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา	149
ตารางที่ 8	ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอุรุกวัย	185

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1	คะแนนความโปร่งใสของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ.2545-2559	14
ภาพที่ 2	อัตรากำลังข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยจำแนกตามกลุ่มภารกิจ	23
ภาพที่ 3	แสดงการจัดองค์การแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (the formal and informal organization).....	42
ภาพที่ 4	แสดงการจัดโครงสร้างองค์การตามแนวดิ่ง (the vertical organization).....	43
ภาพที่ 5	แสดงการจัดโครงสร้างองค์การตามแนวนอน (Horizontal organization).....	44
ภาพที่ 6	แผนที่ประเทศคอสตาริกา.....	50
ภาพที่ 7	คะแนนความโปร่งใสของประเทศคอสตาริกาในช่วงปี พ.ศ.2549-2559	60
ภาพที่ 8	แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศคอสตาริกา ในช่วงปี พ.ศ.2489-2556.....	61
ภาพที่ 9	การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐคอสตาริกา.....	72
ภาพที่ 10	แผนที่ประเทศชิลี.....	85
ภาพที่ 11	คะแนนความโปร่งใสของประเทศชิลีในช่วงปี พ.ศ.2549-2559.....	95
ภาพที่ 12	แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศชิลี ในช่วงปี พ.ศ.2489-2556.....	97
ภาพที่ 13	การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐชิลี	107
ภาพที่ 14	แผนที่ประเทศบราซิล	116
ภาพที่ 15	คะแนนความโปร่งใสของประเทศบราซิลในช่วงปี พ.ศ.2549-2559	125
ภาพที่ 16	แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศบราซิล.....	126
ภาพที่ 17	การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐบราซิล	137
ภาพที่ 18	แผนที่ประเทศอาร์เจนตินา	148
ภาพที่ 19	คะแนนความโปร่งใสของประเทศอาร์เจนตินาในช่วงปี พ.ศ.2549-2559	158

ภาพที่ 20 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอาร์เจนตินา ในช่วงปี พ.ศ.2488-2556.....	160
ภาพที่ 21 แผนภาพการประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของ สาธารณรัฐอาร์เจนตินา	172
ภาพที่ 22 แผนที่ประเทศอูรุกวัย	184
ภาพที่ 23 คะแนนความโปร่งใสของประเทศอูรุกวัยในช่วงปี พ.ศ.2549-2559	196
ภาพที่ 24 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอูรุกวัย ในช่วงปี พ.ศ.2488-2556.....	197
ภาพที่ 25 การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐอูรุกวัย	204

บทที่ 1

บทนำ

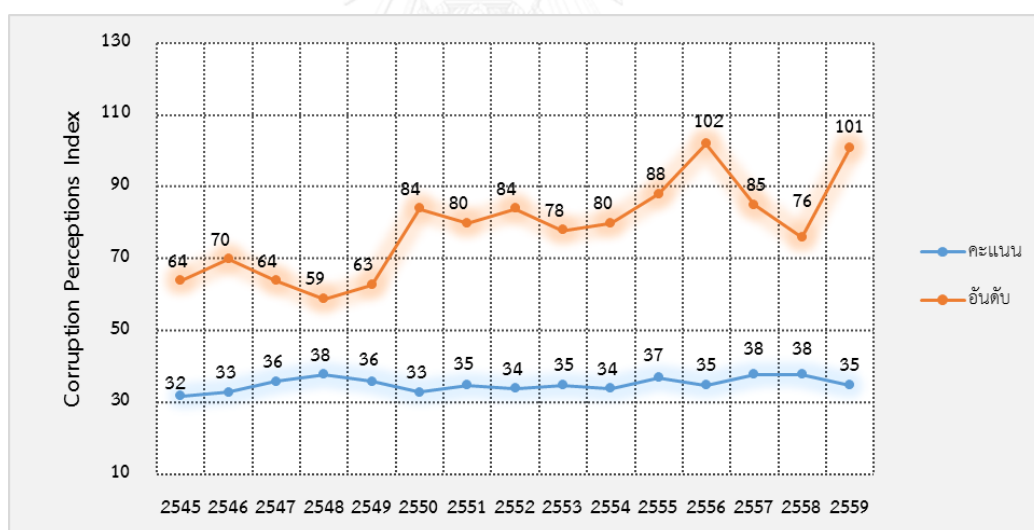
1.1. ความสำคัญและสภาพของปัญหา

ปัญหาการคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่เกิดขึ้น และอยู่คู่กับสังคมไทยมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งมีความอยู่ทั่วไปในทุกระดับของสังคม ตั้งแต่การคอร์รัปชันระดับขั้นพื้นฐานของบุคคล แพร่ขยายสู่ระดับสถาบัน กลายเป็นประเพณีปฏิบัติขององค์กรจนกลายเป็นปัญหาระดับประเทศ และนับวันจะมีการพัฒนารูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น กระทำกันเป็นขบวนการโดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนตัว และช่องว่างทางกฎหมายในการแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน ทำให้ยากต่อการป้องกันและปราบปราม อีกทั้งยังใช้ระยะเวลาอันยาวนานในการค้นหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ จึงเป็นการยากที่จะขจัดปัญหาการคอร์รัปชันให้หมดไปอย่างถาวร ส่งผลให้เกิดความเสียหายโดยรวมต่อการพัฒนาประเทศ

ปัญหาการคอร์รัปชันจึงเป็นปัญหาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ และสนใจในการพิจารณาหาทางแก้ไข ดังจะเห็นได้จากการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index: CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International-TI)¹ ข้อมูลดังกล่าวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ด้านปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของแต่ละประเทศ รวมทั้งประเทศไทยที่ถูกมองจากต่างชาติ และเมื่อทำการพิจารณาข้อมูลของประเทศไทยย้อนหลังไป 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 ถึง พ.ศ.2555 จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ.2545 ประเทศไทยได้รับคะแนนความโปร่งใสที่น้อยที่สุดเท่ากับ 3.20 คะแนน อยู่ในลำดับที่ 64 ของโลก และสถานการณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ.2548 ประเทศไทยได้ค่าคะแนนความโปร่งใสสูงสุดเท่ากับ 3.80 คะแนน และอยู่ในลำดับที่ 59 ของโลก จากการจัดอันดับทั้งหมด 159 ประเทศ แต่อย่างไรก็ตามค่าคะแนนความโปร่งใสที่ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับนั้นต่ำกว่าครึ่งหนึ่ง (คะแนนต่ำกว่า 5) มาโดยตลอด โดยพิจารณาได้

¹ องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International-TI) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) ในประเทศเยอรมนี เป็นองค์กรไม่มุ่งหวังผลกำไร ซึ่งเป็นองค์กรภาคประชาสังคมระดับโลกโดยมีเครือข่ายใน 120 ประเทศทั่วโลก (ในไทยมีองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศเป็นเครือข่ายซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2543) TI เป็นผู้ดำเนินการต่อสู้และต่อต้านการคอร์รัปชัน โดยมีภารกิจที่สำคัญคือสร้างการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่โลกปราศจากการคอร์รัปชัน มีสำนักงานเลขานุการอยู่ที่กรุงเบอร์ลิน และหัวหน้าผู้บริหาร (Chief Executive) คนปัจจุบัน คือ David Nussbaum (ศิริวรรณ มนอัครมณฺจ, 2555 อ้างถึงใน Transparency International, 2012)

จากประเทศไทยมีค่าคะแนนความโปร่งใสเฉลี่ยทั้ง 10 ปี เท่ากับ 3.46 คะแนน ซึ่งถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าระดับมาตรฐานของต่างประเทศ และในปี พ.ศ.2555 มีการเปลี่ยนแปลงการให้คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน² มาเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน³ (Transparency International, 2012) ประเทศไทยได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเท่ากับ 37 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และอยู่ในลำดับที่ 88 แต่ในปี พ.ศ.2556 ประเทศไทยได้ค่าคะแนนความโปร่งใสลดลงเป็น 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่ในลำดับที่ 102 จากการจัดอันดับทั้งหมด 177 ประเทศ และแม้ว่าในปี พ.ศ.2557 ประเทศไทยจะได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้น ซึ่งเท่ากับปี พ.ศ.2558 คือ 38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และถูกจัดอยู่ในลำดับที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ ลำดับที่ 85 และ 76 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 และ 168 ประเทศ ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ.2559 ประเทศไทยได้ค่าคะแนนความโปร่งใสลดลงเท่ากับ 35 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่ในลำดับที่ 101 จากการจัดอันดับทั้งหมด 176 ประเทศทั่วโลก และอยู่ในลำดับที่ 5 ของกลุ่มประเทศอาเซียน (TI, 2016)

ภาพที่ 1 คะแนนความโปร่งใสของประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ.2545-2559

ที่มา: (TI, 2016)

²Corruption Perceptions Index (CPI) คือ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศต่างๆทั่วโลก ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) - 10 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติใช้คะแนนเต็ม 10 ในปี พ.ศ.2538 - พ.ศ.2554 (TI, 2014)

³Corruption Perceptions Index (CPI) คือ ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาการคอร์รัปชันของประเทศต่างๆทั่วโลก ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) - 100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) จัดทำโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อรณรงค์แก้ไขปัญหาคอร์รัปชันและมีเครือข่ายใน 120 ประเทศทั่วโลก และได้จัดทำดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศต่างๆเป็นประจำทุกปีมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 ซึ่งในปี พ.ศ.2559 นี้ ได้จัดอันดับจากประเทศต่างๆ จำนวน 176 ประเทศ โดยจัดอันดับจากผลสำรวจของสำนักโพลต่างๆ จำนวน 9 แห่ง (TI, 2016)

ตารางที่ 1 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์ปชั่น ประจำปี พ.ศ. 2559 ของประเทศในภูมิภาคอาเซียน

อันดับใน อาเซียน	อันดับโลก ปีพ.ศ.2559 (176ประเทศ)	ประเทศ	คะแนน ปีพ.ศ. 2559	คะแนน ปีพ.ศ. 2558	คะแนน ปีพ.ศ. 2557	คะแนน ปีพ.ศ. 2556
1	7	สิงคโปร์	84	85	84	86
2	41	บรูไน	58	n/a	n/a	60
3	49	มาเลเซีย	55	50	52	50
4	90	อินโดนีเซีย	37	36	34	36
5	101	ไทย	35	38	38	35
5	101	ฟิลิปปินส์	35	35	38	32
6	113	เวียดนาม	33	31	31	31
7	123	ลาว	30	26	25	26
8	136	พม่า	28	22	21	21
9	156	กัมพูชา	21	21	21	20

ที่มา: (TI, 2016 ซึ่งในปี พ.ศ.2557-2558 ไม่มีข้อมูลของประเทศบรูไน)

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีคะแนนความโปร่งใสดีขึ้นจาก 35 คะแนน ในปี พ.ศ.2556 เพิ่มขึ้นเป็น 38 คะแนน ในปี พ.ศ.2557 และเลื่อนลำดับขึ้นมาจากลำดับที่ 102 เป็นลำดับที่ 85 นอกจากนี้ถึงแม้ว่าในปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยจะมีค่าคะแนนความโปร่งใสเท่าเดิม คือ 38 คะแนน แต่อย่างไรก็ตามจากการจัดอันดับ พบว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ดีขึ้นโดยเลื่อนขึ้นมาจากลำดับที่ 85 เป็นลำดับที่ 76 และเมื่อพิจารณากลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน พบว่ามีเพียงประเทศสิงคโปร์ และประเทศมาเลเซียเท่านั้นที่มีคะแนนเกิน 50 คะแนน คือ 85 คะแนน และ 50 คะแนน ตามลำดับ ในขณะที่ประเทศเวียดนามและประเทศกัมพูชามีคะแนนเท่าเดิม คือ 31 คะแนน และ 21 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งเท่ากับในปี พ.ศ.2557 และประเทศลาวมีคะแนนเพิ่มขึ้นเพียง 1 คะแนน คือ จาก 25 คะแนน เป็น 26 คะแนน เช่นเดียวกับประเทศพม่าที่มีคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 21 คะแนน เป็น 22 คะแนน

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการจัดอันดับกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน ในปี พ.ศ.2559 พบว่าประเทศบรูไนได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเท่ากับ 58 คะแนน และถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 2 ซึ่งในปี พ.ศ.2557-2558 ไม่มีข้อมูลของประเทศบรูไน นอกจากนี้เกือบทุกประเทศได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2558 อาทิ ประเทศมาเลเซียที่ได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจาก 50 คะแนน เป็น 55 คะแนน ประเทศอินโดนีเซียที่ได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจาก 36 คะแนน เป็น 37 คะแนน ประเทศเวียดนามที่ได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจาก 31 คะแนน เป็น 33 คะแนน ประเทศลาวได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจาก 26 คะแนน เป็น 30 คะแนน และประเทศพม่าได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นจาก 22 คะแนน เป็น 28 คะแนน ในขณะที่ประเทศกัมพูชาได้ค่าคะแนนความโปร่งใสเท่าเดิม คือ 21 คะแนน และมีเพียงประเทศสิงคโปร์และประเทศไทยเท่านั้นที่ได้ค่าคะแนนความโปร่งใสลดลง โดย ประเทศสิงคโปร์ได้ค่าคะแนนความโปร่งใสลดลงเพียง 1 คะแนน จาก 85 คะแนน เป็น 84 คะแนน และยังคงถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 1 ของกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน ในขณะที่ประเทศไทยได้ค่าคะแนนความโปร่งใสลดลงถึง 3 คะแนน จาก 38 คะแนน เป็น 35 คะแนน ซึ่งลดลงไปจนเท่ากับค่าคะแนนความโปร่งใสในปี พ.ศ.2556 และเลื่อนลำดับลงมาจากลำดับที่ 3 เป็นลำดับที่ 5 ของกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน

นอกจากนี้ในรายงานดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประจำปี พ.ศ.2559 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติฉบับนี้ได้ให้เหตุผลประกอบในกรณีของประเทศไทย โดยระบุถึงภาพรวมสถานการณ์คอร์รัปชันกับสถานการณ์ทางการเมือง อีกทั้งยังมีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่ถึงแม้จะมุ่งเน้นการแก้ปัญหาคอร์รัปชัน แต่รายงานอ้างว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้รับการถกเถียงอย่างเสรี รวมถึงฝ่ายที่คิดต่างถูกจับกุมดำเนินคดี และมีข้อจำกัดในการตรวจสอบการทำประชามติร่างรัฐธรรมนูญ ขณะที่ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) กล่าวว่า ต้องไปดูในรายละเอียดว่าการชี้วัดเรื่องใดที่ทำให้คะแนนต่ำลง เรื่องใดที่คะแนนสูงขึ้น ดังนั้นต้องนำมาเฉลี่ยกัน เพราะประเทศไทยไม่ได้แยกเรื่อง และขอให้เชื่อว่าคะแนนดีขึ้น เพราะบางเรื่องเกิดขึ้นในอดีตแต่ปัจจุบันนี้ตรวจสอบทุกเรื่อง (pptvhd36, 2560)

ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ ไทยรัฐออนไลน์ (2560) พบว่าการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากดัชนีชี้วัด 13 ดัชนี มาคิดรวมกันแต่ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยมีเพียง 8 ดัชนี และในปีที่ผ่านมา ดัชนีที่มีการเปลี่ยนแปลง

อย่างมีนัยสำคัญมีอยู่ 4 ดัชนีดังนี้ ดัชนีที่ดีขึ้นมี 2 ดัชนี คือ 1. ดัชนี IMD World Competitiveness Yearbook 2016 วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการติดสินบนและการคอร์รัปชัน คะแนนดีขึ้นจาก 38 คะแนน เป็น 44 คะแนน 2. ดัชนี World Justice Project Rule of Law Index 2016 วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของรัฐในการหาประโยชน์ส่วนตน คะแนนดีขึ้นจาก 26 คะแนน เป็น 37 คะแนน และดัชนีที่แย่ลงมี 2 ดัชนี คือ 1. ดัชนี Political and Economic Risk Consultancy 2016 วัตถุประสงค์เกี่ยวกับปัญหาการคอร์รัปชันในประเทศ ได้คะแนนลดลงจาก 42 คะแนน เหลือ 38 คะแนน 2. ดัชนี World Economic Forum Executive Opinion Survey 2016 สัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจ่ายสินบนในเรื่องส่งออกและนำเข้า สาธารณูปโภค ภาษี การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ คำตัดสินคดีของศาล รวมไปถึง การยกย้ายถ่ายเทเงินจากภาครัฐไปสู่เอกชน ได้คะแนนลดลงจาก 43 คะแนน เหลือ 37 คะแนน ซึ่งทางด้าน ดร.กอบศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่าคะแนนของตัวชี้วัดมีทั้งดีขึ้นและแย่ลง แต่โดยรวมแล้วคะแนนของประเทศไทยในปีนี้ ปรับลดลงมาเพียง 3 คะแนนเท่านั้น คือจาก 38 เป็น 35 คะแนน แต่เนื่องจากหลายประเทศมีคะแนนเกาะกลุ่มอยู่ในช่วงเดียวกัน ทำให้อันดับของประเทศไทยตกจากเดิมลงมาหลายอันดับ (Thaipublica, 2560)

ทั้งนี้การที่ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่แย่ลง อาจเนื่องมาจากในช่วงปี พ.ศ.2557-2559 ประเทศไทยอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลทหาร ซึ่งอาจทำให้ประชาชนถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพและอำนาจในการปกครองตกอยู่กับคนเพียงกลุ่มเดียว นอกจากนี้การที่ประเทศไทยได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสลดลงจนเท่ากับปี พ.ศ.2556 อาจเนื่องมาจากช่วงเวลาดังกล่าวตรงกับสมัยรัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรีที่ถูกพบว่าเกี่ยวข้องกับคดีการทุจริตและใช้นโยบายประชานิยมในการบริหารประเทศ ซึ่งลักษณะการปกครองของทั้งสองช่วงเวลาอาจก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์ ที่เป็นสาเหตุสำคัญของการทุจริตคอร์รัปชันซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางในการพัฒนาประเทศตามระบอบประชาธิปไตย และในขณะที่ประเทศไทยได้ค่าคะแนนลดลง ประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งถูกจัดเป็นประเทศที่มีการคอร์รัปชันมากที่สุดในเอเชียเมื่อปี พ.ศ.2550 แต่ในปี พ.ศ.2556 กลับมีค่าคะแนนความโปร่งใสน้อยกว่าประเทศไทยเพียง 3 คะแนน จนกระทั่งในปี พ.ศ.2557 ประเทศฟิลิปปินส์ได้ถูกจัดอยู่ในลำดับเดียวกันกับประเทศไทย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนในประเทศฟิลิปปินส์ตระหนัก

ถึงสิทธิ และหน้าที่ของตนและได้ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของคนในชาติที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลค่าคะแนนความโปร่งใสในปี พ.ศ.2558 กลับพบว่าประเทศฟิลิปปินส์มีคะแนนลดลงจาก 38 คะแนน เป็น 35 คะแนน ทั้งนี้จากข้อมูลของ Palatino (2016) พบว่าอาจเนื่องมาจากกรณีของรองประธานาธิบดี เจโจมาร์ บิเนย์ ที่ถูกพบว่ามี การลงนามเรียกเก็บผลประโยชน์สินบนในขณะที่ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีของเมืองมากาตีซึ่งเป็น ศูนย์กลางทางการเงินของประเทศฟิลิปปินส์ จนทำให้ประเทศอินโดนีเซียซึ่งในอดีต ถูกพบว่ามีปัญหา การคอร์รัปชันอย่างรุนแรงเช่นเดียวกันสามารถเอาชนะและถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 4 แทนที่ประเทศ ฟิลิปปินส์ ซึ่งปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการที่จะพัฒนาประเทศให้ปราศจาก การทุจริตและปัจจัยทางด้านความร่วมมือส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนล้วนส่งเสริมประสิทธิผลใน การต่อต้านการคอร์รัปชันภายในประเทศ ทั้งนี้จากข้อมูลของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2557) ยังพบว่า สาเหตุที่ประเทศอินโดนีเซียประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาและมีภาพลักษณ์ทางด้าน การทุจริตคอร์รัปชันที่ดีขึ้นในสายตาของต่างประเทศ เนื่องมาจากประเทศอินโดนีเซียได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติในการจัดตั้งศาลพิเศษขึ้นมา เรียกว่า ศาลต่อต้านคอร์รัปชันและจัดตั้ง หน่วยงานต่อต้านคอร์รัปชัน คือ Corruption Eradication Commission: KPK โดยมีสำนักงาน อัยการอยู่ในองค์กรทำให้สามารถที่จะดำเนินการสอบสวนร่วมกัน และทำการแลกเปลี่ยนข้อมูล ซึ่งกันและกันตลอดช่วงเวลาในการดำเนินคดี ซึ่งแตกต่างจากประเทศอื่นๆที่แยกขั้นตอนการสอบสวน ขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันออกจากขั้นตอนการฟ้องร้องดำเนินคดีโดยอัยการ อีกทั้ง KPK ทำการ ประเมินผลการทำงาน โดยวัดความสำเร็จจากจำนวนเรื่อง que เข้าสู่กระบวนการศาลแล้วสามารถเอาผิด ผู้กระทำการทุจริตได้ ซึ่งปรากฏว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 องค์กรสามารถดำเนินคดีได้ 236 และ ประสบความสำเร็จทุกคดี และล่าสุด ในปี พ.ศ.2559 ประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ยังคงถูกจัด อยู่ในลำดับเดียวกัน คือ ลำดับที่ 101 และมีคะแนนความโปร่งใสเท่ากันอยู่ที่ 35 คะแนน ในขณะที่ ประเทศอินโดนีเซียสามารถเอาชนะทั้งประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์ โดยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 90 และมีค่าคะแนนความโปร่งใส 37 คะแนน

โดยเมื่อพิจารณาจากกลุ่มประเทศในภูมิภาคอื่นของโลก พบว่าการจัดอันดับความโปร่งใส ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ได้จัดอันดับให้ ประเทศเดนมาร์ก ประเทศฟินแลนด์

ประเทศสวีเดน และประเทศนอร์เวย์ เป็นประเทศที่ติดอันดับ 1 ใน 10 มาโดยตลอด และมีคะแนนความโปร่งใสมากที่สุดในโลก ซึ่งทั้ง 4 ประเทศนี้เป็นประเทศที่อยู่ในแถบสแกนดิเนเวีย ในทางตรงกันข้ามเมื่อพิจารณาจากกลุ่มประเทศแอฟริกา เอเชียใต้ ยุโรปตะวันออก และลาตินอเมริกา พบว่าเป็นกลุ่มประเทศที่มีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมาก และมีคะแนนความโปร่งใสน้อยมาโดยตลอด (Thaipublica, 2557b) เมื่อพิจารณาลงลึกในรายละเอียดของแต่ละประเทศที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสน้อย พบว่ากลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ทั้งหมด 21 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศโบลิเวีย ประเทศบราซิล ประเทศชิลี ประเทศโคลัมเบีย ประเทศคอสตาริกา ประเทศคิวบา ประเทศโดมินิกัน ประเทศเอกวาดอร์ ประเทศเอลซาวาดอร์ ประเทศกัวเตมาลา ประเทศเฮติ ประเทศฮอนดูรัส ประเทศเม็กซิโก ประเทศนิการากัว ประเทศปานามา ประเทศปารากวัย ประเทศเปรู ประเทศเปอร์โตริโก ประเทศอูรุกวัย และประเทศเวเนซุเอลา มีสภาพบริบทภายในประเทศคล้ายกับกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งประเทศไทย เช่น ลักษณะทางโครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ทางการเมือง ตลอดจนสภาพเศรษฐกิจแบบประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งของการเกิดปัญหาการคอร์รัปชัน แต่เมื่อพิจารณาทั้ง 2 กลุ่มประเทศแล้วพบว่าในแต่ละกลุ่มประเทศนั้น ประกอบไปด้วยทั้งประเทศที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสูงและค่าคะแนนความโปร่งใต่ำ และที่น่าสังเกต คือ ในกรณีของประเทศอูรุกวัยและประเทศชิลี ที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสูง แต่ใน 2 ประเทศนี้มีเพียงประเทศชิลีประเทศเดียวที่อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 24 และมีคะแนนความโปร่งใสูงถึง 66 คะแนน

ตารางที่ 2 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประจำปี พ.ศ. 2559 ของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา
ที่ทำการศึกษาและประเทศไทย

อันดับ ในกลุ่ม ลาติน อเมริกา	อันดับโลก ปี พ.ศ.2559 (176ประเทศ)	ประเทศ	คะแนน ปี พ.ศ. 2559	ผลิตภัณฑ์ มวลรวม ของประเทศ (พันล้าน ดอลลาร์ สหรัฐฯ)	รายได้ เฉลี่ย ต่อหัว ประชากร (ดอลลาร์ สหรัฐฯ)	อันดับ รายได้ เฉลี่ย ต่อหัว ประชากร (ดอลลาร์ สหรัฐฯ)
1	21	อุรุกวัย	71	53.44	13,943.90	2
2	24	ชิลี	66	240.8	14,660.51	1
4	41	คอสตาริกา	58	54.14	9,237.95	5
6	79	บราซิล	40	1,803.65	11,211.89	3
10	95	อาร์เจนตินา	36	584.7	10,501.66	4
	101	ไทย	35	395.17	5,775.10	6

ที่มา: (TI, 2016; Tradingeconomics, 2017)

ความเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดการคอร์รัปชัน สะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนผ่านบริบททางด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ ด้านโครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรม ที่ส่งเสริมค่านิยมของการยอมรับนับถือผู้คนในสังคม ถูกพิจารณาจากฐานะทางเศรษฐกิจหรือสิ่งปรุงแต่งทางวัตถุ ยกย่องคนรวยมากกว่าคนดีที่ซื่อสัตย์สุจริต และทำให้คนในสังคมมุ่งเน้นการดำเนินชีวิตโดยการแสวงหากำไร และสิ่งตอบแทนให้กับตนเองและพวกพ้องของตน ขาดการยึดถือหลักของผลประโยชน์ส่วนรวม ทางด้านโครงสร้างทางการเมือง หากนักการเมืองกลุ่มใดก้าวขึ้นมามีอำนาจก็จะทำการแก้ไขกฎหมายบ้านเมือง มุ่งที่จะใช้อิทธิพลและอำนาจเงิน เพื่อแจกจ่ายผลประโยชน์ให้แก่กลุ่มของตน จัดทำนโยบายประชานิยมเพื่อซื้อคะแนนเสียงจากประชาชน อีกทั้งโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นระบบทุนนิยม ประชาชนล้วนอยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสบริโภคนิยมทางวัตถุ ระบบเศรษฐกิจถูกผูกขาดโดยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ และหากกลุ่มธุรกิจเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับหน่วยงานราชการ พรรคการเมือง ตลอดจนองค์กรที่ทำหน้าที่ในการดูแลโครงสร้างพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนา

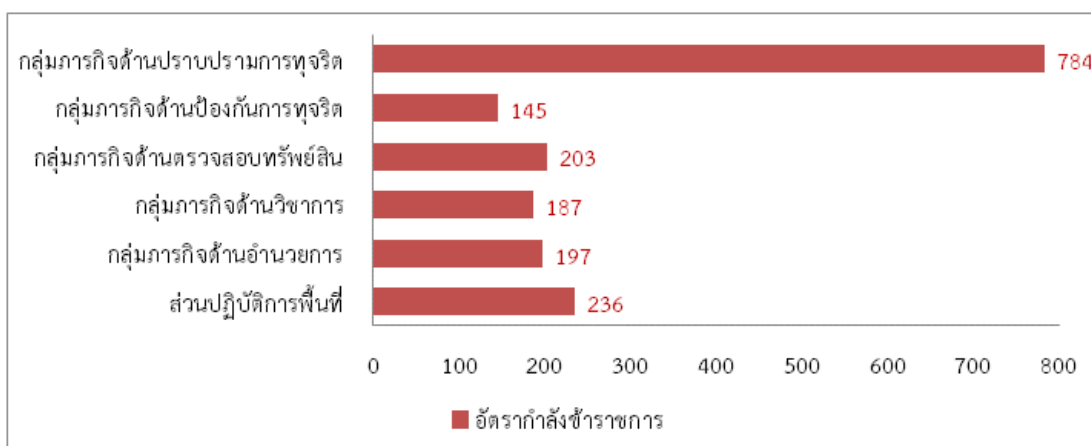
ประเทศ การคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นจะออกมาในเชิงนโยบายและเชิงบริหาร ลักษณะบริบททางด้านต่างๆ เหล่านี้ อาจเกิดขึ้นเนื่องมาจากประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ แต่เดิมมีการใช้ระบบอุปถัมภ์และมีระบอบการปกครองแบบเจ้าขุนมูลนาย ซึ่งมีความแตกต่างกับระบอบประชาธิปไตยที่ใช้ในปัจจุบันอย่างชัดเจน บ่อยครั้งจึงเกิดการรัฐประหารขึ้นในประเทศเหล่านี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิทางการเมืองหรืออำนาจของรัฐในการปฏิรูปโครงสร้างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก แต่ข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ หากการที่ประเทศเป็นประเทศกำลังพัฒนาแล้วทำให้ประสบปัญหาด้านการคอร์รัปชัน เหตุใดประเทศที่ร่ำรวยอย่างประเทศบราซิลและประเทศอาร์เจนตินา จึงยังประสบปัญหาการคอร์รัปชันอย่างมาก โดยถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 79 และ 95 และมีคะแนนความโปร่งใสไม่ถึงครึ่งหนึ่ง คือ 40 และ 36 คะแนนตามลำดับ ในทางตรงกันข้ามเหตุใดประเทศคอซตาริกาซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนาและมีการทำรัฐประหารเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงมีคะแนนความโปร่งใสสูงเกินครึ่งหนึ่ง คือ 58 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 41 ของโลก

มีงานวิจัยจำนวนมากได้นำเสนอความสำเร็จของประเทศในการลดระดับการคอร์รัปชันส่วนหนึ่งมาจากการที่ประเทศเหล่านั้นมีองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ โดยยกตัวอย่างถึงโครงสร้างขององค์กร กฎหมายที่ใช้บังคับ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตลอดจนประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่เกิดขึ้น ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ ฮองกง ประเทศมาเลเซีย และประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งหากพิจารณาประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาจะพบประเทศที่มีองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการต่อต้านการคอร์รัปชัน และมีกฎหมายที่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน คือ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP ของประเทศอุรุกวัย ทำให้ประเทศอุรุกวัยมีระดับความโปร่งใสสูงกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มลาตินอเมริกา แต่หากพิจารณากระบวนการต่อต้านคอร์รัปชันในประเทศชิลีที่มีคะแนนความโปร่งใสสูงที่สุดในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกามาโดยตลอด ยกเว้นในปี พ.ศ.2558-2559 ที่ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 2 รองจากประเทศอุรุกวัย กลับเป็นประเทศที่ไม่มีองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันโดยตรง

และเมื่อย้อนกลับมาพิจารณาในประเทศไทยที่มีองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง เช่นเดียวกับประเทศอุรุกวัย คือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตลอดจนรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 (ฉบับปัจจุบัน) มีภาระหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจ

ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและป้องกันปราบปรามการทุจริตในระบบราชการและการเมือง รวมถึง การดำเนินการต่อต้านการทุจริตทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น จึงมีขอบเขตงานที่กว้างขวางและมี ภาระงานอยู่ในความดูแลรับผิดชอบจำนวนมาก (สถาพร เริงธรรม และ อภิชัย พันธเสน, 2553) แต่การแก้ไขปัญหายังไม่เห็นเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งทั้งหมดนี้อาจ เนื่องมาจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในโครงการต่างๆที่ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ พิจารณาอยู่นั้นมีจำนวนมาก เมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากรและใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ

จากรายงานผลงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2552 ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.2553 กล่าวถึงข้อจำกัดของการทำงาน ปราบปรามทุจริตไว้ว่า ในการดำเนินการทางด้านยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปราม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีภาระงานในขั้นตอนของการแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อหาข้อยุติให้ได้ประมาณ 7,545 เรื่อง ซึ่งบุคลากรมี 746 คน ที่ดำเนินงานในด้านนี้ โดยเฉลี่ยแล้วเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. 1 คน ต้อง รับผิดชอบงานคดีถึง 70 คดีต่อปี และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. 1 คน ที่ทำ 70 คดี ไม่ได้รับผิดชอบเฉพาะใน ส่วนของการพิจารณาคดีเพียงอย่างเดียว ในส่วนของต่างจังหวัดเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. 1 คน จะต้องลง พื้นที่เพื่อทำการป้องกันการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สิน เจ้าหน้าที่ทุกคนจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือ ร่วมมือกันในการทำงานทุกด้านจึงเป็นภาระที่หนักหน่วง (วิชา มหาคุณ, 2557) สูงกว่ามาตรฐานที่ เจ้าหน้าที่คนหนึ่งควรจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ประมาณ 8-10 คดีต่อปี ทำให้มีคดีค้างสะสม ทุกปีเป็นจำนวนมากและมีเรื่องร้องเรียนที่ยังค้างอยู่ใน ป.ป.ช. นานที่สุด คือ เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการตรวจรับเครื่องคอมพิวเตอร์มูลค่า 1,000 ล้านบาท ของกรมอุตุฯซึ่งร้องเรียนตั้งแต่วันที่ 7 เดือนมกราคม พ.ศ.2541 และข้อมูลดังกล่าวปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ของ ป.ป.ช. (www.nacc.go.th) (Thaipublica, 2557a)

ภาพที่ 2 อัตราคำสั่งข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยจำแนกตามกลุ่มภารกิจ
ที่มา: (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2554)

เมื่อพิจารณารายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติงานด้านปราบปรามการทุจริต พบว่า คดีโครงการทุจริตที่ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการในปี พ.ศ.2554 มีจำนวนถึง 10,988 เรื่อง ในขณะที่สามารถดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้เพียง 1,822 เรื่อง คงเหลืออยู่ระหว่างการดำเนินการถึง 9,166 เรื่อง และในปี พ.ศ.2557 จากการแถลงผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. รอบ 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ.2556 ถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคม พ.ศ.2557 เรื่องค้างดำเนินการสะสมจากปี พ.ศ.2556 มีจำนวน 8,581 เรื่อง และจำนวนเรื่องกล่าวหาที่รับใหม่ในระหว่างปี พ.ศ.2556-2557 มีจำนวน 1,653 เรื่อง รวมรับเรื่องดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดได้เพียง 1,075 เรื่อง ทำให้มีคดีโครงการคงเหลืออยู่ระหว่างการเป็นจำนวนถึง 9,159 เรื่อง และอาจค้างสะสมเป็นภาระงานที่ต้องทำในปีถัดไปเป็นจำนวนมาก และทำให้บางโครงการที่ยังไม่ได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหาคือต้องเป็นคดีที่หมดอายุความในที่สุด

ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศต่างๆ ในลาตินอเมริกา โดยทำการศึกษาองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศคอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และอุรุกวัย เนื่องจากเป็นประเทศที่มีลักษณะโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมที่คล้ายกับประเทศไทย โดยผลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันในประเทศไทย

1.2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศคอสตาริกา ซิลี บราซิล อาร์เจนตินา และอุรุกวัย

2. เพื่อศึกษาปัจจัยของความสำเร็จและความล้มเหลวในการปราบปรามการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศคอสตาริกา ซิลี บราซิล อาร์เจนตินา และอุรุกวัย และประสิทธิผลโดยวัดจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์ปชั่นขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ

1.3. ขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นที่มีผลต่อประสิทธิผล พร้อมทั้งศึกษาสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในการปราบปรามการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.3.1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาถึงปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาลและปัจจัยทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และปัจจัยทางด้านโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา ที่มีผลต่อประสิทธิผลในการปราบปรามการคอร์ปชั่น จากองค์ประกอบในด้านต่างๆ ได้แก่

- รูปแบบโครงสร้างขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น
- การคัดเลือกบุคลากรขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น
- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น
- กลไกขององค์กรในการต่อต้านคอร์ปชั่น
- ปัจจัยที่ทำให้กลไกในการต่อต้านการคอร์ปชั่นขององค์กรประสบความสำเร็จ
- อุปสรรคหรือจุดอ่อนของกลไกการต่อต้านคอร์ปชั่น
- ผลการดำเนินงานและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อองค์กรต่อต้านการคอร์ปชั่น

1.3.2. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัยจะครอบคลุมเฉพาะพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันในประเทศ ดังต่อไปนี้

- องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศคอ스타ริกา
- องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศชิลี
- องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศบราซิล
- องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา
- องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัย

1.4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำข้อเสนอแนะในเรื่อง

- การจัดรูปแบบการดำเนินงาน
- การจัดรูปแบบขององค์กร
- มาตรฐานในการจำแนกประเภทและตีความคดีการทุจริตคอร์รัปชันในรูปแบบต่างๆ

เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการทำงานของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน เพื่อให้รัฐได้ใช้งบประมาณในการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่

1.5. ปัญหาการวิจัย

ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษาในลาตินอเมริกา

1.6. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาล ปัจจัยทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และปัจจัยทางด้านประสิทธิผลขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน ส่งผลต่อการต่อต้านการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษาในลาตินอเมริกา

1.7. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษาประเทศคอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย” มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเฉพาะกรณี (case study approach) โดยศึกษาปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาล ปัจจัยทางด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และปัจจัยทางด้านประสิทธิผลขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน จากการศึกษาโครงสร้างและลักษณะขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ คือ ประเทศคอสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และอุรุกวัย

โดยในส่วนของการศึกษาโครงสร้างและลักษณะขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน จะศึกษาโดยพิจารณาจากการจัดรูปแบบโครงสร้างองค์กร การกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการสรรหา คัดเลือกและแต่งตั้งผู้นำองค์กร กระบวนการตัดสินใจในการดำเนินการ และการจัดการทางด้านการงบประมาณ

ในส่วนของการศึกษาข้อมูลทางด้านประสิทธิผลขององค์กร จะพิจารณาจากการจัดลำดับและค่าคะแนนความโปร่งใสที่ประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษาได้รับ จากข้อมูลดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์ปัญหาคอร์รัปชันของประเทศต่างๆทั่วโลก ที่มีค่าคะแนนตั้งแต่ 0 (คอร์รัปชันมากที่สุด) – 100 (คอร์รัปชันน้อยที่สุด) (TI, 2014) ดังนั้นประเทศที่ถูกจัดอยู่ในลำดับที่สูงและได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสต่ำ จะแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นไม่มีประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ในขณะที่ประเทศที่ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ต่ำและได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสสูง จะแสดงให้เห็นว่าประเทศนั้นมีประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน นอกจากนี้เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใสของประเทศที่ถูกจัดว่ามีประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน คือ ประเทศนั้นจะต้องได้รับคะแนนความโปร่งใสเกินครึ่งหนึ่ง หรือ ไม่น้อยกว่า 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (TI, 2015)

- **การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสาร บทความ หลักทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการวิจัย โดยจะนำทฤษฎีทางด้านการจัดการองค์กรมาใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบการจ้างองค์กรที่มีผลต่อประสิทธิภาพในแต่ละประเทศ และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของงานวิจัย

- **การเก็บรวบรวมข้อมูล**

ในงานวิจัยส่วนนี้ ผู้วิจัยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลรูปแบบโครงสร้างขององค์กร การคัดเลือกบุคลากร อำนาจหน้าที่ขององค์กร กลไก อุปสรรคหรือจุดอ่อนของกลไก และปัจจัยที่ทำให้กลไกในการต่อต้านการคอร์รัปชันขององค์กรประสบความสำเร็จ ตลอดจนผลการดำเนินงานและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศต่างๆ ทั้งหมดนี้จากเอกสาร บทความ ทั้งในส่วนขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของข้อมูลทางด้านประสิทธิภาพขององค์กร จะใช้ข้อมูลดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ

บทที่ 2

วรรณกรรมปริทัศน์

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษาประเทศคออสตาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารทางด้านวิชาการ ทฤษฎี แนวคิดบทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

- 2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน
- 2.2. ตัวอย่างขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านคอร์รัปชัน
- 2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร
- 2.4. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1. แนวคิดเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน

2.1.1. ความหมายของการทุจริตคอร์รัปชัน

มีนักวิชาการจำนวนมากได้ให้คำนิยามหรือคำจำกัดความของการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2549) กล่าวว่า คอร์รัปชันเป็นการใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ ความพึงพอใจ และชื่อเสียง หรือเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มหรือชนชั้นของตน ซึ่งสอดคล้องกับคำจำกัดความของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร และ สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2537) ที่กล่าวว่า คอร์รัปชัน คือ การใช้อำนาจเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไร ตำแหน่ง ชื่อเสียง เกียรติยศ หรือผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม โดยวิธีทางที่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือมาตรฐานทางศีลธรรม เพื่อให้ได้ผลประโยชน์เข้าตนและพรรคพวก ทั้งในด้านสังคม ด้านการเงิน และด้านตำแหน่ง อีกทั้งยังสอดคล้องกับคำจำกัดความของ ศิริวรรณ มนอัคระผดุง (2555) ที่กล่าวว่า การคอร์รัปชัน หมายถึง การประพฤติของเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย อันเนื่องมาจากการปฏิบัติ เลือกปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองและพรรคพวก

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับคำจำกัดความของ สำนักงาน ป.ป.ช. (2550) ที่กล่าวว่าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (1) คำว่า “โดยทุจริต” หมายถึง เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2542 มาตรา 4 คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

อีกทั้งยังมีงานวิจัยของ ขวัญฤทัย ใจทัน (2554) ที่ได้ศึกษาการให้ความหมายและที่มาของความหมายการทุจริตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการให้ความหมายและทัศนคติของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ที่มีต่อการทุจริต พร้อมทั้งศึกษาถึงรูปแบบของการทุจริตในโรงเรียน เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขและป้องกันการทุจริต ซึ่งผลการศึกษา พบว่า นักเรียนให้ความหมายการทุจริต คือ พฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ผิดกฎระเบียบ ขัดกับหลักศีลธรรม เพราะเป็นเรื่องที่ไม่สุจริตใจ ไม่ซื่อสัตย์ ผิดจริยธรรม ขัดต่อศีลธรรม เอาเปรียบบุคคลอื่นโดย การแสวงหาประโยชน์ให้กับตัวเองและพวกพ้อง

กล่าวโดยสรุปว่า การคอร์รัปชัน หมายถึง การกระทำความผิดทางด้านศีลธรรม คุณธรรม หรือจริยธรรม โดยการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อตนเองและพวกพ้อง

2.1.2. สาเหตุและรูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชัน

ปกป้อง จันวิทย์ (2553) กล่าวว่า บ่อเกิดของการทุจริตคอร์รัปชันอาจเกิดขึ้นเนื่องมาจากพฤติกรรมโดยธรรมชาติของมนุษย์ ส่วนมากมีความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด และมักกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาหรือเพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของตนเอง และนอกจากพฤติกรรมโดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว จากงานวิจัยของ รัตนะ บัวสนธ์ (2546) ยังพบว่า สาเหตุแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมคอร์รัปชัน ประกอบด้วยหลายสิ่งประกอบกัน ได้แก่

1. บุคลิกลักษณะส่วนตัว และค่านิยมในการดำเนินชีวิต
2. การได้รับโอกาสในการกระทำ
3. การยอมรับทางสังคมและผลตอบแทนในการกระทำ
4. ความเคยชินหรือการไม่ตระหนักในการกระทำ

5. ช่องว่างในการบังคับใช้ระเบียบข้อปฏิบัติ

6. ภาระรับผิดชอบส่วนตัวและครอบครัว

7. การมีตำแหน่งเอื้อต่อการกระทำ

นอกจากนี้ อาจสืบเนื่องมาจากรูปแบบการปกครองของไทยในอดีต เป็นการปกครองในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช (ศิริวรรณ มนอัคระผดุง, 2555) รูปแบบการใช้อำนาจเป็น การสั่งการจากบนลงล่าง ดังนั้น ศูนย์กลางของอำนาจจึงอยู่ที่ผู้ปกครอง มีสิทธิที่จะสั่งการให้คนที่อยู่ใต้ปกครองของตนทำในสิ่งที่ต้องการ ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาจำเป็นต้องทำตามคำสั่ง เนื่องจากการทำตามหน้าที่หรือเพราะความเกรงกลัวต่ออำนาจของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในรูปแบบดังกล่าวได้ส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่ารูปแบบการปกครองจะเปลี่ยนเป็นระบอบประชาธิปไตยแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากเป็นแนวความคิดและทัศนคติที่ถูกฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทย จึงส่งผลให้คนไทยบางส่วนมองการทุจริตเป็นเรื่องปกติในสังคม และบางส่วนยอมรับได้หากผู้นำประเทศกระทำการทุจริตคอร์รัปชัน แต่สามารถทำประโยชน์ให้กับประเทศได้มากกว่าสิ่งที่ประเทศต้องสูญเสียไปจากการทุจริตของผู้นำคนนั้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจาก มติชนออนไลน์ (2554) ที่พบว่าเอแบคโพลล์ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกรณี “รัฐบาลทุกรัฐบาลมีการทุจริตคอร์รัปชันทั้งนั้น ถ้าทุจริตคอร์รัปชันแล้วทำให้ประเทศชาติรุ่งเรือง ประชาชนกินดีอยู่ดี ตนเองได้รับประโยชน์ด้วยก็พอยอมรับได้หรือไม่” ซึ่งผลการสำรวจพบว่า ร้อยละ 64.5 ยอมรับได้ และร้อยละ 35.5 ยอมรับไม่ได้ แสดงถึงกลุ่มคนที่ยอมรับการทุจริตได้มีมากกว่าครึ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคติดังกล่าวเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างมาก เนื่องจากคนในประเทศต่างคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม

นอกจากนี้ จากงานวิจัยของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2537) ยังพบว่า ปัญหาการคอร์รัปชันในระบบราชการมีสาเหตุมาจาก

ประการแรก ทัศนคติของคนไทยกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่มีต่อการคอร์รัปชันนั้น มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง สำหรับกลุ่มข้าราชการ ทหาร และตำรวจนั้น พบว่าประเพณีนิยมปฏิบัติที่มีมาตั้งแต่สมัยดั้งเดิม ยังคงมีอิทธิพลต่อความคิด และการให้ความหมายของคำว่าคอร์รัปชันอยู่ค่อนข้างมาก ฉะนั้น พฤติกรรมการปฏิบัติของข้าราชการที่ไม่สอดคล้องกับแนวความคิดการเป็น “บุคคล

สาธารณะ” หรือ “ข้าราชการสมัยใหม่” จึงปรากฏให้เห็นอยู่โดยทั่วไป การฉ้อราษฎร์บังหลวงของข้าราชการด้วยความไม่รู้ หรือด้วยความบริสุทธิ์ใจ จึงยังคงดำรงอยู่ค่อนข้างมาก

ประการที่สอง สาเหตุของการคอร์รัปชันของข้าราชการอยู่ที่ตัวระบบราชการมากกว่าอยู่ที่ตัวข้าราชการในฐานะปัจเจกบุคคล ฉะนั้น การแก้ไขปัญหาจะต้องวางน้ำหนักไปที่การแก้ไขปัญหาความคิดความเชื่อของตัวระบบ ความไม่มีประสิทธิภาพของตัวระบบ ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาของตัวข้าราชการในฐานะปัจเจกบุคคล ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของรายได้ สวัสดิการ จริยธรรมในการทำงาน ความคาดหวังและโอกาสในชีวิตของตัวข้าราชการในระยะยาว ฯลฯ

ประการที่สาม ประสิทธิภาพของตัวระบบราชการหรือการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการเกิดการคอร์รัปชันในวงราชการ อันนำไปสู่การสูญเสียเงินรายได้ของรัฐบาล การใช้จ่ายเงินของรัฐบาลอย่างไม่มีประสิทธิภาพ มีความล้าช้าในการให้บริการของข้าราชการ แต่ผู้มาติดต่อ ประชาชนผู้เสียภาษีไม่ได้รับบริการที่มีคุณภาพ นักธุรกิจต้องใช้จ่ายเงินในการติดต่อกับหน่วยราชการมากขึ้น และธุรกิจต้องมีทุนในการประกอบกิจการสูงขึ้น

ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่จัดทำข้อมูลดัชนีสถานการณ์คอร์รัปชันไทย (Thai Corruption Situation Index: CSI) และพบว่า เมื่อสอบถามผู้ประกอบการที่ทำธุรกิจกับภาครัฐว่าจะต้องจ่ายเงินพิเศษแก่ข้าราชการ หรือนักการเมืองที่ทำทุจริตเพื่อให้ได้สัญญาหรือไม่ ผู้ตอบมากถึงร้อยละ 85.9 ตอบจ่าย โดยกลุ่มที่ตอบว่าจ่ายนี้ ร้อยละ 39.7 ตอบว่าจ่ายเงินพิเศษ มากกว่าร้อยละ 25 (ประมาณร้อยละ 30 - 35) ของงบประมาณรายจ่ายภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากการสำรวจครั้งก่อนที่มีผู้ตอบว่าจ่ายร้อยละ 30.6 (กรุงเทพฯธุรกิจ มีเดีย จำกัด, 2555) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิศรุต สีหามาตย์ (2556) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติการคอร์รัปชันในภาพรวมของประเทศไทย จากมุมมองของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 396 คน จากทั้งหมด 22 คณะ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ร้อยละ และพรรณนาความเรียง ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักศึกษายอมรับได้กับการคอร์รัปชันในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการคอร์รัปชันด้านงบประมาณที่รัฐได้เบี่ยงเบนไปยังเอกชนหรือกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ การคอร์รัปชันต่อมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมือง การคอร์รัปชันด้านรายจ่ายที่ไม่ปกติและการติดสินบน การคอร์รัปชันด้านการเอื้อประโยชน์กับเอกชนที่มีสายสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ การคอร์รัปชันด้านประสิทธิภาพ

การใช้จ่ายของภาครัฐ และนักศึกษายอมรับได้กับการคอร์ปชั่นหากตัวนักศึกษาได้รับประโยชน์จากการคอร์ปชั่นนั้น

ยิ่งไปกว่านั้น สาเหตุที่ระบบทุจริตคอร์ปชั่นมีโครงสร้างรากฐานอันแข็งแกร่งและดำรงอยู่ในปัจจุบัน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547) กล่าวว่า เนื่องมาจากองค์ประกอบดังนี้

1. ระบบการเมืองและระบบราชการมีเกราะกำบังที่แน่นหนา
2. ภาคประชาชนขาดความเข้มแข็ง และขาดผู้นำในการต่อต้าน
3. ค่านิยมที่เป็นอุปสรรคฝังรากลึกในสังคม ค่านิยมของคนในสังคมที่เป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมคอร์ปชั่น เช่น ค่านิยมในสังคมอุปถัมภ์
4. การขาดจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ซึ่งปัจจุบันคนในสังคมยังขาดอุดมการณ์ และขาดจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สาเหตุของปัญหาการทุจริตคอร์ปชั่น อาจเนื่องมาจากรูปแบบของการปกครองในอดีตที่อยู่ภายใต้ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช และการใช้อำนาจที่เป็นการสั่งการจากบนลงล่าง ซึ่งเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ปกครองและผู้ที่อยู่ใต้ปกครอง และยังคงส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวคิดและทัศนคติที่ถูกฝังรากลึกอยู่ในสังคมไทย กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่พบเห็นได้เกือบทุกกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างตัวบุคคลและองค์กร นอกจากนี้อาจเนื่องมาจาก ประเทศไทยขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ขาดผู้นำที่เข้มแข็งในการต่อต้านการทุจริต และที่สำคัญประชาชนยังคงขาดอุดมการณ์และจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ยิ่งไปกว่านั้นนับวันประชาชนที่ยอมรับการทุจริตคอร์ปชั่นได้จะยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับกับรูปแบบของการทุจริตที่นับวันจะมีความหลากหลายและส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น

สำหรับรูปแบบของการทุจริตคอร์ปชั่นในสังคมไทยที่ สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2549) ได้นำเสนอไว้มี 15 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. การแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ เช่น การผูกขาด การให้สัมปทาน และการเรียกเก็บส่วนแบ่งอย่างผิดกฎหมาย โดยการสร้างความขาดแคลนเทียม เช่น ปัญหาการขาดแคลนน้ตาล

2. การฉกฉวยทรัพย์สินของรัฐมาเป็นของตนและครอบครัว และอาจกระทำโดยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเคพรโตเครซี (Kleptocracy)
3. การมีผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลได้รับผลเสียส่วนตัว และผลดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หรือการกระทำหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม
4. การใช้อิทธิพลทางการเมืองหาผลประโยชน์จากตลาดหลักทรัพย์ (ปั่นราคาหุ้นของตัวเอง)
5. ปกปิดการบริหารงานที่ไม่ถูกต้อง การปิดบังและให้การเท็จ
6. การใช้นโยบาย กฎหมาย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ อย่างมีอคติและลำเอียง
7. การใช้อิทธิพลทางการค้า แสดงบทบาทเป็นนายหน้าหรือมีผลประโยชน์ทับซ้อนจากการค้าต่างตอบแทน การแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรกับประเทศคู่ค้า
8. การใช้ทรัพยากรของรัฐไปในทางมิชอบ การปลอมแปลงเอกสาร การฉ้อฉล การใช้กองทุนของรัฐ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมือง
9. ไม่กระทำการตามหน้าที่ แต่ใช้ลัทธิพรรคพวกแทน เช่น การฮั้วประมูล
10. การให้และการรับสินบน การขู่เข็ญบังคับและการให้สิ่งล่อใจ
11. การยอมรับของขวัญที่ไม่ถูกต้อง เช่น เชื้อของขัญมูลค่าสูงและสินบนมูลค่าสูง
12. ผู้บริหารประเทศทำตัวเป็นผู้อุปถัมภ์รายใหญ่ของประเทศ โดยการใช้นโยบายประชานิยม
13. ใช้อำนาจของตำรวจ ทหาร และข้าราชการในทางที่ผิด
14. ทุจริตการเลือกตั้ง ทั้งการซื้อเสียง และการทุจริตด้วยวิธีต่าง ๆ
15. การบริจาคเพื่อช่วยเหลือการณรงค์ที่ผิดกฎหมาย เช่น การบริจาคให้แก่นักการเมือง และพรรคการเมืองรัฐบาล เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาล

และ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2537) กล่าวว่า รูปแบบการคอร์รัปชันหลัก แบ่งได้เป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ระบบส่งส่วย (Syndicate Corruption) โดยมีวิธีการ คือ ข้าราชการชั้นผู้น้อยเก็บส่วยหรือภาษีที่ไม่เป็นทางการแล้วรวบรวมที่กองกลาง หลังจากนั้นแจกจ่ายรายได้ส่วยไปยังข้าราชการทั้งระดับสูงและล่างในกรม กอง

2. กินตามน้ำ (Procurement Kickbacks) โดยมีวิธีการ คือ สิ้นบนการจัดซื้อจัดจ้าง

3. การจ่ายสินบนเพื่อให้ได้การผูกขาดกิจการบางประเทศที่ต้องได้ อาทิ สัมปทานจากรัฐบาล และเพื่อคงสภาพการผูกขาดนั้นไว้ โดยการจ่ายสินบนเป็นการจ่ายประจำให้ข้าราชการหลายระดับ ในบางกรณีจ่ายทั้งกรม

4. การคอร์รัปชันการประมูลโครงการ

ซึ่งรูปแบบของการทุจริตคอร์รัปชันในเชิงนโยบายและเชิงบริหารดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ชัดจากโครงการจัดซื้อจัดจ้างขนาดใหญ่ของประเทศไทย ซึ่งจากข้อมูลของ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556) พบว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันคิดเป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของโครงการรัฐแต่ละโครงการ อีกทั้งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังตรวจพบการทุจริตกว่า 1 แสนล้านบาท หากนับรวมโครงการลักษณะเข้าข่ายประโยชน์ทับซ้อนและคอร์รัปชันเชิงนโยบายอีก 3 แสนล้านบาท รวมทั้งสิ้นกว่า 4 แสนล้านบาท และจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ยังแสดงให้เห็นว่าการคอร์รัปชันในปัจจุบันมีกระบวนการที่มีความซับซ้อน และมีความสัมพันธ์กับหลายหน่วยงาน กระทำกันเป็นกระบวนการเครือข่ายโดยอาศัยช่องว่างทางกฎหมาย และผู้ที่มีอำนาจเป็นผู้กระทำการทุจริตเอง ยังมีอำนาจมากยังสามารถใช้อำนาจกระทำการทุจริตได้มากขึ้น ทำให้มูลค่าความเสียหายของเงินงบประมาณของรัฐที่สูญหายไปยิ่งมีมูลค่ามหาศาลตามขนาดของโครงการ ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของต่างประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมตลอดจนทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารประเทศ ดังนั้นจึงต้องมีองค์กรหลักทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

2.2. ตัวอย่างขององค์กรที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านคอร์รัปชัน

ก่อนที่ฮ่องกงจะประสบความสำเร็จในการต่อต้านคอร์รัปชันอย่างทุกวันนี้ เดิมเคยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตที่เกิดขึ้นภายในสำนักงานตำรวจของรัฐ แต่เนื่องจากรัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการรณรงค์ปราบปรามคอร์รัปชันอย่างจริงจัง โดยในปี พ.ศ.2517 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการ ICAC เป็นองค์กรหลักรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว โดยเฉพาะเป็นผลให้ปริมาณการคอร์รัปชันมีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องภายในระยะเวลา 30 ปี และต่อมาได้มีการจัดตั้งองค์การและคณะกรรมการมาธิการ ICAC เพื่อรับผิดชอบในเรื่องนี้ และการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่สุดประการหนึ่ง คือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในประเทศ โดยรัฐบาลได้เน้นย้ำให้ตระหนักถึงอันตรายของปัญหาการคอร์รัปชัน และปัจจัยที่ทำให้องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของฮ่องกงประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. ทางด้านโครงสร้างขององค์กร

ฮ่องกงได้จัดตั้งหน่วยงานที่ชื่อว่า Independent Commission against Corruption: ICAC ประกอบด้วยหน่วยราชการ 3 หน่วย ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติการ และกรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ยังมีการแบ่งคณะกรรมการออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการทุจริต
2. คณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงาน
3. คณะกรรมการที่ปรึกษาในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
4. คณะกรรมการที่ปรึกษาและข้อเสนอแนะ

เพื่อทำหน้าที่ในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบพร้อมทั้งให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการมาธิการ ICAC ทำให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานที่ ICAC ได้รับเกิดจากการบูรณาการความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์จากการทำงานของหน่วยงานนั้นๆ นอกจากนี้ทางคณะกรรมการมาธิการ ICAC จะจัดทำรายงานประจำปีเพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานให้แก่ประชาชนทราบ ผ่านทางเว็บไซต์ขององค์กรอีกด้วย

2. ความมั่นคง

กฎหมายของฮ่องกงได้ให้อำนาจแก่ ICAC ในการป้องกันการโยกย้ายทรัพย์สินหรือสั่งห้ามไม่ให้ผู้ต้องสงสัยเดินทางออกนอกประเทศได้และสามารถเข้าตรวจสอบบัญชีธนาคาร หรือแม้แต่

การตรวจค้นบ้านพักของผู้ต้องสงสัยและสามารถตั้งข้อหาต่อเจ้าหน้าที่ที่มีรายได้หรือทรัพย์สินมาก โดยที่ไม่สามารถอธิบายที่มาของทรัพย์สินเหล่านั้นได้ เช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์ ที่มีหน่วยงานอิสระในการต่อต้านคอร์รัปชัน คือ the Corrupt Practices investigation bureau (CPIB) ที่มีการเรียกความเชื่อมั่นจากประชาชน โดยการออกกฎหมายต่อต้านคอร์รัปชัน และมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง เช่นในปี พ.ศ.2532 ได้กำหนดให้มีพระราชบัญญัติให้ยึดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิดตามกฎหมาย หรือสงสัยว่าเจ้าหน้าที่อาจได้ทรัพย์สินนั้นมาจากการคอร์รัปชัน และสามารถไต่สวนเจ้าหน้าที่ต้องสงสัยได้ทุกคนทุกระดับตำแหน่งโดยไม่มีข้อยกเว้นและหากเจ้าหน้าที่ไม่ยอมเปิดข้อมูลอาจโดนค่าปรับ 2,000 เหรียญสหรัฐ หรือมีโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ (the Organisation for Economic Co-operation and Development, 2008)

3. การแต่งตั้งผู้นองค์กรที่เป็นกลาง

ข้าหลวงใหญ่ฮ่องกงจะเป็นผู้แต่งตั้งเลขาธิการและรองเลขาธิการสำนักงาน ICAC เลขาธิการ ICAC เป็นผู้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ICAC และรายงานตรงต่อข้าหลวงใหญ่เพื่อป้องกันการแทรกแซงจากหน่วยงานอื่น และพรรคการเมือง ทำให้กรรมการมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง

4. ค่าตอบแทนที่เหมาะสมและอำนาจในการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ในช่วงปีแรกของการดำเนินงาน คณะกรรมการ ICAC ได้จ้างพนักงาน จำนวน 369 คน โดยการสรรหาคัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ทางด้าน การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และดึงดูดผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจากสาขาวิชาชีพในด้านต่าง ๆ ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่จำนวน 1,200 คน และมากกว่าครึ่งของพนักงานเคยทำงานในองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันมานานกว่า 10 ปี (OECD, 2008) เจ้าหน้าที่ในองค์กร ICAC จะได้เงินเดือนและสวัสดิการสูงแต่ก็ต้องปฏิบัติตามวินัยและได้รับการตรวจสอบอย่างเข้มงวด (วิทยากร เชียงกุล, 2549) และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ICAC ได้มีการพัฒนาระบบที่ซับซ้อนในการฝึกอบรมพนักงาน เริ่มต้นด้วยการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานตามหน้าที่ที่พวกเขาได้รับมอบหมายตามสายงานเป็นการฝึกอบรมจากการปฏิบัติงานจริงเป็นระยะเวลา 12 เดือน และเมื่อจบหลักสูตรจะมีการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ใหม่อีกครั้งและทำการฝึกอบรมในทักษะด้านการตรวจสอบที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีความเป็นมืออาชีพในด้านต่าง ๆ อาทิ ทางด้านการตรวจสอบทางการเงิน เทคนิคในการสัมภาษณ์ การเขียนรายงาน ทักษะในเรื่องของการบริหารจัดการ รวมทั้งการฝึกอบรมให้สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันได้

ตารางที่ 3 ตารางเปรียบเทียบข้อมูลในอดีตขององค์กรที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันในประเทศสิงคโปร์ ฮองกง และไทย ปี พ.ศ.2547-2548

Item	CPIB	ICAC	NCCC
Personnel	82	1,194	701
Budget	US\$ 7.7 m	US\$ 85 m	US\$ 8.55 m
Population	4.5 m	6.9 m	63.5 m
Per capita expenditure	US\$ 1.71	US\$ 12.32	US\$ 0.13
CPI Ranking	5 th	15 th	63 th

ที่มา: (OECD, 2008)

และปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความเป็นอิสระทางการคลังและงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Quah (2003) ที่กล่าวว่าการที่ประเทศสิงคโปร์และฮองกงมีประสิทธิภาพในการควบคุมปัญหาการคอร์รัปชันมากกว่าหลาย ๆ ประเทศในเอเชีย เนื่องจากรัฐบาลมีการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านบุคลากรและงบประมาณ ซึ่งองค์กรที่ประสบความสำเร็จส่วนมากต่างมีความพร้อมทางด้านงบประมาณในการดำเนินงาน อาทิ Corruption Prevention and Combating bureau ของลัตเวีย ที่ถูกก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ.2545 ทำหน้าที่ในการป้องกัน สืบสวน ตรวจสอบเกี่ยวกับคอร์รัปชันและให้การศึกษาพร้อมทั้งพัฒนานโยบายต่อต้านการทุจริต มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน ซึ่งความสำเร็จส่วนหนึ่งขององค์กรเกิดขึ้นจากการมีหน่วยงานด้านปราบปรามที่แข็งแกร่งอย่างกรมตำรวจ และหน่วยงานที่สนับสนุนรายได้แก่รัฐโดยเฉพาะ

และอีกหนึ่งประเทศที่ได้ให้ความสำคัญกับการจัดสรรทางด้านงบประมาณ คือ โปแลนด์ เนื่องจากประเทศถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 70 ในปี พ.ศ.2548 ซึ่งมีอันดับลดลงจากเดิมในปี พ.ศ.2545 ที่อยู่ในอันดับที่ 45 ซึ่งเป็นอันดับที่ต่ำที่สุดในกลุ่มประเทศยุโรป ช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 3.5 ถึง 4 คะแนน จาก 10 คะแนน ตลอดระยะเวลา 4 ปี แต่ในเดือนกันยายน ปี พ.ศ.2548 พรรครัฐบาลใหม่ที่ชนะการเลือกตั้ง คือ พรรคยุติธรรม ได้มีการให้ความสำคัญและคำนึงสัญญาในการที่จะแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันอย่างจริงจังและจัดตั้ง Centralne biuro anty korupcyjne (CBA) ขึ้นพร้อมทั้งได้ให้

ความสำคัญในการจัดเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการสร้างกลยุทธ์และการดำเนินงานในด้านต่างๆขององค์กรเพื่อต่อสู้กับปัญหาดังกล่าว

5. ความรับผิดชอบ

ICAC จะรับและติดตามสอบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียนจากประชาชนทุกเรื่องแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย และมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน อาทิ การตอบสนองต่อรายงานการทุจริตจากประชาชนที่ส่งมาถึงองค์กรภายใน 48 ชั่วโมง และเรื่องร้องเรียนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกาทุจริตแต่เป็นปัญหาของหน่วยงานภาครัฐ ICAC จะส่งต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบและหน่วยงานจะตอบสนองต่อผู้ร้องเรียนภายใน 2 วันทำการ และตอบสนองต่อการร้องขอคำแนะนำในการป้องกันการทุจริตภายใน 2 วัน การกระทำดังกล่าวขององค์กรทำให้ประชาชนไว้วางใจ ให้ความร่วมมือในการรายงานและส่งเรื่องร้องเรียนมาที่ ICAC

นอกจากนี้จากงานวิจัยของ the United Nations Development Programme (2011) พบว่าองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันควรมีภารกิจครอบคลุมทั้งทางด้านการปราบปราม การป้องกัน และการส่งเสริมการศึกษา และกฎหมายขององค์กรควรเป็นกฎหมายที่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นองค์กรควรมีหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งผู้นำองค์กรที่เป็นกลางและเป็นไปอย่างโปร่งใส และได้รับเลือกมาจากฉันทามติของคณะกรรมการผู้มีอำนาจที่มาจากสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน อีกทั้งจากข้อมูลของ World Bank (2017) พบว่าองค์กรควรมีประสิทธิภาพในการกำหนดงบประมาณ หรือสามารถเสนอของบประมาณไปยังรัฐสภาโดยตรง นอกจากนี้ยังควรได้รับการประกันเสถียรภาพทางการเงินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐบาลไม่ควรลดงบประมาณหรือจำกัดกิจกรรมขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน และประเทศควรส่งเสริมให้เกิดความเป็นไปได้ ในการที่องค์กรจะใช้เงินทุนพิเศษที่ได้รับมาจากการทำงาน ซึ่งอาจมาจากการขายทรัพย์สินที่ยึดมาได้ ยิ่งไปกว่านั้นจากข้อมูลของ OECD (2008) ยังพบว่าองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานได้พร้อมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กร

นอกจากคุณลักษณะขององค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันตามหลักมาตรฐานสากลดังกล่าวมาแล้ว งานวิจัยนี้จะนำแนวคิดและทฤษฎีทางการจัดการองค์กรมาใช้ใน

การวิเคราะห์รูปแบบการจัดองค์กรที่มีผลต่อประสิทธิผลในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษา

2.3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นในระดับชุมชนหรือในระดับประเทศ ต่างเป็นสังคมที่ประกอบไปด้วยองค์กรประเภทต่าง ๆ ทั้งสิ้น เหตุผลเนื่องมาจากมนุษย์ทุกคนอยากมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด แต่ในขณะเดียวกันมนุษย์มีความสามารถจำกัด ทั้งทางด้านกำลังกาย กำลังความคิด ตลอดจนความสามารถในขอบเขตที่จำกัดแตกต่างกันไป ดังนั้น เพื่อเอาชนะข้อจำกัดที่มีอยู่ดังกล่าว จึงต้องร่วมมือกับบุคคลอื่น ๆ เพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหา และตอบสนองในความต้องการ ทั้งของแต่ละบุคคลและของกลุ่มได้ดียิ่งขึ้น (ธงชัย สันติวงษ์, 2539)

ดังนั้น คำว่าองค์กรจึงมีความหมายสอดคล้องกับคำจำกัดความของ Barnard (1956) cited in Mahoney (2002) ว่า องค์กรเป็นระบบของการประสานงานในการดำเนินกิจกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่านั้น โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและตระหนักถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานร่วมกัน และการที่องค์กรจะสามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ สามารถใช้ทรัพยากรทั้งทางด้านวัตถุดิบ เงินทุน และเครื่องจักร โดยปราศจากการสิ้นเปลือง ตลอดจนการใช้ทรัพยากรบุคคลโดยดึงศักยภาพในตัวบุคคลออกมาใช้อย่างเต็มที่ จนก่อให้เกิดประสิทธิผล หรือผลได้จากการทำงานนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการบริหารจัดการองค์กรที่เหมาะสม ซึ่งกระบวนการบริหารงานประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร ซึ่ง Fayol (1949) สรุปสาระสำคัญไว้ดังนี้

1. การคาดการณ์และการวางแผน หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ จะเกิดขึ้นในอนาคตและทำการกำหนดแผนการปฏิบัติ
2. การจัดองค์กร หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ ทั้งทรัพยากรทางด้านวัตถุ และทรัพยากรทางด้านบุคคล
3. การบังคับบัญชาสั่งการ หมายถึง การรักษากิจกรรมของบุคลากรโดยการสั่งการงานต่าง ๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยที่ผู้บริหารจะต้องมีความเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชา และองค์กรที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย (ธงชัย สันติวงษ์, 2535)

4. การประสานงาน หมายถึง การทำงานร่วมกันและความสอดคล้องของการดำเนินงาน ภายใต้กิจกรรมทั้งหมดขององค์กร

5. การควบคุม หมายถึง การกำกับให้ทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในองค์กรต้องเป็นไปตาม กฎเกณฑ์และข้อบังคับที่มีการกำหนดไว้แล้ว

จากกระบวนการในการบริหารงานดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดองค์กรเป็นองค์ประกอบ หนึ่งส่วนที่สำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ธงชัย สันติวงษ์ (2539) กล่าวว่า เนื่องจากองค์กรประกอบไปด้วยคนจำนวนมาก และทุกคนต่างมีความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็น ที่แตกต่างกันไป ซึ่งหากไม่มีการจัดรูปแบบขององค์กรหรือการจัดระเบียบในการทำงานร่วมกันไว้ ล่วงหน้าแล้ว อาจทำให้การทำงานเป็นไปอย่างล่าช้า ซ้ำซ้อน มีการใช้ทรัพยากรสิ้นเปลืองโดยเปล่า ประโยชน์ และไม่สามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ ดังนั้น การออกแบบ โครงสร้างองค์กร จึงเป็นปมปัญหาที่อาจส่งผลต่อการแบ่งแยกแรงงานกันทำ และกลไก การประสานงานภายในองค์กร เนื่องจากมีอิทธิพลต่อตำแหน่งงาน การใช้ทรัพยากรภายในองค์กร อำนาจในการสั่งการ ข้อมูลข่าวสาร และกระบวนการในการตัดสินใจที่จะเคลื่อนผ่านโครงสร้างที่ถูก ออกแบบไว้ (Mintzberg, 1979) และโครงสร้างองค์กรควรมีการแบ่งแยกแผนกของงานที่ชัดเจน และ ผังแสดงโครงสร้างขององค์กรจะช่วยในการกำหนดว่าใครต้องทำอะไร และรายงานต่อใคร และมีคำ บรรยายลักษณะงานที่ระบุขอบเขตของงาน มอบหมายงานความรับผิดชอบ และอำนาจหน้าที่พร้อม ทั้งการจัดวางความสัมพันธ์ของตำแหน่งงานที่ชัดเจน (UNDP, 2011) ดังนั้น จึงสรุปได้กระบวนการจัด องค์กรจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1. การจัดโครงสร้างงาน คือ การแยกประเภท จัดหมวดหมู่ของงาน และการจัดตำแหน่ง งาน
2. การจัดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ คือ การพิจารณามอบหมายอำนาจหน้าที่ และ ความรับผิดชอบให้กับตำแหน่งต่างๆ จากระดับสูงสุดลงมาตามโครงสร้างงานที่กำหนดไว้
3. การจัดการโครงสร้างองค์กร คือ ขั้นตอนของการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างงาน และโครงสร้างอำนาจหน้าที่ให้รวมกลุ่มเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยอาศัยสายการ บังคับบัญชาเป็นเส้นเชื่อมโยง

และในกระบวนการจัดโครงสร้างควรตอบคำถามตามแนวคิดของ Mintzberg (1979) ซึ่งมีทั้งหมด 9 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ในแต่ละตำแหน่งควรมีงานอะไรบ้าง และในแต่ละงานควรมีความเชี่ยวชาญในด้านใด
2. มาตรฐานของแต่ละตำแหน่งงานควรมีแค่ไหน
3. ในแต่ละตำแหน่งงานควรมีความรู้และทักษะอะไรบ้าง
4. จะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการจัดตำแหน่งให้เข้าเป็นกลุ่ม และกลุ่มรวมเป็นกลุ่มใหญ่
5. ในแต่ละหน่วยงานควรมีขนาดใหญ่เพียงใด และควรมีผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนเท่าใดต่อผู้บังคับบัญชา 1 คน
6. ในแต่ละตำแหน่งหรือในแต่ละหน่วยงานควรมีมาตรฐานที่ถูกระบุได้ของผลผลิตหรือผลการปฏิบัติงานแค่ไหน
7. กลไกใดที่ควรถูกก่อตั้งขึ้นเพื่อที่จะช่วยเหลือในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
8. อำนาจในการตัดสินใจที่จะมอบหมายให้ผู้ใต้บังคับบัญชาในสายการบังคับบัญชาควรมีอย่างน้อยเพียงใด
9. อำนาจในการตัดสินใจควรจะถูกส่งผ่านจากเจ้าหน้าที่ในสายงานหลักไปสู่สายงานสนับสนุนอย่างไร

❖ การจัดองค์กร

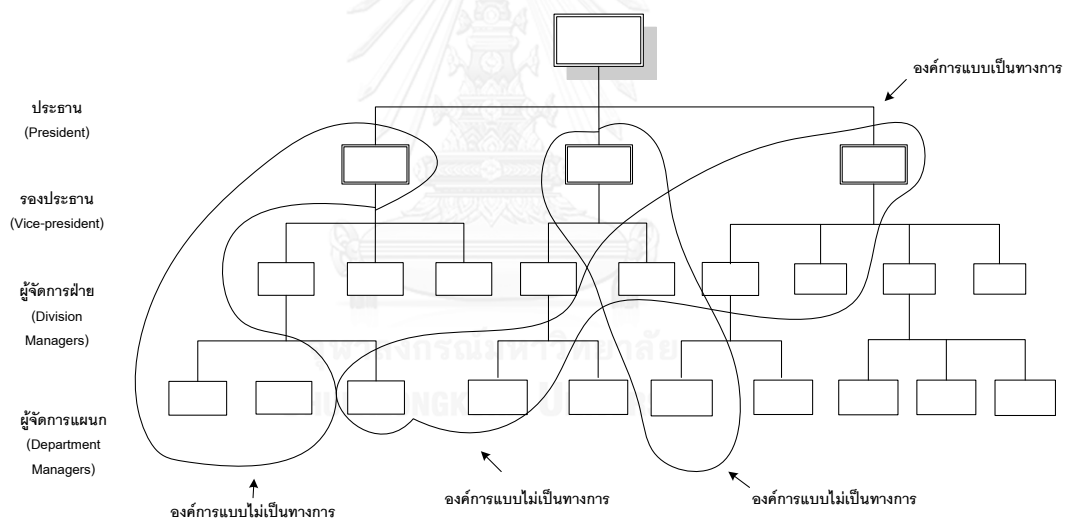
➤ ภาพรวมของการจัดโครงสร้างองค์กร (Organization Structure) และ การออกแบบองค์กร (Organization Design)

ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ได้พิจารณาคูณลักษณะขององค์กรที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนได้ดังนี้

1. องค์กรที่เป็นทางการ (Formal Organization) เป็นองค์กรที่มีการจัดขึ้นอย่างมีระเบียบแบบแผน ทุกสิ่งทุกอย่างจะถูกจัดให้อยู่รวมกันเป็นโครงสร้างที่ชัดเจน (Structured) จะมีการระบุถึงสิ่งต่าง ๆ เอาไว้อย่างครบถ้วน เพื่อสำหรับให้มีการยึดถือปฏิบัติตาม (Defined) เช่น มีการกำหนดความสัมพันธ์เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ (Authority) อำนาจ (Power) ภาระหน้าที่ (Accountability) ความรับผิดชอบ (Responsibility) และมีการกำหนดช่องทางการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรอีกด้วย นอกจากนี้จะมีการระบุลักษณะงานของสมาชิกแต่ละคน และยังมีการกำหนดเรื่องของฐานะ (Status)

เกียรติยศ (Prestige) การจ่ายผลตอบแทน (pay) ลำดับสูงต่ำ (rank) รางวัลผลตอบแทนและ
บทลงโทษ ซึ่งทุกอย่างที่มีการกำหนดไว้จะถูกรักษาสั่งการ และบังคับใช้โดยไม่สามารถมีข้อยกเว้นได้
ทุกอย่างจึงมักมีความคงทนถาวร (durable) และมีการเปลี่ยนแปลงได้ยาก ความคล่องตัวจึงไม่มี

2. องค์การที่ไม่เป็นทางการ (Informal Organization) เป็นองค์การที่ไม่มีระเบียบแบบแผน
ในการจัด สภาพขององค์การอาจรวมกันขึ้นอย่างง่าย ๆ ไม่แน่นแฟ้น (loosely) มีความคล่องตัว โดย
ไม่มีกฎเกณฑ์หรือระเบียบที่บังคับไว้ (flexible) ไม่มีการระบุถึงสิ่งต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนเป็นทางการ
(undefined) และอาจมีการแบ่งอำนาจและภาระหน้าที่งานระหว่างกลุ่มสมาชิกเช่นเดียวกับองค์การ
ที่เป็นทางการ แต่มักจะไม่มีมีการระบุถึงลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกและเป้าหมายขององค์การ
ไม่สามารถที่จะจำกัดขอบเขตและไม่สามารถทราบถึงสัดส่วนต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ทำให้การควบคุม
กระทำได้ยาก

ภาพที่ 3 แสดงการจัดองค์การแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ
(the formal and informal organization)

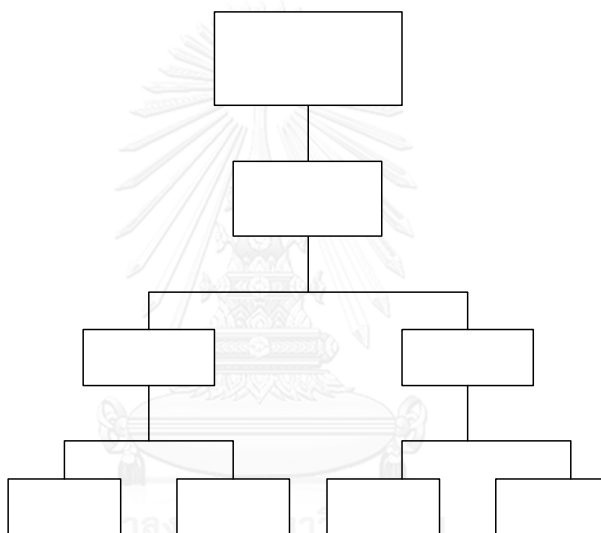
ที่มา: (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุดา สุวรรณภิรมย์, ขวลิต ประภาวนนท์ และ
สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์, 2545: 186)

❖ การจัดโครงสร้างองค์การ (Organization Structure)

การจัดโครงสร้างองค์การ (Organization Structure) ตามคำกล่าวของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์
(2545) ได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การจัดโครงสร้างองค์การตามแนวดิ่ง (The Vertical Organization) เป็นการนำกิจกรรมต่าง ๆ มาประสานกันหรือเชื่อมโยงกันแล้วแบ่งออกเป็นหลาย ๆ ระดับ โดยยึดองค์ประกอบหลัก 4 ประการ ได้แก่

- สายการบังคับบัญชา
- การมอบหมายอำนาจหน้าที่ / การมอบหมายงาน
- การรวมอำนาจและการกระจายอำนาจ
- ขนาดของการจัดการ

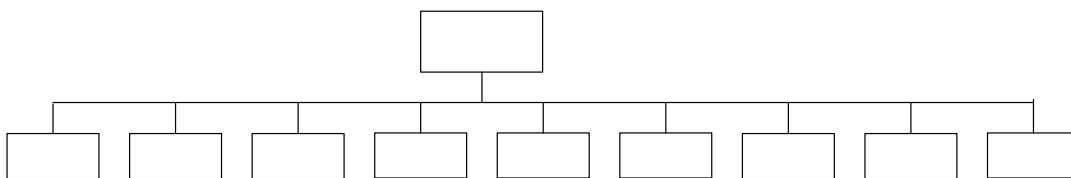

ภาพที่ 4 แสดงการจัดโครงสร้างองค์การตามแนวดิ่ง (the vertical organization)

ที่มา: (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545: 187)

2. การจัดโครงสร้างองค์การตามแนวนอน (Horizontal Organization) เป็นการกำหนดหน่วยงานในแต่ละระดับในกรณีที่โครงสร้างองค์การเป็นแนวดิ่ง การที่จะเชื่อมโยงงานเข้าด้วยกันจะกระทำในลักษณะที่เป็นลำดับขั้นตามสายการบังคับบัญชา (Hierarchy) และมีการประสานกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละระดับ ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานของการจัดโครงสร้างองค์การตามแนวนอนมี 2 ส่วนคือ

- การออกแบบองค์กร (Organization Design)
- การประสานงานในแนวนอน (Horizontal Co-ordination)

ภาพที่ 5 แสดงการจัดโครงสร้างองค์การตามแนวนอน (Horizontal organization)

ที่มา: (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2545: 187)

นอกจากจะทำการศึกษาลึถึงปัจจัยทางด้านโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา เนื่องจากงานวิจัยจำนวนมากกล่าวถึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการต่อต้านการคอร์ปชั่นของประเทศ ทั้งนี้จากงานวิจัยของ พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2544) ยังกล่าวว่าการคอร์ปชั่นนั้นปรากฏในทุกประเทศ ในหลายประเทศมีความรุนแรงยิ่งกว่าประเทศไทยมาก ในสังคมที่กำลังพัฒนาในช่วงหลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา มีปัจจัยต่างๆจำนวนมากที่เกื้อกูลการเติบโตของการคอร์ปชั่น การศึกษาส่วนมากเชื่อว่าการคอร์ปชั่นได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วตามสภาวะสงคราม ตามการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราช ตามการขยายตัวของระบบราชการ ระบบเศรษฐกิจ และความเป็นสมัยใหม่ทางการเมือง และอีกจำนวนไม่น้อยที่มีความเชื่อว่าการคอร์ปชั่นมีต้นตอมาจากวัฒนธรรมของชาวเอเชียเอง เช่น จากขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับครอบครัว ความสัมพันธ์ทางเครือญาติ ระบบปิตาธิปไตย ขนบธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับของฝากของขวัญ ของกำนัล และความเป็นมาทางประวัติศาสตร์

งานวิจัยนี้จึงเริ่มต้นจากการศึกษาเกี่ยวกับสภาพบริบททางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา ที่อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการคอร์ปชั่นภายในประเทศ ตลอดจนลักษณะและการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์ปชั่น พร้อมทั้งทำการทบทวนงานศึกษาที่เกี่ยวข้องซึ่งพบว่า มีการศึกษาสภาพบริบทภายในประเทศ โดยเริ่มจากการศึกษาเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ การต่อสู้ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม ค่านิยม และพัฒนาการทางด้านกฎหมาย ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการปราบปรามการทุจริตคอร์ปชั่นภายในประเทศ อาทิ งานวิจัยของ Heit (2003) ได้ศึกษากระบวนการปฏิรูปการเกษตรในประเทศชิลี และบทบาทของกระบวนการดังกล่าวที่

มีต่อวิวัฒนาการของภาคการเกษตรในประเทศ โดยทำการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากกระบวนการปฏิรูปที่ดินในช่วงเวลาต่าง ๆ ตามขนาดของการผลิต และต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาว

ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กระบวนการปฏิรูปการเกษตรที่เริ่มต้นขึ้นในช่วงกลางทศวรรษที่ 1960 ส่งผลให้เกิดการกระจายที่ดินอย่างเป็นธรรม และการถือครองกรรมสิทธิ์ทางกฎหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมระบบการผลิตทางการเกษตร และเป็นพื้นฐานของความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบัน และระบบการปกครองแบบคณาธิปไตย ที่ทำให้กระบวนการปฏิรูปดังกล่าวต้องหยุดชะงักในช่วงเวลานั้น ยังคงส่งผลถึงปัจจุบันต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมการเกษตรภายในประเทศ ถึงแม้ว่างานวิจัยฉบับนี้จะไม่ได้นำเสนอเกี่ยวกับการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นภายในประเทศโดยตรง แต่ทำให้เห็นถึงสภาพบริบทภายในประเทศที่อยู่ภายใต้ระบบอุปถัมภ์หรือระบอบศักดินาที่ทำให้ชนชั้นใต้ปกครองยังคงลำบากและยากจน อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของการทุจริตคอร์รัปชัน

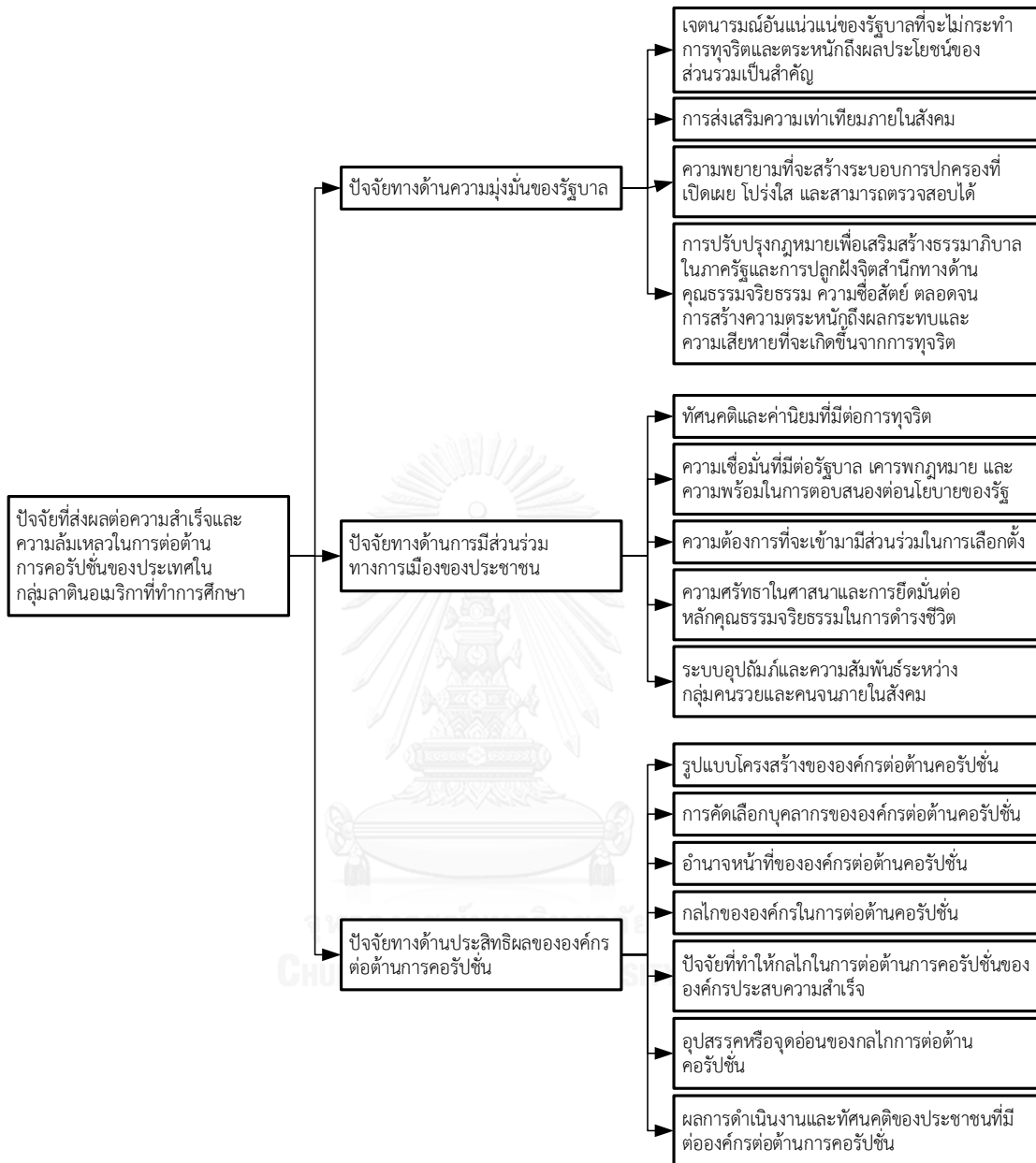
ยิ่งไปกว่านั้นจากทัศนคติ ความรู้สึกร่วมกันของกลุ่มคน ตลอดจนแรงกดดันที่ได้รับยังเป็นปัจจัยที่กำหนดให้เกิดการก่อรัฐประหาร และเกิดการต่อสู้ระหว่างชนชั้นมาโดยตลอด (ทินกร คล่องเชิงรบ, 2558) แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีบางประเทศที่แม้จะมีอุดมการณ์และความคิดเห็นที่แตกต่างทางการเมือง แต่ท้ายที่สุดแล้วก็เลือกที่จะจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ประเทศมีภาคประชาสังคมที่เข้มแข็งและมีอุดมการณ์ทางการเมืองที่เน้นถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม ตลอดจนการเรียนรู้ถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ความไม่สงบและการก่อรัฐประหารภายในประเทศ อาทิ จากงานวิจัยของ Johnson (2014) ที่ได้ศึกษาสังคมของชาวชิลีที่มีความแตกต่างทั้งทางด้านชนชั้น กลุ่มชาติพันธุ์ และภูมิหลังทางการเมือง เกี่ยวกับความทรงจำในยุคสมัยของระบอบการปกครองแบบเผด็จการของปิโนเช่ ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2516 – 2533 นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาว่ามีการโต้เถียงกันถึงเหตุการณ์ และความทรงจำในช่วงเวลานั้นอย่างไรบ้าง โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มบุคคลที่อยู่ในช่วงเวลาของระบอบการปกครองของปิโนเช่ และกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในช่วงเวลาดังกล่าว แต่รับรู้เหตุการณ์ผ่านสื่อ, โรงเรียน และครอบครัว ซึ่งผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ล้วนจดจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี และกลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มบุคคลที่อยู่ในช่วงเวลาดังกล่าวยังได้แบ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่ม โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มที่ให้การสนับสนุนระบอบการปกครองของปิโนเช่ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากระบบเศรษฐกิจแบบเสรี

นิยม และอีกกลุ่มเป็นกลุ่มที่ต่อต้านระบอบการปกครองของปิโนเช่ เนื่องจากเป็นกลุ่มของชนชั้นกลาง และชนชั้นล่าง ที่ได้รับผลประโยชน์เพียงเล็กน้อย อีกทั้งยังถูกคุกคามทางด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งแนวคิดทั้งที่ต่อต้านและให้การสนับสนุนยังคงดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน แต่ประชาชนเลือกที่จะยอมรับแนวคิด ที่แตกต่าง และอยู่ร่วมกันด้วยความครองตอง อีกทั้งการศึกษาความทรงจำของประชาชนและประวัติศาสตร์ของประเทศดังกล่าว ทำให้สามารถที่จะเข้าใจการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม, การต่อสู้ทางการเมือง ตลอดจนระบบการศึกษาในปัจจุบันของประเทศชิลี ซึ่งจากงานวิจัยฉบับดังกล่าวยังแสดงให้เห็นว่าความไม่เท่าเทียมกันในสังคมเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้ง ดังนั้นรัฐบาลในหลายๆประเทศจึงได้ให้ความสำคัญทางด้านนโยบายในเรื่องของสวัสดิการสังคม ส่งเสริมเสรีภาพและความเสมอภาค และมีการแก้ปัญหาคอร์รัปชันตามรูปแบบของประเทศที่พัฒนาแล้ว จนเป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชันเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบความโปร่งใสในขั้นตอนการปฏิบัติงานของรัฐบาล แทนการก่อรัฐประหารเพื่อล้มล้างผู้นำที่ทำการคอร์รัปชัน หรือเพื่อเอาชนะอีกกลุ่มที่มีอุดมการณ์ทางการเมืองที่ขัดแย้งกับกลุ่มของตน (ฉัตรบงกช ศรีวัฒนสาร, 2554)

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ LedermanLoayza and Soares (2005) ยังได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดระดับของการคอร์รัปชันภายในประเทศ ซึ่งได้แก่ ความรับผิดชอบของสถาบันการเมือง, ระบอบประชาธิปไตย, ระบบรัฐสภา, ความมีเสถียรภาพทางการเมือง และเสรีภาพของสื่อมวลชน และใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูล ดังต่อไปนี้ the International Country Risk Guide (ICRG), the World Development Report (WDR), the Gallup poll, The Global Competitiveness Survey (GCS) และ the Country Risk Review (CCRR-DRI) โดยศึกษาเป็นรายประเทศ และใช้ข้อมูลภาคตัดขวางร่วมกับข้อมูลอนุกรมเวลาประยุกต์กับแบบจำลอง Panel Regression Method Models ซึ่งผลการวิจัยพบว่า สถาบันการเมืองมีความสัมพันธ์ในลักษณะระยะยาว และในระยะสั้น ระบอบประชาธิปไตย, ระบบรัฐสภา, ความมีเสถียรภาพทางการเมือง และเสรีภาพของสื่อมวลชน ล้วนเกี่ยวข้องกับการลดระดับของการคอร์รัปชัน นอกจากนี้ การเพิ่มความรับผิดชอบของสถาบันการเมืองผ่านการส่งเสริมบทลงโทษทางด้านการทุจริตคอร์รัปชันในแต่ละกรณี และการลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมในการให้ข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการ ยังนำไปสู่การลดลงของสถานการณ์การคอร์รัปชันภายในประเทศอีกด้วย

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น งานวิจัยนี้จึงกำหนดปัจจัยหลักที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นในการที่จะดำเนินการตามนโยบายเพื่อส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในภาครัฐ และการบังคับใช้กฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนการบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพทางการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และปัจจัยทางด้านความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทักษะคนดี ค่านิยมที่มีต่อระบอบการปกครอง แรงผลักดันที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความเชื่อมั่นที่มีต่อรัฐบาลซึ่งนำมาสู่การตอบสนองต่อนโยบายของรัฐ รวมทั้งปัจจัยทางด้านประสิทธิผลขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันในแต่ละประเทศ ทั้งทางด้านการจัดตั้งลักษณะของโครงสร้างองค์กรและกลไกการดำเนินงาน เนื่องจากทั้ง 3 ปัจจัยนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ และการเจริญเติบโตในระยะยาว ตลอดจนการส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยภายในประเทศ และที่สำคัญอาจส่งผลต่อการต่อต้านการคอร์รัปชันภายในแต่ละประเทศ ซึ่งส่งผลให้ค่าคะแนนความโปร่งใสในแต่ละประเทศได้รับแตกต่างกันอีกด้วย

2.4. กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

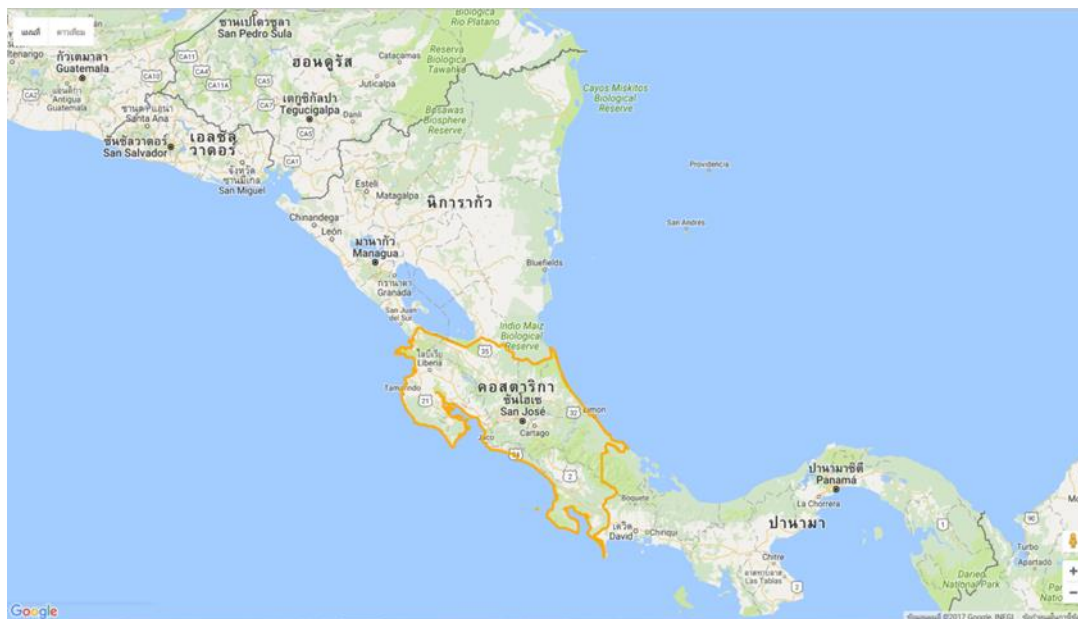
โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศคอस्टาริกา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา: กรณีศึกษาประเทศคอस्टาริกา ชิลี บราซิล อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย ได้ศึกษาปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาล ปัจจัยทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และปัจจัยทางด้านโครงสร้างและลักษณะขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันที่มีผลต่อประสิทธิผลในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษา โดยศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนของการจัดตั้งและดำเนินการขององค์กร ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นและสาระสำคัญได้ดังนี้

- 3.1 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมือง
- 3.2 สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน
- 3.3 แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
- 3.4 คดีทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ
- 3.5 องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน
- 3.6 บทวิเคราะห์

3.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐคอस्टาริกา

สาธารณรัฐคอस्टาริกาตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ มีอาณาเขตทางทิศเหนือติดกับประเทศนิการากัว ทิศตะวันตกและทิศใต้ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ติดกับประเทศปานามา และทิศตะวันออกติดทะเลแคริบเบียน มีพื้นที่โดยรวม 51,100 ตารางกิโลเมตร (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซันโตอาโก, 2557)

ภาพที่ 6 แผนที่ประเทศคอสตาริกา

ที่มา: (Google map, 2558)

ในส่วนของประวัติความเป็นมาของประเทศ จากข้อมูลของ Nelson (1984) พบว่าเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2045 เมื่อคริสโตเฟอร์ โคลัมบัส นักสำรวจชาวสเปนเดินทางมาถึง แต่สเปนยังไม่ได้ทำการครอบครองดินแดนแห่งนี้ในทันที เนื่องจากลักษณะของภูมิประเทศที่พบในขณะนั้นค่อนข้างขรุขระสลัดกับหุบเขาสูง จึงไม่เหมาะที่จะตั้งถิ่นฐาน ถึงแม้ว่าจะมีที่ราบชายฝั่งอันอุดมสมบูรณ์ติดกับทะเลแคริบเบียนก็ตาม จนกระทั่ง 60 ปีต่อมาจึงตกเป็นอาณานิคมของสเปน

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐคอสตาริกา

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2045	คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส นักสำรวจชาวสเปนเดินทางมาถึงคอสตาริกา

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2105	ฮวน วาสเกซ เด โครนาโด เข้ามาทำการดูแลเขต การปกครองของสเปนแทนคาวาลลอน
พ.ศ.2107	ฮวน วาสเกซ เด โครนาโดได้ย้ายถิ่นฐานไปยังเมเซตา เซ็นทรัล ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำเกษตรกรรม
พ.ศ.2111	คอสตาริกาถูกรวมเข้ากับดินแดนของราชอาณาจักรที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คือ กัวเตมาลา ซึ่งเป็นดินแดนที่ยื่นออกมาจากคอสตาริกาไปทางทิศเหนือของเม็กซิโก
พ.ศ.2351	ชาวควิบาได้นำกาแฟเข้ามายังประเทศคอสตาริกา จนมีการเพาะปลูกกันอย่างแพร่หลาย และต่อมากลายเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศ
พ.ศ.2364	สเปนได้ประกาศให้เอกราชกับประเทศในภูมิภาคอเมริกากลางทั้งหมด ได้แก่ ประเทศกัวเตมาลา, นิการากัว, ฮอนดูรัส, เอลซัลวาดอร์ และคอสตาริกา
พ.ศ.2381	ประเทศคอสตาริกาแยกตัวเป็นเอกราชจากสเปน
พ.ศ.2382-2491	เกิดการปฏิวัติโดยทหารในประเทศบ่อยครั้ง

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2492	รัฐธรรมนูญบัญญัติให้ประเทศคอสตาริกาไม่มีกองทัพภายในประเทศ เนื่องจากกองกำลังทหารถูกใช้ในการปฏิวัติบ่อยครั้งและทำการแทรกแซงทางการเมืองมาโดยตลอด
พ.ศ.2527	ได้มีการปรับปรุงกฎหมาย และภายในรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติที่ระบุว่ารูปแบบของรัฐบาลจะต้องมี ความเป็นเอกภาพมาจากเสียงข้างมากและเป็นตัวแทนของประชาชน

ที่มา: (Rinehart, 1983)

พัฒนาการทางการเมืองจากตารางที่ 4 พบว่าทั้งในช่วงที่ตกเป็นอาณานิคมของสเปน ตลอดจนการประกาศเอกราช (ปี พ.ศ.2102-2381) ประเทศคอสตาริกาปราศจากการสู้รบหรือการถูกกดขี่ข่มเหงจากชนชั้นปกครอง ประชาชนเลี้ยงดูตนเองด้วยการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ปกครอง ประเทศจึงปราศจากการส่งต่อระบอบอุปถัมภ์จากกลุ่มคนจารีปไตโยให้กับรัฐบาล ในยุคปัจจุบัน ดังเช่นประเทศอื่นๆในกลุ่มลาตินอเมริกา ทำให้สิ่งที่แบ่งชนชั้นทางสังคม คือ เศรษฐกิจ เนื่องจากในช่วงเวลานั้นผู้ที่มีอำนาจทางการเมือง คือ กลุ่มผู้ผูกขาดในการผลิตกาแฟ แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้ใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้ออำนวยผลประโยชน์แก่พวกพ้องและครอบครัวของตน พร้อมทั้งลดอำนาจทางการเมืองของกลุ่มผู้ผูกขาด โดยการแย่งชิงส่วนแบ่งของตลาดกาแฟ ยิ่งไปกว่านั้นยังพบการคอร์รัปชันเชิงนโยบายที่เป็นสาเหตุนำไปสู่การก่อรัฐประหารซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จนต้องมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้ยกเลิกกองทัพ จากสถานการณ์ความไม่สงบและความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับ จึงเป็นที่มาของการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายและจัดตั้งองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริต พร้อมทั้งสร้างระบบการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถควบคุมได้

3.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

เมื่อพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ จากข้อมูลของ Nelson (1984) พบว่าทางด้านโครงสร้างทางสังคมเนื่องจากทั้งในช่วงที่ตกเป็นอาณานิคมของสเปนตลอดจนการประกาศตัวเป็นเอกราชประเทศปราศจากการสู้รบ และประชาชนไม่ได้รับการกดขี่ข่มเหงจากชนชั้นปกครอง จึงไม่มีระบอบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นสาเหตุของการคอร์รัปชันในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาการปกครอง ดังเช่นประเทศอื่นในกลุ่มลาตินอเมริกาตามที่กล่าวมาข้างต้น ประกอบกับตั้งแต่สมัยที่คอสตาริกาตกอยู่ภายใต้การปกครองของสเปน จากข้อมูลของ Rinehart (1983) พบว่า ผู้นำได้พยายามที่จะวางรากฐานทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้แก่ประเทศ ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงไม่จำเป็นต้องแก่งแย่งหรืออ้อโกงเพื่อให้ได้ครอบครองทรัพยากรหรืออำนาจอันนำมาสู่การคอร์รัปชัน และตั้งแต่ได้รับเอกราช คอสตาริกายังได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาในการพัฒนาประเทศตามระบอบประชาธิปไตยทั้งทางด้านการจัดทำรัฐธรรมนูญและรูปแบบของรัฐบาลที่มาจากเสียงข้างมากของประชาชนและแม้ว่าระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยจะมาพร้อมกับวัฒนธรรมบริโภคนิยม อีกทั้งประชากรส่วนใหญ่ในประเทศยังคงยากจน แต่ไม่มีการแบ่งแยกความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของคนรวยและคนจนที่เห็นเด่นชัด เพราะชาวคอสตาริกาต่างเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญต่อสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักนอกเหนือจากสถาบันการศึกษาที่มีส่วนสำคัญในการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกของเยาวชนให้เลือกมองคนจากจิตใจมากกว่าวัตถุ พร้อมทั้งยกย่องบุคคลที่คุณงามความดีและเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม นอกจากนี้ประชาชนยังศรัทธาในศาสนาและยึดมั่นต่อหลักคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต มีความภาคภูมิใจในเชื้อชาติของตน ซึ่งนอกเหนือจากค่านิยมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตของประชาชนที่ทำให้คอสตาริกามีความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศแล้ว รัฐบาลยังให้ความสนใจในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร โดยการส่งเสริมทางการศึกษา พร้อมทั้งพัฒนาระบบสวัสดิการและเสริมสร้างความเท่าเทียมทางด้านต่างๆ ในสังคม จนทำให้ปัจจุบันคอสตาริกาเป็นประเทศที่มีดัชนีการพัฒนามนุษย์อยู่ในเกณฑ์ดี (the United Nations Development Programme, 2016) และเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ประชากรมีรายได้อยู่ในระดับปานกลางและเป็นประเทศหนึ่งที่มีอัตราความยากจนต่ำสุดในกลุ่มลาตินอเมริกา โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

54.14 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 9,237.95 ดอลลาร์สหรัฐฯ (Tradingeconomics, 2017)

แม้ว่าประเทศคอสตาริกาจะมีปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ โดยปราศจากการคอร์รัปชัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ทางการเมืองพบว่าในอดีตช่วงปี พ.ศ.2382-2491 ภายในประเทศมีการก่อรัฐประหารเกิดขึ้นบ่อยครั้งเนื่องจากปัญหาความขัดแย้งของกลุ่มคนและการทุจริตของผู้นำประเทศ ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันที่ไม่สงบดังกล่าว รัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2492 จึงมีบทบัญญัติให้ประเทศไม่มีกองทัพทหารเนื่องจากถูกใช้ในการก่อการปฏิวัติ แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันยังคงพบคดีการทุจริตคอร์รัปชันที่ส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับกรณีของบริษัทเอกชนหรือบริษัทต่างชาติได้จ่ายเงินจำนวนมหาศาลให้กับอดีตประธานาธิบดีของคอสตาริกา เพื่อแลกกับการอำนวยความสะดวกในการทำสัญญาของทางบริษัท เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความผิดทางด้านจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อาทิ กรณีบริษัท ฟินนิช เทคโนโลยี ที่จ่ายเงินสินบนให้แก่ ราฟาเอล แองเจล คาลเดรอน ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2533-2537 เพื่อให้ได้จัดหาเครื่องมือทางการแพทย์ให้กับระบบประกันสุขภาพของรัฐ (Costa Rica Integra, 2013) และกรณีบริษัท ไทรคอมนาคมของประเทศฝรั่งเศสที่จ่ายเงินสินบนให้แก่ มิเกล แองเจล โรดริเกส ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2541-2545 เพื่อให้ได้รับสัญญาสัมปทานในการให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศ (Oduor, Fernando, Flah, Gottwald, and Hauch, 2013) แต่จากข้อมูลของ Wilson (2014) พบว่าสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ไม่สามารถจัดการกับปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นได้ เนื่องจากกฎหมายต่อต้านการคอร์รัปชันที่มีอยู่ ณ ช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์เหล่านี้มีขอบเขตของบทบัญญัติทางกฎหมายที่กว้างเกินไป และไม่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินการลงโทษอดีตประธานาธิบดีได้ ดังนั้น เพื่อที่จะทำการฟ้องร้องดำเนินคดีในลักษณะนี้ได้ รัฐบาลของอาเบล ปาเซโก (ปี พ.ศ.2545-2549) จึงได้ออกกฎหมาย the Law against Corruption and illicit enrichment of Public Officials และบังคับใช้ในปี พ.ศ.2547 ถือเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาการทุจริตในภาครัฐ แต่อย่างไรก็ตามในสมัยของรัฐบาลชุดดังกล่าวกลับถูกพบว่ามีกรับสินบนจากบริษัทโทรคมนาคมของประเทศฝรั่งเศสเช่นเดียวกัน

ประเภทของการทุจริตคอร์รัปชันส่วนใหญ่ที่พบภายในประเทศ นอกจากจะเป็นการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดสินบนดังที่กล่าวมาข้างต้น ยังพบการทุจริตภายในกระบวนการเลือกตั้ง ตลอดจนที่มาของเงินสนับสนุนพรรคการเมือง ซึ่งอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มค้ายาเสพติด เนื่องจากคอสตาริกาเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศผู้ผลิตยาเสพติดในทวีปอเมริกาใต้และสหรัฐอเมริกา ยิ่งไปกว่านั้นยังพบการทุจริตคอร์รัปชัน เชิงนโยบายภายในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ตลอดจนการเสนอราคาด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับระบบการเงินของรัฐ ดังนั้นคอสตาริกาจึงมีการจัดตั้ง the Office of the Comptroller General: CGR เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินการทางด้านงบประมาณ การบริหารระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พร้อมทั้งตรวจสอบการทุจริตผ่านการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้จากข้อมูลของ the Organization of American States Secretariat for Legal Affairs (2013) ยังพบว่า CGR ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของสภานิติบัญญัติ และจากข้อมูลของ the Center for Systemic Peace (2014) พบว่าสภานิติบัญญัติของประเทศได้รับอำนาจที่แข็งแกร่งมีสิทธิในการใช้อำนาจเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของรัฐบาล ดังนั้น CGR จึงถือเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่ออกโดยสภานิติบัญญัติ ในการตรวจสอบทางการเงินของรัฐบาล และสามารถดำเนินการตามหน้าที่ได้อย่างอิสระโดยปราศจากการแทรกแซงของฝ่ายบริหาร

ตลอดจนมีการจัดตั้ง the Office of the Ombudsman: DHR เพื่อทำหน้าที่ในการป้องกันทางด้านสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน พร้อมทั้งทำการควบคุมการใช้อำนาจของรัฐบาลให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรมและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้ง DHR ยังเป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติเพื่อทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มภาคีเพื่อที่จะนำกฎระเบียบมาตรฐานสากลมาใช้ในการปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศ เนื่องจาก DHR เป็นส่วนหนึ่งของสภานิติบัญญัติ อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการแจ้งข้อมูลให้แก่ประชาชนทั่วไปทราบถึงวิธีการในการยื่นฟ้องข้อกล่าวหาในกรณีการทุจริต

นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งองค์กรหลักที่ทำหน้าที่ในการต่อต้านการคอร์รัปชัน คือ the Office of Public Ethics: PEP ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่าตามกฎหมาย ฉบับที่ 8242 บัญญัติให้องค์กรดังกล่าวทำการการสอบสวนดำเนินคดีในกรณีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นอันดับแรก พร้อมทั้งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกคดีมาอยู่ในความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังสามารถยื่นฟ้อง

หากความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินงานของภาครัฐ เนื่องจากเมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้างและการดำเนินงาน พบว่า PEP เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด จึงทำให้ในการสอบสวนตลอดจนการฟ้องร้องดำเนินคดี ได้มีการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันระหว่าง PEP และสำนักงานอัยการโดยตลอด ซึ่งอาจก่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น โดยอัยการสูงสุดจะเป็นผู้ทำการคัดเลือกผู้บริหารขององค์กร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอิสระในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กรของตน นอกจากนี้ยังมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในการแต่งตั้งบุคลากรทำให้กระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรม อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรยังเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายและการแก้ไขปัญหาทางด้านการทุจริตคอร์ปชั่นอีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้น PEP ยังมีการจัดทำกลไกในการรายงานการปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบ โดยการตีพิมพ์ผ่านทางเว็บไซต์ของ the Office of the Attorney General of the Republic: PGR ได้แก่ การจัดตั้งองค์กร ภารกิจ แลกเปลี่ยนทางด้านวิสัยทัศน์และหน้าที่ รายละเอียดของการจัดโครงสร้างองค์กร วัตถุประสงค์ของกลยุทธ์ต่าง ๆ และรายละเอียดของกิจกรรมที่ดำเนินการภายในปีนั้น เช่นเดียวกับองค์กรอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์ปชั่นในภาครัฐ อีกทั้ง เว็บไซต์ของ PGR ยังได้นำเสนอข้อมูลที่หลากหลาย รวมถึงกรอบกฎหมายของ PGR การฝึกอบรมของ PEP ที่มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ของ PGR อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ของ the Sistema Nacional de Legislación Vigentes: SINALEVI ซึ่งเป็นระบบออนไลน์ที่ให้ข้อมูลทางกฎหมายของประเทศแก่ประชาชน ซึ่งทำให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย และการตัดสินใจของศาล อีกทั้งระบบดังกล่าวยังได้มีการปรับปรุงข้อมูลให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ของ the Resumen Gaceterio หรือ Summary Gazette ซึ่งเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ถูกส่งผ่าน e-mail ให้แก่เจ้าหน้าที่ภาครัฐทุกวัน และได้ถูกตีพิมพ์บนเว็บไซต์ของ PGR โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นเรื่องของกฎหมาย พระราชกำหนด กฎระเบียบต่าง ๆ และเงื่อนไขของการควบคุมบังคับใช้ อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ของ the Revista Digital ซึ่งเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบันที่ถูกตีพิมพ์โดย PEP เกี่ยวกับแถลงการณ์ด้านกฎระเบียบอื่น ๆ ที่กำลังจะประกาศใช้ (the Office of the Attorney General of the Republic, 2016)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า PEP มีการจัดทำกลไกการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานและบังคับใช้กฎหมายทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและประชาชน ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานผ่านทางเว็บไซต์และรายงานประจำปีของ PGR ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่และประชาชนก่อนการปฏิบัติงานหรือการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้ง PEP ยังอาศัยสื่อในการบูรณาการและสร้างความร่วมมือในการต่อต้านการคอร์รัปชันกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและภาคประชาสังคมและเนื่องจากในปัจจุบันสื่อมีบทบาทสำคัญในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชน นอกจากนี้ในการรายงานเรื่องอื้อฉาวของรัฐบาลดังเช่นที่ผ่านมาของสื่อ ทำให้ประชาชนหันมาสนใจและรับรู้ถึงการทุจริตที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังเกิดการเรียกร้องให้องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของภาครัฐ เข้ามาตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้ทราบถึงข้อจำกัดของกฎหมาย และการดำเนินงานของสถาบัน จนส่งผลให้เกิดการปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของ Freedom House (2014b) ที่ผ่านมาในการรายงานการกระทำ ความผิดของรัฐบาลสื่อมักจะถูกกีดกันจากเจ้าหน้าที่ระดับสูง ซึ่งทำให้มีผลต่อเนื้อหาในการนำเสนอ อีกทั้งยังมีการจำกัดช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตของประชาชน ทำให้ภาคประชาสังคมภายในประเทศค่อนข้างอ่อนแอ ดังนั้นเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคประชาสังคม PEP จึงเปิดโอกาสและสร้างช่องทางเพื่อให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการรายงานและตรวจสอบการทุจริต ตลอดจนสามารถยื่นฟ้องได้ด้วยตนเอง ซึ่งจากข้อมูลของ the Procuraduría de la Ética Pública (2016) พบว่าประชาชนสามารถทำการร้องเรียนได้ทั้งหมด 3 วิธี ได้แก่

1. การร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ขององค์กร ซึ่งจะมีการระบุข้อมูลที่องค์กรต้องการ ทำให้ได้ข้อมูลครบถ้วน และเป็นการอำนวยความสะดวกในการกรอกข้อมูลแก่ประชาชนอีกด้วย
 2. การร้องเรียนทางไปรษณีย์ โดยส่งจดหมายร้องเรียนไปยังสำนักงานแผนกรับเอกสาร
 3. การร้องเรียนผ่านทางโทรสาร โทรศัพท์ หรือรายงานต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานได้โดยตรง
- ทั้งนี้สถาบันต่างๆ ของรัฐ สมาคมวิชาชีพ ตลอดจนภาคประชาสังคมยังสามารถขอรับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรของตนจาก PEP ได้ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการป้องกันการตรวจสอบ และบทลงโทษของการทุจริตได้อีกด้วย

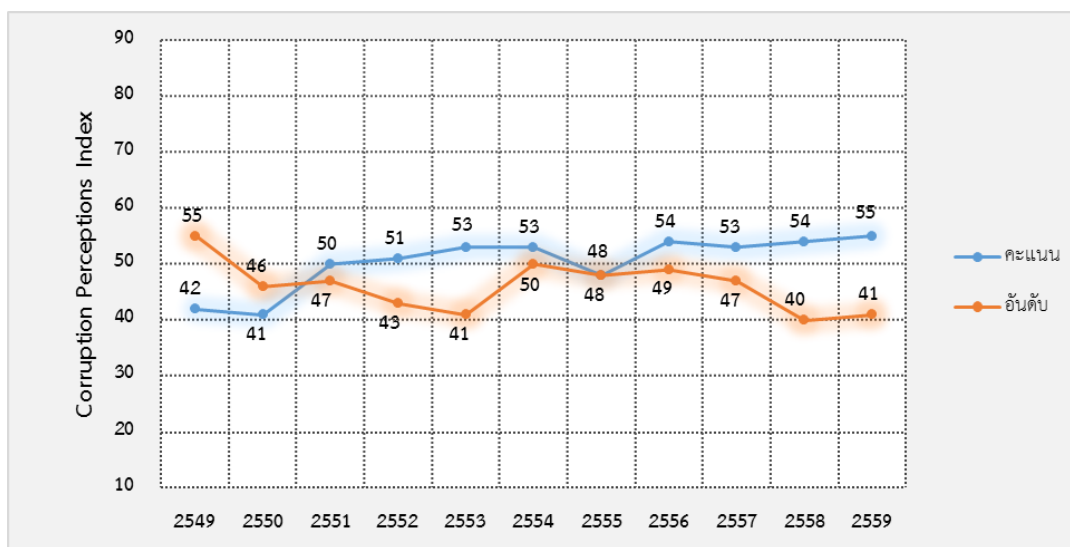
จากข้อมูลของ Wilson (1998) พบว่าสื่อสังคมออนไลน์ที่เพิ่มมากขึ้นได้เอื้ออำนวยความสะดวกในการทำงานขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของภาครัฐ ในการเปิดเผย สอบสวน ตลอดจน การฟ้องร้องดำเนินคดีในลักษณะที่สมัยก่อนทำไม่ได้ และสื่อยังได้กระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง บทบัญญัติของกฎหมายทางด้านอาชญากรรมเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการรายงาน โดยปัจจุบันได้ใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสอบสวน และนำเสนอการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ประกอบกับ กฎหมายใหม่และสถาบันได้อนุญาตให้เจ้าหน้าที่รัฐตอบสนองต่อคำถามของสื่อ และข้อเรียกร้องของ ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลในการสอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดีอีกด้วย

นอกจากนี้ สื่อท้องถิ่นยังรายงานถึงผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจำนวน 1,200 คน ระหว่างวันที่ 6 - 16 เดือน กันยายน พ.ศ.2556 ที่พบว่า ประชาชนได้ให้ความสนใจในเรื่องของ การคอร์รัปชันมากกว่าเรื่องของต้นทุนค่าครองชีพ ซึ่งเป็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ นอกเหนือจากปัญหาหนี้สาธารณะ และปัญหาเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นในขณะนั้น ยิ่งไปกว่านั้นยังพบอีกว่า ร้อยละ 95 ของประชาชน เชื่อว่าสมาชิกของรัฐบาลทำการคอร์รัปชัน (Inside Costa Rica, 2013) แต่จากข้อมูลของ Wilson (2014) พบว่ามีประชาชนส่วนน้อยของประเทศ ประมาณร้อยละ 10 ถึง 20 เท่านั้นที่ตกเป็นเหยื่อของการทุจริตคอร์รัปชัน ในขณะที่รายงานการรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับ การทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศ ระหว่างปี พ.ศ.2547 - 2555 มีประมาณร้อยละ 70 ถึง 80 ดังนั้น ข้อมูลทั้งหมดนี้จึงชี้ให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่ไม่ได้สัมผัสกับการทุจริตโดยตรง แต่ตระหนักถึงปัญหา การทุจริตที่เกิดขึ้นผ่านการนำเสนอของสื่อ แต่อย่างไรก็ตามในการรายงานข่าวและการปฏิบัติหน้าที่ ของสื่อมวลชน อาจก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายต่อบุคคลผู้ตกเป็นข่าวการทุจริตซึ่งสื่อ จำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของ Freedom House (2014) ยังพบว่าในปี พ.ศ.2553 ศาลสูงสุด ได้ยกเลิกโทษจำคุกในความผิดฐานหมิ่นประมาท จากการปฏิบัติงานของสื่อ อีกทั้งในปี พ.ศ.2556 ฝ่ายนิติบัญญัติยังได้ยกเลิกโทษจำคุกแก่ผู้ที่ทำการตีพิมพ์ข้อมูลที่เป็นความลับทางการเมืองอีกด้วย ซึ่ง เป็นการอำนวยความสะดวกในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและรอบด้านแก่สาธารณชน ทำให้ ประชาชนเข้าใจถึงความเป็นไปในสังคม และสามารถอาศัยข้อมูลในการตัดสินใจปฏิบัติตน ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพลเมืองของประเทศ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมประชาธิปไตยภายในประเทศ และนอกจากจะมี

การปรับปรุงทางด้านกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินงานเพื่อการต่อต้านคอร์รัปชัน ประเทศยังมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในกระบวนการทำงานของระบบยุติธรรม โดยมีการจัดตั้ง the Public Prosecution Service: MP เพื่อเป็นกลไกขององค์กรตุลาการในการบังคับใช้กฎหมายในการทำการสอบสวนเบื้องต้นและการดำเนินคดีทางด้านอาชญากรรมมาเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อให้ทราบถึงการก่ออาชญากรรมที่สามารถทำการฟ้องร้องดำเนินคดีได้ นอกจากนี้ MP ยังมีหน่วยงานพิเศษในการต่อต้านคอร์รัปชัน ที่เรียกว่า the Probity, Transparency, and Anticorruption Prosecution Unit: FAPTA เพื่อทำหน้าที่ในการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงทางด้านการทุจริต และจัดตั้ง the Treasury and Civil Service Criminal Jurisdiction เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณาคัดสินคดีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตภายในองค์กรภาครัฐ ทั้งนี้ปัจจัยทางด้านต่างๆ ที่กล่าวมาล้วนส่งผลให้ภาพลักษณ์ทางด้านการทุจริตของประเทศไม่ถูกจัดอยู่ในระดับที่รุนแรงและยังส่งผลให้ประเทศเกิดการพัฒนาในการจัดการกับปัญหาคอร์รัปชันอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

3.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศคอสตาริกา

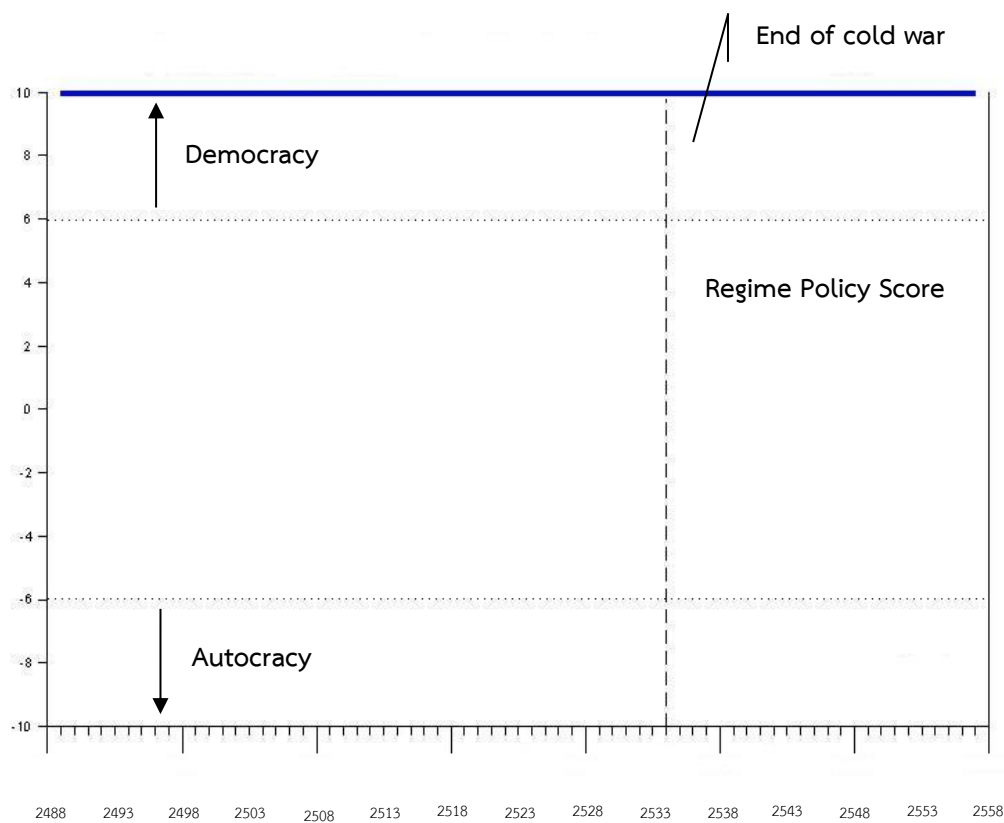

ภาพที่ 7 คะแนนความโปร่งใสของประเทศคอสตาริกาในช่วงปี พ.ศ.2549-2559

ที่มา: (TI, 2016)

การประเมินสถานะของการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศคอสตาริกา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลทุติยภูมิ โดยพิจารณาจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้เปลี่ยนวิธีการคิดคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใส (TI, 2015) ผู้วิจัยจึงไม่สามารถที่จะคำนวณค่าเฉลี่ยของค่าคะแนนความโปร่งใสได้ แต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลค่าคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ทำให้สามารถทราบถึงแนวโน้มของสถานการณ์และพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2559 แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศคอสตาริกาโดยรวมดีขึ้นมาโดยตลอด ขณะที่ประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการเปรียบเทียบมีเพียงประเทศชิลีและอูรุกวัยเท่านั้นที่มีค่าคะแนนสูงกว่า นอกจากนี้จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าค่าคะแนนโดยเฉลี่ยของประเทศคอสตาริกาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2555-2559) ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ⁴ คือ 54.8 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 41 จากทั้งหมด 176 ประเทศ

⁴ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือ ไม่น้อยกว่า 50 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 (TI, 2015)

ภาพที่ 8 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศคอซตาริกา
ในช่วงปี พ.ศ.2489-2556

ที่มา: (the Center for Systemic Peace, 2014)

การประเมินระดับของความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการ จากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศคอซตาริกา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลทุติยภูมิโดยการพิจารณาจากดัชนีวัดระบอบการปกครอง (Policy index) ของ the Center of Systemic Peace and Societal – Systems Research : CSP พบว่า ข้อมูลค่าคะแนนระบอบการปกครองในช่วง ตลอดระยะเวลา 67 ปีที่ผ่านมา (ปีพ.ศ.2489 -2556) สถานการณ์ภาพลักษณ์ระบอบการปกครองของประเทศคอซตาริกา มีแนวโน้มของอำนาจการปกครองอยู่ในระดับสูงและคงที่อยู่ต่อเนื่อง แสดงโดยเส้นสีน้ำเงิน นอกจากนี้ยังได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) สูงถึง 10 คะแนนมาโดยตลอด ซึ่งแสดงถึงการที่ประเทศมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มั่นคงและมีเสถียรภาพ ปราศจากระบอบการปกครองแบบพวกพ้อง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาลำดับเหตุการณ์ทางด้านประวัติศาสตร์จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่สมัยที่ตกเป็น

อาณานิคมของสเปน ตลอดจนเมื่อได้รับเอกราช ประเทศได้ปราศจากการสู้รบและประชาชนไม่ได้ถูกกดขี่ข่มเหงจากชนชั้นปกครอง ดังเช่นประเทศอาณานิคมอื่นๆ ของสเปน อีกทั้งสเปนยังทำการวางรากฐาน ทางการศึกษาให้กับคอสตาริกา ทำให้ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมและสามารถดูแลตนเองได้ โดย ไม่ต้องพึ่งพาผู้ปกครอง ดังนั้นจึงไม่มีระบบอุปถัมภ์และไม่มีการแบ่งแยกความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของคนรวยและคนจนที่ชัดเจน ประกอบกับรัฐบาลพยายามที่จะส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคมทั้งทางด้านการศึกษา และสิทธิเสรีภาพในการเลือกตั้ง อีกทั้งประชาชนยังศรัทธาในศาสนาและยึดมั่นต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิต ซึ่งวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คอสตาริกามีความมั่นคง และก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย

แม้ว่าเหตุการณ์รัฐประหารภายในประเทศยังคงเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทั้งจากสาเหตุความขัดแย้งภายในประเทศ และการถูกแทรกแซงทางการเมืองจากต่างชาติ ตลอดจนการคอร์รัปชันของผู้นำประเทศ แต่อย่างไรก็ตามการปฏิบัติวิสัยของ โฮเซ่ ฟิกกูเรส เฟอร์เรอร์ ได้ทำให้ประเทศกลับสู่สันติภาพ และรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2492 ยังบัญญัติให้มีการยกเลิกกองทัพ เนื่องจากกองกำลังทหารถูกใช้ในการปฏิวัติบ่อยครั้ง และทำการแทรกแซงทางการเมืองมาโดยตลอด อีกทั้งรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวยังเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจทางการเมือง โดยแบ่งอำนาจออกเป็น 3 ฝ่าย และปกครองอยู่บนพื้นฐานของระบบประธานาธิบดี โดยรัฐบาลจะต้องมาจากเสียงข้างมาก และเป็นตัวแทนของประชาชน จึงทำให้การจัดตั้งรัฐบาลมีความเป็นเอกภาพเพิ่มมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นจากการเลือกตั้งที่ผ่านมาประเทศยังไม่เคยถูกปกครองด้วยรัฐบาลเสียงข้างมาก ดังนั้นในการบริหารประเทศจึงได้รับการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจจากหลายฝ่าย มีระบบตุลาการเป็นผู้ใช้กฎหมายที่ออกโดยสภานิติบัญญัติ นอกจากนี้จากข้อมูล CSP (2014) ยังพบว่าสภานิติบัญญัติได้รับอำนาจที่แข็งแกร่งมีสิทธิในการใช้อำนาจ เพื่อยังยั้งการริเริ่มของประธานาธิบดี ตลอดจนการยกเลิกอำนาจยังยั้งของประธานาธิบดี อีกทั้งยังมีอำนาจในการเลือกสมาชิกขององค์กรตุลาการ โดยปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายบริหาร ซึ่งแตกต่างกับบางประเทศ อาทิ ประเทศอาร์เจนตินา ในสมัยของประธานาธิบดีคริสตินา ที่ประธานาธิบดีมีอำนาจในการตัดสินใจทั้งทางด้านการบริหารและงบประมาณอยู่เหนือทั้ง 3 ฝ่าย เนื่องจากอ้างว่าประเทศตกอยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน จากการวางระบบการปกครองที่มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ ความใส่ใจของรัฐบาลในการส่งเสริมคุณภาพ

ชีวิตของประชาชน อีกทั้งยังแสวงหาแนวทางในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน และความไม่สงบภายในประเทศ ล้วนเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประเทศตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยให้เกิดความมั่นคงและก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

3.4. คติทฤษฎีคอร์รัปชันที่น่าสนใจ

ในปี พ.ศ.2556 โพลของแกลลอปได้ทำการสำรวจการรับรู้ของประชาชน เกี่ยวกับปริมาณการทุจริตภายในรัฐบาลพบว่าสูงถึงร้อยละ 82 (Sonnenschein and Ray, 2013) ส่วนใหญ่พบในระบบการแต่งตั้งและเลือกตั้งของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ (Wilson, 2014) และเป็นสาเหตุที่ทำให้ลายความเชื่อมั่นของชาวคอสตาริกาที่มีต่อรัฐบาล นอกจากนี้ ในช่วงระหว่างการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีและเจ้าหน้าที่ระดับสูงในทุกสมัยของรัฐบาล ยังพบว่ามีข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่ และทรัพยากรของรัฐไปในทางที่ผิดกฎหมายและเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งจากข้อมูลของ Costa Rica Integra (2013) ราฟาเอล แองเจล คาลเดรอน สังกัด the Social Christian Unity Party: PUSC ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ระหว่างปี พ.ศ.2533-2537 ได้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตและการติดสินบน ในปี พ.ศ.2547 โดยศาลยืนยันว่า คาลเดรอน กระทำผิดกฎหมายโดยรับสินบนจำนวน 9,000,000 ดอลลาร์ จากบริษัทฟินนิชเทคโนโลยี ซึ่งเป็นบริษัทจัดหาเครื่องมือทางการแพทย์ให้กับระบบประกันสุขภาพของประเทศคอสตาริกา

ในปีเดียวกัน มิเกล แองเจล โรดริเกส สังกัดพรรค PUSC ผู้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ระหว่างปี พ.ศ.2541-2545 และได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการขององค์การรัฐอเมริกา (the Organization of America States: OAS) ได้ถูกกล่าวหาว่ารับสินบนจากบริษัทโทรคมนาคมของประเทศฝรั่งเศส ในการช่วยให้บริษัทดังกล่าวได้รับสัญญาสัมปทานจาก บริษัท ICE (Instituto Costarricense de Electricidad) ซึ่งเป็นกิจการของรัฐ ทำหน้าที่ให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมของประเทศ จึงถูกบังคับให้ถอนตัวจากตำแหน่งเลขาธิการ OAS และจากการสอบสวนบริษัทโทรคมนาคมของประเทศฝรั่งเศส ยังพบว่า มีความเกี่ยวข้องกับ โฮเซ มาเรีย ฟิกเกอร์ โอเซน สังกัด the National Liberation Party: PLN ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีระหว่างปี พ.ศ.2537-2541 ซึ่งถูกกล่าวหาว่ารับสินบนจากบริษัทนี้เช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากข้อมูลของ

Wilson (2014) ยังพบว่าบริษัทดังกล่าวได้จ่ายเงินจำนวน 100,000 ดอลลาร์ ให้กับอดีตนายกรัฐมนตรี อเบล พาเซโก ซึ่งดำรงตำแหน่งในปี พ.ศ.2545-2549 อีกด้วย

จากข้อมูลของ Freedom House (2014) พบว่าในปี พ.ศ.2553 ลอรา ซินซิลลา สังกัดพรรค PLN ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีหญิงคนแรกของประเทศ โดยการบริหารงานของซินซิลลาได้มุ่งเน้นถึงความปลอดภัยและความมั่นคงของชาติ พร้อมทั้งจัดทำโครงการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน แต่จากข้อมูลของ BBC News (2013) รายงานว่า ลอรา ซินซิลลา ได้ใช้เครื่องบินเจ็ทส่วนตัวของกาเบรียล โมราเลส นักธุรกิจชาวโคลัมเบียผู้ต้องสงสัยว่าค้ายาเสพติด เดินทางไปยังประเทศเวเนซุเอลา ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว สหรัฐอเมริกาพบว่ามากกว่าร้อยละ 80 ของยาเสพติดประเภทโคเคนที่ถูกขนส่งเข้ามาในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้อาศัยทางผ่านจากดินแดนในทวีปอเมริกากลาง และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศคอสตาริกา เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างประเทศผู้ผลิตยาเสพติดในทวีปอเมริกาใต้และสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ภายในประเทศยังพบว่ามีปริมาณการบริโภคยาเสพติดที่เพิ่มมากขึ้น (the United States Department of State Bureau for International Narcotics and Law Enforcement Affairs, 2013) ดังนั้น เหตุการณ์ดังกล่าวจึงได้สร้างความกังวลให้กับประชาชนภายในประเทศ และสร้างความเสียหายให้แก่รัฐบาลซินซิลลาเป็นอย่างมาก จึงนำมาซึ่งการลาออกจากราชการของเจ้าหน้าที่ระดับสูง นอกจากนี้เรื่องอื้อฉาวดังกล่าวยังได้รับการตรวจสอบโดยสำนักงานจริยธรรมสาธารณะ (the Office of Public Ethics: PEP) และพบว่ามีความผิดทางด้านจริยธรรมอย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมายที่มีอยู่ไม่สามารถเอาผิดกับประธานาธิบดีได้ แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดทางกฎหมาย และความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันภายในประเทศ ดังนั้นจากระดับการทุจริตที่เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งคดีจำนวนมากยังเกี่ยวข้องกับการทุจริตของผู้มีบทบาทสำคัญทางการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐ มีการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เป็นไปอย่างล่าช้าหรือเป็นแต่เพียงข้อกล่าวหา และแทบจะไม่มีกรณีการตัดสินว่ากระทำความผิดหรือได้รับการลงโทษ จึงได้ทำลายความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อรัฐบาลเป็นอย่างมาก และทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งเบื่อหน่ายกับพฤติกรรมกรรมการทุจริตของนักการเมือง ส่งผลให้ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงออกมาใช้สิทธิในการเลือกตั้งลดลง ซึ่งถือเป็นการทำลายกลไกสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ภายในประเทศคอสตาริกายังพบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งจากข้อมูลของ Wilson (2014) พบว่าในปี พ.ศ.2523 ออสการ์ อาเรียส ซานเชส สังกัดพรรค PLN ผู้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2529-2533 ได้รับเงินจากกลุ่มค้ายาเสพติดผ่านทางบริษัท ไมอามี และโอเซียน ฮันเตอร์ โดยการลักลอบขนกระเป่าที่บรรจุเงินจำนวน 750,000 ดอลลาร์เข้ามาในประเทศ นอกจากนี้การติดต่อบริษัทระหว่างพรรคการเมืองต่าง ๆ กับบริษัทเอกชน หรือแม้แต่กลุ่มค้ายาเสพติด ตลอดจนที่มาของเงินทุนสนับสนุนพรรคการเมืองในการเลือกตั้ง ล้วนเป็นสิ่งที่ยากลำบากต่อการตรวจสอบ อีกทั้งยังพบการทุจริตของพรรคการเมืองที่ทำการขายพันธบัตรรัฐบาลให้กับบริษัทเอกชน โดยไม่มีการระบุชื่อบริษัทที่ทำการขายพันธบัตรให้อีกด้วย

กรณีการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐอันเนื่องมาจากสถานการณ์ในการพัฒนาและขยายตัวทางเศรษฐกิจ จากข้อมูลของ Freedom House (2014) พบว่าในปี พ.ศ.2555 เฟอร์นันโด เฮเรโร รัฐมนตรีกระทรวงการคลังและกรรยา, ฟลอเรียสเบล โรดริเกส ที่ปรึกษาของประธานาธิบดี และ ฟรานซิสโก วิลลาโลบอส เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร ถูกกล่าวหาว่าทำการหลบเลี่ยงภาษีโดยวิธีการประเมินรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง นอกจากนี้ เฮเรโร และ โรดริเกส ยังได้รับผลประโยชน์จากการเสนอราคาด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ในโครงการโรงกลั่นน้ำมันที่รัฐเป็นเจ้าของ ซึ่งเรื่องดังกล่าวยังนำไปสู่การสอบสวน หลุยส์ ลีเบอร์แมน รองประธานาธิบดี และ เลโอนาร์โด การ์เนย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ โดยประธานาธิบดี ลอรา ซินซิลลา ปฏิเสธที่จะไล่บุคคลเหล่านี้ออกจากตำแหน่ง ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งต่อสภานิติบัญญัติ และในปีเดียวกันนี้ยังมีกรณีของ ฟรานซิสโก จิเมเนซ ซึ่งลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากถูกกล่าวหาว่าทุจริตในโครงการถนนเลียบบแม่น้ำซานฮวน อีกด้วย

ดังนั้น ปัจจัยทางด้านการทุจริตของผู้นำประเทศ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตลอดจนการทุจริตคอร์รัปชันในกระบวนการเลือกตั้งและการพัฒนาขยายตัวทางเศรษฐกิจ จึงเป็นปัจจัยที่เป็นจุดพลิกผันทำให้ประเทศคอสตาริกาตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการกับปัญหา และนำมาซึ่งการร่างกฎหมายฉบับใหม่ พร้อมทั้งการปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่เดิม ตลอดจนการสร้างและส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชันในทุกระดับของสังคม

3.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ในการสร้างมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน ประเทศคอสตาริกาได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (the Inter-American Convention against Corruption: IACAC) และได้ใช้ the Mechanism for Follow-up on the Implementation of the Inter-American Convention against Corruption : MESICIC เป็นกลไกการติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและประกาศใช้กลไกดังกล่าวในวันที่ 4 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2544 ในการประชุมสมัชชาของ OAS ที่จัดขึ้นในกรุงซานโฮเซ ประเทศคอสตาริกา โดยกลไกตามอนุสัญญา IACAC ดังกล่าวได้อาศัยการขับเคลื่อน การประสานงาน และความร่วมมือในการดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายระหว่างองค์กรภาครัฐ ได้แก่ the Office of Public Ethics: PEP, the Office of the Comptroller General of the Republic: CGR, the Office of the Ombudsman: DHR, the Criminal Jurisdiction of the Treasury and Civil Service และ the Public Prosecution Service: MP ซึ่งจากข้อมูลของ the Organization of American States Secretariat for Legal Affairs (2013) พบว่าแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- The Office of Public Ethics (Procuraduria de la Etica Publica : PEP)

ตามมาตรา 1 ของ the Organic Law of the Office of the Attorney General บัญญัติให้องค์กรดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของ the Office of the Attorney General of the Republic: PGR⁵ และ PEP ได้ ถูกจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 8242 ของกฎหมายฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ.2545

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 1 ของ the Organic Law of the PGR บัญญัติให้ the Office of Public Ethics เรียกโดยย่อว่า PEP เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. รับเรื่องร้องเรียนและข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตในการดำเนินการ การประพฤติผิดจรรยาบรรณ และขาดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

⁵ The Office of the Attorney General of the Republic: PGR เป็นองค์กรที่ปรึกษาในระดับสูงในการบริหารจัดการภาครัฐทางด้านเทคนิคและกฎหมาย รวมทั้งเป็นตัวแทนของรัฐในการดำเนินการทางกฎหมายในเรื่องที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจขององค์กร (OAS, 2013)

2. ดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทางด้านการศึกษาและสร้างความตระหนักในหน้าที่ให้กับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและประชาชนทั่วไป ในประเด็นปัญหาทางด้านการทุจริต จริยธรรม และความโปร่งใสในการให้บริการของภาครัฐ
3. เป็นช่องทางในการให้ความช่วยเหลือและสร้างความร่วมมือทางด้านเทคนิคในฐานะศูนย์กลางของอำนาจตามอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต
4. รายงานและฟ้องร้องดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและภาคเอกชน ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดทางอาญาหรือขัดต่อหลักการปฏิบัติหน้าที่ที่เชื่อมโยงกับการดำเนินงานของสำนักงาน หรือ การดำเนินงานตามสถานการณ์
5. มีส่วนในการดำเนินคดีอาญาที่ร้ายแรงที่สุดที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต เพื่อที่จะได้รับเงินชดเชยความเสียหายของวัสดุ และหรือภัยคุกคามทางสังคมตามความเหมาะสม หรือเป็นตัวแทนของผู้เสียหายในคดีอาชญากรรม
6. นำขั้นตอนทางการบริหารที่จำเป็นมาใช้ในการป้องกันการทุจริต เพื่อเพิ่มจริยธรรมและความโปร่งใสในการบริการของภาครัฐ

นอกจากนี้ PEP ยังมีอำนาจในการสอบสวนดำเนินคดีในกรณีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งหลังจากการสอบสวนในเบื้องต้นอาจมีการเสนอข้อกล่าวหาต่อพนักงานอัยการ เพื่อให้มีการสอบสวนเพิ่มเติม และจากอำนาจที่ได้รับดังกล่าว จึงทำให้ PEP มีหน้าที่หลัก 2 ประการ ได้แก่

1. เป็นตัวแทนของรัฐในการดำเนินคดีเมื่อรัฐเป็นผู้เสียหาย
2. ทำการยื่นฟ้องเมื่อมีการร้องขอหากความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งรวมถึงการกระทำของรัฐที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคม หรือในแง่ของการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว เนื่องจากโดยทั่วไปข้อกล่าวหาทั้งหมดจะถูกยื่นฟ้องโดยพนักงานอัยการ

- The Office of the Comptroller General (Contraloria General de la Republica: CGR)

CGR ได้ถูกจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 183 ของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของสภานิติบัญญัติในการตรวจสอบทางการเงินของรัฐบาล และ CGR สามารถดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์กรได้อย่างอิสระ

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 184 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ CGR มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. กำกับดูแลการดำเนินการ และการชำระหนี้ตามปกติ และงบประมาณพิเศษของสาธารณรัฐ
2. ตรวจสอบการอนุมัติหรือไม่อนุมัติงบประมาณ พร้อมทั้งกำกับดูแลการดำเนินการและการชำระหนี้ของเทศบาลและองค์กรอิสระ
3. นำเสนอความเคลื่อนไหวทางด้านงบประมาณประจำปีของปีก่อนหน้านี้ พร้อมทั้งรายละเอียดกิจกรรมของกรมบัญชีกลาง และนำเสนอความคิดเห็น พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของพวกเขาเกี่ยวกับการบริหารจัดการกองทุนสาธารณะต่อสภานิติบัญญัติ
4. ตรวจสอบความเห็นในการปิดบัญชีของสถาบันของรัฐและหน่วยงานราชการ
5. ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

นอกจากนี้ตามรัฐธรรมนูญยังบัญญัติให้ CGR มีหน้าที่หลักดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบและประเมินผลการใช้กองทุนสาธารณะย้อนหลัง
2. ประเมินมาตรการการลงโทษ
3. ตรวจสอบการดำเนินการก่อนการใช้งบประมาณ และการบริหารจัดการระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
4. เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับกองทุนสาธารณะ
5. แก้ไขปัญหาที่เกิดจากกระบวนการบริหารที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเกิดขึ้นภายนอกกระบวนการจัดการในการทำสัญญา

- The Office of the Ombudsman (Defensoria de los Habitantes de la Republica: DHR)

ตามมาตรา 1 ของกฎหมาย 7319 (Ombudsman Law) บัญญัติให้ DHR เป็นองค์กรที่รับผิดชอบในการป้องกันทางด้านสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชนภายในประเทศ และสร้างความมั่นใจว่าการใช้อำนาจของรัฐบาลอยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรม, ความยุติธรรม, รัฐธรรมนูญ, กฎหมาย, อนุสัญญา, สนธิสัญญา, ข้อตกลงที่ลงนามโดยรัฐบาล และข้อบังคับทั่วไปของกฎหมาย และตามมาตรา 2 ของกฎหมาย 7319 บัญญัติให้ DHR เป็นส่วนหนึ่งของสภานิติบัญญัติและสามารถใช้สิทธิในการดำเนินการ, บริหารจัดการ และตัดสินใจดำเนินการตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ นอกจากนี้จากข้อมูลของ OECD (2556) พบว่า DHR มีส่วนร่วมในกิจกรรมการต่อต้านคอร์รัปชันที่หลากหลายรวมทั้งการเป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ เพื่อทำหน้าที่ในการแจ้งข้อมูลให้แก่สาธารณะชนทั่วไปทราบถึงวิธีการในการยื่นฟ้องข้อกล่าวหาในกรณีการทุจริต

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามพระราชกำหนดทางการบริหาร 22266 (Rules of Procedure of the Ombudsman) บัญญัติให้ DHR มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ป้องกันทางด้านสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชนภายในประเทศ จากภัยคุกคาม, การก่อความไม่สงบ, ข้อจำกัด และความรุนแรง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระทำ และล้มเหลวที่จะกระทำในกิจกรรมทางการบริหารของภาครัฐ (มาตรา 6.1)
2. เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการทำหน้าที่ของภาครัฐเป็นไปอย่างมีจริยธรรม ยุติธรรม และเป็นไปตามกฎหมาย (มาตรา 6.2)
3. เพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินการเป็นไปอย่างเหมาะสม, มีประสิทธิภาพ และมีการเตรียมการการให้บริการภาครัฐที่ทันต่อเวลา (มาตรา 6.3)
4. เพื่อที่จะพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความก้าวหน้าและเพิ่มการเฝ้าระวังเกี่ยวกับสิทธิของประชาชนภายในประเทศ (มาตรา 6.4)

- The Public Prosecution Service (Ministerio Publico: MP)

ตามมาตรา 1 ของกฎหมาย 7442 (Organizational Law of the Public Prosecution Service) บัญญัติให้ MP เป็นกลไกในการทำงานขององค์กรตุลาการ ซึ่งสามารถดำเนินการตามหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้องตามกฎหมายทางด้านอาชญากรรม และตามมาตรา 3 ของ

กฎหมายฉบับนี้ บัญญัติให้ MP ใช้สิทธิในการดำเนินงานตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ ทั้งการใช้กฎหมาย อำนาจในการควบคุม และจะไม่ถูกบังคับ หรือ แทรกแซงโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจฝ่ายบริหาร นอกเหนือจากศาลยุติธรรมในส่วนของพื้นที่ที่รับผิดชอบ ยิ่งไปกว่านั้นตามมาตรา 7 ของกฎหมาย ฉบับนี้ยังบัญญัติให้ MP มีอำนาจในการตัดสินใจทั่วประเทศ อีกทั้ง MP ยังสามารถร้องขอต่อ ศาลยุติธรรมเพื่อที่จะบังคับใช้กฎหมายในการทำการสอบสวนเบื้องต้นและการดำเนินคดีทางด้าน อาชญากรรมมาเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อให้ทราบถึงการก่ออาชญากรรมที่สามารถทำการฟ้องร้อง ดำเนินคดีได้

นอกจากนี้ MP ยังมีหน่วยงานพิเศษในการต่อต้านคอร์รัปชัน ที่เรียกว่า the Probity, Transparency, and Anticorruption Prosecution Unit: FAPTA ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นตาม MP Administrative Circular 03-PPP เพื่อทำหน้าที่ในการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดร้ายแรงทางด้านการทุจริต ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้าราชการและเอกชน และในกรณีนี้ ข้อกล่าวหาเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามรายการที่ 7.7 ของ Circular นี้ ยังกำหนดให้ FAPTA มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

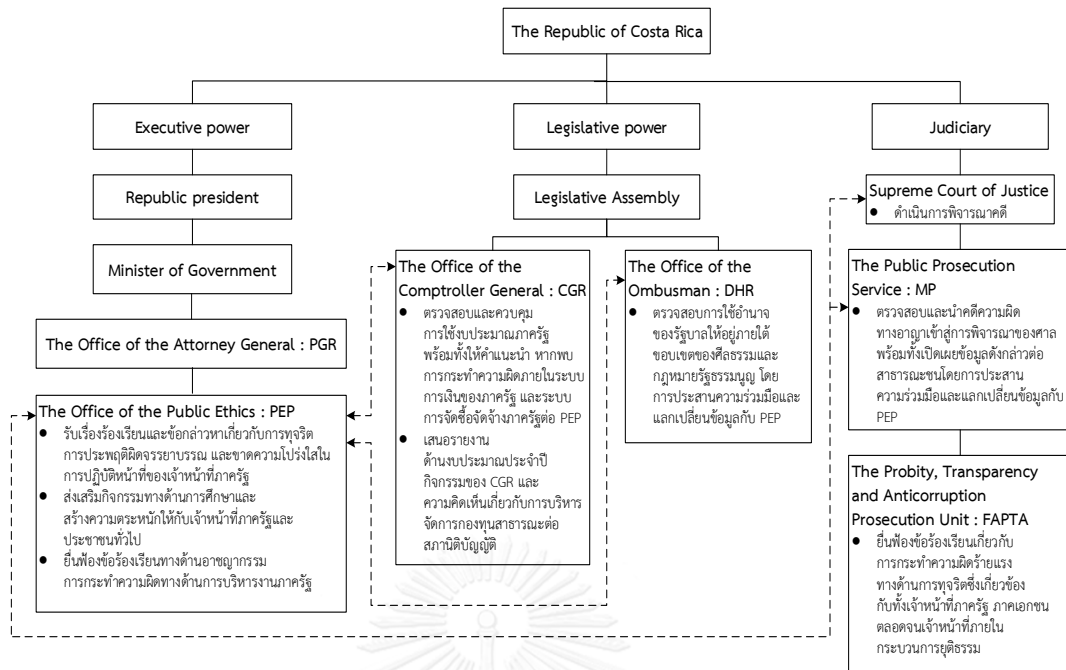
1. ป้องกันการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ภายใน the Public Prosecution Service และ เจ้าหน้าที่ที่ให้การสนับสนุนในการฟ้องร้องดำเนินคดีทางด้านอาชญากรรม (7.7 (a))
2. ทำการสืบสวนและนำไปสู่การสอบสวนในชั้นศาลในคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการคอร์รัปชัน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา คือ เจ้าหน้าที่ของ MP หรือ เจ้าหน้าที่ที่ให้การสนับสนุน ในการฟ้องร้องดำเนินคดี, เจ้าหน้าที่ในองค์กรที่ทำหน้าที่ในการสอบสวนพิจารณาคดี, ตุลาการ หรือ เจ้าหน้าที่ภาครัฐในหน่วยงานอื่นๆ (7.7(b))
3. ปลุกฝังให้เจ้าหน้าที่ภายใน MP เห็นคุณค่าของสถาบัน (7.7 (c))
4. ปรับระบบการพิจารณาผลของเจ้าหน้าที่ MP ให้มีประสิทธิภาพ, ยุติธรรม และถูกต้อง (7.7(g))
5. สร้างกิจกรรมและนโยบายทางด้านความโปร่งใส (7.7(h))
6. จัดทำนโยบายเกี่ยวกับความซื่อตรงภายใน MP (7.7(i))
7. จัดทำคู่มือในการสรรหาเจ้าหน้าที่ใหม่ให้กับสถาบัน เพื่อที่จะแน่ใจว่าจะได้เจ้าหน้าที่ที่มีความซื่อตรงและความโปร่งใสในอนาคต (7.7(j))

8. ส่งเสริมความร่วมมือจากประชาชนในการรายงานการกระทำความผิดทางกฎหมายที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ MP และเจ้าหน้าที่ที่ให้การสนับสนุนในการฟ้องร้องดำเนินคดีของ MP (7.7(l))

■ The Treasury and Civil Service Criminal Jurisdiction

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 1(b) ของกฎหมาย 8275 (Law Creating the Treasury and Civil Service Criminal Jurisdiction) ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการรับฟัง และตัดสินใจในขั้นสุดท้ายของประเด็นที่หยิบยกขึ้นมาทำการพิจารณาเกี่ยวกับการทุจริตในองค์กรภาครัฐ การกระทำความผิดทางด้านการจัดเก็บภาษี และความผิดตามที่ได้บัญญัติไว้ใน the Customs Code and the Organization Law ของธนาคารกลางของคอสตาริกา นอกจากนี้ ตามมาตรา 2 ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นยังให้ศาลยุติธรรมนำความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่กล่าวถึงการกระทำความผิดไปยังศาลอุทธรณ์คดีอาญาของ the Treasury and Civil Service และศาลยุติธรรมคดีอาญาของ the Treasury and Civil Service อีกทั้งตามมาตรา 2 ยังกำหนดให้ศาลยุติธรรมมอบอำนาจให้แก่หน่วยงานพิเศษของศาลยุติธรรมตามกรอบการทำงานในการพิจารณาคดีในเรื่องอื่นๆเพิ่มเติม หากหน่วยงานพิเศษมีอำนาจตามกฎหมายในเรื่องดังกล่าวไม่เพียงพอ

ภาพที่ 9 การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐคอสตาริกา

ที่มา: (the Procuraduría de la Ética Pública, 2016)

จากข้อมูลของ the Procuraduría de la Ética Pública (2016) พบว่าในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศคอสตาริกา ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการต่อสู้กับคอร์รัปชันร่วมกันไว้ในแผนพัฒนาประเทศ ตลอดจนการกำหนดเป็นนโยบายของแต่ละสถาบัน ทั้งทางด้านการศึกษา, เทคโนโลยีในการให้ข้อมูล, วิธีการในการดำเนินงานและการประสานงานดูแลเรื่องร้องเรียน ซึ่งส่วนใหญ่การทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับผู้นำประเทศและเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตลอดจนทรัพยากรของรัฐไปในทางที่ผิดกฎหมายและเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ the Office of Public Ethics: PEP ทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต และทำการสอบสวนดำเนินคดีในกรณีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อทำการเสนอข้อกล่าวหาต่อพนักงานอัยการ อีกทั้งยังสามารถยื่นฟ้องหากความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินงานของภาครัฐ โดยอัยการสูงสุดจะเป็นผู้ทำการคัดเลือกผู้บริหารของ PEP (the Attorney-Director of the Office of Public Ethics) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี ทั้งนี้ในการทำหน้าที่ตรวจสอบและนำคดีความผิดทางอาญาเข้าสู่การพิจารณาของศาล PEP จะประสานความร่วมมือกับ the Public Prosecution Service: MP ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบและนำคดี

ความผิดทางอาญาทั้งของภาครัฐและเอกชนเข้าสู่การพิจารณาของศาล เตรียมการสอบสวนและเปิดเผยการกระทำผิดทางอาญาดังกล่าวต่อสาธารณะชน โดยอัยการสูงสุดจะถูกแต่งตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดของสมาชิกทั้งหมดของศาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี นอกจากนี้ภายใน MP ยังมีการจัดตั้ง the Probity, Transparency and Anticorruption Prosecution Unit: FAPTA เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นที่มีความรุนแรง หรือเป็นข้อกล่าวหาเจ้าหน้าที่ทางด้านกระบวนการยุติธรรม

ยิ่งไปกว่านั้นในส่วนของการตรวจสอบการกระทำผิดทางด้านการเงิน PEP จะประสานความร่วมมือกับ the Office of the Comptroller General of the Republic: CGR เพื่อทำการควบคุมและตรวจสอบการใช้งบประมาณของภาครัฐ โดยผู้อำนวยการตรวจสอบการเงินการบัญชีจะถูกแต่งตั้งโดย สภานิติบัญญัติ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี ยิ่งไปกว่านั้น PEP และ CGR ยังทำการประสานความร่วมมือกับ the Tribunal Supremo de Elecciones: TSE ซึ่งเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบที่มาของเงินบริจาคจากองค์กรเอกชน และรายรับรายจ่ายของเงินงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการหาเสียงของพรรคการเมือง พร้อมทั้งควบคุมทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นส่วนที่พบการคอร์ปชั่นมากที่สุดของประเทศ นอกจากนี้ยังทำการประสานความร่วมมือกับ the Office of the Ombudsman: DHR ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรม และกฎหมายในรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ DHR ยังเป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ โดยผู้ตรวจการแผ่นดินมาจากการแต่งตั้งของสภานิติบัญญัติด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะถูกส่งให้กับ the Criminal Jurisdiction of the Treasury and Civil Service เพื่อทำการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งผู้พิพากษาศาลสูงสุดจะถูกแต่งตั้งโดยสภานิติบัญญัติและมีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี ซึ่งองค์กรที่มีส่วนในการต่อต้านการคอร์ปชั่นเหล่านี้ถือเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น และการทำงานร่วมกันดังกล่าวถือเป็นการบูรณาการ ความร่วมมือขององค์กรภาครัฐที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน โดยมีการแบ่งภารกิจและหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านต่างๆอย่างชัดเจน พร้อมทั้งมีอิสระในการบริหารงานและ การบริหารจัดการทางด้านงบประมาณภายในองค์กรของตนเองอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่ามี การประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรเหล่านี้ในการออกกฎหมายและ บังคับใช้กฎหมายอาทิ the Law against Corruption and illicit enrichment of Public Officials ซึ่งจากข้อมูลของ OECD (2013) พบว่ากฎหมายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการที่จะป้องกัน ตรวจสอบ และลงโทษสำหรับกรณีการทุจริตที่เกิดขึ้นในการให้บริการของภาครัฐ ซึ่งรวมถึง การป้องกันการทุจริต และส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมทั้งสร้างระบบการทำงานที่เปิดเผยและสามารถควบคุมได้ อีกทั้งกฎหมายฉบับนี้ยังสามารถใช้ในการ ฟ้องร้องดำเนินคดีในกรณีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงได้อีกด้วย เนื่องจากมี บทบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในทางราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ทำหน้าที่บริหารกองทุน ภาครัฐ ต้องประกาศทรัพย์สินและหนี้สินในแถลงการณ์ประจำปี ผู้ใดที่ไม่สามารถแสดงรายการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ได้ จะต้องถูกปรับเงินลงโทษตามขั้นตอนทางการบริหาร หรือถูกจำคุก นอกจากนี้ยังมีการบังคับใช้กฎหมาย the Law for Public Procurement (กฎหมายฉบับที่ 7494) ในปี พ.ศ.2548 เพื่อเป็นมาตรฐานในการดำเนินการทางด้านระบบการจัดซื้อ จัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้เป็นไปอย่างโปร่งใสอีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นประเทศคอซตาริกามีความพยายามในการที่จะสร้างสภาพแวดล้อมของ การทำธุรกรรมระหว่างประเทศให้ปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งสิ่งที่เป็นอุปสรรคในการที่จะ เปลี่ยนแปลงไปสู่สภาพแวดล้อมดังกล่าว คือ ความไม่มีประสิทธิภาพในระบบราชการ ดังนั้น รัฐบาล จึงมีความพยายามในการที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพในระบบการบริหารงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้น การปรับปรุงทางด้านกฎหมาย และเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลในภาครัฐ อาทิ the Law on the Protection of Citizens from Excessive Administrative Requirements and Procedures (กฎหมายฉบับที่ 8220) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ.2545 และได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ.2554 เป็น กฎหมายฉบับที่ 8990 เพื่อที่จะสร้างกลไกในการลงโทษของสถาบันและอุดช่องโหว่ทางกฎหมายของ หน่วยงานภาครัฐ อีกทั้งยังนำมาซึ่งการจัดตั้ง the National Procedures Catalogue เพื่อเป็น จุดให้บริการแบบเบ็ดเสร็จที่รวบรวมขั้นตอนการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่เอกชน จำนวน 59 แห่ง ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติที่แตกต่างกันเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนทั้งภายในและ ภายนอกประเทศผ่านทางเว็บไซต์

3.6. บทวิเคราะห์ประเทศคอซตาริกา

ปัจจัยสำคัญประการแรกที่จะช่วยส่งเสริมในการพัฒนาประเทศ คือ ความมุ่งมั่นของผู้นำที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2104 สมัยที่คอซตาริกาอยู่ภายใต้การปกครองของสเปน โดยผู้นำมีความพยายามในการที่จะวางรากฐานทางการเกษตรเพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม (Rinchart, 1983) ซึ่งทำให้ไม่ถูกต่อต้านจากชนพื้นเมือง นอกจากนี้คอซตาริกายังได้รับเอกราชจากสเปนในปี พ.ศ.2381 โดยปราศจากการสู้รบ ทำให้ไม่สูญเสียเวลาในการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ ตลอดจนทรัพยากรและกำลังแรงงานไปกับสงคราม อีกทั้งรัฐบาลยังประสานความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาในการนำความรู้และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ ส่งผลให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามเหตุการณ์รัฐประหารภายในประเทศยังคงเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเนื่องจากความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ทางการเมือง ตลอดจน การแทรกแซงจากต่างชาติ แต่จากเจตนาของผู้นำที่มุ่งมั่นในการที่จะพัฒนาประเทศให้เกิดความก้าวหน้าและมั่นคงตามระบอบประชาธิปไตย จึงทำการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นและทำให้ประเทศกลับสู่สันติภาพในที่สุด

นอกจากนี้เพื่อรักษาความสงบภายในประเทศ ในปี พ.ศ.2492 รัฐบาลยังจัดทำบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้มีการยกเลิกกองทัพทหาร เนื่องจากกองกำลังถูกใช้ในการก่อรัฐประหารและแทรกแซงทางการเมืองมาโดยตลอด อีกทั้งในปี พ.ศ.2526 รัฐบาลยังประกาศวางตัวเป็นกลางทางการเมืองในระดับภูมิภาคและปราศจากอาวุธ ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลยังตระหนักว่าประชาชนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงนำเงินงบประมาณมาใช้ในการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแทนที่การพัฒนาเครื่องมือยุทธโศภณ์ของกองทัพ พร้อมทั้งทำการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเริ่มต้นจากการเปิดโอกาสให้สตรีและผู้ที่ไม่รู้หนังสือมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง อีกทั้งยังมีการมอบสัญชาติและสิทธิในการเลือกตั้งให้แก่คนผิวดำภายในประเทศ (Nelson, 1984) ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมความเท่าเทียม พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน และพัฒนากลไกการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ยิ่งไปกว่านั้นการดำเนินการของรัฐบาลที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนส่งผลต่อปัจจัยสำคัญประการที่สองที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ คือ ความพร้อมของชาวคอซตาริกาและช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การตระหนักถึงสิทธิและบทบาทหน้าที่ในฐานะพลเมืองของประเทศ ประกอบกับวัฒนธรรมเดิมที่ประชาชนศรัทธาใน

ศาสนา พร้อมทั้งยึดถือหลักคุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิต อีกทั้งประชาชนยังให้ความสำคัญและมองบุคคลจากด้านจิตใจมากกว่าวัตถุ ซึ่งส่งผลต่อการเลือกผู้นำที่มีคุณธรรม จริยธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ ตลอดจนการสร้างค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการป้องกันการคอร์รัปชันที่ดีที่สุดอีกด้วย

รัฐบาลยังมีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาการทุจริต ซึ่งจุดเริ่มต้นจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2492 ตั้งแต่สมัยของรัฐบาล โฮเซ่ ฟิแกเรส แพรแร ที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสร้างระบบตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจทางการเมือง โดยแบ่งเป็นสภานิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ อีกทั้งรัฐบาลยังมาจากเสียงข้างมากและเป็นตัวแทนของประชาชน ตลอดจนมีการแสวงหาความช่วยเหลือจากองค์การรัฐอเมริกา โดยการลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต จากสนธิสัญญาดังกล่าวจึงนำมาซึ่งการจัดตั้งองค์กรภาครัฐเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน และแม้ว่าประเทศจะไม่เคยถูกผูกขาดอำนาจรัฐบาลโดยพรรคเดียว แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาที่ผ่านมา ยังพบการคอร์รัปชันของผู้นำประเทศที่ใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการแสวงหา และเอื้ออำนวยผลประโยชน์ให้แก่พวกพ้องและครอบครัว อีกทั้งยังพบการสืบทอดอำนาจทางการเมืองระหว่างคนในครอบครัวเดียวกัน และปัจจุบันปัญหาการคอร์รัปชันส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการที่พรรคการเมืองถูกครอบงำโดยกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มธุรกิจ ยิ่งไปกว่านั้นเนื่องจากที่ตั้งของประเทศเป็นทางผ่านของการลักลอบขนส่งยาเสพติด ดังนั้นที่มาของเงินบริจาคที่ใช้ในการหาเสียงของพรรคการเมือง อาจได้รับมาจากกลุ่มธุรกิจซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติด อีกทั้งยังพบว่าภายในกระบวนการเลือกตั้งเป็นบริเวณที่พบปัญหาการทุจริตมากที่สุดอีกด้วย

รัฐบาลจึงได้แสวงหาแนวทางการป้องกันที่ครอบคลุม พร้อมทั้งพัฒนาบทลงโทษที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของการกระทำความผิด และสามารถเอาผิดกับผู้บริหารระดับสูงได้ ยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยประการที่สามที่ส่งผลต่อการต่อต้านการทุจริต คือ องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศคออสตาริกา ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้างองค์กร พบว่ามีการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ในการต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรงคือ the Office of Public Ethics: PEP ซึ่งมีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งทางด้าน การปราบปราม การป้องกัน และการให้การศึกษา อาทิ ในด้านการปราบปราม PEP ทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต พร้อมทั้งมีอำนาจในการสอบสวนดำเนินคดี ตลอดจนสามารถยื่นฟ้องหากความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินงานของภาครัฐ ยิ่งไปกว่านั้น PEP

เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างองค์กรของสำนักงานอัยการสูงสุด หรือ the Office of the Attorney General of the Republic: PGR จึงทำให้ในขั้นตอนของการสอบสวนดำเนินคดี ตลอดจนการยื่นฟ้องต่อศาล PEP สามารถสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ PGR ก่อให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ PGR มีการแบ่งส่วนงานออกเป็น ส่วนงานอำนวยการ วิชาการ และปฏิบัติการ นอกจากนี้ยังมีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ซึ่งทำให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินการเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระงานและเพิ่มข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารให้เป็นไปอย่างถูกต้องและครอบคลุม

จุดเด่นของโครงสร้างองค์กรนอกจากจะมีขนาดของการควบคุมแบบกว้าง ทำให้เส้นทางของการติดต่อสื่อสารสั้นลง ซึ่งสามารถลดปัญหาข้อมูลตกหล่นหรือถูกบิดเบือน ตลอดจนทำให้การติดต่อเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายขององค์กรจากการจ้างผู้บริหาร เพราะผู้บริหารหนึ่งคนสามารถควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมากแล้ว PGR ยังมีการออกแบบองค์กรตามหน้าที่ ซึ่งหากเกิดปัญหาระหว่างผู้บริหารในแต่ละแผนก ก็จะสามารถทำการประสานงานให้ทุกอย่างเป็นไปโดยสอดคล้องแต่ละจุดอ่อนของโครงสร้างดังกล่าว คือ หากในอนาคต PGR มีการขยายตัวขององค์กร การประสานงานติดต่อระหว่างแผนกต่างๆ จะทำได้ยาก แต่อย่างไรก็ตามการที่องค์กรได้มีการกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบแก่บุคลากรภายในแผนกต่าง ๆ พร้อมทั้งกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่มาตรฐานที่ใช้ในการดำเนินงานและการตัดสินใจ ตลอดจนสายการบังคับบัญชาและโครงสร้างของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์กรไว้ภายใต้รัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน อาจช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรได้

ยิ่งไปกว่านั้น PGR ยังมีการกำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้นำน้องครวัอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรม ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า ตามมาตรา 35 ของ the Organizational Law of the PGR บัญญัติให้อัยการสูงสุดของสาธารณรัฐ (the Attorney General) จะได้รับการแต่งตั้งจากคณะมนตรีบริหาร (the Governing Council) ซึ่งการแต่งตั้งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกสภานิติบัญญัติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 6 ปี โดยคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งจะต้องมีประสบการณ์ในการศึกษาทางด้านกฎหมายเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 10 ปี มีใบรับรองที่ถูกต้องตามกฎหมายและเป็นที่ยอมรับในประเทศคออสตาริกา

นอกจากนี้จะต้องมีประสบการณ์การทำงานในฐานะของผู้ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือปฏิบัติหน้าที่ภายในสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งจาก ข้อกำหนดดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้นำองค์กร นอกจากจะต้องเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ภายในกระบวนการยุติธรรมแล้ว จะต้องเป็นบุคคลที่ประพฤติตนดีมีศีลธรรมเป็นที่ประจักษ์และได้รับการยอมรับจากคนในสังคม อีกด้วย และอัยการสูงสุดจะเป็นผู้ทำการคัดเลือกผู้บริหารของ PEP (the Attorney – Director of the PEP) นอกจากนี้ในส่วนของการแต่งตั้งบุคลากรของ PEP จะทำการคัดเลือกจากบัญชีรายชื่อที่ถูกเสนอโดย the Office of the Director General of the Civil Service ซึ่งพนักงานอัยการของรัฐ ทุกคนรวมทั้งอัยการสูงสุด และผู้บริหารของ PEP ล้วนถูกแต่งตั้งภายในสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงให้เห็นถึงอิสรภาพในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานของตน และยังมีคุณสมบัติเหมาะสมผ่านเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานข้าราชการพลเรือนอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นยังมีการบัญญัติกฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ อีกทั้งยังมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินการของ PEP เพื่อสร้างความโปร่งใส และความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานขององค์กรให้กับประชาชนอีกด้วย

ในส่วนของการประเมินจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า รัฐธรรมนูญได้กำหนด หลักเกณฑ์และวางแนวทางที่ใช้ในการพิจารณาข้อกล่าวหาให้แก่ PEP อาทิ หลักเกณฑ์ในการปฏิเสธ ข้อกล่าวหา ยกเลิกข้อกล่าวหา ตลอดจนจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะหากเป็นการกระทำความผิด ทางด้านจริยธรรมและขาดความโปร่งใส และส่งไปยังหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามลักษณะของการกระทำความผิด นอกจากนี้ PEP ยังดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทางการศึกษา พร้อมทั้งสร้างความตระหนักในหน้าที่และการมีส่วนร่วมขององค์กรในการแก้ไขปัญหาการทุจริตของประเทศให้กับประชาชน อีกทั้งในส่วนของการป้องกันการทุจริต PEP ได้มุ่งเน้นการส่งเสริมทางด้านจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และการให้บริการแก่ประชาชน พร้อมทั้งจัดทำคู่มือซึ่งบรรจุแนวทางในการบริหาร การสร้างกลไกการจัดการ ตลอดจนกระบวนการหรือการกำกับดูแลภายในที่ดีกว่าเดิม ให้แก่หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ยิ่งไปกว่านั้น PEP ยังใช้สื่อออนไลน์เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย พระราชกำหนด กฎระเบียบ และเงื่อนไขของการควบคุมบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการบังคับใช้กฎหมาย พร้อมทั้งสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลขององค์กรภาครัฐ รวมถึงช่องทางให้ประชาชนสามารถยื่นฟ้องได้ด้วยตนเอง

ทั้งการร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ขององค์กร ไปรษณีย์ โทรสาร และโทรศัพท์ ตลอดจนการรายงานต่อเจ้าหน้าที่ของ PEP ได้โดยตรง นอกจากนี้ PEP ยังได้รับประกันเสถียรภาพทางด้านงบประมาณ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งเสนอรายละเอียดทางด้านรายรับรายจ่ายขององค์กรไว้ อย่างชัดเจนบนเว็บไซต์ของ PGR

นอกจากรัฐบาลจะจัดตั้ง PEP เพื่อเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของฝ่ายบริหาร และเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือ ตลอดจนสร้างกลไกในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน รัฐบาลยังจัดตั้ง the Office of the Comptroller General of the Republic: CGR เพื่อเป็นองค์กรที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของสภานิติบัญญัติในการควบคุม และตรวจสอบการใช้งบประมาณของภาครัฐ พร้อมทั้งทำหน้าที่ในการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลและตรวจสอบองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการใช้งบประมาณและทรัพยากรของรัฐ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาโครงสร้างองค์กรของ CGR พบว่า มีการแบ่งส่วนงานตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและเหมาะสมตามภารกิจออกเป็น 3 แผนก ได้แก่ แผนกปฏิบัติการตรวจสอบและทรัพย์สิน แผนกบริหารระบบการจัดซื้อจัดจ้าง และแผนกกฎหมาย

นอกจากนี้ยังมีกระบวนการสรรหาคัดเลือกบุคลากรเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่มีการระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า ตามมาตรา 13 ของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของ CGR ถูกแต่งตั้ง และถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภานิติบัญญัติ อีกทั้งองค์กรยังได้รับอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากรโดยเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรจะถูกแต่งตั้ง และถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยผู้อำนวยการของ CGR และในส่วนกระบวนการตัดสินใจ CGR จะทำงานร่วมกันเป็นทีมทั้งทางด้านการปฏิบัติการด้านการตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และดำเนินการทางด้านบริหาร ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพและเน้นเป้าหมายในการทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ยิ่งไปกว่านั้นการตัดสินใจในการดำเนินงานยังอยู่บนพื้นฐานของความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ และ CGR ยังมีอิสระในการกำหนดทิศทาง ขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้งบประมาณในการดำเนินการตามหน้าที่ นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดงบประมาณที่มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงาน เพื่อเสนอต่อกระทรวงการคลัง เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดหางบประมาณเพื่อเสนอขอต่อฝ่ายนิติบัญญัติต่อไป

อย่างไรก็ตามจุดด้อยของโครงสร้างองค์กรที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ CGR ของประเทศ คอสตาริกาไม่ได้มีอำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดี หากตรวจสอบพบการกระทำความผิด ดังนั้นในการนำคดีความผิดทางอาญาเข้าสู่การพิจารณาในชั้นศาล นอกจากประสานความร่วมมือกับ PEP เพื่อให้ทำหน้าที่ยื่นฟ้องหากความเสียหายนั้นเกิดจากการดำเนินงานของภาครัฐ หรือเป็นผู้แทนของรัฐ ในการดำเนินคดีทางแพ่ง ตลอดจนให้คำแนะนำทางด้านกฎหมายแก่รัฐบาลแล้ว CGR ยังต้องทำการประสานความร่วมมือกับ the Public Prosecution Service: MP ซึ่งเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของฝ่ายตุลาการ จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า ทำหน้าที่ในการฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดร้ายแรงทางด้านการทุจริต ทั้งในส่วนของภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนข้อกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภายในกระบวนการยุติธรรม พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลการกระทำความผิดดังกล่าวต่อประชาชน และภายในองค์กรจะประกอบไปด้วยอัยการสูงสุด ซึ่งถูกแต่งตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดของสมาชิกทั้งหมดของศาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี นอกจากนี้ยังมีอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กรโดยอัยการสูงสุดจะเป็นผู้ทำการแต่งตั้งอัยการที่ปรึกษา อัยการฝ่ายสนับสนุน และพนักงานอัยการ ตามโปรแกรมการสรรหาที่ศาลเป็นวาระระเบียบบนพื้นฐานของคำแนะนำของอัยการสูงสุดและคณะตุลาการ แต่อย่างไรก็ตามกระบวนการตัดสินใจจะเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา และอำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ศูนย์กลางซึ่งอาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ขาดความยืดหยุ่นและไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ และในส่วนของงบประมาณ MP สามารถกำหนดงบประมาณที่มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงาน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการทางด้านงบประมาณขององค์กรตุลาการ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดสรรงบประมาณได้

นอกจากนี้ องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันต้องประสานความร่วมมือกับ the Office of the Ombudsman: DHR ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสภานิติบัญญัติ ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรมและกฎหมายในรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังเป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ โดยผู้ตรวจการแผ่นดินจะถูกแต่งตั้งและถอดถอนออกจากตำแหน่ง ด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดของสมาชิกสภานิติบัญญัติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี ยิ่งไปกว่านั้นผู้ตรวจการแผ่นดินยังมีอำนาจในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรที่มาจากการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและยุติธรรม

อีกทั้งอิสรภาพในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคลภายในองค์กร นอกจากนี้อำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่ศูนย์กลางขององค์กร และเป็นไปตามขั้นตอนการดำเนินการที่ถูกกำหนดไว้ในคู่มือและงบประมาณของ DHR จะถูกรวมอยู่ในงบประมาณของสถานิติบัญญัติ และถูกอนุมัติโดยกระทรวงการคลังร่วมกับสถานิติบัญญัติ

ในส่วนของขั้นตอนสุดท้ายในการพิจารณาตัดสินคดี คดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐจะถูกส่งให้กับ the Criminal Jurisdiction of the Treasury and Civil Service เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งประกอบไปด้วยผู้พิพากษาจำนวน 22 คน และภายในถูกแบ่งออกเป็นศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลชั้นต้น แต่ละศาลประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 5 คน อีกทั้งยังรวมถึงศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งภายในประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 7 คน โดยผู้พิพากษาศาลสูงสุดจะถูกแต่งตั้งด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสถานิติบัญญัติ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี และในส่วนของเจ้าหน้าที่ขององค์กรตุลาการจะมาจากการทดสอบแข่งขัน ซึ่งทั้งหมดเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ในส่วนของกระบวนการตัดสินใจ องค์กรตุลาการสามารถดำเนินการพิจารณาตัดสินคดีได้อย่างอิสระ และปราศจากการแทรกแซงจากการแทรกแซงจากอำนาจรัฐทุกฝ่าย และภายในองค์กรตุลาการมีการกระจายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบจากผู้บริหารระดับสูงไปยังผู้บริหารระดับล่าง ตามโครงสร้างองค์กรในแนวดิ่ง และการรายงานจะเป็นไปตามสายการบังคับบัญชา เป็นการรายงานจากระดับล่างขึ้นสู่ด้านบนเป็นไปตามลำดับขั้น นอกจากนี้อำนาจในการตัดสินใจยังอยู่ที่ศูนย์กลาง โดยศาลฎีกาสามารถตัดสินใจกำหนดแนวทาง พร้อมทั้งกระบวนการในการพิจารณาคดีของเจ้าหน้าที่ในทุกศาลและทุกคดี ตลอดจนจำนวนของเจ้าหน้าที่ ทรัพยากร และงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน พร้อมทั้งแสดงข้อมูลดังกล่าวไว้บนเว็บไซต์ของหน่วยงานทางด้านวางแผนของฝ่ายตุลาการ

จากข้อมูลดังกล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติของกฎหมายในรัฐธรรมนูญมีการแบ่งแยกขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ของแต่ละองค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นของภาครัฐอย่างชัดเจน ทำให้ลดความไม่แน่นอนและความไม่มั่นคงทางกฎหมายและการดำเนินงานในภาระหน้าที่ของแต่ละองค์กรได้รับ อีกทั้งทำให้แต่ละองค์กรทราบขอบเขตของอำนาจและเป้าหมายที่ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งเมื่อแต่ละองค์กรสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์หลักของทุกองค์กรร่วมกัน คือ การจัดการกับปัญหาการคอร์ปชั่น

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันยังเป็นตัวแทนที่มาจากอำนาจทั้ง 3 ฝ่ายของรัฐ ทำให้มีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคตามความเชี่ยวชาญของแต่ละฝ่าย ยิ่งไปกว่านั้นในแต่ละองค์กรยังมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกที่โปร่งใสและเป็นธรรมซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และมีอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กรของตน แต่อย่างไรก็ตามจุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ ในการแต่งตั้งผู้นำของแต่ละองค์กรควรมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย

ในส่วนขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรงมีอำนาจหน้าที่ทั้งทางด้านการป้องกันปราบปราม และส่งเสริมการศึกษา อีกทั้งในแต่ละองค์กรยังร่วมมือกับสื่อในการนำเสนอข้อมูลทั้งทางด้านโครงสร้าง กฎระเบียบ บุคลากร และงบประมาณ ตลอดจนผลการดำเนินงาน และยังใช้สื่อประเภทต่างๆ ในการสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลให้กับประชาชน ซึ่งรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลการสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อยู่ในความรับผิดชอบของ MP ยกเว้นในส่วนองกระบวนการการตัดสินของศาล ยิ่งไปกว่านั้น PEP ยังมีการเตรียมความพร้อมโดยการเสริมสร้างความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่และประชาชนก่อนมีการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายที่ถูกกำหนดไว้อย่างถูกต้อง พร้อมทั้งตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน นอกจากนี้ PEP ยังเป็นศูนย์กลางในการกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือช่วยเหลือ และประสานงานทั้งระหว่างองค์กรต่อต้านการทุจริตทั้งภายในและระหว่างประเทศ รวมทั้งมี DHR ซึ่งเป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ทำให้สามารถประสานความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มภาคี ในการพัฒนากฎระเบียบ ปรับปรุงมาตรฐานที่ใช้ในการดำเนินงาน พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป ตลอดจนการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันที่มีรูปแบบหลากหลาย มีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน ซึ่งถือเป็นการแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาแต่ละกรณีอย่างตรงจุด และเป็นการนำความชำนาญเฉพาะด้านจากหลายๆ ฝ่ายมาใช้ในการดำเนินงาน ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์การทุจริตในปัจจุบัน

แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้ง โครงสร้าง อำนาจหน้าที่และกฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงานของแต่ละองค์กรไว้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่า ข้อมูลดังกล่าวมีการนำเสนอเฉพาะในส่วนของศาลฎีกาและศาลอุทธรณ์ อีกทั้งยังไม่มีมีการนำกฎหมาย

การเข้าถึงข้อมูลมาใช้ ตลอดจนไม่มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิเสธการให้ข้อมูล (Elena, 2015) นอกจากนี้ในส่วนของ PEP องค์กรไม่มีเว็บไซต์เป็นของตนเอง (OAS, 2013) ดังนั้นในการนำเสนอข้อมูลต่างๆขององค์กรทั้งทางด้านโครงสร้าง กฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงาน ขอบเขตอำนาจและความรับผิดชอบ ตลอดจนการฝึกอบรมที่จัดทำโดยเจ้าหน้าที่ของ PEP ที่ต้องการนำเสนอต่อภาคประชาสังคม ต้องอาศัยการนำเสนอผ่านทางเว็บไซต์และรายงานประจำปีของ PGR และหากในอนาคต PEP มีการขยายตัวขององค์กร จะทำให้ไม่มีความพร้อมเพียงพอในการนำเสนอข้อมูล ตลอดจนข้อร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตที่อาจมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น PEP ยังจำเป็นที่จะต้องสร้างกลไกสำหรับการนำเสนอข้อร้องเรียนผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และสามารถติดต่อกับประชาชนได้โดยตรง

นอกจากนี้ PEP ควรมีการสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่นๆ นอกเหนือจากวิชาชีพทางด้านกฎหมาย อาทิ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนคดีทางการเงินและอาชญากรรมประเภทอื่นๆ ในส่วนของ CGR แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะมอบอำนาจในการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์กรได้อย่างอิสระ สามารถตรวจสอบการดำเนินงานทางการเงินของทุกองค์กรทั้งก่อนและหลังการใช้งบประมาณ การทำสัญญาและการบริหารระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับ the Tribunal Supremo de Elecciones: TSE เพื่อตรวจสอบที่มาของเงินบริจาคจากองค์กรเอกชน และรายรับรายจ่ายของเงินงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการหาเสียงของพรรคการเมือง แต่อย่างไรก็ตามการทุจริตส่วนใหญ่พบในระบบการเลือกตั้ง ตลอดจนการใช้อำนาจและทรัพยากรของรัฐไปในทางที่ผิดกฎหมาย ดังนั้นองค์กรจึงควรปรับปรุงประสิทธิภาพในการตรวจสอบแหล่งที่มาของเงินบริจาคระบุชื่อพร้อมทั้งตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจและที่มาของรายได้ ยิ่งไปกว่านั้น CGR ไม่ได้มีอำนาจในการฟ้องร้องดำเนินคดี ตลอดจนการกำหนดบทลงโทษเกี่ยวกับการทุจริตทางการเงิน ทั้งๆที่เป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งอาจทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานขาดข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในการกำหนดบทลงโทษหรือการดำเนินการที่เหมาะสมต่อลักษณะและระดับความรุนแรงของการกระทำความผิด จากองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบทางการเงิน อีกทั้งยังทำให้คดีค้างสะสมอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของ PEP เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ประเทศคอซตาริกาควรให้การสนับสนุนทางการเงินและบุคลากร

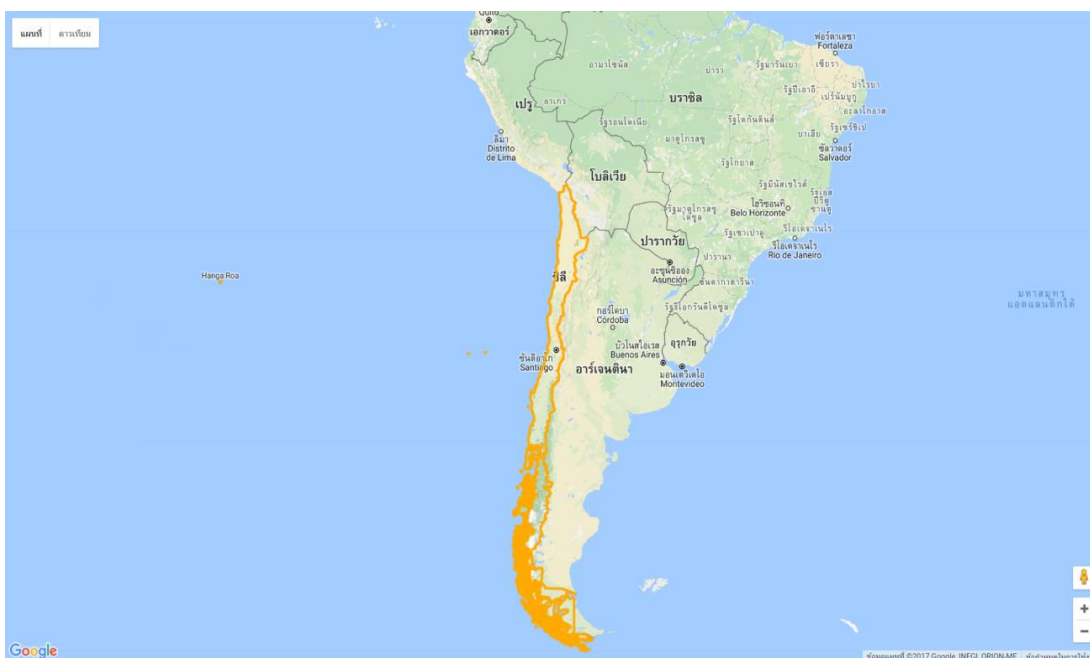
พร้อมทั้งพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ และเทคโนโลยีในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงาน ตลอดจนพัฒนาความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารกับประชาชน เพื่ออำนวยความสะดวกและเพิ่มความสามารถของประชาชนในการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต อีกทั้งยังควรสามารถทำการติดต่อกับองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันได้โดยตรง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศให้เกิดความมั่นคงและก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 4

โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นของประเทศชิลี

4.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐชิลี

ภาพที่ 10 แผนที่ประเทศชิลี

ที่มา: (Google maps, 2558)

สาธารณรัฐชิลีตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ มีอาณาเขตทางทิศเหนือติดกับประเทศเปรู ทางด้านทิศตะวันออกติดกับสาธารณรัฐอาร์เจนตินาและสาธารณรัฐโบลิเวีย ทิศใต้ติดกับขั้วโลกใต้ อีกทั้งยังมีอาณาเขตรอบคลุมเกาะอีสเตอร์ในมหาสมุทรแปซิฟิก และบางส่วนของทวีปแอนตาร์กติกา มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 756,096 ตารางกิโลเมตร (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซันติอาโก, 2558)

ตารางที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐชิลี

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
ประมาณ 10,000 ปีที่แล้ว	มีชนพื้นเมืองเข้ามาตั้งถิ่นฐานตามแถบเชิงเขาและริมทะเล ซึ่งต่อมาอาณาจักรอินคาได้พยายามขยายอิทธิพลจากประเทศเปรูเข้ามาทางทิศเหนือของประเทศชิลีแต่ได้รับการต่อต้านอย่างรุนแรงจากชนพื้นเมือง
พ.ศ. 2063	เฟอร์ดินานด์ แมกเจลแลน เป็นชาวยุโรปคนแรกที่เดินทางมาถึงประเทศชิลี
พ.ศ. 2079	ดิเอโก เดอ อัลมาโกร ชาวสเปนได้เดินทางจากประเทศเปรูเพื่อเข้ามาค้นหาทองคำ
พ.ศ. 2083	ประเทศสเปนได้เข้ามาทำการยึดครองประเทศชิลีโดยการนำของ เปโตร เดอ วาลดีเวีย
พ.ศ. 2084	เปโตร เดอ วาลดีเวีย ได้สร้างกรุงซันติอาโกขึ้น ซึ่งก็คือเมืองหลวงในปัจจุบันของประเทศชิลี
พ.ศ. 2351	นโปเลียน โบนาปาร์ต แห่งฝรั่งเศส สถาปนาพี่ชาย คือ โจเซฟ โบนาปาร์ต ขึ้นเป็นกษัตริย์สเปน ซึ่งสร้างความไม่พอใจแก่ประชาชนภายในกลุ่มประเทศอาณานิคมในอเมริกาใต้ของสเปนเป็นอย่างมาก และมีความต้องการที่จะแยกตัวเป็นเอกราช
พ.ศ. 2353	มีการก่อตั้งขบวนการรักชาติซึ่งเรียกตัวเองว่า เฟอร์ดินานด์ และประกาศให้ชิลีเป็นสาธารณรัฐปกครองตนเองแต่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของประเทศสเปน

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ. 2360	โฆเซ เดอ ซันมาร์ติน และเบอร์นาร์โด โอฮิกกินส์ ได้นำกองทัพประชาชนเข้ามาขับไล่กองทหารของฝ่ายอาณานิคมและประกาศชัยชนะทำให้ประเทศชิลีได้รับเอกราชในที่สุด
พ.ศ. 2361	หลังจากได้รับเอกราชจากประเทศสเปน ประเทศชิลีปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแบบทุนนิยม
พ.ศ. 2422-2426	ชิลีเป็นฝ่ายชนะในสงครามแปซิฟิกที่ทำกับประเทศเปรูและประเทศโบลิเวีย ทำให้ชิลีได้ครอบครองดินแดนทางตอนเหนือจากโบลิเวีย ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ทองแดง
พ.ศ. 2513	ประธานาธิบดี ซาลวาดอร์ อเ็นเด ซึ่งสังกัดพรรคสังคมนิยม ได้รับชัยชนะเป็นครั้งแรก
พ.ศ. 2524	ประเทศชิลีปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐแบบประธานาธิบดี

ที่มา: (Drake, 1994)

หลังจากได้รับเอกราชจากสเปน ในปี พ.ศ. 2361 รัฐบาลที่ทำการปกครองประเทศล้วนมาจากพรรคของชนชั้นนายทุน ซึ่งครอบครองอำนาจรัฐเพื่อจุดมุ่งหมายในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน โดยทำการขูดรีดประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งเป็นชนชั้นกรรมาชีพ และจากความลำบากยากจนที่ประชาชนได้รับ จึงเกิดความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงสังคมมาโดยตลอด เพื่อจุดมุ่งหมายให้กลุ่มของพวกเขา มีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดังนั้นความเป็นประชาธิปไตยและการต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชัน จึงเป็นเรื่องที่ถูกให้ความสำคัญและได้รับการเอาใจใส่อย่างมากในประเทศชิลี ทั้งทางด้านการส่งเสริมความเท่าเทียมภายในสังคม การพัฒนาปรับปรุงกฎหมายและประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน พร้อมทั้งการให้ความร่วมมือและการสนับสนุน การตอบสนองต่อ

นโยบาย ตลอดจนการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากภาคประชาสังคม และสื่อ ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนส่งผลให้ประเทศชิลีประสบความสำเร็จในการต่อต้าน การคอร์รัปชัน และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการลดระดับการคอร์รัปชันภายในประเทศอีกด้วย

4.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

เมื่อทำการพิจารณาลำดับเหตุการณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ทางด้านเศรษฐกิจ พบว่าจาก ลักษณะภูมิประเทศที่มีเพียงภาคกลางเท่านั้นที่เหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม แต่ที่ดินทั้งหมดถูก ครอบครองโดยเจ้าที่ดินเพียงไม่กี่รายและถูกใช้ไปกับการเลี้ยงปศุสัตว์ จึงเหลือพื้นที่เพียงน้อยนิดไว้ ทำการเกษตร โดยเจ้าที่ดินได้จ้างแรงงานชาวนาในราคาถูก ทำให้เกษตรกรซึ่งเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ ของประเทศมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ย่ำแย่อย่างมาก (Woods, 1979) ยิ่งไปกว่านั้น ทรัพยากรทางธรรมชาติภายในประเทศโดยเฉพาะแร่ทองแดงที่มีจำนวนมหาศาลกลับไม่ได้ถูกใช้ในการ พัฒนาประเทศ แต่ถูกใช้เป็นปัจจัยในการผลิตให้แก่ต่างชาติ เนื่องจากนายทุนชาวชิลียอมให้ จักรวรรดินิยมเข้ามาครอบงำผลประโยชน์และครอบครองอุตสาหกรรมเหมืองแร่ทั้งหมด

จากแรงกดดันและความยากลำบากที่สะสมอย่างยาวนานจึงทำให้ประชาชนชาวชิลีต่าง หวงแหนและเห็นถึงคุณค่าของทรัพยากรภายในประเทศของตน ตลอดจนต้องการที่จะมีสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นประกอบกับสถาบันทางศาสนาโดยเฉพาะศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกที่ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการพัฒนาของกลุ่มฝ่ายซ้ายซึ่งต้องการให้ผลประโยชน์ ตกอยู่กับชนชั้นแรงงาน (Tinsman, 2002) จึงส่งผลให้ประเทศได้ผู้นำที่มาจากชนชั้นแรงงาน คือ พรรคกรรมกรสังคมนิยมแห่งชิลีมาโดยตลอด และแม้ว่ารัฐบาลจะมาจากเสียงส่วนใหญ่ของประชาชน และพยายามที่จะกำหนดและดำเนินนโยบายในการปฏิรูปทางด้านเศรษฐกิจมากเพียงใด แต่นโยบาย ที่เสนอกลับถูกคัดค้านโดยสภาองเกรส (Drake, 1994) เนื่องจากกลุ่มคนอาชีพไต่บียังคงถือครอง อำนาจอยู่ แต่อย่างน้อยก็เป็นจุดเริ่มต้นให้เห็นถึงแนวคิดและความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนา ทางด้านกฎหมายที่จะทำให้ทรัพยากรของประเทศเป็นของคนส่วนใหญ่ เนื่องจากตระหนักว่า ความเหลื่อมล้ำภายใต้ระบบอุปถัมภ์ นำมาซึ่งความแตกต่างอย่างมากระหว่างรายได้และสถานภาพ ของประชาชนภายในประเทศ และเป็นสาเหตุของความไม่สงบและการก่อรัฐประหารที่เกิดขึ้นซ้ำแล้ว ซ้ำเล่าซึ่งเป็นภัยคุกคามโดยตรงต่อการพัฒนาประเทศตามระบอบประชาธิปไตยอีกด้วย

เดิมประเทศชิลีมีระบบเศรษฐกิจแบบปิด เนื่องจากต้องการส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อทดแทนการพึ่งพาการนำเข้าจากต่างชาติ แต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของ (Rehren, 2014) ทำให้พบว่า การปิดประเทศก่อให้เกิดการแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจผ่านระบบ การเก็บภาษีที่ต่างกัน พร้อมทั้งใบอนุญาตในการส่งออกและนำเข้าที่ได้รับจากรัฐในการทำธุรกิจส่วนตัวล้วนสร้างโอกาสให้เกิดการคอร์รัปชัน ดังนั้นประเทศชิลีจึงแก้ไขปัญหาโดยการเปิดเสรีทางการค้า พร้อมทั้งดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุน เช่น นโยบายการนำเข้าสินค้าของประเทศที่ไม่มีการเลือกปฏิบัติหรือกีดกันทางการค้า และหากเป็นประเทศที่ชิลีมีข้อตกลงทางการค้าด้วย จะทำให้ประเทศนั้นเสียภาษีนำเข้าในอัตราที่ต่ำกว่าประเทศที่ไม่ได้ทำข้อตกลงหรืออาจไม่ต้องเสียภาษีเลย ซึ่งจากระบบเศรษฐกิจแบบเปิด ประกอบกับกฎระเบียบที่เอื้ออำนวยความสะดวกทางการค้าทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ และยังเป็น การจำกัดอิทธิพลของภาคธุรกิจพร้อมทั้งลดระดับการคอร์รัปชันจากกฎเกณฑ์มาตรฐานสากลทาง การค้าการลงทุนที่ถูกกำหนดโดยธนาคารกลางและสถาบันทางการเงินการลงทุนอีกด้วย ซึ่งปัจจัย เหล่านี้ได้ทำให้ประเทศชิลีประสบความสำเร็จในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และมีผลิตภัณฑ์ มวลรวมของประเทศมากเป็นอันดับที่ 3 รองจากประเทศบราซิลและอาร์เจนตินา คือ 240.80 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรสูงเป็นอันดับที่ 1 ของกลุ่มประเทศที่ ทำการศึกษา คือ 14,660.51 ดอลลาร์สหรัฐ (Tradingeconomics, 2017)

เมื่อพิจารณาด้านสังคม พบว่าประเทศชิลีเคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของสเปน จึงมี การรับเอาภาษาตลอดจนประเพณีวัฒนธรรมที่มีการใช้ในปัจจุบันจากประเทศดังกล่าว อีกทั้ง ยังก่อให้เกิดการผสมผสานทางด้านวัฒนธรรมระหว่างสังคมตะวันตกกับสังคมของชนพื้นเมืองดั้งเดิม ของประเทศอีกด้วย ต่อมาถึงแม้ว่าจะมีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย แต่ประเทศก็ยังคง แทรกแซงทางด้านเศรษฐกิจและการปกครองจากประเทศอเมริกา อีกทั้งยังมีการรับเอาวัฒนธรรมที่ สร้างความเหลื่อมล้ำตามระบอบทุนนิยม ตลอดจนแนวคิดที่เน้นการให้คุณค่าทางด้านวัตถุซึ่ง สิ่งเหล่านี้ทำให้ความแตกต่างระหว่างชนชั้นไม่เคยหายไปจากสังคม แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดของ กลุ่มมาร์กซิสต์ภายในประเทศยังคงแข็งแกร่ง ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อเกิดการเปลี่ยนแปลงใน เรื่องของความเท่าเทียมของสถานภาพทางสังคมแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม และพัฒนาการทางด้านกฎหมายในประเทศอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลพยายามส่งเสริมใน

การออกเสียงเลือกตั้ง โดยเริ่มต้นจากสิทธิในการเลือกตั้งของสตรีในปี พ.ศ.2492 ตามมาด้วยการปรับปรุงกฎหมายในการออกเสียงเลือกตั้งในปี พ.ศ.2505 เพื่อให้ประชาชนที่อ่านออกเขียนได้ มีสิทธิและหน้าที่และพัฒนามาจนกระทั่งประชาชนชั้นล่างที่ไม่รู้หนังสือสามารถมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในที่สุด (ชลิต แนวพนิช, 2516) ทั้งนี้รัฐบาลยังปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนถึงบทบาทหน้าที่ในทางการเมือง ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญและสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศได้ จึงทำให้ประชาชนอยากที่จะออกมาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เพื่อเลือกตัวแทนของพวกเขาเข้าไปบริหารประเทศและยังเป็นการสร้างความมั่นใจว่าการเข้ามาสู่ตำแหน่งในทางการเมืองของรัฐบาลจะเป็นไปอย่างโปร่งใสและการบริหารประเทศที่เกิดขึ้นจะปราศจากการคอร์รัปชัน

จากข้อมูลของ Stone (2015) พบว่าร้อยละ 71 ของประชาชนชาวชิลีรู้สึกว่าพวกเขาสามารถหยุดปัญหาการคอร์รัปชันได้ แม้ว่า จะปราศจากการมีส่วนร่วมของอำนาจรัฐก็ตาม อีกทั้ง ค่าเฉลี่ยจากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (Barometer illustrate) ในปี พ.ศ.2555 พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของประชากรโลกได้ทำการตัดสินใจสนับสนุนต่อองค์กรภาครัฐขนาดใหญ่ ในขณะที่สถิติจากการสำรวจประชากรมากกว่าครึ่งหนึ่งภายในประเทศชิลี พบว่ามีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่ยอมรับ การตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐได้ซึ่งข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประชาชนชาวชิลีได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้รัฐบาลยังพยายามส่งเสริมทางด้านการศึกษาให้กับประชาชนทั่วทั้งประเทศมีความรู้เพื่อที่จะสามารถพิจารณาถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งจากข้อมูลของ Rehren (2014) พบว่า นอกจากรัฐบาลจะพยายามส่งเสริมความเท่าเทียมในการให้บริการสาธารณะแล้วยังออกกฎระเบียบเพื่อป้องกันการคอร์รัปชันที่จะเกิดขึ้นจากการให้บริการขั้นพื้นฐานอีกด้วย อาทิ ในการสนับสนุนทางด้านการศึกษา รัฐบาลจะให้เงินอุดหนุนในการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตลอดจนมหาวิทยาลัย โดยอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะถูกรตรวจสอบทันทีหากพบว่าสถาบันใดมุ่งเน้นไปที่กลยุทธ์ในการทำกำไรมากกว่าผลตอบแทนจากการลงทุนที่จะได้รับจากการศึกษาในอนาคต นอกจากนี้สถาบันดังกล่าวจะไม่ได้ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ และจะไม่ให้นักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันดังกล่าวได้รับเงินกู้ที่รัฐบาลค้ำประกันอีกด้วย ซึ่งเมื่อทำการ

พิจารณาข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index) พบว่าประเทศชิลีมีคะแนนสูงถึง 78.29 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับ 2 ของกลุ่มประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (the Social Progress Imperative, 2016) นอกจากนี้ชิลียังมีดัชนีการพัฒนามนุษย์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีซึ่งถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 42 ของโลกอีกด้วย (UNDP, 2016)

เมื่อพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ทางด้านการเมือง พบว่าก่อนที่ประเทศจะมีเสถียรภาพทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองดังเช่นทุกวันนี้ ในอดีตได้เกิดเหตุการณ์การทุจริตของผู้นำประเทศ เช่นเดียวกับประเทศอื่นในกลุ่มลาตินอเมริกา ยกตัวอย่างในปี พ.ศ.2537 ในยุคการปกครองแบบเผด็จการทหารของนายพล เอากุสโต ปิโนเช่ ที่นอกจากจะทำการปราบปรามและสังหารผู้ที่ไม่เห็นด้วยต่อระบอบการปกครองดังกล่าวแล้ว ยังทำการทุจริตโดยการยกยอกเงินและมอบให้แก่ลูกชายผ่านการทำธุรกรรมของ กองกำลังทหารอีกด้วย (Penailillo, 2011) และจากการทุจริตคอร์รัปชันของผู้นำประเทศจึงส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนจนนำไปสู่การก่อรัฐประหาร ซึ่งเป็นการจุดรั้งการพัฒนาประเทศและการดำเนินนโยบายตามระบอบประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตามความไม่มีเสถียรภาพภายใต้ระบอบอุปถัมภ์แบบเผด็จการก็นำมาซึ่งการผลักดันกฎหมายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ ประกอบกับประเทศไม่ได้มีการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชันโดยเฉพาะ ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสนใจในการปรับปรุงกฎหมายของประเทศมาโดยตลอด

นอกจากประเทศชิลีจะมีการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพแล้ว ยังมีการปฏิรูปองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน ตลอดจนการปฏิบัติการด้านการสอบสวนและดำเนินการพิจารณาคดีในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งก่อนที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายโดยการนำประมวลกฎหมายพิจารณาความอาญาฉบับใหม่มาใช้ ศาลถือเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินคดีอาญา ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่ได้นำมาซึ่งรูปแบบของการดำเนินคดีโดยพนักงานอัยการ (the Public Prosecution Service: MP) ซึ่งจากข้อมูลของ ซาดิ ซัยเดซสุริยะ (2556) พบว่า MP มีอิสระในการบริหารจัดการและการใช้อำนาจหน้าที่ในการสอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดี โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ช่วยในการดำเนินการต่าง ๆ อีกทั้งพนักงานอัยการสามารถเริ่มการสอบสวนเมื่อเห็นสมควรหรือเมื่อได้รับรายงานการสืบสวน หรือเมื่อได้รับ คำร้องทุกข์กล่าวโทษ

นอกจากนี้เพื่อลดจำนวนภาระงานในส่วนกลาง สำนักงานอัยการยังมีการบริหารจัดการตามสายงานการบังคับบัญชา โดยแบ่งส่วนงานออกเป็น 18 สำนักงานอัยการภาค พร้อมทั้งยังมีสำนักงานสอบสวนคดีอาญาและสำนักงานดำเนินคดีพิเศษในสังกัดอีกด้วย ทั้งนี้อัยการแห่งชาติ มีอำนาจในการออกแนวทางทั่วไปสำหรับการดำเนินคดีอาญาแต่ละประเภทให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติ แต่ไม่อาจออกคำสั่งทางคดีโดยเฉพาะไปยังพนักงานอัยการที่มีหน้าที่รับผิดชอบคดีนั้นโดยตรง ซึ่งทั้งหมดนี้ทำให้เกิดการกระจายและถ่วงดุลอำนาจระหว่างองค์กร เนื่องจากเดิมบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปี 1833 ให้การตัดสินใจในการดำเนินการในการพิจารณาคดีขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของศาลซึ่งถือเป็นการตัดสินใจโดยกลุ่มบุคคลเพียงกลุ่มเดียวคือกลุ่มขุนนางตามระบบศักดินาในสมัยนั้น (Becket, 1963) แต่ปัจจุบัน the Judicial Branch: PJUD จะมีอำนาจเฉพาะการพิจารณาพิพากษาคดีเท่านั้นทั้งในส่วนของคดีแพ่งและคดีอาญา และบังคับใช้คำตัดสินผ่านทางระบบศาลยุติธรรม

ความชัดเจนของข้อกำหนดทางกฎหมายในการดำเนินงานและอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรได้รับยังทำให้องค์กรที่มีส่วนในการบังคับใช้กฎหมายสามารถดำเนินงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ซึ่งนอกจากการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ภายในระบบยุติธรรมทางอาญาแล้ว ยังมีการจัดตั้งสถาบันที่มีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง คือกรมบัญชีกลางของสาธารณรัฐ (the Office of the Comptroller General: CGR) ในปี พ.ศ.2470 เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของงบการเงินและตรวจสอบการกระทำของฝ่ายบริหารว่าเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

จากข้อมูลของ Rehren (2014) พบว่าองค์กรจะทำการอนุมัติการดำเนินการของฝ่ายบริหาร พร้อมทั้งสามารถลงโทษโดยการสั่งเกตซึ่งฝ่ายบริหารจะต้องยอมรับการตีความและนำไปใช้ หรือ ไม่อนุมัติการกระทำของฝ่ายบริหารหากเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยประธานาธิบดีสามารถเรียกร้องผ่านพระราชกฤษฎีกาฉบับอื่น ๆ หรือสามารถยังยั้งตลอดจนนำกลับมาโดยขอต่อตุลาการได้ ทั้งนี้จะมีการเปิดพื้นที่สำหรับการเจรจาระหว่าง CGR และฝ่ายบริหาร โดยฝ่ายบริหารอาจยินยอมปรับเปลี่ยนพระราชบัญญัติเดิมหรือ CGR อาจเปลี่ยนพระราชบัญญัติเริ่มต้น ซึ่งการตัดสินใจภายในองค์กรมีความเป็นอิสระและขึ้นอยู่กับผู้อำนวยการตรวจสอบการเงินการบัญชีบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานในแต่ละแผนกของสถาบัน ยิ่งไปกว่านั้นการตัดสินใจของ CGR ที่เกิดขึ้นนอกจากจะช่วยตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลให้

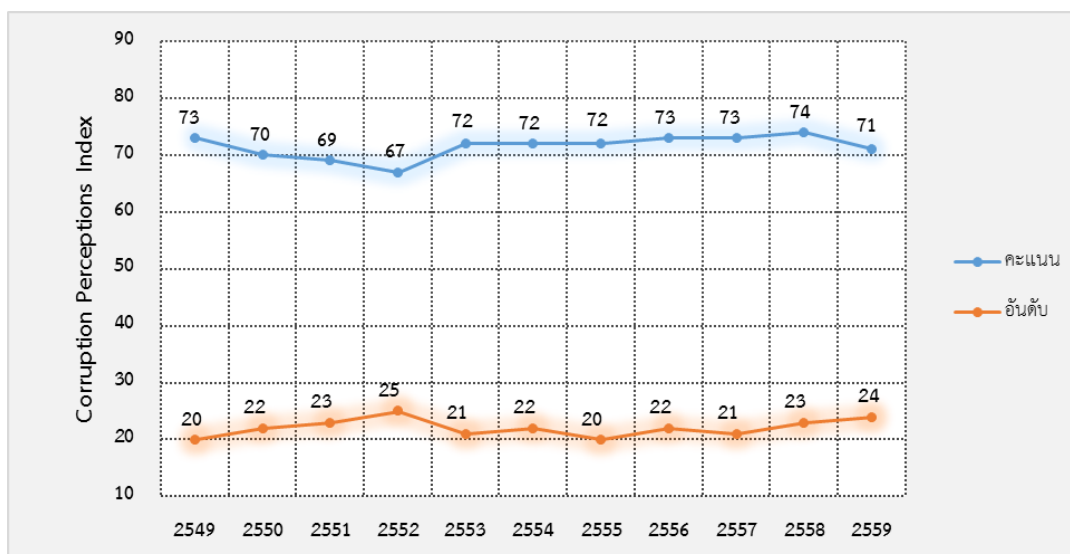
เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้วยังช่วยป้องกันการทุจริตผ่านการบริหารงานของรัฐบาล นอกจากนี้องค์กรยังสามารถทำการตรวจสอบบัญชีและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอดีตที่พบการกระทำที่ผิดกฎหมาย และสามารถให้คำแนะนำการดำเนินการด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีของศาลอีกด้วย

ทางด้านบุคลากรและงบประมาณ กรมบัญชีกลางสามารถกำหนดงบประมาณประจำปีขององค์กรเงินเดือนของบุคลากรด้วยตนเองได้โดยผ่านการอนุมัติจากประธานาธิบดี และสามารถสรรหาคัดเลือกเลื่อนตำแหน่ง ตลอดจนโยกย้ายบุคลากรขององค์กร โดยขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้อำนวยการ กรมบัญชีกลางอีกด้วย นอกจากนี้ CGR ยังทำการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Financial Analysis Unit: UAF ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้กระทรวงการคลัง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำผิดเกี่ยวกับการทุจริตทางการเงินที่มีลักษณะเฉพาะตามที่กฎหมายกำหนด อาทิ การยกยอกเงิน, การฟอกเงิน, การติดสินบนและการติดสินบนเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศ

จากข้อมูลของ Rehren (2014) พบว่าผู้อำนวยการของสภาผู้บริหารระดับสูงจะต้องรายงานนโยบายทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุก ๆ ไตรมาส ต่อคณะกรรมการพลเรือนอาวุโสและคณะกรรมการดังกล่าวจะต้องรายงานต่อวุฒิสภาในสภาองเกรส ทำให้การเข้ามาสู่ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นไปอย่างโปร่งใส อีกทั้งยังทำให้ผู้บริหารมีความรับผิดชอบต่อการบริหารจัดการทางด้านบุคลากรเพิ่มขึ้นอีกด้วย โดยองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชัน ทั้ง 4 องค์กรของชิลีจะได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากประธานาธิบดีผ่านทางกระทรวงการคลังและสามารถกำหนดงบประมาณของสถาบันเพื่อเสนอต่อสำนักงบประมาณ (DIPRES) โดยคณะกรรมการทางด้านงบประมาณจะประกอบไปด้วยสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 13 คน และสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ในการตรวจสอบวัตถุประสงค์ในการใช้งบประมาณและแนะนำการอนุมัติหรือปรับปรุงโครงสร้างทางด้านงบประมาณต่อสภาองเกรส ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อจำกัดของสถาบันในการเพิ่มและการจัดสรรปันส่วนของค่าใช้จ่ายระหว่างโครงการ หรือ การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติฐานในการคาดคะเนทางด้านรายได้จากการใช้งบประมาณตามวัตถุประสงค์ ซึ่งทำให้กระบวนการทางด้านงบประมาณที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างโปร่งใส เพราะอาศัยอำนาจในการดำเนินการทั้งจากฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ

ยิ่งไปกว่านั้นประเทศชิลียังมีการส่งเสริมช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนเพื่อที่จะได้ร่วมกันตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจากข้อมูลของ Rehren (2014) พบว่ากฎหมายเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนได้รับการอนุมัติจากสภาองเกรสในปี พ.ศ.2551 และถูกใช้ในการดำเนินงานในปี พ.ศ.2552 โดยมีการกำหนดขอบเขตของระยะเวลาไว้ 2 ช่วงด้วยกัน คือ ระยะที่ 1 passive transparency เป็นระยะเวลาของการส่งเสริมความแข็งแกร่งทางด้านสิทธิของประชาชนในการเรียกร้องข้อมูลจากรัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐ และระยะที่ 2 active transparency เป็นระยะเวลาของการที่หน่วยงานภาครัฐจะต้องนำเสนอข้อมูลขององค์กร ทั้งในเรื่องของอำนาจหน้าที่, เงินเดือนของบุคลากร, งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานในแต่ละโครงการของรัฐ รวมทั้งงบประมาณของโครงการที่ได้รับการจัดสรรให้แก่ภาคเอกชน ซึ่งจะต้องตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของประชาชนภายใน 5 วัน นอกจากนี้พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวยังได้สร้างสภาพความโปร่งใส โดยคณะกรรมการขององค์กรถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา เพื่อเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการตรวจสอบด้านความโปร่งใสและการปฏิบัติตามกฎระเบียบทางด้านความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ รับผิดชอบโดยตรงต่อข้อมูลการร้องเรียนโดยการพิจารณาตามกฎหมาย พร้อมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการต่อหน่วยงาน และต้องให้แนวทางในการแก้ไขความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับหน่วยงานภาครัฐ ในกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธการร้องขอจากประชาชนอีกด้วย ดังนั้นความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา ความชัดเจนและประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนทรัพยากรที่องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชันได้รับ ยิ่งไปกว่านั้นคือการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศชิลีประสบความสำเร็จในการต่อต้านการคอร์รัปชัน ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพในการลดระดับการคอร์รัปชันภายในประเทศและทำให้ประเทศชิลีเป็นผู้นำทางด้านค่าคะแนนความโปร่งใสภายในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาโดยตลอดอีกด้วย

4.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศชิลี

ภาพที่ 11 คะแนนความโปร่งใสของประเทศชิลีในช่วงปี พ.ศ.2549-2559

ที่มา: (TI, 2016)

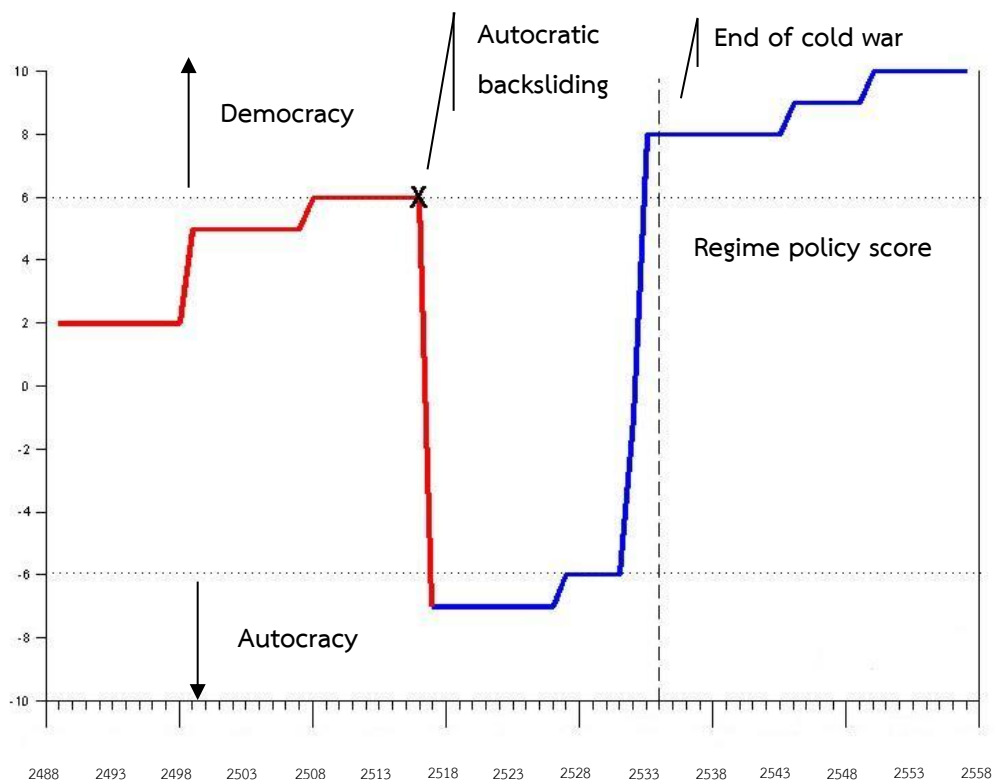
การประเมินสถานะของการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศชิลี เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลทุติยภูมิโดยพิจารณาจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) พบว่าจากข้อมูลค่าคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2549-2559) สถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศชิลีโดยรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำ และถึงแม้ว่าในปี พ.ศ.2556 และ 2558⁶ ชิลีจะมีค่าคะแนนความโปร่งใส น้อยกว่าอุรุกวัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถานการณ์การทุจริตที่ถูกพบมากขึ้นภายในประเทศ และบางปีที่มีคะแนนเท่ากัน ซึ่งได้แก่ปี พ.ศ.2551, 2552, 2555 และ 2557 และเมื่อทำการพิจารณาค่าคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2549-2554 พบว่าประเทศชิลีมีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงเกินครึ่งหนึ่งมาโดยตลอด โดยมีค่าคะแนนระหว่าง 6.7-7.3 คะแนน และตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใส (TI, 2015) อีกทั้งยังได้มีการเปลี่ยนการให้คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน มาเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณาค่าคะแนนโดยเฉลี่ย

⁶ ในปี พ.ศ.2558 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้ทำการปรับวิธีการคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใสให้สามารถนำค่าคะแนนตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 เป็นต้นมา มาใช้ในการเปรียบเทียบกับระดับการคอร์รัปชันระหว่างแต่ละปีได้ (TI, 2015)

ของประเทศชิลีในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ปี พ.ศ.2555-2559 พบว่ามีค่าเท่ากับ 70.4 คะแนน ซึ่งยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าระดับมาตรฐาน⁷ และมีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงสุดในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ยกเว้นในปี พ.ศ.2558 ที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสน้อยกว่าประเทศอูรุกวัย ซึ่งทำให้มีค่าคะแนนโดยเฉลี่ยต่ำกว่าและถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 2 ของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา ที่ทำการศึกษเปรียบเทียบ แต่อย่างไรก็ตามอันดับความโปร่งใสของประเทศชิลีก็ยังคงเป็นรองแค่เพียงประเทศอูรุกวัยและถูกจัดว่าเป็นประเทศผู้นำทางด้านความโปร่งใสภายในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา

⁷ เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใส คือ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่า 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 (TI, 2015)

ภาพที่ 12 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศชิลีในช่วงปี พ.ศ.2489-2556

ที่มา : (CSP, 2014)

การประเมินระดับของความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการจากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศชิลี เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลทุติยภูมิที่พิจารณาจากดัชนีชี้วัดระบอบการปกครอง (Policy index) ของ the Center for Systemic Peace and Societal – Systems Research : CSP พบว่าข้อมูลค่าคะแนนของระบอบการปกครองในช่วงตลอดระยะเวลา 67 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2489 – 2556) สถานการณ์ภาพลักษณ์ระบอบการปกครองของประเทศชิลี มีแนวโน้มของอำนาจทางการปกครองที่ค่อนข้างผันผวน และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) อยู่ในช่วง (-5 ถึง 5 คะแนน) ซึ่งแสดงถึงความไม่มีเสถียรภาพทางการปกครองมาโดยตลอด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของสภาพภูมิประเทศที่นำมาซึ่งความขัดแย้ง เพราะมีเพียงภาคกลางของประเทศเท่านั้นที่มีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสม มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์เหมาะกับการทำเกษตรกรรมแบบ

เมอดิเตอร์เรเนียน อีกทั้งที่ดินในบริเวณดังกล่าวยังคงตกอยู่ในมือของเจ้าที่ดินเพียงไม่กี่ราย และประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศถูกจ้างเป็นแรงงานราคาถูกจึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีสภาพความเป็นอยู่ที่ลำบากและยากจน (Woods, 1979)

หลังจากได้รับเอกราชจากสเปน นอกจากประเทศชิลีจะนำระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยมาจากสหรัฐอเมริกาแล้ว กลุ่มชนชั้นนายทุนและเจ้าที่ดินยังร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาในการกอบโกยผลประโยชน์จำนวนมหาศาลจากทรัพยากรเหมืองแร่ของประเทศ ซึ่งระบบความสัมพันธ์แบบต่างตอบแทน และการแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันโดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม นำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมภายในสังคม อันสะท้อนถึงลักษณะของระบบอุปถัมภ์ที่ชัดเจนและมีมาอย่างยาวนาน ถือเป็นส่วนสำคัญที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันภายในประเทศชิลี ทั้งนี้ แม้ว่าประเทศจะปกครองในระบอบประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตาม อำนาจทางการเมืองยังคงตกอยู่ภายใต้รัฐบาลของกลุ่มฝ่ายซ้าย ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ ของประเทศยังคงถูกผูกขาดโดยกลุ่มคนเหล่านี้ ดังนั้น เส้นแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองจึงเป็นสีแดง ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ.2489 – 2516 และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครองอยู่ในช่วง 2 – 6 คะแนน ซึ่งแสดงถึงระบอบการปกครองที่ไร้เสถียรภาพ (-5 ถึง 5 คะแนน) แต่อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ค่าคะแนนของระบอบการปกครองค่อย ๆ เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึง 6 คะแนน ในปี พ.ศ.2508 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการเข้าร่วมแข่งขันทางการเมืองทั้งกลุ่มของชนชั้นนำ ชั้นกลาง และชั้นล่าง ซึ่งเป็นกลุ่มที่เกิดจากการรวมตัวของชนชั้นกรรมาชีพที่ต้องการพัฒนาระบอบการปกครองให้เป็นแบบสังคมนิยม แต่เป็นสังคมนิยมที่มีจุดมุ่งหมายให้ผลประโยชน์และทรัพยากรของชาติ ตกเป็นของคนส่วนใหญ่ภายในประเทศ อีกทั้งยังทำให้กลไกการเลือกตั้งมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น และแรงกดดันที่ได้รับจากสภาพสังคมในระบบชนชั้นยังกระตุ้นจิตสำนึกของประชาชนให้ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ทางการเมือง ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นผลให้พรรคสังคมนิยมชนะการเลือกตั้ง ซึ่งรัฐบาลได้มุ่งเน้นการส่งเสริมความเท่าเทียมในสังคม โดยการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐาน กระจายความมั่งคั่งโดยการผลักดันให้กฎหมายปฏิรูปที่ดินฉบับแรกมีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ.2505 และทำการส่งเสริมสิทธิในการเลือกตั้ง จนทำให้สตรีมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2492 และทำการพัฒนากระบวนการในการเลือกตั้ง จนในที่สุดประชาชนชั้นล่างที่ไม่รู้หนังสือสามารถมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ในปี พ.ศ.2513

พัฒนาการตามระบอบประชาธิปไตยเหล่านี้ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ค่าคะแนนระบอบการปกครองค่อย ๆ พัฒนาเพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งถึง 6 คะแนนในปี พ.ศ.2508 และอยู่ในระดับคงที่อย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2516 แต่อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ.2516 รัฐบาลสังคมนิยมของชัลดวอเตอร์ อัลเลนเด กลับถูกทำรัฐประหารโดย นายพลเอากุสโต ปิโนเช่ และรัฐบาลชุดดังกล่าวยังได้สังหารผู้ที่มีความขัดแย้งทางการเมืองเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงไปสู่อำนาจแบบเผด็จการที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้กองกำลังทหารเพื่อแทนที่ระบอบการปกครองเดิม แสดงโดยเครื่องหมาย X ในภาพที่ 8 และจะเห็นได้ว่าการก่อรัฐประหารได้ส่งผลให้ค่าคะแนนของระบอบการปกครองลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 6 เป็น -7 คะแนน ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2516 – 2517 แต่ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ รัฐบาลทหารได้พยายามส่งเสริมความก้าวหน้า และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชิลีมาโดยตลอด จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2524 ประเทศชิลีได้ถูกปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐแบบประธานาธิบดี นอกจากนี้ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา การเลือกตั้งในประเทศชิลีไม่เคยมีพรรคใดชนะและได้รับเสียงข้างมาก ดังนั้นจึงไม่มีระบบเผด็จการรัฐสภาและก่อให้เกิดการจัดตั้งรัฐบาลผสมมาโดยตลอด อีกทั้งเมื่อประชาชนมีความรู้และเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศมากขึ้น ประกอบกับความไม่มีเสถียรภาพของบุคคลภายใต้ระบอบอุปถัมภ์และกฎหมายที่เอื้อประโยชน์แก่ชนชั้นนำ ก่อให้เกิดแรงผลักดันนำไปสู่การออกกฎหมาย เพื่อส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพ และความเท่าเทียมของคนในสังคม ตลอดจนมุ่งเน้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านนโยบาย โดยคำนึงถึงความสำคัญของผลประโยชน์ส่วนรวม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นส่งผลให้ค่าคะแนนของระบอบการปกครองได้เพิ่มขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526 และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึง 9 คะแนน ในปี พ.ศ.2544 นอกจากนี้ ประเทศชิลียังทำการจัดตั้งองค์กรตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาล ส่งผลให้เกิดความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้ประเทศได้คะแนนของระบอบการปกครองสูงถึง 10 คะแนน ซึ่งค่าคะแนนยังคงคงที่อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 – 2556

4.4. คดีทุจริตคอร์ปชั่นที่น่าสนใจ

จากประวัติศาสตร์ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ที่มีการเติบโตมาพร้อมกับปัญหา ด้านการทุจริตคอร์ปชั่น และความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับจากการทุจริตของผู้นำประเทศที่เกิดขึ้น ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทำให้ประเทศซิดีตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและเรียนรู้จากความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจึงพยายามที่จะพัฒนาประเทศควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่อดีตมามีคดีทุจริตคอร์ปชั่นในประเทศซิดีที่น่าสนใจ ดังนี้ กรณีการทำธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ที่อาจ ผิดกฎหมายของลูกชายและลูกสะใภ้ของประธานาธิบดี มิเชล บาเชเลต์ โดยเซบาสเตียน ดาวาลอส ลูกชายของประธานาธิบดีได้ถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจทางการเมืองให้ได้รับเงินกู้จำนวนหลายพันล้านในเวลาไม่กี่สัปดาห์ ซึ่งเมื่ออัยการได้ทำการตรวจสอบข้อมูลของโทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ที่ถูกบันทึกไว้ และทำการสอบสวนนักธุรกิจที่ทำการติดต่อกับทั้ง 2 คน จึงได้ทำการเบิกความนาตาเลีย คอมแพกนอน ซึ่งดาวาลอสไม่ได้ไปปรากฏตัวตามคำแนะนำของทนายซึ่งเป็นการเพิ่มความสงสัยในตัวของเขา ซึ่งในกรณีของดาวาลอสได้มุ่งเน้นไปที่เขาได้เสนอการเปลี่ยนแปลงการแบ่งเขตเทศบาลที่จะส่งผลให้ราคาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น และจากข้อมูลของ Roberts (2015) ดาวาลอสได้ให้ คอมแพกนอนทำการกู้เงิน 1 หมื่นล้านดอลลาร์ เพื่อซื้อที่ดินใน 3 จุด ซึ่งพอขายแล้วจะได้กำไร โดยรวมเป็นจำนวนถึง 5 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งเงินกู้เพื่อซื้อที่ดินดังกล่าวได้รับการโอนทันทีหลังจากที่ ประธานาธิบดี บาเชเลต์ ชนะการเลือกตั้ง ซึ่งประธานาธิบดีได้ปฏิเสธการมีส่วนร่วมและรับรู้ในเรื่องดังกล่าวและจากข้อมูลของ theguardian (2015a) พบว่า ผลสำรวจโพลล่าสุดที่ออกมาในเดือน มีนาคม พ.ศ.2558 ระบุว่าอัตราความนิยมในตัวบาเชเลต์ ลดลงถึงร้อยละ 31 จากร้อยละ 84 และความไม่พอใจในตัวประธานาธิบดีเพิ่มจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 61

นอกจากนี้ยังพบปัญหาการทุจริตคอร์ปชั่นในเชิงนโยบายและการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ในกรณีของบริษัทอุตสาหกรรมการประมง Corpesca ซึ่งได้จ่ายเงินให้กับนักการเมือง ไจย์เม ออฟิส และ เฟลิเป ฮาร์โบเอ เป็นจำนวนเงิน 230 พันล้านดอลลาร์ เพื่อแลกกับการลงมติกฎหมายใหม่ ส่งเสริมจำนวนโควตาในการทำประมง หรือที่เรียกว่า Longuiera Law ในปี พ.ศ.2555 เนื่องจากเดิม มีการแบ่งอัตรากำไรประมงทั้งหมดในซิดีให้กับ 7 ครอบครัว และกรรมสิทธิ์ในการทำประมงนี้ยังคงทอดสู่ทายาทอีกด้วย ดังนั้นบริษัทอุตสาหกรรมการประมงในซิดีจึงพยายามที่จะมีอิทธิพลต่อการโหวตเกี่ยวกับกฎหมายการทำประมง โดยกฎหมายใหม่จะให้โควตาในการเก็บเกี่ยวแก่

อุตสาหกรรมประมงจำนวน 9 แห่ง และแบ่งเปอร์เซ็นต์ในการเก็บเกี่ยวให้กับชาวประมงรายย่อย ซึ่งทำให้ชาวประมงขนาดเล็กไม่พอใจและเรียกร้องให้มีการปรับปรุงกฎหมายและแก้ไขในเรื่องของการตัดสินใจดังกล่าว นอกจากนี้บริษัทดังกล่าวยังทำการตัดสินใจเจ้าหน้าที่ผู้นำเสนอใบแจ้งหนี้ต่อผู้มีอำนาจในการเก็บภาษี เพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ไม่เป็นจริงโดยใบแจ้งหนี้ที่ไม่เป็นจริงดังกล่าวเหล่านี้ ถูกนำเสนอโดย Carolina Zuniga และสมาชิกในครอบครัว, Alexis และ Marcelo Ramirez Quiroz, อดีตเจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 นาย Barbara Molina Ellis และ Raul Arrieta ดังนั้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐเหล่านี้จึงถือว่าการฉ้อโกงภาษีและการละเมิดกฎหมายการณรงค์ทางการเมืองมีส่วนร่วมในการทุจริตคอร์รัปชันในเรื่องดังกล่าว ซึ่งในกรณีของการตัดสินใจเจ้าหน้าที่และการทุจริตในเชิงนโยบายที่มีลักษณะเดียวกันนี้ยังพบในกรณีของบริษัทเหมืองแร่และเคมี SQM และกรณีบริษัทโฮลดิ้ง Empresas Penta อีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นยังพบการทุจริตในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ คือ the Employment generation program: EGP ซึ่งโครงการดังกล่าวได้เกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวชิลีโดยรัฐบาลต้องการลดปริมาณการว่างงานภายในประเทศ โดยรัฐบาลพยายามที่จะใช้ประโยชน์จากหัวหน้าครอบครัวที่ได้รับการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐาน และงบประมาณถูกนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจ้างงานผู้ที่ไม่มียานพาหนะทั่วประเทศ เพื่อทำหน้าที่เป็นคนทำสวนและพนักงานทำความสะอาดถนน ซึ่งรัฐบาลได้บริหารงบประมาณในส่วนนี้ผ่านทางบริษัทเอกชนเพื่อทำการจ้างงานประชาชนเป็นจำนวนถึง 2 แสนดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อให้ทำการจ้างงานประชาชนโดยตรง พร้อมทั้งทำการควบคุมดูแลและจ่ายเงินเดือนแก่ประชาชน แต่ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นได้มีการจัดทำโครงการณรงค์ของประธานาธิบดีและรัฐสภาในการเลือกตั้ง ซึ่งจะถูกจัดขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ.2548 ซึ่งในการจัดทำโครงการดังกล่าวได้มีการตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ภาครัฐผู้รับผิดชอบจัดทำโครงการกับสมาชิกรัฐสภาในการนำเงินงบประมาณของโครงการ EGP มาใช้จ่ายเป็นเงินเดือนแก่ประชาชนผู้ดำเนินโครงการณรงค์เลือกตั้ง แทนการจ่ายเงินเดือนเพื่อการจ้างงานให้แก่ผู้ว่างงานภายในประเทศ แม้ว่าจะสามารถพิสูจน์ได้ว่าเจ้าหน้าที่ภาครัฐ บริษัทเอกชนและสมาชิกรัฐสภา มีความผิดจริง แต่อย่างไรก็ตามสมาชิกของรัฐสภาจะถูกปกป้องในการที่จะถูกฟ้องร้องดำเนินคดีและมีโทษจำคุกตามรัฐธรรมนูญ และจากคดีดังกล่าวยังทำให้ตรวจพบคดีการทุจริต

คอร์ปชั่นที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกภายในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ภาครัฐในหลายกรณีตามมาอีกด้วย (Anti-Corruption Authorities, 2017)

4.5. องค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น

ในปี พ.ศ.2551 ประธานาธิบดี มิเชล บาเชเลต์ ได้ทำการจัดตั้งองค์กรอิสระ คือ the Transparency Council ขึ้นเพื่อทำการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ภาครัฐให้ เป็นไปอย่างโปร่งใสปราศจากการทุจริตคอร์ปชั่น นอกจากนี้เพื่อสร้างมาตรฐานการดำเนินงานของ องค์กรต่อต้านการคอร์ปชั่นประเทศชิลีได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์กรนานาชาติแห่งภาคพื้น อเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (the Inter-American Convention against Corruption: IACAC) และได้ใช้ the Mechanism for Follow-up on the Implementation of the Inter-American Convention against Corruption: MESICIC เป็นกลไกการติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและ ประกาศใช้กลไกดังกล่าวในวันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2544 โดยกลไกตามอนุสัญญา IACAC ดังกล่าวอาศัยการขับเคลื่อน การประสานงาน และ ความร่วมมือในการดำเนินการและบังคับใช้ กฎหมายระหว่างองค์กรภาครัฐ ได้แก่ the Public Prosecution Service (Ministerio Publico), the Office of the Comptroller General (Contraloria General de la Republica), the Judicial Branch และ the Financial Analysis Unit (Unidad de Analisis Financiero) ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013d) พบว่าแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- The Public Prosecution Service: MP

ตามมาตรา 12 ของ the Organization Law of the MP โดย MP จะประกอบไปด้วย สำนักงานอัยการแห่งชาติ สำนักอัยการภาค 18 แห่ง และหน่วยงานที่ทำหน้าที่ฟ้องร้องดำเนินคดีใน ส่วนของท้องถิ่นกว่า 100 แห่ง โดยสำนักงานอัยการแห่งชาติจะเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดทาง การบริหารและมีอัยการแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชา พร้อมทั้งมีสำนักงานสอบสวนคดีอาญาและ สำนักงานดำเนินคดีพิเศษในสังกัดหลากหลายหน่วยงาน ซึ่งรวมถึง the Specialized Anticorruption Unit ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น

1. ให้คำปรึกษาแก่อัยการแห่งชาติในการจัดทำกฎระเบียบภายในที่เกี่ยวข้องกับ ความผิดทางด้านการทุจริต

2. ให้คำปรึกษาแก่อัยการพิเศษที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการกระทำผิดที่มีผลต่อทรัพย์สินของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่ข้าราชการในการปฏิบัติหน้าที่
3. ให้รายละเอียดของข้อมูลในการสอบสวนแก่อัยการแห่งชาติ
4. มีส่วนร่วมในกลยุทธ์เพื่อจัดการกับปัญหาทางด้านการสื่อสาร
5. มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์คดี
6. มีส่วนร่วมในการดำเนินการให้ปากคำในชั้นศาลร่วมกับพนักงานอัยการ
7. เสนอขั้นตอนในการดำเนินการสอบสวน
8. เตรียมรายงานทางการเงินและการทำบัญชี
9. ช่วยเหลือในการนำคำให้การจากผู้ต้องสงสัยที่ถูกกล่าวหาและพยาน
10. ให้คำปรึกษาทางด้านสินทรัพย์ของหลักฐาน
11. มีส่วนร่วมในการยึดทรัพย์สินและขั้นตอนการสอบสวนอื่น ๆ ขององค์กรที่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในคดีต่าง ๆ

นอกจากนี้ MP ยังเป็นองค์กรอิสระที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดทิศทางการสอบสวนข้อเท็จจริงว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์หรือมีความผิดตามกฎหมาย และดำเนินคดีอาญาตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา โดยรับผิดชอบในการดำเนินการสอบสวนแต่เพียงผู้เดียว แต่ไม่มีอำนาจในการพิจารณาคดี นอกจากนี้ MP ยังเป็นองค์กรที่มีโครงสร้างสายการบังคับบัญชา และอำนาจหน้าที่ตามบทที่ 7 ของรัฐธรรมนูญ, กฎหมาย 19.640 (Organization Law of the MP) และตามมาตรา 77 และ 78 ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งตามบทที่ 7 ของรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ MP มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

1. รับผิดชอบโดยตรงในการสอบสวนการกระทำทางด้านอาชญากรรม
2. มีส่วนร่วมในการกำหนดโทษ
3. พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ที่ถูกกล่าวหา
4. บังคับใช้กฎหมายเฉพาะตามประมวลกฎหมายอาญา
5. ให้ความเท่าเทียมในการเลือกรักษาป้องกันเหยื่อและพยาน
6. ในกรณีที่ไม่เป็นคดีความ MP สามารถดำเนินการพิจารณาได้

7. สามารถออกคำสั่งและบังคับให้ทำตามคำสั่งได้โดยตรงและรักษาความปลอดภัยระหว่างทำการสอบสวน
8. สามารถยึดทรัพย์สินผู้ที่ถูกกล่าวหาได้
9. ดำเนินการตามประมวลกฎหมายอาญาและกำหนดทิศทางการดำเนินการสอบสวนทางด้านอาชญากรรม
10. สามารถสั่งการและไม่สามารถแก้ไขการตั้งเงื่อนไข, ช่วงเวลา, ความยุติธรรม หรือความถูกต้องตามกฎหมาย
11. สามารถร้องขอตามอำนาจหน้าที่ได้โดยผู้ที่ถูกร้องขอต้องทำตามโดยปราศจากเงื่อนไข ยกเว้นการร้องขอที่เป็นข้อห้ามของอำนาจในการพิจารณาคดีในวรรคก่อน
12. มีส่วนร่วมในการกำหนดบทลงโทษ
13. พิสูจน์ความบริสุทธิ์ของผู้ที่ถูกกล่าวหาตามศาลทหาร
14. เลือกรูปวิธีการในการป้องกันเหยื่อและพยานตามประมวลกฎหมายยุติธรรมทหาร และตามกฎหมาย ตามหน่วยงาน และตามบุคคลที่ประมวลกฎหมายและข้อบังคับกำหนด

■ The Office of the Comptroller General: CGR

ตามมาตรา 10 ของรัฐธรรมนูญ และ the Law on the Organization and Power of the CGR (กฎหมายฉบับที่ 10.336) บัญญัติให้ CGR เป็นองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้ถูกต้องตามกฎหมาย, ตรวจสอบรายได้และการลงทุนของกองทุนของกระทรวงการคลัง, เทศบาลและหน่วยงานอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ยังทำการสำรวจและตรวจสอบบัญชีของบุคคลที่ทำหน้าที่รับผิดชอบทางด้านสินทรัพย์ และให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานทางด้านบัญชีของรัฐและหน่วยงานอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

1. ตามมาตรา 99 ของรัฐธรรมนูญ และมาตรา 10 ของกฎหมายฉบับที่ 10.336 บัญญัติให้ CGR มีหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งประกอบไปด้วยการควบคุมการปฏิบัติงานของรัฐบาลให้ถูกต้องตามกฎหมายผ่านการตีความตามมาตรฐานทางกฎหมายซึ่งมีผลกระทบต่อขอบเขตในการบริหารงานภาครัฐ โดยจัดทำรายงานหรือความเห็นทาง

กฎหมาย หรือที่เรียกว่า กฎหมายการบริหารและควบคุมการออกคำสั่งอย่างเป็นทางการของรัฐบาล

2. ตามมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญ, มาตรา 21 และ 21(A) ของกฎหมายฉบับที่ 10.336 และมาตรา 52 ของ the State Financial Administration Organization Decree Law (กฎหมายฉบับที่ 1.263) บัญญัติให้ CGR มีหน้าที่ในการตรวจสอบเพื่อทำให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมายในการป้องกันทรัพย์สินของภาครัฐ และตรวจสอบการปฏิบัติตามหลักการด้านความโปร่งใสทางการบริหารผ่านการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะประเมิน ระบบการควบคุมภายในของการให้บริการและหน่วยงานต่าง ๆ ตรวจสอบเงื่อนไขทางด้านการบริหารการเงินของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการดำเนินการทางด้านงบประมาณและความถูกต้องของงบการเงิน ตรวจสอบการปฏิบัติตามทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับกับข้าราชการ และกำหนดข้อเสนอที่เหมาะสมสำหรับแก้ไขช่องว่างใด ๆ ที่ตรวจพบและตรวจสอบบัญชีที่ CGR ถูกร้องขอเป็นพิเศษเพื่อที่จะดำเนินการตามรัฐธรรมนูญกำหนด
3. ตามมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ CGR มีหน้าที่ทางด้านบัญชี คือ หน้าที่ในการสร้างโครงสร้างของระบบข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางด้านเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านทรัพยากรและข้อตกลงของรัฐเพื่อที่จะสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจโดยแผนกที่แตกต่างกันของรัฐบาล, เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทางการบริหาร และองค์กรอิสระ เช่นเดียวกับการออกข้อบังคับพิเศษทางด้านบัญชีเพื่อใช้ในหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด การตีความตามเงื่อนไขของบทบัญญัติในการบังคับใช้ที่มีผลต่อการทำบัญชีและการรายงานเกี่ยวกับขั้นตอนทางเทคนิคที่ใช้บังคับ
4. ตามมาตรา 98 ของรัฐธรรมนูญ และหัวข้อที่ 7 ของกฎหมายฉบับที่ 10.336 บัญญัติให้ CGR มีหน้าที่ในการประเมินบัญชีของบุคคลหรือกองทุนสาธารณะหรือทรัพย์สินภายใต้ความรับผิดชอบขององค์กรภาครัฐ และสร้างความมั่นใจว่ารายได้และค่าใช้จ่าย ตลอดจนทรัพย์สินของพวกเขาจะมีความถูกต้องตามกฎหมาย

ด้วยมุมมองทางด้านความรับผิดชอบในทางแพ่งของข้าราชการปัจจุบันหรืออดีต
ข้าราชการซึ่งเคยเป็นสาเหตุของภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ทางการเงินของรัฐ

■ The Judicial Branch: PJUD

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามบทบัญญัติของ COT และตามมาตรา 76 ของรัฐธรรมนูญและมาตรา 12 ของ COT บัญญัติให้ PJUD เป็นองค์กรอิสระซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นอิสระจากหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งหมดและตามมาตรา 4 ของ COT ยังห้ามไม่ให้องค์กรภาครัฐอื่น ๆ แทรกแซงการทำงานของ PJUD ตามที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย นอกจากนี้ตามมาตรา 76 ของรัฐธรรมนูญ และ มาตรา 1 ของ the Organizational Code of Tribunals บัญญัติให้ PJUD มีอำนาจในการพิจารณาคดีทั้งใน ส่วนของคดีแพ่งและคดีอาญา และบังคับใช้คำตัดสินผ่านทางศาลยุติธรรม อีกทั้งตามมาตรา 2 และ 3 ของ COT ได้บัญญัติให้ศาลยุติธรรมสามารถทำการแทรกแซงในทุกกรณีที่มีข้อถกเถียงในการที่จะ แสดงข้อกฎหมายที่ชัดเจนซึ่งถูกร้องขอ และพวกเขาจะได้รับการคุ้มครอง, ส่งเสริมความสามารถในการรักษาวินัย และความสามารถทางด้านเศรษฐกิจ

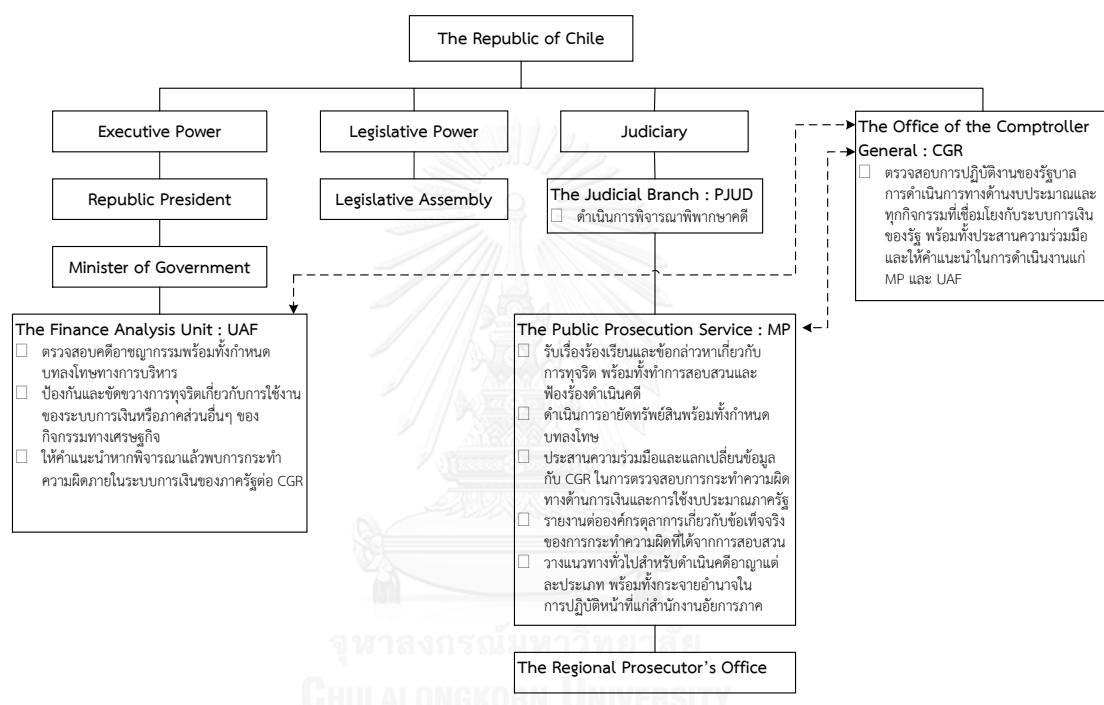
ยิ่งไปกว่านั้นตามมาตรา 5 ของ COT บัญญัติให้ PJUD มีอำนาจในการพิจารณาทุกคดีที่เกิดขึ้นภายในอาณาเขตของประเทศโดยไม่ต้องคำนึงถึงลักษณะทางธรรมชาติหรือสถานะของบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนั้นโดยปราศจากอคติและข้อยกเว้นที่จัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย นอกจากนี้ตามมาตรา 76(3) และ (4) ของรัฐธรรมนูญ และ มาตรา 11 ของ COT ยังให้อำนาจแก่ PJUD ในการออกคำสั่งโดยตรงไปยังกองกำลังรักษาความปลอดภัยหรือเพื่อที่จะประเมินความสามารถได้โดยตรงกับกองกำลังเหล่านั้นและบทบัญญัติยังสร้างภาระผูกพันสำหรับอำนาจในการร้องขอให้มีความสอดคล้องกับการพิจารณาคดีตามพระราชบัญญัติโดยไม่ต้องสอบถามหรือความเห็นควรหรือความยุติธรรมหรือความถูกต้องตามกฎหมายของคำสั่งที่จะถูกใช้บังคับ

■ The Financial Analysis Unit: UAF

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

มาตรา 1 ของ the Law Creating the Financial Analysis Unit and Amending Various Provision on Money Laundering กฎหมายฉบับที่ 19.913 ในปี พ.ศ.2546 บัญญัติให้ UAF เป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการกระจายอำนาจและมีความเป็นอิสระตามกฎหมายและได้รับการสนับสนุนทางด้านเงินทุนจาก the Office of the Presidency of the Republic ผ่านทาง

กระทรวงการคลังโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะป้องกันและขัดขวางการใช้งานของระบบการเงินหรือภาคส่วนอื่น ๆ ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจสำหรับการกระทำความผิดของคณะกรรมการเกี่ยวกับการฟอกเงินที่เกิดจากคำวินิจฉัยของการกระทำผิดใดๆที่ระบุไว้ในมาตรา 27 ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงการเชื่อมต่อกับบุคคลที่กระทำการทุจริต อาทิ การละเมิดการปฏิบัติหน้าที่ของประชาชน, การยักยอกเงินของประชาชน, การฉ้อฉลและการกรรโชก, การใช้ข้อมูลทางการเงินที่ได้รับการยกเว้นเพื่อประโยชน์ส่วนตัว, การติดสินบน และการติดสินบนเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศ

ภาพที่ 13 การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐชิลี

ที่มา: (OAS, 2013)

จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า ในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศชิลี ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการต่อสู้กับคอร์รัปชันร่วมกันไว้ในแผนพัฒนาประเทศ ตลอดจนการกำหนดเป็นนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญดังต่อไปนี้ the Public Prosecution Service: MP ทำหน้าที่ในการสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางด้านการทุจริต การละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตลอดจนคดีทางด้านอาชญากรรมต่าง ๆ ตามที่

กฎหมายกำหนด ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในด้านการสืบสวนค้นหาพยานและหลักฐาน ซึ่งในการคัดเลือกอัยการแห่งชาติจะมีผู้เกี่ยวข้อง 3 ฝ่าย คือ ประธานาธิบดี วุฒิสภา และศาลฎีกา โดยศาลฎีกาจะเสนอบัญชีรายชื่อผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อประธานาธิบดีเพื่อทำการแต่งตั้งและได้รับการอนุมัติจากสมาชิกวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี อีกทั้งพนักงานอัยการจะได้รับการแต่งตั้งโดยอัยการแห่งชาติ จากการเสนอรายชื่อโดยสำนักอัยการภาค

นอกจากนี้ยังประสานความร่วมมือกับ the Office of the Comptroller General: CGR ซึ่งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล การแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนทุกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับการดำเนินการทางด้านงบประมาณและระบบการเงินของรัฐ โดยผู้อำนวยการตรวจสอบการเงินการบัญชี จะได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกวุฒิสภา อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภายใน CGR จะถูกสรรหามาจากการประเมินทางด้านจริยธรรม, การสัมภาษณ์ และการทดสอบแข่งขัน และทำการคัดเลือกโดยคณะกรรมการจากการทบทวนข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประวัติการศึกษาและการทำงาน และได้รับการแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการตรวจสอบการเงินการบัญชี

ยิ่งไปกว่านั้น CGR ยังทำการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Financial Analysis Unit: UAF ในการป้องกันและขัดขวางการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตจากการใช้งานของระบบการเงิน หรือภาคส่วนอื่น ๆ ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยผู้อำนวยการของ UAF ได้ถูกเลือกให้ดำรงตำแหน่งผ่านระบบของสภานักบริหารระดับสูง (the High Public Executive Council) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานคณะกรรมการพลเรือนอาวุโส (the National Directorate of the Civil Service) เป็นระบบในการคัดเลือกบุคลากรบนพื้นฐานของความยุติธรรมและความเท่าเทียม โดยพิจารณาจากความรู้และความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี และเจ้าหน้าที่ภายใน UAF ถูกแต่งตั้งและถอดถอนโดยผู้อำนวยการ

ซึ่งหากพบการกระทำความผิดดังกล่าว MP สามารถดำเนินการเพื่ออายัดทรัพย์สิน ตลอดจนสามารถฟ้องร้องดำเนินคดีต่อ the Judicial Branch: PJUD ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งในส่วนของคดีแพ่งและอาญา โดยบังคับใช้คำตัดสินผ่านทางระบบศาลยุติธรรม ซึ่งประกอบไปด้วยศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา มีสมาชิกจำนวน 21 คน โดยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ซึ่งได้รับ

การแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา และ 1 ใน 21 คน จะดำรงตำแหน่งเป็นประธานและถูกแต่งตั้งโดยสมาชิก มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี อีกทั้ง MP ยังสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดบทลงโทษอีกด้วย

นอกจากนี้ยังพบว่าในแต่ละสมัยของรัฐบาลได้มีการออกกฎหมายและพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรเหล่านี้ในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อต่อต้านการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งจากข้อมูลของ Rehren (2014) พบว่าเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2536-2542 ในสมัยของประธานาธิบดี เอดูอาร์โด เฟร์ ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการแห่งชาติด้านจริยธรรมสาธารณะ และทำการปฏิรูบบทลงโทษในประมวลกฎหมายอาญา อาทิ ในเรื่องของการค้าที่ผิดกฎหมาย, การขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์และการติดสินบน (กฎหมายฉบับที่ 19.653) ต่อมาในปี พ.ศ.2546 สมัยของประธานาธิบดีริคาร์โด ลากอส ได้สร้างระบบนักบริหารระดับสูงและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนอาวุโสทำหน้าที่กำหนดกฎเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากรของรัฐ เพื่อให้ได้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสมตามตำแหน่ง แทนที่การแต่งตั้งตามระบบอุปถัมภ์ นอกจากนี้ยังมีการควบคุมระบบการจัดหาเงินทุนของรัฐ พร้อมทั้งกิจกรรมการหารายได้และการใช้จ่ายของรัฐในโครงการรณรงค์การเลือกตั้งและที่มาของเงินสนับสนุนกิจกรรมการหาเสียงของพรรคการเมืองอีกด้วย และพัฒนาการทางด้านกฎหมายได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง

จนกระทั่งในปี พ.ศ.2551 ในสมัยของประธานาธิบดี มิเชล บาเชเลต์ ที่มีการบังคับใช้กฎหมายในการส่งเสริมช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน ตลอดจนการจัดตั้งสภาความโปร่งใส (the council of transparency) เพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ จากลำดับเหตุการณ์ทั้งหมดนี้นอกจากจะแสดงถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายเพื่อที่จะการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในประเทศ ซึ่งสะท้อนผ่านค่าคะแนนของตัวบ่งชี้เกี่ยวกับธรรมาภิบาลทางด้านความมีประสิทธิผลของรัฐบาลที่อยู่ในระดับสูงและมีแนวโน้มค่อนข้างคงที่มาโดยตลอด นอกจากนี้ลำดับเหตุการณ์ดังกล่าวยังแสดงถึงพัฒนาการทางด้านกฎหมายที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

4.6. บทวิเคราะห์ประเทศชิลี

หลังจากประเทศชิลีได้รับเอกราชจากประเทศสเปนในปีพ.ศ.2361 การต่อสู้ทางการเมืองที่ปรากฏมักเป็นเรื่องของความขัดแย้งทางด้านทรัพยากร และการต่อสู้ระหว่างชนชั้นนายทุนกับชนชั้นกรรมาชีพ สลับกับการก่อรัฐประหารของกองทัพ นอกจากนี้ประเทศยังถูกปกครองโดยระบอบคณาธิปไตย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันภายในสังคม อีกทั้งยังเป็นสาเหตุของการทุจริตและปัจจุบันยังคงพบปัญหาการคอร์รัปชันในเชิงนโยบาย และการใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ผิดกฎหมายของผู้นำประเทศ ตลอดจนปัญหาการติดสินบนเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และปัญหาการทุจริตที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มธุรกิจภายในประเทศ แต่อย่างไรก็ตามจากการศึกษา พบว่าประเทศชิลีเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญประการแรก คือ รัฐบาลตระหนักดีว่าปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสิ่งที่บั่นทอนการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง นำมาซึ่งความเดือดร้อนแก่ประชาชน จึงพยายามที่จะพัฒนาประเทศควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหา โดยเริ่มต้นจากการส่งเสริมความเท่าเทียมภายในสังคม ทั้งทางด้านการศึกษาเพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ และเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในฐานะพลเมือง และต้องการจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อีกทั้งยังส่งเสริมสิทธิทางการเลือกตั้ง โดยเริ่มต้นจากสิทธิในการเลือกตั้งของสตรี และพัฒนาไปจนกระทั่งผู้ที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้มีสิทธิในการเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้นำประเทศมาจากเสียงข้างมากของประชาชนอย่างแท้จริง พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั่วทั้งประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

อีกทั้งตั้งแต่สมัยของรัฐบาลของเอดูอาร์โด เฟร์ ยังมีการริเริ่มทำการลงนามในอนุสัญญาขององค์การระหว่างประเทศ ทั้งอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตในปี พ.ศ.2541 อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศในปี พ.ศ.2543 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตในปี พ.ศ.2546 เพื่อนำกฎหมายและหลักเกณฑ์มาตรฐานสากลมาใช้ในการปฏิรูปกฎหมาย และระบบการพิจารณาคดีอาญาภายในประเทศ ซึ่งการปฏิรูปที่เกิดขึ้นได้นำมาซึ่งประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่ที่บัญญัติให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตในประเทศชิลีถือเป็นความผิดทางอาญา นอกจากนี้ยังมีการบัญญัติถึงลักษณะของข้าราชการที่ทำการทุจริตอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ อาทิ การยกยอกเงิน

ของประชาชน การเอางบประมาณหรือทรัพย์สินของรัฐไปเป็นของตน การตัดสินใจบนเจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในต่างประเทศ และการใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ ซึ่งทำให้กฎหมายมีความชัดเจน ลดการตีความ และมีบทลงโทษที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับความรุนแรง และลักษณะของการกระทำความผิด

จากเจตนารมณ์ที่แน่วแน่และความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการพัฒนาความเท่าเทียม และส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนควบคู่ไปกับการพัฒนาทางด้านกฎหมาย ยังส่งผลต่อปัจจัยประการที่สอง ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน คือ องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชัน โดยประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่ได้นำมาซึ่งรูปแบบการดำเนินคดี โดยพนักงานอัยการหรือ the Public Prosecution Service: MP ทำให้เกิดการแบ่งแยกอำนาจทางด้านการสอบสวน และการฟ้องร้องดำเนินคดีมาจากศาล อีกทั้งยังเป็นการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจระหว่างองค์กร เนื่องจากเดิมศาลถือเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินคดีอาญา และมีอำนาจแบบเบ็ดเสร็จ ซึ่งจากการประเมินโครงสร้างองค์กรของ MP พบว่าองค์กรมีโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา เนื่องจากมีการแบ่งหน่วยงานตามความเชี่ยวชาญ อาทิ หน่วยงานที่เชี่ยวชาญทางด้านการต่อต้านการคอร์รัปชัน หน่วยงานที่เชี่ยวชาญทางด้านอาชญากรรมและความรุนแรงภายในครอบครัว หน่วยงานที่เชี่ยวชาญทางด้านอาชญากรรมเยาวชน และอาชญากรรมอุกฉกรรจ์ และหน่วยงานที่เชี่ยวชาญทางด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและการส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยพนักงานอัยการจะทำการสอบสวนการกระทำความผิด และมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ในแต่ละหน่วยงานดำเนินการตามหน้าที่ของตน เพื่อรวบรวมข้อมูลเสนอต่ออัยการแห่งชาติ ทำให้ข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และครอบคลุมทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถแบ่งเบาภาระงานของผู้บริหาร อีกทั้งยังมีการแบ่งส่วนงานออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนอำนวยการ ส่วนปฏิบัติการ และส่วนสนับสนุน นอกจากนี้จุดเด่นของโครงสร้างองค์กรของ MP คือ มีการแบ่งสายการบังคับบัญชาอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งมีการจัดแผนงานโดยพิจารณาถึงพื้นที่ โดยแบ่งแผนงานออกเป็น 18 สำนักงานอัยการภาค (OAS, 2013) ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระงานในส่วนกลาง อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงาน ทั้งจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ การขนส่งพยานหลักฐาน และทำให้ทราบความต้องการ และได้รับความไว้วางใจทำให้สามารถเข้าถึงประชาชนภายในพื้นที่นั้นได้ดีกว่า ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยลดขั้นตอน

ของกระบวนการตัดสินใจตามสายการบังคับบัญชา ทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

และทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของ MP นอกจากจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคลากรไว้อย่างชัดเจน และการดำเนินการที่เป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรมแล้ว ยังมีการกำหนดคุณสมบัติที่ทำให้มั่นใจว่าบุคลากรที่ได้มามีความรู้ ความเชี่ยวชาญเหมาะสม และครอบคลุมครบทุกด้าน อาทิ ข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนระยะเวลาในการทำงานทางด้านกฎหมาย และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน บัญชี ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอบสวนคดีการทุจริตทางการเงิน นอกจากนี้หากพบว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิด MP ยังสามารถทำการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล พร้อมทั้งสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดบทลงโทษ วิเคราะห์คดี และมีส่วนร่วมในการดำเนินการสอบสวนปากคำของศาล รวมทั้งยังมีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ในการติดต่อสื่อสาร เพื่อทำการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอีกด้วย และหาก MP ตรวจสอบพบว่าทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่รัฐได้มาจากการกระทำความผิด หรือพบความผิดปกติในการดำเนินการทางการเงิน ตลอดจนการใช้งบประมาณของรัฐไปในทางที่ผิดกฎหมาย MP สามารถดำเนินการอายัดทรัพย์สินนั้นได้โดยทันที ซึ่งจะช่วยให้บุคคลหรือองค์กรที่กระทำความผิดไม่สามารถที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินเหล่านั้นต่อไปได้

และในส่วนของ CGR ได้ถูกจัดตั้งเป็นองค์กรอิสระ ซึ่งไม่ได้อยู่ภายในโครงสร้างองค์กรของฝ่ายบริหารดังเช่นกรมบัญชีกลาง หรือองค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานและการใช้งบประมาณของรัฐบาลภายในประเทศอื่นที่ทำการศึกษาดังนั้น CGR ของประเทศชิลี จึงสามารถดำเนินงานได้อย่างอิสระภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด โดยปราศจากการแทรกแซงขององค์กรอื่นของรัฐ และไม่ถูกมองว่าอยู่ภายใต้อำนาจหรือเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร นอกจากนี้ในการดำเนินการตรวจสอบทางการเงิน CGR ยังทำการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ UAF ซึ่งมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลของทางธนาคาร ทำให้เกิดความสะดวกในการทำการตรวจสอบข้อมูลทางการเงิน และรายการทางด้านบัญชี อีกทั้งยังทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและครอบคลุม เพื่อใช้ในการสอบสวนเจ้าหน้าที่หรือองค์กรของรัฐ

ประเทศชิลียังจัดทำกฎหมายปกป้องผู้ที่รายงานเกี่ยวกับการทุจริต ภายในภาครัฐ และพยานในคดีการทุจริตคอร์ปชั่นยังสามารถได้รับความคุ้มครองได้ อีกทั้งตามประมวลกฎหมายอาญา ข้อมูลทางด้านที่อยู่อาศัยของพยานสามารถถูกเก็บเป็นความลับได้ หากพิสูจน์ได้ว่าสถานการณ์มีความรุนแรง และอาจเป็นอันตรายต่อตัวพยาน แต่เมื่อมีความก้าวหน้าในกระบวนการสอบสวนเพิ่มขึ้น หรืออยู่ในช่วงขั้นตอนของการสอบสวนอย่างเป็นทางการ พยานต้องบอกชื่อและศาลจะขอให้อัยการแสดงหลักฐานหรือข้อมูลส่วนบุคคลของพยานตามความจำเป็น และในส่วนของศาล ประเทศชิลีได้มีการนำกฎหมายในการเข้าถึงข้อมูลมาใช้ภายในองค์กรตุลาการ ซึ่งทำให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลทั้งในส่วนของโครงสร้างองค์กร กฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนข้อมูลทางด้านสถิติของคดี ทั้งคดีที่ค้างสะสม กำลังดำเนินการ และดำเนินการแล้วเสร็จ แต่องค์กรอนุญาตให้เฉพาะบุคลากรที่สามารถนำข้อมูลดังกล่าวกลับมาใช้ซ้ำหรือเรียกดูข้อมูลย้อนหลังได้ และใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษาเท่านั้น (Elena, 2015)

ซึ่งนอกจากกฎระเบียบที่ใช้ในการจัดตั้งและการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับต่อต้านคอร์ปชั่น ตลอดจนกฎระเบียบในการให้บริการของรัฐ จะเห็นได้ว่าประเทศชิลีพยายามที่จะสร้างมาตรการเพื่อป้องกันการทุจริตทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นไปตามคุณลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นตามหลักเกณฑ์มาตรฐานสากล อาทิ ในการแต่งตั้งผู้นำองค์กรมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย นอกจากนี้ยังมีอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กรของตน อีกทั้งยังมีข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติของบุคลากรที่ชัดเจน เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งมีกระบวนการสรรหาคัดเลือกที่โปร่งใสยุติธรรม มีบททดสอบที่เหมาะสมกับประเภทของตำแหน่งงาน ทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และเหมาะสมกับตำแหน่ง

ยิ่งไปกว่านั้นนโยบายและกระบวนการทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลในแต่ละองค์กร ไม่ได้มีกระบวนการจัดการที่เกิดขึ้นเฉพาะภายในองค์กร แต่จะต้องทำการรายงานต่อคณะกรรมการพลเรือนอาวุโสและคณะกรรมการดังกล่าวจะต้องรายงานต่อวุฒิสภาในสภาองเกรส ซึ่งทำให้เกิดมาตรฐานและสร้างความโปร่งใส ตลอดจนความรับผิดชอบต่อการเข้ามาสู่ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ในแต่ละองค์กร อีกทั้งยังเป็น การสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินงานขององค์กรด้วยบุคลากรที่มีคุณภาพแก่ประชาชนอีกด้วย และในส่วนการจัดการทางด้านงบประมาณ ยังมาจากการทำการตรวจสอบและอนุมัติของบุคคลหลายฝ่าย อีกทั้งแต่ละองค์กรยังสามารถจัดทำงบประมาณที่คาดว่าจะ

ใช้ในการดำเนินงานตามความเหมาะสมเพื่อเสนอขออนุมัติ พร้อมทั้งแสดงรายละเอียดของรายรับและค่าใช้จ่ายที่ชัดเจนอีกด้วย

แต่อย่างไรก็ตามในการขอข้อมูลของ MP ยังคงพบปัญหาการปฏิเสธการให้ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐเป็นจำนวนมาก (Ortega, 2016) ดังนั้น MP จึงควรสร้างความตระหนักถึงบทบาทของแต่ละองค์กรว่าล้วนเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันให้เกิดความโปร่งใสและการกำจัดการทุจริต พร้อมทั้งสร้างช่องทางและกำหนดระยะเวลาในการให้ข้อมูล อีกทั้งยังควรกำหนดบทลงโทษแก่องค์กรที่ทำการปฏิเสธการให้ข้อมูลอีกด้วย และในส่วนของ UAF ปัญหาที่พบ คือ UAF ใช้เวลานานในการขออนุมัติจากศาลเพื่อเข้าถึงข้อมูลของทางธนาคาร (Ortega, 2016) ดังนั้นจึงควรจัดตั้งสำนักงานภายในองค์กรตุลาการเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบและอนุมัติการขอข้อมูลของธนาคารจาก UAF โดยเฉพาะ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาในการอนุมัติการขอข้อมูลของ UAF จากองค์กรดังกล่าว อีกทั้งยังควรกำหนดบทลงโทษหากทำการอนุมัติล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลที่เพียงพอ ยิ่งไปกว่านั้นควรให้อำนาจแก่องค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นในการกำหนดบทลงโทษ หากพบว่า UAF ใช้ข้อมูลของทางธนาคารไปในทางที่ไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ CGR และ UAF ควรมีสำนักงานในแต่ละภูมิภาค พร้อมทั้งยังควรได้รับการกระจายอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ MP เพื่อลดปริมาณงานในส่วนกลางและทำให้การประสานความร่วมมือกับ MP เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็วอีกด้วย นอกจากนี้ในส่วนขององค์กรตุลาการ จุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ ควรจัดทำข้อมูลทางด้านสถิติของคดีให้สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำหรือเรียกดูข้อมูลย้อนหลังได้ รวมทั้งควรอนุญาตให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลขององค์กรได้

ซึ่งปัจจัยทั้งสองประการที่กล่าวมาข้างต้น คือ ความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายเพื่อที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในประเทศ ตลอดจนประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินการขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันยังส่งผลต่อปัจจัยที่สำคัญประการสุดท้าย คือ ประชาชน โดยชาวชิลีมีความพร้อมในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากรัฐบาลได้ส่งเสริมโอกาสและความเท่าเทียมทั้งทางการเลือกตั้ง การส่งเสริมการศึกษา พร้อมทั้งปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนถึงบทบาทหน้าที่ทางการเมือง ประกอบกับบทเรียนในอดีตและวัฒนธรรมเดิมที่ปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทุจริต อีกทั้งยังสร้างค่านิยมในการให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของส่วนรวม ยิ่งไปกว่านั้นรัฐบาลยังจัดตั้งองค์กรเพื่อส่งเสริม

ความโปร่งใส เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน เพื่อร่วมกันตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการส่งเสริมความโปร่งใส นอกจากนี้ ยังมีการเตรียมความพร้อมในการนำเสนอข้อมูลของเจ้าหน้าที่ และส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตน ในการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมทั้งรักษาผลประโยชน์ของชาติที่อาจสูญเสียไปกับการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้น เมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายจึงเกิดความพร้อมในการปฏิบัติตามนโยบายของทั้งเจ้าหน้าที่และประชาชน อีกทั้งองค์กรยังมีอำนาจในการกำหนดระยะเวลาในการตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลของประชาชน พร้อมทั้งกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ที่ทำการปฏิเสธข้อมูล ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายในการเข้าถึงข้อมูลอีกด้วย

ซึ่งการส่งเสริมช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน การสร้างระบบการทำงานที่โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ตลอดจนแรงผลักดันของประชาชนที่ส่งผลต่อการออกกฎหมายของรัฐที่สามารถทำได้สำเร็จ ทำให้พวกเขา รู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อน และสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง ยิ่งไปกว่านั้น ที่ผ่านมการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังของรัฐบาลและการยึดหลักนิติธรรมในการปกครองประเทศทำให้ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน ยังช่วยให้ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนที่เกิดขึ้น จนนำไปสู่การก่อจลาจลและรัฐประหารภายในประเทศมีจำนวนลดน้อยลงจนกระทั่งหมดไปจากสังคม ยิ่งทำให้ประชาชนมั่นใจในการบริหารประเทศของรัฐบาล อีกทั้งยังมั่นใจต่อกฎกติกาของสังคมและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎกติกานั้นๆ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการป้องกันและพัฒนาประเทศให้ปราศจากการคอร์รัปชันอีกด้วย

บทที่ 5

โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นของประเทศบราซิล

5.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐบราซิล

ภาพที่ 14 แผนที่ประเทศบราซิล

ที่มา: (Google map, 2558)

สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิลตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปอเมริกาใต้ มีอาณาเขตติดกับเกือบทุกประเทศในทวีปอเมริกาใต้ มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 8,511,965 ตารางกิโลเมตร (สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558b) ด้านประวัติความเป็นมาของประเทศเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2043 เปโตร อันวาเรส กาบัล นักสำรวจชาวโปรตุเกสได้เดินเรือมาจนพบดินแดนของประเทศบราซิล ทำให้ต่อมาใน ปี พ.ศ.2092 กษัตริย์ของโปรตุเกสได้เข้าครอบครองดินแดนดังกล่าว จากนั้นชาวโปรตุเกสจึงได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน และยึดดินแดนแห่งนี้เป็นแหล่งทำมาหากิน เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก และริเริ่มการทำไร่อ้อยเพื่อนำมาสกัดเป็นน้ำตาล แต่ปริมาณชาวโปรตุเกสที่อพยพเข้ามามีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณพื้นที่ที่สามารถทำการเพาะปลูกได้ จึงบังคับให้ชนพื้นเมืองชาวอินเดียนมาเป็นแรงงานในการเพาะปลูกดังกล่าว (Hudson, 1998)

ต่อมาการเพาะปลูกกาแฟเริ่มเป็นที่นิยมมากกว่าน้ำตาล จนกระทั่งในปี พ.ศ.2445 บราซิลสามารถผลิตกาแฟได้ร้อยละ 65 ของกาแฟโลก (BBC News, 2017) อีกทั้งยังเป็นพืชส่งออกหลักคิดเป็นร้อยละ 50 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด ทำให้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2451 (History World, 2012) เป็นต้นมากาแฟได้กลายเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญมาจนถึงปัจจุบัน จากสภาพบริบทที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเป็นผู้นำเข้าทาสจากแอฟริการายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก (McCann, 1998) ดังนั้นจึง ทำให้มีทรัพยากรและกำลังแรงงานที่เพียงพอ ตลอดจนความรู้และวิธีการในการผลิตที่ได้รับจากการตกเป็นอาณานิคมของโปรตุเกส ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทางการเกษตรของประเทศจนทำให้เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มลาตินอเมริกา โดยปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสูงถึง 1,803.65 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งสูงเป็นอันดับ 1 ของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษาและมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 11,211.89 ดอลลาร์สหรัฐฯ (Tradingeconomics, 2017)

ตารางที่ 6 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐบราซิล

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2043	เปโตร อันวาเรส กาบัล นักสำรวจชาวโปรตุเกส ได้เดินเรือมาจนพบดินแดนของประเทศบราซิล
พ.ศ.2092	กษัตริย์ของโปรตุเกสต้องการครอบครองดินแดนของประเทศบราซิล จึงขยายอาณาเขตโดยประกาศให้บราซิลอยู่ภายใต้เขตการปกครองของโปรตุเกส และก่อตั้งเมืองบาเยีย (Bahia) เป็นเมืองหลวง ซึ่งปัจจุบันคือเมืองซัลเวดอร์ (Salvador)
พ.ศ.2306	โปรตุเกสได้ทำการย้ายอาณานิคมบราซิลจากบาเยียมายัง ริโอ เด จาเนโร

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2350	นโปเลียน โบนาปาร์ต แห่งฝรั่งเศส ยกกองทัพเข้าโจมตีโปรตุเกส กษัตริย์และราชวงศ์จึงเสด็จลี้ภัยมาพำนักในเมืองริโอ เด จาเนโร และสถาปนาเป็นเมืองหลวงทันที
พ.ศ.2364	ประเทศบราซิลสามารถยึดครองประเทศอุรุกวัยได้
พ.ศ.2365	ประเทศบราซิลได้รับเอกราชจากประเทศโปรตุเกส
พ.ศ.2368	จากการทำสนธิสัญญามอนเตวิเดโอ ทำให้ประเทศบราซิลและอาร์เจนตินายอมสละสิทธิ์เหนือดินแดน เป็นผลให้อุรุกวัยได้รับเอกราช
พ.ศ.2374	เปโตรที่ 1 สละราชสมบัติในประเทศบราซิล และกลับไปยังประเทศโปรตุเกส
พ.ศ.2383	พระโอรสของเปโตรที่ 1 ขึ้นครองราชย์เป็นจักรพรรดิเปโตรที่ 2
พ.ศ.2393	ประเทศบราซิลซึ่งเป็นผู้นำเข้าทาสจากแอฟริกา รายใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลก ได้ประกาศห้ามมีการค้าทาส
พ.ศ.2431	จักรพรรดิเปโตรที่ 2 ได้ปลดปล่อยทาสที่เหลืออยู่ทั้งหมดภายในประเทศบราซิล

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2432	● ทหารได้ก่อรัฐประหารล้มล้างระบอบกษัตริย์ทำให้บราซิลถูกปกครองในระบอบเผด็จการเป็นการสิ้นสุดการปกครองด้วยระบบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ ● มีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองใหม่ เนื่องจากเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มสนับสนุนเสรีนิยมกับกลุ่มสนับสนุนระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
พ.ศ.2434	มีการสถาปนาระบบสหพันธ์สาธารณรัฐ
พ.ศ.2445	บราซิลสามารถผลิตกาแฟได้ร้อยละ 65 ของกาแฟโลก
พ.ศ.2451	กาแฟเป็นพืชส่งออกหลัก และคิดเป็นร้อยละ 50 ของสินค้าส่งออกทั้งหมด
พ.ศ.2507	มาร์แชล อุมแบร์โต คาสเตโล บรานโค ได้ปฏิวัติและ ขึ้นดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดี
พ.ศ.2517	เริ่มมีพัฒนาการและเปลี่ยนแปลงรากฐานของระบอบการปกครองไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยในสมัยประธานาธิบดีเจเนอรัลเออร์เนสโต กียีเซล
พ.ศ.2528	ประธานาธิบดี เฟอร์นันโด คอสเลอ เดอเมลโล เป็นประธานาธิบดีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงครั้งแรกในรอบ 29 ปี

ที่มา: (McCann, 1998)

ในช่วงปี พ.ศ.2393-2433 แม้ว่าบราซิลจะเป็นประเทศที่มีความพร้อมทั้งทางด้านทรัพยากร และแรงงานที่ใช้ในการผลิต แต่จากปัญหาความไม่สงบภายในประเทศล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้ การพัฒนาต้องหยุดชะงัก เริ่มต้นจากการที่ทหารได้ก่อรัฐประหารล้มล้างระบอบกษัตริย์และ ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มสนับสนุนเสรีนิยม กับกลุ่มสนับสนุนระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่เกิด ขึ้นมาโดยตลอด ยิ่งไปกว่านั้นยังพบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในทุกสมัยของรัฐบาล ทำให้มี การประท้วงโดยประชาชน สลับกับการทำรัฐประหารของทหารเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และแม้ว่าจะมี การพัฒนาปรับปรุงกฎหมาย ตลอดจนประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การต่อต้านการคอร์รัปชัน แต่ยังไม่สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ ซึ่งแสดงถึงความไม่มี ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กรที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตภายในประเทศ

5.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

เมื่อทำการพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศบราซิล พบว่ามีสภาพบริบทที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศ บราซิลมีสภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกและมีพื้นที่ขนาดใหญ่ ประกอบกับในช่วง ปี พ.ศ.2083-2183 ที่บราซิลอยู่ภายใต้การปกครองของโปรตุเกส ผู้นำประเทศได้ทำการก่อสร้าง โรงงานขนาดใหญ่เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตน้ำตาล นอกจากนี้ยังได้รับความรู้ทางการเกษตรและ การผลิตจากประเทศในหมู่เกาะมหาสมุทรแอตแลนติก และมีเครื่องมือในการสกัดน้ำตาลจากอ้อย ภายในประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นโปรตุเกสยังควบคุมธุรกิจค้าทาสจึงมีการนำเข้าชาวแอฟริกันเพื่อใช้ใน การเพาะปลูกเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังอาศัยทักษะทางการค้าของชาวดัตช์และการสนับสนุนเงินทุน จากฮอลแลนด์ ต่อมาในปี พ.ศ.2383-2473 การเพาะปลูกกาแฟได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และมีบทบาทต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมากเนื่องจากมีราคาสูงในตลาดโลก (Mueller and Baer, 1998) อีกทั้งผู้นำประเทศยังพยายามที่จะวางรากฐานทางการเกษตรที่ยั่งยืน โดยการปลูกฝังการอนุรักษ์ที่ดินให้กับเกษตรกร พร้อมทั้งพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทางด้านการขนส่งของประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำการค้าระหว่างประเทศอีกด้วย

จากข้อมูลที่กำลังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ประเทศบราซิลมีความพร้อมทั้งทางด้านทรัพยากร และองค์ความรู้ที่ใช้เป็นทุนในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี แต่อย่างไรก็ตามจากประวัติศาสตร์ทางการเมืองตั้งแต่ปี พ.ศ.2432 มีการก่อรัฐประหารเพื่อทำการล้มล้างระบอบกษัตริย์ การก่อรัฐประหารที่เกิดขึ้นนี้เป็นสาเหตุสำคัญในการฉุดรั้งการพัฒนา และทำให้ประเทศต้อง ตกอยู่ภายใต้การปกครองแบบเผด็จการในที่สุด แม้ว่าภายใต้ระบอบการปกครองของทหารจะทำให้การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจอยู่บนพื้นฐานของการที่รัฐเป็นเจ้าของ และทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งรัฐบาลยังทำการส่งเสริมการลงทุนอย่างมหาศาลในด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ แต่อย่างไรก็ตามยังคงพบปัญหาความไม่สงบจากการทุจริตของผู้นำประเทศโดยการใช้อำนาจหน้าที่เพื่ออำนวยผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง ตลอดจนการสืบทอดตำแหน่งทางการเมืองระหว่างบุคคลภายในครอบครัว นอกจากนี้ยังพบปัญหาความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ทางการเมืองที่ทำให้เกิดการสู้รบระหว่างกลุ่มแนวคิดเสรีนิยมและกลุ่มสนับสนุนระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช และแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตยตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 แต่อย่างไรก็ตามในทุกสมัยของการเลือกตั้ง ประธานาธิบดีจะมาพร้อมกับนโยบายประชานิยมที่สร้างความหวังให้กับประชาชนว่าจะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ทุกครั้งก็จะมีแหล่งข่าวที่อ้างว่ามีการทุจริตเกิดขึ้นในช่วงที่มีการดำรงตำแหน่ง

จนกระทั่งถึงปัจจุบันในปี พ.ศ.2558 จากข้อมูลของ สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิลเลีย (2558) พบว่าภายใต้การบริหารประเทศของ ดิลมา รุสเซฟฟ์ รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชัน จึงพยายามที่จะลดความแตกต่างทางสังคมระหว่างรัฐต่างๆในบราซิล โดยเน้นการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ส่งเสริมการศึกษาของประชาชน พร้อมทั้งสนับสนุนทางการเงินแก่คนยากจนหรือมีรายได้น้อย ซึ่งจากข้อมูลของ World Bank (2016b) พบว่าทำให้ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2546-2557 มีประชาชนจำนวนมากหลุดพ้นจากความยากจน และความไม่เท่าเทียมกันของสังคมลดลง แต่อย่างไรก็ตามยังคงพบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันแถบจะทุกสมัยของรัฐบาล รวมทั้งในสมัยของรัฐบาลของ ดิลมา รุสเซฟฟ์ ยังพบกรณีการทุจริตของบริษัทน้ำมันรัฐวิสาหกิจเปโตรบราส ที่มีเครือข่ายการทุจริตขนาดใหญ่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐและองค์กรภาคเอกชนเป็นจำนวนมาก ตลอดจนยังพัวพันถึงตัวผู้นำของประเทศเอง อีกทั้งยังทำให้การแบ่งแยกระหว่างชนชั้นและปัญหา

ความเหลื่อมล้ำภายในสังคมยังคงมีอยู่ และเหตุการณ์ดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนจนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสถานะเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนจึงเกิดกระแสการชุมนุมประท้วงทั่วทั้งประเทศและนับวันปัญหาการทุจริตจะยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคดีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งในรูปแบบของการคอร์รัปชันเชิงนโยบายและการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน และจากข้อมูลของ Monteiro (2013) พบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 สมัยของรัฐบาล เฟอ์นันโด เฮนริคู คาร์โดโซ่ จึงเริ่มมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลางทางด้านวินัย เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและลงโทษข้าราชการพลเรือนที่กระทำความผิดทางวินัย และรัฐบาลได้ทำการพัฒนาโครงสร้างภายในองค์กรมาจนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2546 สมัยของรัฐบาล ลูอีส์ อินาซิโอ ลูลา ดา ซิลวา จึงได้ทำการจัดตั้งเป็น the Office of the Comptroller General of the Union: CGU ซึ่งโครงสร้างภายในองค์กรประกอบไปด้วย 4 หน่วยงานที่ถูกจัดตั้งในปี พ.ศ.2549 ได้แก่ สำนักเลขาธิการทางด้านการควบคุมภายใน (the Internal Control Secretariat), คณะกรรมการทางด้านวินัย (the Disciplinary Board), สำนักเลขาธิการด้านความโปร่งใสและป้องกันการทุจริต (the Transparency and Prevention of Corruption Secretariat) และสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ (the Federal Ombudsman Office) ซึ่งทั้ง 4 หน่วยงานจะทำหน้าที่ตรวจสอบภายใน และทำการสอบสวนหากพบการกระทำความผิดหรือการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ อีกทั้งยังทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียน พร้อมทั้งทำการป้องกันการคอร์รัปชัน โดยการตรวจสอบการดำเนินงานและทุกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับระบบการเงินภายในภาครัฐ เนื่องจากการทุจริตส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมักพบในโครงการขนาดใหญ่ และการใช้เงินทุนของรัฐ

นอกจากนี้ในสมัยของประธานาธิบดี ลูอีส์ อินาซิโอ ลูลา ดา ซิลวา ยังได้ทำการปฏิรูปสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ the Federal Police Department: DPF ซึ่งถูกก่อตั้งในปี พ.ศ.2503 โดยการจัดทำพระราชบัญญัติฉบับแรกเพื่อจัดทำกรอบของกฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงานในการต่อต้านคอร์รัปชันขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งทำการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2510 เนื่องจากเดิม DPF มีอำนาจแบบเบ็ดเสร็จในการสอบสวนดำเนินคดี (Business anti-corruption portal, 2014) ซึ่งอาจก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันและ

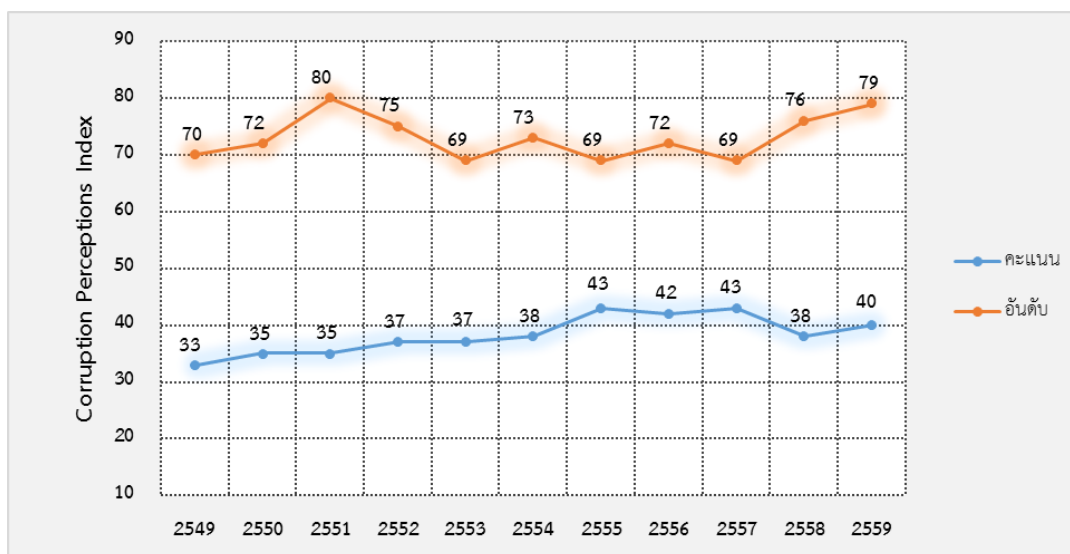
ความไม่โปร่งใสในการดำเนินงาน และมีการปรับปรุงโครงสร้างและมาตรฐานในการดำเนินงาน จนกระทั่งในปี พ.ศ.2531 จากข้อมูลของ OAS (2013a) พบว่า ตามมาตรา 144 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างภายในกระทรวงยุติธรรม เป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการตรวจสอบและทำการสอบสวนการกระทำความผิดทางด้านอาญากรรมหรือเป็นภัยคุกคามต่อ ทรัพย์สินและผลประโยชน์ของรัฐ ตลอดจนการกระทำความผิดที่มีผลกระทบต่อข้ามพรมแดน แต่หาก เป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตที่มีความรุนแรงและเป็นคดีที่อยู่ในความสนใจของ ประชาชน DPF จะส่งคดีดังกล่าวให้กับ the Federal Public Prosecutor's Office: MPF เพื่อ ทำหน้าที่สืบสวนและดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญาของภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด โดย MPF เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มีอิสรภาพทั้งในการดำเนินงานและทางด้านงบประมาณ โดยสามารถตัดสินใจว่าจะทำการสอบสวนคดีใด ทำการสอบสวนเมื่อไหร่ และจะทำการสอบสวน อย่างไร โดยส่วนมาก MPF จะทำการสอบสวนข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตในระดับชาติ และทำการ สนับสนุนองค์กรที่ทำหน้าที่สืบสวนคดีทางด้านอาญากรรมอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ในการสอบสวนดำเนินคดีทางแพ่ง MPF จะได้รับคำแนะนำจาก the Federal Audit Court: TCU เป็นสถาบันเก่าแก่ที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2434 แต่บทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจ หน้าที่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2531 ทำหน้าที่ในการเฝ้าระวังและตรวจสอบความถูกต้อง ของการดำเนินงานภาครัฐทางการเงิน และงบประมาณ ทรัพย์สินสาธารณะ และค่าใช้จ่ายใน โครงการของรัฐ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งถือเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการควบคุมและ ตรวจสอบภายนอกของการบริหารงานภาครัฐโดยทำการตรวจสอบการทุจริตผ่านการตรวจสอบบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินของประธานาธิบดีและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ยิ่งไปกว่านั้น CGU ยังสามารถส่งเรื่องให้ the Office of the Attorney of the Union: AGU ให้ดำเนินการอายัดทรัพย์สินของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหากพบว่าได้มาจากการกระทำความผิด ทั้งนี้ CGU ยังสามารถทำการ ฟ้องร้องดำเนินคดีเช่นเดียวกับสำนักงานอัยการสูงสุดต่อ the Supreme Federal Tribunal: STF ซึ่งเป็นองค์กรระดับสูงสุดของฝ่ายตุลาการ เพื่อให้ทำการพิจารณาพิพากษาคดี

และตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 รัฐบาลสหพันธรัฐได้มีการบริหารจัดการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน และการบริการประชาชน รวมทั้งลดการกระทำทุจริตในการตัดสินใจบนที่อาจเกิดขึ้นสำหรับการให้บริการสาธารณะซึ่งเป็นคดีที่

พบเป็นส่วนใหญ่ของประเทศ โดยรัฐบาลใช้ Transparency portal เป็นช่องทางให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ ทั้งข้อมูลการใช้จ่ายและสัญญาของรัฐบาลในการจัดซื้อจัดจ้าง การใช้จ่ายของแต่ละองค์การรัฐในแต่ละวันตลอดจนขั้นตอนการดำเนินการเสนอราคาของซัพพลายเออร์ของรัฐ การใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งข้อมูลจะมีการประมวลผลในทันที ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในวันนี้จะถูกแสดงในวันถัดไป และในส่วนของผู้ที่ทำการรายงานเกี่ยวกับการทุจริตในกรณีริโอเดอจาเนโรจะมีสายด่วนไว้ใช้สำหรับให้ประชาชนรายงาน เกี่ยวกับเรื่องทุจริตและความผิดทางอาญา การทุจริตของรัฐบาลสามารถรายงานไปที่ CGU ได้โดยตรง โดยกลไกดังกล่าวจะระบุความเสียหายที่เกิดขึ้นบนเว็บไซต์ แต่จะไม่ระบุชื่อผู้รายงาน และสำนักงานอัยการของรัฐบาลกลางจะมีกลไกการร้องเรียนแบบออนไลน์บนเว็บไซต์เช่นเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้นตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2556 รัฐบาลบราซิลได้รับข้อร้องเรียนจำนวน 123,543 เรื่อง และดำเนินการแล้วเสร็จเป็นจำนวนสูงถึง 119,437 เรื่อง (Ayres, 2013) ข้อมูลที่ผ่านมาแสดงถึงความพยายามของประเทศในการพัฒนาเพื่อการต่อสู้กับปัญหาการทุจริตซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ Thomson (2016) ที่พบว่าประเทศบราซิลติดอันดับ 1 ใน 17 ของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสดีขึ้นกว่าเดิม และถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นค่อนข้างช้าแต่ก็พัฒนามาในทิศทางที่ถูกต้อง

5.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศบราซิล

ภาพที่ 15 คะแนนความโปร่งใสของประเทศบราซิลในช่วงปี พ.ศ.2549-2559

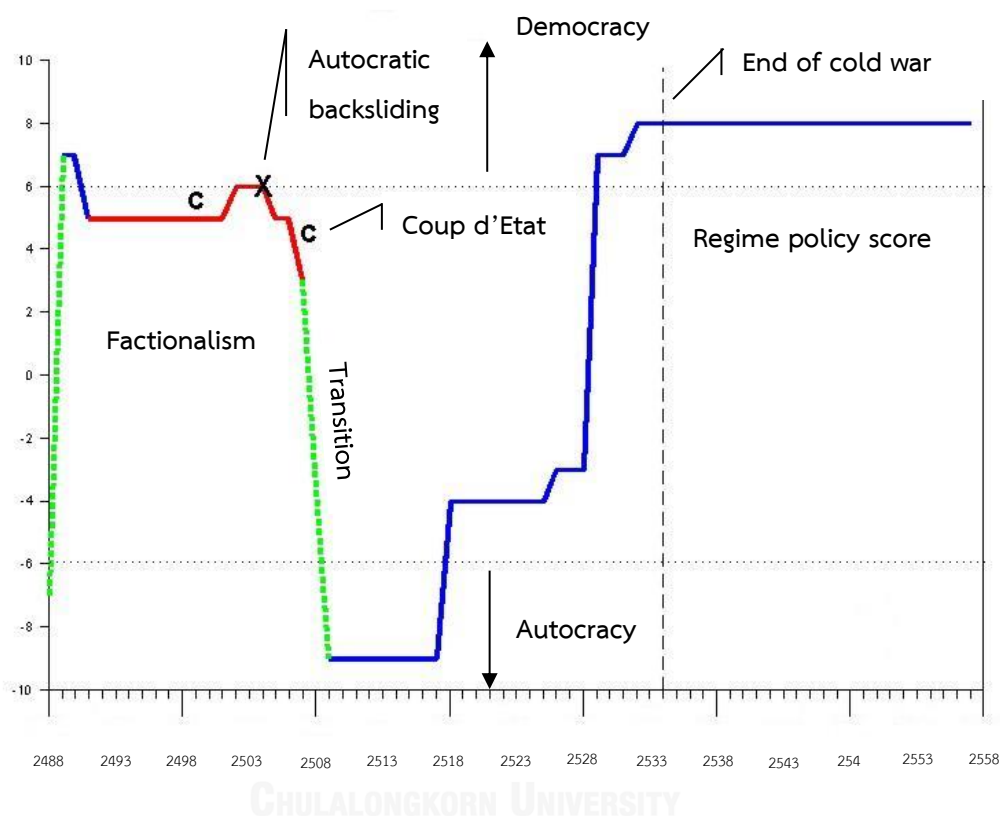
ที่มา: (TI, 2016)

เมื่อประเมินสถานะของการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศบราซิล จากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) พบว่าคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2549-2559) ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศบราซิลโดยรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับสูง และเมื่อทำการพิจารณาค่าคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ.2549-2554 พบว่าประเทศบราซิลยังไม่เคยได้คะแนนความโปร่งใสถึง 4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 โดยได้คะแนนระหว่าง 3.3 - 3.8 เท่านั้น หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าประเทศบราซิลยังไม่เคยผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ⁸ และตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใส (TI, 2015) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน มาเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณาค่าคะแนนโดยเฉลี่ยของประเทศบราซิลในช่วงระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2555-2559) มีค่าเท่ากับ 41.2 คะแนน ซึ่งยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน⁹ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการคอร์รัปชันภายใน

⁸ เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใส คือ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่า 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 (TI, 2013)

⁹ เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใส คือ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่า 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 (TI, 2015)

ประเทศบราซิลอยู่ในระดับที่รุนแรง และเมื่อทำการเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษาทั้งหมด 5 ประเทศ พบว่า ประเทศบราซิลอยู่ในอันดับที่ 4 มาตลอด และในปี พ.ศ.2559 ประเทศบราซิลก็ยังคงมีค่าคะแนนความโปร่งใสไม่ถึงครึ่งของคะแนนเต็ม คือ 40 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 79 จากทั้งหมด 176 ประเทศ

ภาพที่ 16 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศบราซิล
ในช่วงปี พ.ศ.2489-2556

ที่มา : (CSP, 2014)

การประเมินระดับความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการ จากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศบราซิลเมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลทุติยภูมิโดย การพิจารณาจากดัชนีชี้วัดระบอบการปกครอง (Policy index) ของ the Center for Systemic Peace and Societal – Systems Research : CSP พบว่าข้อมูลคะแนนของระบอบการปกครองในช่วงตลอดระยะเวลา 67 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2489 – 2556) สถานการณ์ภาพลักษณ์

ระบอบการปกครองของประเทศบราซิลมีแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองที่ค่อนข้างผันผวน และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) อยู่ในระดับต่ำ คือ -10 ถึง -6 คะแนน สลับกับค่าคะแนนในช่วงระหว่าง -5 ถึง 5 คะแนน มาโดยตลอด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศมีระบอบการปกครองที่ไร้เสถียรภาพ

ซึ่งจากข้อมูลของ McCann (1998) พบว่า ประเทศบราซิลได้รับเอกราชจากประเทศโปรตุเกสในปี พ.ศ.2365 โดยปราศจากการสู้รบ แต่อย่างไรก็ตามทหารได้ก่อรัฐประหารล้มล้างระบอบกษัตริย์ในปี พ.ศ.2432 ทำให้บราซิลถูกปกครองในระบอบเผด็จการ ถือเป็นการสิ้นสุดการปกครองด้วยระบอบกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่ต่อมาในปี พ.ศ.2434 ได้มีการสถาปนาระบบสหพันธ์สาธารณรัฐ และทำให้ปัจจุบันบราซิลปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐแบบประธานาธิบดี ดังนั้นช่วงเวลาที่ผ่านมาจึงถือเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านของประเทศ และมีการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งสะท้อนผ่านเส้นแนวโน้มสีเขียว และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึง 7 คะแนน ในปี พ.ศ.2489 แต่อย่างไรก็ตามเส้นแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองได้เปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2489 – 2491 และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครองคงที่เท่ากับ 7 คะแนน จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2490 ต่อมาค่าคะแนนลดลงจาก 7 เป็น 5 คะแนน ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2490 – 2491 ซึ่งอาจเนื่องมาจากประเทศยังคงถูกปกครองอยู่ภายใต้กฎระเบียบของทหาร แม้ว่าประเทศจะมีการจัดตั้งรัฐบาลและมีรัฐธรรมนูญ อีกทั้งการที่ประเทศมีค่าคะแนนของระบอบการปกครองเท่ากับ 5 คะแนน แสดงให้เห็นถึงความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง

และตั้งแต่ปี พ.ศ.2491 – 2507 เส้นแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองได้เปลี่ยนเป็นสีแดง ซึ่งแสดงถึงช่วงเวลาที่ประเทศถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง และในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2491 – 2501 ค่าคะแนนของระบอบการปกครองยังคงคงที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเท่ากับ 5 คะแนน นอกจากนี้จากข้อมูลของ BBC News (2017) พบว่า หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ประธานาธิบดีจืทุลิโอ คอบเนเลส วาร์กัลป์ ได้ฆ่าตัวตายเนื่องจากถูกกองทัพทหารบังคับให้เลือกระหว่างการลาออกจากตำแหน่งหรือการถูกล้มล้างรัฐบาล ซึ่งจากภาพที่ 24 แสดงโดยตัว C ในปี พ.ศ.2499 ต่อมาแม้ว่าค่าคะแนนของระบอบการปกครองจะเพิ่มขึ้นจาก 5 เป็น 6 คะแนน และค่าคะแนนยังคงคงที่จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2504 แต่อย่างไรก็ตามค่าคะแนนได้ลดลงจาก 6 เป็น 5 คะแนน และค่าคะแนน

ยังคงคงที่จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2505 และลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 5 เป็น 2 คะแนน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการก่อรัฐประหารของกองทัพได้ทำให้ประเทศมีการเปลี่ยนแปลง ไปสู่อำนาจแบบ เผด็จการที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากกราฟแสดงโดยตัว X และในปี พ.ศ.2507 จาโอ เกลาร์ด ซึ่งดำรง ตำแหน่งประธานาธิบดีได้ถูกทำรัฐประหาร เนื่องจากกองทัพต้องการกำจัดกลุ่มฝ่ายซ้าย ซึ่งจากกราฟ แสดงโดยตัว C และทำให้ค่าคะแนนของระบอบการปกครองยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 3 เป็น -9 คะแนน ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2507 – 2509 และเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนผ่านจากระบอบ การปกครองแบบเผด็จการ มาเป็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย สะท้อนผ่านเส้นแนวโน้ม สีเขียว และแม้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2509 – 2517 เส้นแนวโน้มจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงิน แต่อย่างไรก็ตาม ค่าคะแนนยังคงคงที่เท่ากับ -9 คะแนน ซึ่งสะท้อนว่าการปกครองของประเทศยังคงอยู่ภายใต้ระบอบ เผด็จการ ซึ่งจากข้อมูลของ McCann (1998) พบว่า ไม่ว่าจะในช่วงเวลาระหว่าง ปี พ.ศ.2510 – 2512 ภายใต้การปกครองของรัฐบาล มาร์แชล อาร์เทอร์ ดาคอสตา อี ซิลวา หรือ ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2512 – 2517 ภายใต้การปกครองของ เจเนอร์ล เอมีลิโอ การ์ราสตาซู เมติซี ล้วนอยู่บนพื้นฐานตามระบอบเผด็จการ แม้ว่ารัฐบาลจะมาจากการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นกลไกสำคัญ ตามระบอบประชาธิปไตยก็ตาม

ค่าคะแนนของระบอบการปกครองเพิ่มขึ้นจาก -9 เป็น -4 คะแนน ในช่วง ปี พ.ศ.2517 – 2518 อีกทั้งค่าคะแนนยังคงคงที่สลับกับเพิ่มขึ้นจนกระทั่งถึง -3 คะแนน ในปี พ.ศ.2528 และเส้นแนวโน้มยังคงเป็นสีน้ำเงิน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสมัยของ เมติซี เจเนอร์ล เออร์เนสโต กียีเซล แม้ว่าประเทศจะถูกปกครองภายใต้ระบอบเผด็จการทหาร แต่รัฐบาลกียีเซล พยายามที่จะเปลี่ยนความคิดในการต่อต้านความก้าวหน้าในการพัฒนาระบอบการปกครองตาม แบบประชาธิปไตย นอกจากนี้รัฐบาลพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบตามระบอบเผด็จการ อีกทั้งยังทำการลงทุนอย่างมหาศาลในด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน จากแนวคิดริเริ่มของรัฐบาลกียีเซล อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ในปี พ.ศ.2528 เป็นปีที่สิ้นสุดของการปกครองตามระบอบเผด็จการทหาร และผลักดันให้ แทนเคเรโด เนเวส ตัวแทนจากฝ่ายพลเรือนชนะการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในรอบ 21 ปี ทำให้ได้รัฐบาลที่มาจาก เสียงข้างมากของประชาชน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นว่ากลไกการเลือกตั้งภายในประเทศเป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ ยิ่งไปกว่านั้นจะเห็นได้ว่าค่าคะแนนของระบอบการปกครองเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก

-3 เป็น 7 คะแนน ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2528 – 2529 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนจากช่วงค่าคะแนนที่แสดงถึงความไม่มีเสถียรภาพทางการปกครอง (-5 – 5 คะแนน) ไปอยู่ในช่วงของค่าคะแนนที่แสดงถึงระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย (6 – 10 คะแนน)

นอกจากนี้ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2529 – 2531 ค่าคะแนนของระบอบการปกครองยังคงคงที่เท่ากับ 7 คะแนน และเพิ่มขึ้นเป็น 8 คะแนน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2531 ทั้งนี้ค่าคะแนนยังคงคงที่อย่างต่อเนื่อง และอยู่ในช่วงของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2556 ซึ่งการที่ค่าคะแนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและเส้นแนวโน้มเป็นสีน้ำเงิน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 – 2556 อาจเนื่องมาจากประเทศมีความพยายามที่จะพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย โดยเริ่มต้นจากการส่งเสริมกลไกการเลือกตั้ง เพื่อให้ได้รัฐบาลที่มาจากเสียงข้างมากของประชาชน มีการจัดทำรัฐธรรมนูญเพื่อใช้เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ซึ่งทำให้ประชาชนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน อีกทั้งยังพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานทั่วทั้งประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี และส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคม แต่อย่างไรก็ตามจากความไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนยังคงยากจน ประกอบกับเหตุการณ์ทุจริตคอร์รัปชันที่พบได้ในทุกสมัยของรัฐบาล ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน จนมีการต่อต้านลุกขึ้นทำการประท้วง และก่อความไม่สงบภายในประเทศ ส่งผลให้การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ต้องหยุดชะงักและปัญหาเศรษฐกิจยังคงไม่ได้รับการแก้ไข อีกทั้งยังทำให้บราซิลไม่สามารถพัฒนาประเทศให้เกิดความมั่นคง และมีเสถียรภาพทางการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ซึ่งสะท้อนผ่านค่าคะแนนของระบอบการปกครองที่ประเทศได้รับสูงที่สุดเพียง 8 คะแนนเท่านั้น

5.4. คติทุจริตคอร์รัปชันที่น่าสนใจ

เนื่องจากประเทศบราซิลถูกปกครองโดยระบอบเผด็จการทางทหารตั้งแต่ปี พ.ศ.2507 และเกิดการสู้รบระหว่างกองกำลังทหารและกลุ่มฝ่ายซ้ายมาโดยตลอด ดังนั้นในช่วงระยะเวลาของการเปลี่ยนแปลงรากฐานการปกครองไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย ประเทศจึงเผชิญกับการก่อรัฐประหารและทำให้อำนาจในการบริหารประเทศตกอยู่ในมือของคนเพียงกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นตัวขัดขวางการพัฒนาทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ประชาชนภายในประเทศได้รับ

ความเดือดร้อนจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำและการคอร์รัปชันของผู้นำประเทศ และแม้ว่าประเทศจะผ่านพ้นช่วงอำนาจเผด็จการทางทหารมาแล้วและมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีภายใต้ระบอบประชาธิปไตยตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 แต่ปัญหาการคอร์รัปชันภายในประเทศยังคงอยู่ในระดับที่รุนแรงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และในปีล่าสุดแม้ว่าค่าคะแนนความโปร่งใสจะเพิ่มขึ้นจาก 38 คะแนนในปี พ.ศ.2558 เป็น 40 คะแนน ในปี พ.ศ.2559 แต่อย่างไรก็ตามค่าคะแนนความโปร่งใสของประเทศยังไม่เคยผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ อันเนื่องมาจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ไม่เคยหายไปจากสังคม

จากข้อมูลของ Financierworldwide (2015) พบว่าการทุจริตที่เด่นชัดเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2557 โดยผู้บัญชาการตำรวจสหพันธ์รัฐบราซิลได้สอบสวนในกรณีเกี่ยวกับโครงการให้บริการการล้างรถที่มีมาแต่เดิมของบราซิลว่าเกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนสกุลเงินที่ผิดกฎหมายและมีการฟอกเงิน แต่ในการสอบสวนดังกล่าวกลับตรวจพบการทุจริตคอร์รัปชันของโครงการที่ออกแบบมาเพื่อการยกยอกเงินจากบริษัทเปโตรบราส ซึ่งรัฐบาลบราซิลถือหุ้นใหญ่เป็นหนึ่งในธุรกิจน้ำมันใหญ่ที่สุดในโลกโดยมีธุรกิจนอกทวีปอเมริกาใต้ และยังมีผลประโยชน์ในทวีปเอเชีย, แอฟริกาและประเทศแถวตะวันออกกลางอีกด้วย นอกจากนี้บริษัทเปโตรบราส ยังถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าตั้งราคาเกินจริงในการทำสัญญาสัมปทานกับบริษัทต่างๆ เพื่อหักเงินร้อยละ 3 นำไปจ่ายเป็นค่าสินบนให้แก่พนักงานและผู้บริหาร (ไทยรัฐออนไลน์, 2558) อีกทั้งบริษัทดังกล่าวยังได้จ่ายเงินมากกว่า 8 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อติดสินบนและจ่ายเงินเข้ากองทุนอื่น ๆ ของรัฐ ซึ่งเงินดังกล่าวได้ไหลเวียนอยู่ในกองทุนของพรรคการเมืองของประธานาธิบดี โดยศาลได้อนุมัติในการสอบสวนคดีดังกล่าวและพบว่ามีผู้เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก ทั้งอดีตประธานาธิบดี เฟอร์นันโด คอลเลอร์ ในกรณีการรับสินบนเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริษัทเอกชนได้รับสัมปทานจากเปโตรบราส นอกจากนี้ เฟอร์นันโด คอลเลอร์ ยังเคยลาออกจากตำแหน่งประธานาธิบดีในปี พ.ศ.2535 เนื่องจากกรณีการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ในการยกเลิกภาษีและกฎหมายบางอย่างเพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้กับกลุ่มธุรกิจ (ประชาไท, 2549) และกรณีการทุจริตเกี่ยวกับบริษัทน้ำมันดังกล่าวยังมีความเกี่ยวข้องกับ กลัยเซีย ฮอฟแมน, รีนัน คาลเฮโรส และ เอดูอาร์โด คุนญา สมาชิกวุฒิสภาระดับแกนนำและสมาชิกวุฒิสภาอีกจำนวน 54 คน รวมทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 21 คน (theguardian, 2015b) และอังเดร เอสเตเวส นักธุรกิจและประธานคณะกรรมการบริหารของ

ธนาคารเพื่อการลงทุน BTG Pactual (ไทยรัฐออนไลน์, 2558) และผู้พิพากษายังตัดสินโทษจำคุก 16 ปี แก่อดีตนายกรัฐมนตรีระดับสูง 2 คน ของโฮเอเอส บริษัทอสังหาริมทรัพย์ขนาดใหญ่ของประเทศฐานมีพฤติกรรมคอร์รัปชันในกรณีเดียวกัน แต่ประธานาธิบดี ดิลมา รุสเซฟฟ์ กลับไม่ถูกสอบสวน ทั้ง ๆ ที่ดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการของบริษัทดังกล่าวในขณะนั้น

จากเหตุการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าวงจรของการทุจริตมีความสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญ กล่าวว่า การสืบสวนเป็นไปได้ด้วยความยากลำบากเนื่องจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกระทำการเป็นเครือข่ายภายในรัฐสภา ซึ่งต้องเกิดการปฏิรูปทั้งทางเศรษฐกิจและการเมืองจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ (theguardian, 2015) นอกจากนี้กรณีดังกล่าวยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนและยังคงอยู่ภายใต้การสอบสวนของผู้บัญชาการตำรวจและศาลฎีกา (Mark, 2015) อีกทั้งยังทำให้กว่า 200 บริษัทที่มีความเกี่ยวข้องต้องมีการสูญเสียเงินสินเชื่อ โครงการก่อสร้างที่สำคัญต้องหยุดชะงัก และประชาชนจำนวนมากต้องว่างงาน ดังนั้นจากเหตุการณ์การทุจริตคอร์รัปชันของผู้มีบทบาททางการเมือง ทั้งกรณีการติดสินบนและการคอร์รัปชันเชิงนโยบายจึงอาจเป็นจุดพลิกผันที่ทำให้ประเทศหันมาสนใจในการปรับปรุงกฎหมายตลอดจนองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันที่มีอยู่ในประเทศ

5.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

จากข้อมูลของ Monteiro (2013) พบว่า รัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2531 เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างกรอบการทำงานทางด้านต่อต้านการทุจริตของประเทศบราซิลในปัจจุบัน และบัญญัติให้มีการสร้างองค์กรต่อต้านการทุจริตขึ้น 4 หน่วยงานด้วยกัน พร้อมทั้งทำการปรับปรุงหน้าที่ และปรับเปลี่ยนกรอบการดำเนินงานมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้เพื่อสร้างมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน ประเทศบราซิลได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์กรนานาชาติแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (the Inter-American Convention against Corruption: IACAC) และได้ใช้ the Mechanism for Follow-up on the Implementation of the Inter-American Convention against Corruption: MESICIC เป็นกลไกการติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและประกาศใช้กลไกดังกล่าวในวันที่ 9 เดือนสิงหาคม พ.ศ.2545 โดยกลไกตามอนุสัญญา IACAC ดังกล่าวได้อาศัยการขับเคลื่อน การประสานงาน และความร่วมมือในการดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายระหว่างองค์กรภาครัฐ ได้แก่ the Office of

the Comptroller General of the Union: CGU, the Federal Audit Court: TCU, the Federal Police Department: DPF, the Federal Public Prosecutor's Office: MPF และ the Supreme Federal Tribunal: STF ซึ่งจากข้อมูลของ (OAS, 2013a) พบว่าแต่ละองค์กรมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

■ The Office of the Comptroller General of the Union: CGU

ตามมาตรา 17 ของกฎหมายฉบับที่ 10.683 ในปี พ.ศ.2546 บัญญัติให้ CGU เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างองค์กรของ the Office of the Presidency of the Republic เพื่อที่จะกำหนดทิศทางและให้คำปรึกษาในการดำเนินงานตามหน้าที่ของประธานาธิบดีตามภารกิจ และคำแถลงการณ์ภายในฝ่ายบริหารซึ่งเกี่ยวกับการป้องกันทรัพย์สินของรัฐ การควบคุมภายใน การตรวจสอบภาครัฐ การตรวจจับ และการป้องกันและต่อสู้กับการทุจริตคอร์รัปชัน ตรวจสอบกิจกรรม และเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารงานของสาธารณรัฐ

นอกจากนี้ตามมาตรา 18 ของกฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดให้ CGU มีหน้าที่ในการสร้างความมั่นใจว่าในทุกแถลงการณ์หรือข้อร้องเรียนที่ได้รับเกี่ยวกับภัยคุกคาม หรือการข่มขู่ต่อทรัพย์สินของรัฐจะถูกดำเนินการอย่างเหมาะสมและโปร่งใส อีกทั้งในทุกเหตุการณ์ที่มีการละเลยของผู้มีอำนาจ CGU จะต้องรับผิดชอบในการออกคำสั่งให้มีการไต่สวนชั้นตอนและดำเนินการของการบริหารงานหรือการประเมินผลในด้านอื่นๆ และเข้าควบคุมเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินการภายในหน่วยงานนั้นๆของสาธารณรัฐ เพื่อที่จะทำให้การดำเนินงานนั้นเกิดความถูกต้อง รวมทั้งกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมตามบทลงโทษทางการบริหาร (มาตรา 18 ของกฎหมายฉบับที่ 10.683/03) หรือตามความจำเป็น ซึ่งรวมถึงภารกิจของประธานาธิบดีต่อการสอบสวนการละเลยของเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (มาตรา 18 ของกฎหมายฉบับที่ 10.683/03)

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

CGU เป็นองค์กรของฝ่ายบริหารมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับสำนักเลขาธิการของประธานาธิบดี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจสอบภายใน การตรวจจับ หน่วยงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และการป้องกันการคอร์รัปชัน ยิ่งไปกว่านั้นยังมีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้เงินทุนของภาครัฐ และเป็นผู้ริเริ่มในการตรวจสอบ นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของ CGU มิใช่เพียงแต่การทำการตรวจสอบในกรณีของการคอร์รัปชันเท่านั้น แต่ยังทำการป้องกันล่วงหน้าและพัฒนาวิธีการป้องกันเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ อีกทั้ง CGU ยังมีหน้าที่ในการตรวจจับ ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรม

ทางด้านการสอบสวนการกระทำผิดของข้าราชการที่มีความเป็นไปได้ และกำหนดบทลงโทษตามความเหมาะสม ยิ่งไปกว่านั้น CGU ยังมีสำนักงานตั้งอยู่ภายในรัฐต่างๆ ของสาธารณรัฐ และยังได้รับการกระจายอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่อีกด้วย

- The Federal Audit Court: TCU

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 70 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้รัฐบาลกลางมอบอำนาจในการตรวจสอบบัญชีการเงิน งบประมาณ การดำเนินงาน สินทรัพย์ของสหภาพแรงงาน และในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่สภาคองเกรส โดยมีวิธีในการควบคุมระบบทั้งจากภายนอกและภายในของแต่ละหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งในการดำเนินการควบคุมระบบจากภายนอกของสภาคองเกรสจะได้รับการให้คำปรึกษาจาก TCU อีกทั้งรัฐธรรมนูญยังให้อำนาจพิเศษแก่ TCU ตามมาตรา 71-74 และ 161 นอกจากนี้ตามมาตรา 1 ของ the Organic Law of the TCU (กฎหมายฉบับที่ 8.443) ในปี พ.ศ.2535 ยังกำหนดให้ TCU มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีของผู้บริหารและบุคคลอื่น ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางการเงินของภาครัฐ สินทรัพย์ และของที่มีมูลค่าของสำนักงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลของสหภาพ และหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารในทางอ้อม ซึ่งรวมถึงมูลนิธิ ภาคประชาสังคมที่มีส่วนในการสร้างและดูแลรักษารัฐบาลของสหพันธรัฐ เพื่อที่จะดำเนินการตามคำร้องขอของสภาคองเกรสหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ตามมาตรา 4 และ 5 ของกฎหมายฉบับที่ 4.483/92 ยังกำหนดให้ TCU มีอำนาจในการพิจารณาคดีภายในของเขตแดนของประเทศ และรับผิดชอบในการตรวจสอบบุคคลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรที่ได้รับการโอนย้ายจากสหภาพภายใต้ข้อตกลง นอกจากนี้การตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอรายงานทางด้านบัญชีประจำปีที่ถูกตัดสินในชั้นศาลอย่างเป็นทางการ ซึ่งถูกใช้สำหรับสิทธิในการป้องกันอย่างเต็มรูปแบบ ความขัดแย้งของมูลค่าและกระบวนการที่ถูกสังเกต การตัดสินของศาลอาจมีการทบทวนใหม่ หากมีการอุทธรณ์ของ TCU และความแตกต่างของรูปแบบในการอุทธรณ์ที่ถูกบัญญัติไว้ในมาตรา 32-32 และ 48 ของ the Organic Law of the TC

- The Federal Police Department: DPF

ตามมาตรา 144 ของรัฐธรรมนูญ ในปี พ.ศ.2531 บัญญัติให้ DPF เป็นองค์กรถาวรที่ถูกจัดตั้งและบำรุงรักษาโดยสหภาพแรงงาน 107 โดยมีโครงสร้างองค์กรและอำนาจหน้าที่เป็นของตนเอง และ

ตามมาตรา 2 ของพระราชกฤษฎีกา 6061 ในปี พ.ศ.2550 กำหนดให้ DPF เป็นส่วนหนึ่งของ โครงสร้างองค์กรภายในกระทรวงยุติธรรม นอกจากนี้ตามมาตรา 1 ของ the Internal Regulations of the DPF ที่จัดตั้งขึ้นตามมติ 2877 ของกระทรวงยุติธรรม ในปี พ.ศ.2554 กำหนดให้ DPF สามารถใช้สิทธิทางด้านการบริหารและทางด้านการเงินได้อย่างอิสระ โดยการสนับสนุนของ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยงานดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการด้านการบริหาร
2. กรมสืบสวนและต่อต้านการก่ออาชญากรรม
3. สำนักงานจเรตำรวจแห่งชาติ
4. กรมข่าวกรองของตำรวจ
5. แผนกเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์
6. แผนกบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล
7. แผนกการบริหารสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

DPF มีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาภารกิจในการต่อต้านการกระทำความผิดทางด้าน อาชญากรรมของนักการเมืองและทางด้านสังคม หรือต่อทรัพย์สิน การให้บริการและผลประโยชน์ของ รัฐ / องค์กรอิสระของรัฐ / บริษัท การกระทำความผิดที่มีผลกระทบข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ และความต้องการการลงโทษในแบบเดียวกันซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังมี ความรับผิดชอบการตรวจตราทางน้ำ สนามบิน และพื้นที่ชายแดน อีกทั้งยังทำหน้าที่ในฐานะ ตำรวจศาล ซึ่งทำหน้าที่ในการป้องกันการลักลอบขนยาเสพติด การลักลอบนำเข้า การสอบสวน การก่ออาชญากรรมของรัฐบาลกลาง การก่ออาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับรัฐหรือมากกว่า และ ข้อพิพาททางด้านดินแดน โดยแม้ว่าจะจะเป็นหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมของรัฐบาลกลาง แต่ DPF ยังมีอิสระเต็มที่ในการตรวจสอบการก่ออาชญากรรมตามอำนาจในการพิจารณาคดีขององค์กร

■ The Federal Public Prosecutor's Office: MPF

ตามมาตรา 127 ของรัฐธรรมนูญ ในปี พ.ศ. 2531 บัญญัติให้ MPF เป็นองค์กรถาวรที่มีความจำเป็นต่อการทำหน้าที่ในการพิจารณาคดีของรัฐ มีหน้าที่ในการป้องกันคำสั่งทางกฎหมาย การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ไม่ให้เกิดการแบ่งแยกภายในสังคม ผลประโยชน์ของบุคคล และ มีความเป็นอิสระในการบริหารงานและดำเนินการตามหน้าที่ขององค์กร นอกจากนี้ตามมาตรา 128

ของรัฐธรรมนูญ ยังบัญญัติให้ MPF เป็นส่วนหนึ่งของ the Public Prosecution Service of the Union : MPU¹⁰

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 129 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ MPF มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ริเริ่มในการดำเนินคดีอาญาของภาครัฐภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย (มาตรา 1290(1) ของรัฐธรรมนูญ)
2. ทำการสอบสวนสถาบันของรัฐ และการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่รัฐในทางแพ่ง เพื่อที่จะปกป้องทรัพย์สินของรัฐและสังคม สภาพแวดล้อม การกระจายและการสะสมผลประโยชน์ของส่วนรวม (มาตรา 1290(3) ของรัฐธรรมนูญ)
3. ขอขึ้นตอนในการสอบสวนและสถาบันทางการสืบสวนของตำรวจ เริ่มต้นด้วยหลักฐานทางกฎหมายสำหรับขั้นตอนในการพิสูจน์ (มาตรา 1290(8) ของรัฐธรรมนูญ)
4. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร และห้ามนำเสนอกฎหมายและคำแนะนำใดๆต่อหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ (มาตรา 1290(9) ของรัฐธรรมนูญ)

■ The Supreme Federal Tribunal: STF

ตามมาตรา 102 ของรัฐธรรมนูญ ในปี พ.ศ. 2531 บัญญัติให้ STF เป็นองค์กรระดับสูงสุดขององค์กรตุลาการ และทำหน้าที่หลักในการปกป้องรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐ ประกอบด้วยผู้พิพากษา 11 คน ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา

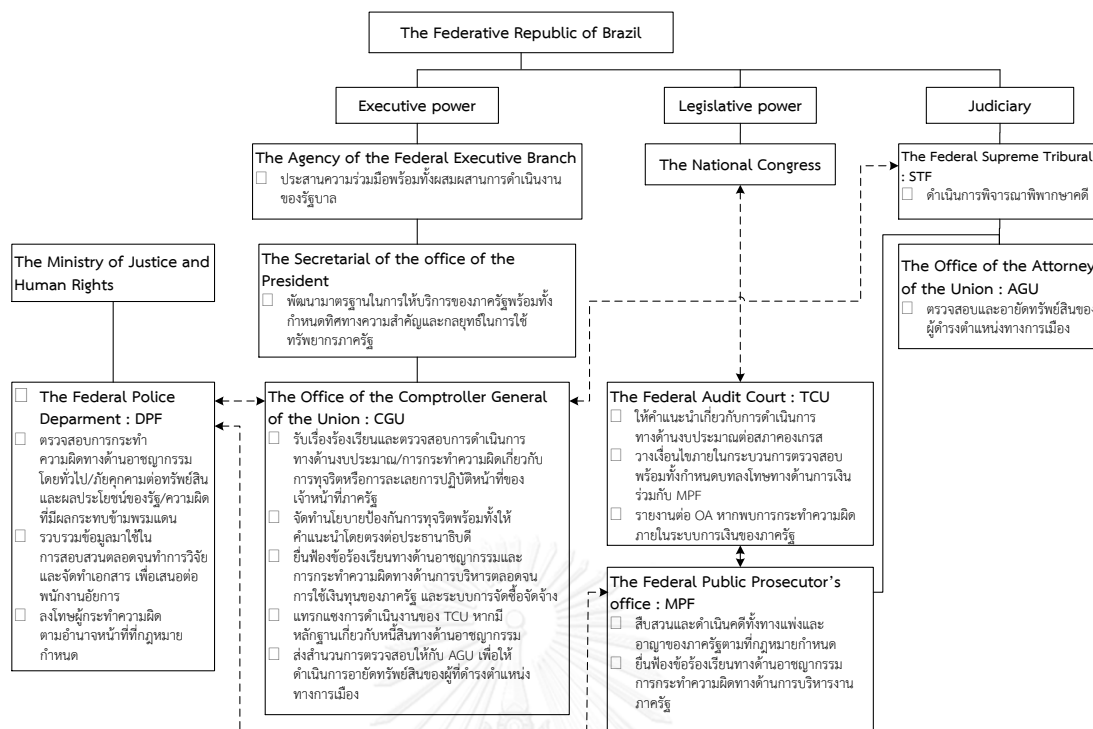
○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

1. รับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจกระทำที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ที่นำมาซึ่งการต่อต้านกฎหมายและกฎระเบียบของรัฐและสหพันธรัฐ
2. พิจารณาการละเมิดศีลธรรมขั้นพื้นฐานที่มีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่ต่างประเทศร้องขอ

¹⁰ ภายใน the Public Prosecution Service of the Union : MPU จะประกอบไปด้วย the Labor Public Prosecution Service, the Military Public Prosecution Service และ the Public Prosecution Service of the Federal District and the Territories : MPDFT โดย MPU และ the State Public Prosecution Service เป็นส่วนหนึ่งของ the Brazilian Public Prosecution Service (OAS, 2013)

3. มีอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาโดยทั่วไปที่ได้รับมอบหมายจากประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี สมาชิกสภาองเกรส อัยการของสหพันธรัฐ และอื่น ๆ
4. หน้าที่ทางด้านการอุทธรณ์รวมถึงการแก้ไขการผ่านกฎระเบียบในการอุทธรณ์ อำนาจในการเรียกตัวผู้กระทำผิดที่ถูกจับกุมมาก่อนจะถูกตัดสินหรือขึ้นศาล หรือสั่งการบุคคลให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ตัดสินใจที่จะปฏิเสธการอุทธรณ์แต่เพียงผู้เดียว และปฏิเสธการตัดสินใจที่ขัดแย้งต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ภาพที่ 17 การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐบราซิล

ที่มา: (OAS, 2013)

จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า ในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศบราซิล ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการต่อสู้กับคอร์รัปชันร่วมกันไว้ในแผนพัฒนาประเทศ ตลอดจนการกำหนดเป็นนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้

the Office of the Comptroller General of the Union : CGU ซึ่งภายในประกอบไปด้วย the Internal Control Secretariat และ the Disciplinary Board เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบภายในของภาครัฐ ทั้งทางด้านวินัยและการปฏิบัติงานตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ซึ่งยังมี the Inspector General's Office : CGR ทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานและทุกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกันระบบการเงินภายในภาครัฐ ตลอดจนเมื่อได้รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับภัยคุกคามต่อทรัพย์สินของรัฐ ยิ่งไปกว่านั้น CGU ยังสามารถกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสม และเนื่องจากองค์กรดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างองค์กรของฝ่ายบริหาร (ตามมาตรา 18 ของกฎหมายฉบับที่

10.683/03) จึงสามารถให้คำแนะนำในการดำเนินการตามหน้าที่แก่ประธานาธิบดีได้โดยตรง ซึ่งนอกจากจะสามารถใช้อำนาจของฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ CGU ยังสามารถใช้อำนาจของฝ่ายตุลาการ โดยการทำหน้าที่รับเรื่องดำเนินการสอบสวน ตลอดจนทำการฟ้องร้องดำเนินคดีหากพบการกระทำความผิดหรือการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ นอกจากนี้ภายใน CGU ยังมีหน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่จัดทำนโยบายส่งเสริมความโปร่งใส และป้องกันการทุจริต คือ the Transparency and Prevention of Corruption Secretariat อีกทั้งยังมี the Federal Ombudsman Office หรือ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐ อยู่ภายในองค์กรทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนพร้อมทั้งจัดทำคู่มือและบังคับใช้กฎหมายการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน นอกจากนี้ CGU ยังมีการตั้งสำนักงานอยู่ในรัฐต่างๆ ของสาธารณรัฐอีกด้วย (Monteiro, 2013)

โดยผู้บริหารของ CGU จะได้รับการแต่งตั้งหรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยประธานาธิบดี ยิ่งไปกว่านั้นยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งคณะกรรมการของ CGU (ตามมาตรา 18(5) ของกฎหมายฉบับที่ 10.683/03) และข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติ (ตามมาตราฉบับที่ 8.112) ซึ่งเจ้าหน้าที่ของ CGU ส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยนักวิเคราะห์ทางการเงินและการควบคุมซึ่งจบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคนิคทางการเงินและการควบคุมซึ่งจบการศึกษาในระดับอนุปริญญา อีกทั้งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานยังได้รับการประกันเสถียรภาพทางการเงินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ในส่วนของการดำเนินการตรวจสอบและทำการสอบสวนเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าร่ำรวยผิดปกติและการใช้เงินทุนภาครัฐ รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ เป็นหน้าที่ของ CGU แต่ในส่วนของการตรวจสอบและทำการสอบสวนทางด้านอาชญากรรมโดยทั่วไป การปราบปราม การก่อการร้าย และการป้องกันการลักลอบขนยาเสพติด ตลอดจนการสอบสวนทางด้านอาชญากรรมของสหพันธรัฐที่เกี่ยวข้องกับ 2 รัฐ หรือมากกว่า 2 รัฐขึ้นไป รวมทั้งข้อพิพาทระหว่างดินแดน the Special Operation Division ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใน CGU จะประสานความร่วมมือกับ the Federal Police Department : DPF เพื่อให้ทำการตรวจสอบและลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า the Federal Police Department: DPF ได้ถูกจัดตั้งตามมาตรา 144 ของรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ.2531 โดยเป็น

ส่วนหนึ่งของโครงสร้างภายในกระทรวงยุติธรรม ซึ่งภายในประกอบไปด้วยคณะกรรมการด้านการบริหาร, กรมสืบสวนและต่อต้านการก่ออาชญากรรม, สำนักงานจเรตำรวจแห่งชาติ, กรมข่าวกรองของตำรวจ, แผนกเทคนิคทางด้านวิทยาศาสตร์, แผนกทรัพยากรบุคคล และแผนกการจัดการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกจากนี้ทางด้านบุคลากร ผู้บริหารของ DPF จะได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการขององค์กรหรือในบางครั้งอาจได้รับการแต่งตั้งหรือถูกถอดถอนโดยประธานาธิบดี นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ของ DPF ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารจะถูกคัดเลือกมาจากการแข่งขัน (ตามมาตรา 37(2) ของรัฐธรรมนูญและตามมาตรา 10 ของกฎหมายฉบับที่ 8.112/90) ซึ่งนอกจากองค์กรจะมีอิสรภาพในการแต่งตั้งผู้นำแล้ว DPF ยังมีอิสรภาพทางการบริหาร การตัดสินใจดำเนินงาน ตลอดจนการใช้งบประมาณโดยได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากกระทรวงยุติธรรม

แต่หากตรวจสอบพบว่าเป็นกรณีของการคอร์รัปชันที่มีความรุนแรง หรือเป็นกรณีที่ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ DPF จะส่งสำนวนการสอบสวนให้กับ the Federal Public Prosecutor's Office: MPF หรือ สำนักงานอัยการแห่งสหพันธรัฐ ซึ่งภายในองค์กรจะประกอบไปด้วยอัยการสูงสุด รองอัยการสูงสุด และที่ปรึกษาอัยการสูงสุดจำนวน 10 คน นอกจากนี้ภายในองค์กรยังประกอบไปด้วยอัยการภาคและพนักงานอัยการ (ตามมาตรา 44 ของกฎหมายฉบับที่ 75/93) โดยผู้บริหารของ MPF จะได้รับการแต่งตั้งหรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยประธานาธิบดีและได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี และเจ้าหน้าที่ภายใน MPF จะมาจากการทดสอบแข่งขัน และเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานทางด้านกฎหมายอย่างต่ำ 3 ปี เพื่อทำหน้าที่สืบสวนและดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญาของภาครัฐตามที่กฎหมายกำหนด

ในส่วนของการสอบสวนการตัดสินใจ MPF สามารถตัดสินใจดำเนินการเริ่มต้น หรือยุติการสอบสวนได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถพิจารณาส่งเรื่องให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม หรือสถาบันที่มีอำนาจในการพิจารณาคดี นอกจากนี้งบประมาณของ MPF ยังถูกกำหนดอยู่ในงบประมาณของประเทศ และได้รับการประกันเสถียรภาพภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ MPF ยังสามารถจัดทำเอกสารทางด้านงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานภายในองค์กรของตนเสนอต่อฝ่ายบริหารเพื่อประกอบการพิจารณาขอต่อสภาองเกรส ยิ่งไปกว่านั้นประเทศบราซิลยังมี

การจัดตั้งสำนักงานขององค์กรตุลาการเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ และสร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของภาคประชาสังคมโดยเฉพาะ อีกทั้งยังมีการจัดตั้ง the National Council of Justice: CNJ เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรส่งเสริมความโปร่งใส พร้อมทั้งทำการตรวจสอบภายในกระบวนการดำเนินงานของระบบยุติธรรม ตลอดจนจัดทำกฎระเบียบของขั้นตอนการดำเนินงานภายในสถาบันให้กับ the National Council of the Federal Public Prosecutor's Office: CNMP เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการบริหารจัดการภายนอก และการดำเนินการทางการเงินของสำนักงานอัยการทั้งระดับรัฐและสหพันธรัฐ เพื่อทำการปรับปรุงมาตรฐานในการดำเนินงาน และสร้างความมั่นใจให้กับประชาชนว่าการดำเนินงานของฝ่ายตุลาการ จะเป็นไปอย่างโปร่งใส ยุติธรรม และถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด

ในส่วนของการสอบสวนดำเนินคดี MPF จะได้รับข้อมูล คำแนะนำ ตลอดจนการกำหนดบทลงโทษทางการเงินจาก the Federal Audit Court: TCU ซึ่งเป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกของภาครัฐ ทำหน้าที่ตรวจสอบบัญชีของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางการเงินของรัฐทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งภายในองค์กรจะประกอบไปด้วยผู้พิพากษาจำนวน 9 คน โดย 3 คน จะถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และอีก 6 คน จะถูกเลือกโดยสภาองเกรส มีวาระการดำรงตำแหน่งจนกระทั่งอายุ 70 ปี และเจ้าหน้าที่ภายใน TCU จะถูกคัดเลือกมาจากการแข่งขัน ซึ่งส่วนใหญ่มาจากสายงานทางการตรวจสอบ, ทางด้านเทคนิค และหน่วยงานสนับสนุน โดย TCU จะจัดทำคำแนะนำให้กับสภาองเกรสในการวางแผนทางด้านงบประมาณ ตลอดจนการตรวจสอบข้อมูลรายรับรายจ่ายทางด้านงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล อีกทั้งยังสามารถกำหนดบทลงโทษทางการเงิน และมอบข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาคดีภายในเขตแดนของประเทศให้กับ MPF อีกด้วย แต่ไม่มีอำนาจในการพิจารณาคดีทางด้านอาชญากรรมในส่วนของการกระบวนคดีตัดสินใจ เนื่องจาก TCU ไม่มีความสัมพันธ์ตามสายการบังคับบัญชากับองค์กรทางด้านตุลาการ อำนาจในการดำเนินการตัดสินคดีและกำหนดบทลงโทษ จึงเป็นไปอย่างอิสระตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการอุทธรณ์คำตัดสินของศาล หากไม่สอดคล้องตามความคิดเห็นขององค์กร ยิ่งไปกว่านั้นงบประมาณ TCU ยังถูกกำหนดอยู่ในงบประมาณของประเทศ และได้รับการประกันเสถียรภาพภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ TCU ยังสามารถ

เจรจาเพื่อเสนอของบประมาณที่องค์กรเห็นว่าเหมาะสมต่อฝ่ายบริหาร ผ่านทาง the Federal Budget Secretariat of the Ministry of Planning

นอกจากนี้ CGU ยังสามารถส่งเรื่องให้ the Office of the Attorney of the Union: AGU ให้ดำเนินการอายัดทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหากพบว่าได้มาจากการกระทำความผิด ทั้งนี้ CGU ยังสามารถทำการฟ้องร้องดำเนินคดีเช่นเดียวกับสำนักงานอัยการสูงสุดต่อ the Supreme Federal Tribunal: STF ซึ่งเป็นองค์กรระดับสูงสุดของฝ่ายตุลาการ เพื่อให้ทำการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งภายในองค์กรประกอบไปด้วยผู้พิพากษาจำนวน 11 คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี และได้รับการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดจากวุฒิสภา โดยถูกคัดเลือกมาจากประชาชนของประเทศที่มีอายุระหว่าง 35-65 ปี และมีความโดดเด่นทางด้านกฎหมาย มีวาระการดำรงตำแหน่งจนกระทั่งอายุ 70 ปี นอกจากนี้ภายในองค์กรยังประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ทางด้านเทคนิคและเจ้าหน้าที่ทางด้านวิเคราะห์ในการพิจารณาคดี ซึ่งถูกคัดเลือกมาจากการทดสอบแข่งขัน ในส่วนของกระบวนการตัดสินใจ STF จะตัดสินใจเลือกใช้วิธีการดำเนินงานตามกรอบการทำงานที่ถูกกำหนดไว้ภายใน the Internal Regulations of the STF และทางด้านงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน จะถูกกำหนดอยู่ในงบประมาณของประเทศ และได้รับการประกันเสถียรภาพภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ STF ยังสามารถจัดทำเอกสารทางด้านงบประมาณเสนอต่อฝ่ายบริหาร เพื่อประกอบการพิจารณาเสนอขอต่อสภาองเกรส

ในส่วนของการพัฒนาการทางด้านกฎหมายจากข้อมูลของ Business anti-corruption portal (2014) พบว่า ภายใต้กฎหมายของสหพันธรัฐและประมวลกฎหมายอาญาได้บรรจุบทบัญญัติของการลงโทษตามกฎหมายสำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน (กฎหมายฉบับที่ 9.613/98) และการทุจริตคอร์รัปชัน อาทิ การยกยอกเองงบประมาณหรือทรัพย์สินของรัฐไปเป็นของตน การที่เจ้าหน้าที่รัฐเรียกร้องเงินจากรุรกิจเอกชน หรือการที่ธุรกิจเอกชนให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในประเทศที่ตนไปลงทุนทำธุรกิจ ตลอดจนการละเมิดข้อมูลที่เป็นความลับในการจัดซื้อจัดจ้าง นอกจากนี้ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2556 รัฐบาลบราซิลยังได้ออกกฎหมายต่อต้านการคอร์รัปชันฉบับใหม่ (กฎหมายฉบับที่ 12.846/2013) ซึ่งกำหนดให้การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ข้อบังคับและมีผลผูกพันตามกฎหมายทั้งในระดับท้องถิ่นและการบริหารจัดการในระดับประเทศ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเสริมสร้างความสามารถในการใช้บังคับกฎหมาย

และในเดือนมกราคม พ.ศ.2557 กฎหมายต่อต้านการติดสินบนฉบับใหม่ได้มีผลบังคับใช้ เป็นการกำหนดกฎหมายการกระทำความผิดเกี่ยวกับการติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ และความรับผิดชอบของนิติบุคคลในกรณีบุคลากรของนิติบุคคลกระทำความผิดในการติดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถือเป็นความผิดทางอาญาและได้รับการลงโทษโดยจะต้องจ่ายเงินร้อยละ 20 ของรายได้ประจำปี นอกจากนี้อาจได้รับคำพิพากษาลงโทษให้พักงานหรือถูกยึดทรัพย์ ทำให้หลายบริษัทมีการทบทวนนโยบายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการอำนวยความสะดวกและมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในการต่อต้านการทุจริตในการบริหารจัดการงานภาครัฐเพิ่มขึ้น และมีกฎหมายบัญญัติรายชื่อ the Ficha Limpia Law ซึ่งได้บัญญัติห้ามเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นของรัฐและนักการเมืองไม่ให้ปฏิบัติงานในหน่วยงานภาครัฐเป็นเวลา 8 ปี ถ้าหากเจ้าหน้าที่ยังไม่พ้นข้อกล่าวหา หรือได้รับการตัดสินว่ามีความผิดร้ายแรงในคดีดังกล่าว ยิ่งไปกว่านั้นในเดือนกันยายน พ.ศ.2554 ประเทศบราซิลได้เข้าร่วมเวทีระหว่างประเทศ (the Open Government Partnership: OGP) และเป็นหนึ่งในแปดประเทศผู้ก่อตั้ง ซึ่งเครือข่ายดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายในการแสวงหาเครื่องมือที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้รัฐบาลในแต่ละประเทศสามารถบริหารจัดการบ้านเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานของตน เป็นไปตามกฎระเบียบที่ตั้งไว้มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประชาคมนานาชาติ โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนและนำไปสู่การป้องกันการคอร์รัปชันในที่สุด (Ayles, 2013)

5.6. บทวิเคราะห์ประเทศบราซิล

บทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องข้องในการต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศบราซิล มีการแบ่งแยกขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ของแต่ละองค์กรไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนและไม่มั่นคงทางกฎหมาย สร้างความมั่นใจให้แก่บุคลากรในการดำเนินงาน ทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้จุดแข็งของโครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของบราซิล คือ มีการกำหนดกฎหมายในการสรรหาคัดเลือกบุคลากรที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานและมีความมั่นคงเนื่องจากถูกบรรจุเป็นบทบัญญัติภายในรัฐธรรมนูญ และการแต่งตั้งผู้นำองค์กรยังมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย ตลอดจนเจ้าหน้าที่ในทุกองค์กรล้วนมาจากการแข่งขันซึ่งทำให้การคัดเลือกเป็นไปอย่างโปร่งใสและทำให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพ และถึงแม้ว่าประเทศบราซิลจะไม่มีองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชันโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตาม the Office of

the Comptroller General of the Union: CGU ถือเป็นองค์กรที่มีคล้ายคลึงกับองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศอื่นๆ ที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบมากที่สุด เนื่องจากเป็นองค์กรที่มีภารกิจทั้งทางด้านการปราบปรามและป้องกันการคอร์รัปชัน นอกจากนี้ CGU ยังสามารถใช้อำนาจของรัฐได้ทั้ง 3 ฝ่าย คือ อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในการกำหนดกฎระเบียบ และบทลงโทษ อำนาจของฝ่ายบริหารในการควบคุมและบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย และอำนาจของฝ่ายตุลาการในการพิจารณาว่ามีความผิด ตลอดจนทำการฟ้องร้องดำเนินคดี

อีกทั้ง CGU ยังสามารถตัดสินใจดำเนินการตรวจสอบการใช้เงินทุนของภาครัฐและกรณีการละเลย การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้อย่างอิสระหรือสามารถเข้าควบคุมภายในหน่วยงานนั้นๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้องหรือก้าวหน้าในการดำเนินงาน ซึ่งหากพบการกระทำผิดทางการเงินยังสามารถร้องขอต่อ AGU เพื่อให้ดำเนินการอายัดทรัพย์สินดังกล่าวได้ (OAS, 2013) และในการสอบสวน พิสูจน์การกระทำผิด ตลอดจนการเก็บหลักฐาน CGU ยังได้รับความช่วยเหลือจาก TCU และ DPF ซึ่งมีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษาเช่นเดียวกับ CGU ทำให้ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านซึ่งจะทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดปริมาณความผิดพลาดและต้นทุนความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการ อีกทั้งยังช่วยแบ่งเบาภาระงานของผู้บริหาร และในส่วนของขั้นตอนการพิจารณาคดี จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า CGU สามารถแทรกแซงการดำเนินงานของ TCU ได้ หาก CGU มีหลักฐานว่าคดีดังกล่าวเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม อีกทั้งยังสามารถดำเนินการแทน DPF และ MPF หรือเรียกร้องการคุ้มครองจากการดำเนินการตามหน้าที่อีกด้วย (มาตรา 18 ของกฎหมายฉบับที่ 10.683/03) ยิ่งไปกว่านั้น CGU ยังมีสำนักงานตั้งอยู่ภายในทุกรัฐ (Monteiro, 2013) เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตในแต่ละรัฐ ช่วยแบ่งเบาภาระงานในส่วนกลาง และลดขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจ ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัวมากขึ้น

ทั้งนี้ จากการศึกษายังพบว่า ประเทศบราซิลเป็นประเทศที่ร่ำรวย และค่อนข้างให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาคอร์รัปชัน พร้อมทั้งมีการสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ จะเห็นได้ว่าการจัดสรรงบประมาณเฉพาะที่ใช้ในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว อีกทั้งยังกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันไว้ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ประเทศบราซิลยังมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการบังคับใช้

กฎหมายในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งมีการลงนามในอนุสัญญาขององค์กรระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาการคอร์ปชั่น ทั้งทางด้านการพัฒนาเทคโนโลยีในการสื่อสารพร้อมสร้างช่องทางในการตรวจสอบ และเข้าถึงข้อมูลขององค์กรภาครัฐ การยกระดับมาตรฐานทางกฎหมาย และบทลงโทษที่เหมาะสมกับระดับความรุนแรงของการกระทำความผิด อีกทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเครือข่ายและรูปแบบของการทุจริตที่นับวันจะมีความหลากหลายและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

แต่จุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ CGU ขาดภารกิจในส่วนของการส่งเสริมการศึกษา และสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนถึงความเสียหายของประเทศที่จะเกิดขึ้นจากการคอร์ปชั่น ตลอดจนขาดการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรม จิตสำนึกในการยกย่องบุคคลที่คณงามความดี และค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และแม้ว่ารัฐบาลจะมีการบริหารจัดการผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพิ่มมากขึ้น ในช่วงปี พ.ศ.2554-2556 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานทั้งภายในองค์กรภาครัฐและในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กร ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพิ่มขึ้นท่ามกลางหน่วยงานในระดับท้องถิ่นและในระดับประเทศ อีกทั้งยังมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศบราซิลกับหน่วยงานนั้น ๆ ในต่างประเทศ และมีการฝึกอบรมขั้นตอนการดำเนินงานตามกฎหมายต่อต้านคอร์ปชั่นฉบับใหม่แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐล่วงหน้าดังนั้นเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายเจ้าหน้าที่ก็จะปฏิบัติการสอบสวนตามกฎหมายฉบับใหม่ (Ayes, 2013) นอกจากนี้ยังใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินงานและสร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูล แต่การบริหารจัดการที่เกิดขึ้นยังไม่ครอบคลุมในทุกองค์กรและยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

ยิ่งไปกว่านั้นประเทศบราซิลยังมีการนำกฎหมายการเข้าถึงข้อมูลมาปรับใช้กับองค์กรของฝ่ายตุลาการนอกเหนือจากการใช้ภายในฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติ และยังเป็นประเทศเดียวที่มีการตั้งสำนักงานขององค์กรตุลาการ เพื่อทำการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชน แต่อย่างไรก็ตามข้อมูลที่ภาคประชาสังคมสามารถเข้าถึงได้ทั้งข้อมูลทางด้านโครงสร้าง กฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงาน กระบวนการตัดสินใจ ข้อมูลทางด้านสถิติทั้งจำนวนคดีที่ค้างสะสม กำลังดำเนินการ และดำเนินการแล้วเสร็จ มีเพียงของศาลฎีกาเท่านั้น (Elena, 2015) แต่อย่างไรก็ตามจากการเรียกร้องให้มีการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรตุลาการจากประชาชน อาจเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้รัฐบาลหันมาให้

ความสนใจในการที่จะพัฒนาให้มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวของศาลในทุกกระดับ และในทุกหน่วยงานขององค์กรตุลาการในอนาคต

นอกจากนี้สิ่งที่ทำให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพ คือ กระบวนการการดำเนินงาน อาทิ the Federal Ombudsman Office ซึ่งเป็นหน่วยงานภายใน CGU ทำหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน พร้อมทั้งทำหน้าที่การรับเรื่องร้องเรียน แต่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินกลับไม่มีอำนาจในการกำหนดบทลงโทษ หรือดำเนินการตรวจสอบในกรณีที่พบการกระทำความผิด หรือการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้น เมื่อมีการร้องเรียนหรือขอข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐจากภาคประชาสังคม สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจะทำหน้าที่เพียงแค่เป็นองค์กรกลางที่ช่วยในการติดต่อสื่อสารระหว่างภาคประชาสังคม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนนั้น และแม้ว่าจะมีบทบัญญัติห้ามลดเงินเดือนของบุคลากรภายในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน อีกทั้งยังเป็นหน่วยงานที่มีอัตราเงินเดือนของบุคลากรสูงที่สุดในประเทศบราซิล ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการลดแรงจูงใจในการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร แต่อย่างไรก็ตามสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งภายใน CGU ไม่ใช่องค์กรอิสระ ดังนั้น อำนาจในการบริหารงาน การแต่งตั้งบุคลากร ตลอดจนการกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน จึงไม่มีความเป็นอิสระและต้องเป็นไปตามขั้นตอนการตัดสินใจและการดำเนินงานตามสายการบังคับบัญชาของ CGU ยิ่งไปกว่านั้นยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ขณะปฏิบัติงาน ตลอดจนกฎหมายคุ้มครองจากการแทรกแซงทางการเมืองอีกด้วย

ในส่วนของการประสานความร่วมมือในการดำเนินงานระหว่างองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน แม้ว่าจะทำให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังทำให้เกิดการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจระหว่างองค์กร อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ DPF จะทำการตรวจสอบขั้นตอนการพิจารณาดำเนินคดีของ CGU และศาล ซึ่งในส่วนของศาลจะทำการตรวจสอบและควบคุมการสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตามประเทศกลับไม่มีการกำหนดมาตรฐานและขอบเขตของอำนาจที่ชัดเจนในการดำเนินงานร่วมกัน ซึ่งอาจทำให้เกิดกระบวนการทำงานที่ซ้ำซ้อนและสูญเสียเงินงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานโดยไม่จำเป็น อีกทั้งยังไม่ก่อให้เกิดประสิทธิผลใน

การดำเนินงานเพิ่มขึ้นอีกด้วย อาทิ ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับระดับความรุนแรง และเกณฑ์การแบ่งแยกประเภทของคดีการทุจริต ที่กำหนดว่าคดีดังกล่าวควรอยู่ในความรับผิดชอบของ CGU หรือ DPF และศาลสูงสุดได้ มอบอำนาจให้ MPF มีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญา แต่กลับไม่มีหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจนเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนในคดีอาญาระหว่างตำรวจ และ MPF ดังนั้น นอกจากประเทศจะส่งเสริมให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างองค์กรแล้ว ยังควรสร้างหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนที่ใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน พร้อมทั้งจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละองค์กรเพื่อนำประสบการณ์ บทเรียน และข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาใช้ในการจัดทำคู่มือคำแนะนำในการดำเนินงานแก่เจ้าหน้าที่ภายในองค์กรนั้นๆ เพื่อพัฒนาผลการดำเนินงานของแต่ละองค์กร และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กรอีกด้วย

นอกจากข้อมูลทางด้านโครงสร้างและการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกในการต่อสู้กับการคอร์รัปชันภายในบราซิล ปัจจัยที่สำคัญประการที่สอง คือ เจตนาของรัฐบาลในการดำเนินการตามนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งจากข้อมูลของ Business anti-corruption (2014) กลับพบว่าในทุกช่วงเวลาที่รัฐบาลทำการปรับปรุงกฎหมายตลอดจนแนวทางและกฎระเบียบในการดำเนินงานขององค์กร จะพบกรณีการทุจริตคอร์รัปชันของผู้นำประเทศเกิดขึ้นควบคู่กันเสมอ อาทิ ในปี พ.ศ.2537 สมัยของประธานาธิบดีเฟอร์นันโด เฮนริควีคาร์โดโซ ซึ่งเป็นผู้จัดตั้งคณะกรรมการกลางทางด้านวินัย ทำให้เกิดการตรวจสอบและลงโทษข้าราชการที่ทุจริตหรือกระทำความผิดทางวินัยเป็นครั้งแรก แต่อย่างไรก็ตามในสมัยของรัฐบาลชุดดังกล่าวก็ทำการทุจริตเอง โดยการขโมยเงินทุนในโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2558 ยังพบกรณีการทุจริตของบริษัทน้ำมันเปโตรบราสซึ่งเกี่ยวข้องกับทั้งตัวผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ แต่สำนักงานอัยการกลับไม่สามารถสอบสวนดำเนินคดี หรือนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้

ยิ่งไปกว่านั้นนอกจากประเทศบราซิลจะมีการลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต และ อนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษศึกษา ประเทศบราซิลยังมีการลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการติดสินบนเจ้าพนักงานรัฐบาลต่างชาติในธุรกรรมทาง

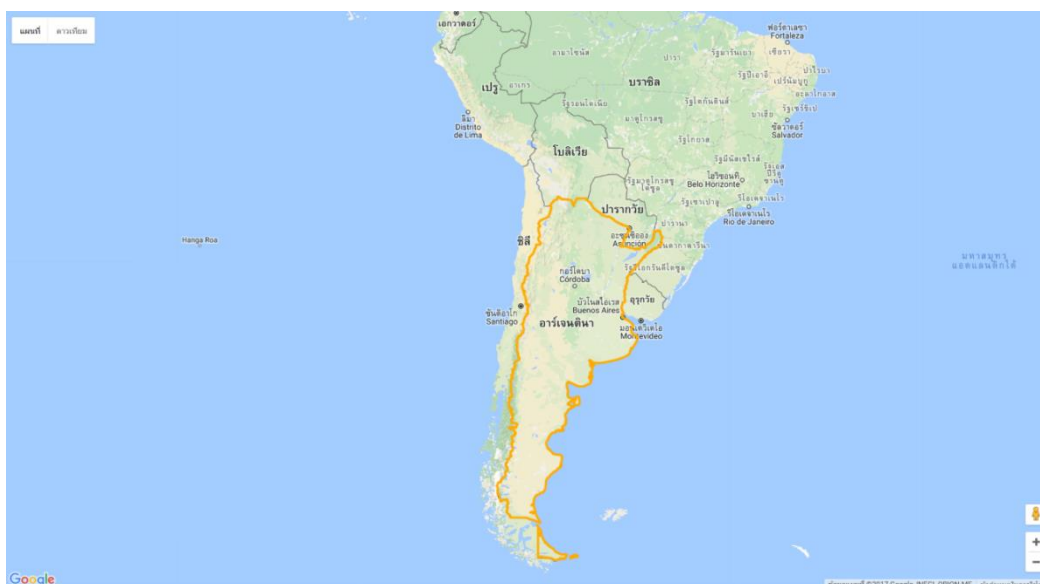
ธุรกิจระหว่างประเทศ และมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 ซึ่งอาจเนื่องมาจากคดีการทุจริตเกี่ยวกับการติดสินบนถูกพบค่อนข้างมากภายในประเทศ แต่จากข้อมูลของ OECD (2014) พบว่ากลับไม่มีการนำกฎหมายมาตรฐานสากลตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการติดสินบนเจ้าพนักงานรัฐบาลต่างชาติในธุรกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศ มาใช้ในการปรับปรุงหรือออกกฎหมาย ตลอดจนการบังคับใช้ภายในประเทศ ทั้งนี้ตามที่สื่อท้องถิ่นรายงานระหว่างปี พ.ศ. 2551 -2555 จำนวนของผู้ที่ถูกพิสูจนว่ามีความผิดเกี่ยวกับการทุจริตซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น นับได้จากจำนวนคดีที่ศาลตัดสินและมีผู้ต้องขังในคดีเกี่ยวกับการติดสินบนเป็นจำนวนถึง 2,703 คน ยิ่งไปกว่านั้นเฉพาะในปี พ .ศ.2556 ตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการทุจริต การฟอกเงินและอาชญากรรม พบผู้กระทำความผิดจำนวน 940 คน เป็นเจ้าหน้าที่รัฐจำนวน 47 คน ซึ่งผู้กระทำความผิดได้ถูกจับกุมและบางส่วนอยู่ระหว่างการดำเนินคดีของศาล (Ayres, 2013) ซึ่งผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงความไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศ

และที่สำคัญยังแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลขาดความมุ่งมั่นในการที่จะพัฒนาประเทศให้ปราศจากการคอร์รัปชันอย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลกระทบต่อปัจจัยประการที่สาม คือ ความพร้อมของประชาชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง แม้ว่าประชากรส่วนใหญ่จะมีความพร้อมทางด้านการศึกษาและคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี แต่ปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากตัวผู้นำประเทศทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในรัฐบาล ตลอดจนความเชื่อมั่นในบรรทัดฐานของกฎหมายที่ใช้ในการปกครองประเทศ ซึ่งแสดงออกโดยการชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลลาออกจากตำแหน่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้นยังแสดงให้เห็นว่าประเทศบราซิลประสบความล้มเหลวในการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและประเทศยังต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันในสายตาของต่างชาติยังสะท้อนผ่านค่าคะแนนความโปร่งใสที่ประเทศบราซิลได้รับ ซึ่งจะเห็นได้ว่ายังคงมีระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 4 จาก 5 ประเทศที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบมาโดยตลอดอีกด้วย

บทที่ 6

โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา

6.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

ภาพที่ 18 แผนที่ประเทศอาร์เจนตินา

ที่มา: (Google map, 2558)

สาธารณรัฐอาร์เจนตินาตั้งอยู่ทางตอนใต้ของทวีปอเมริกาใต้ มีอาณาเขตทางทิศเหนือและ ตะวันออกเฉียงเหนือติดกับประเทศปารากวัย ประเทศโบลิเวียและประเทศบราซิล ทางด้าน ทิศตะวันออกติดกับประเทศอูรุกวัยและมหาสมุทรแอตแลนติกและในส่วนทางด้านทิศตะวันตกและ ทิศใต้ติดกับประเทศชิลี มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 2,766,890 ตารางกิโลเมตร (สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558a) ซึ่งมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของทวีปอเมริกาใต้ และมีสภาพภูมิประเทศที่เป็นที่ราบของทุ่งหญ้าแพมปัส พร้อมทั้งยังมีสภาพภูมิอากาศอบอุ่น และร้อนชื้น (Osterling, 1985) ทำให้มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์เหมาะกับการทำเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ อีกทั้งยังเป็นทุนที่ใช้ในการพัฒนาทำให้ประเทศก้าวหน้าไป อย่างรวดเร็ว (Noth, 1985) ส่งผลให้ปัจจุบันอาร์เจนตินากลายเป็นผู้นำทางด้านการผลิตและ ส่งออกสินค้าในอุตสาหกรรมการเกษตรและปศุสัตว์ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นประเทศที่มี

ขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดประเทศหนึ่งในกลุ่มลาตินอเมริกา ในปี พ.ศ.2557 อาร์เจนตินามีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ 584.70 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรเท่ากับ 10,501.66 ดอลลาร์สหรัฐฯ (Tradingeconomics, 2017) และแม้ว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญกับการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สุขภาพและการศึกษาของประชาชนภายในประเทศอย่างมาก (World Bank, 2016a) แต่อย่างไรก็ตามการคอร์รัปชันและนโยบายประชานิยมของรัฐบาลก็ได้ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม และความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ของประชาชนสูงถึงร้อยละ 50 (Penailillo, 2011) ตลอดจนไม่สามารถหลุดพ้นจากวัฏจักรของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้

ตารางที่ 7 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
ศตวรรษที่ 16	ประเทศสเปนได้ขยายดินแดนเข้ามาตั้งถิ่นฐานบริเวณภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศอาร์เจนตินา ซึ่งเป็นบริเวณ กรุงบัวโนสไอเรส เมืองหลวงของประเทศอาร์เจนตินาในปัจจุบัน
พ.ศ.2319	ประเทศสเปนประกาศยึดประเทศอาร์เจนตินา และ ทำการพัฒนาท่าเรือจนกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าและใช้เป็นฐานทัพในการแสวงหาอาณานิคมกับประเทศอังกฤษและประเทศโปรตุเกส
พ.ศ.2359	ประเทศอาร์เจนตินาประกาศเอกราชจากประเทศสเปน

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2364	มีการอพยพเข้ามาของชาวยุโรป ซึ่งได้นำแนวคิดทางการศึกษามาทำการจัดตั้งโรงเรียนและมหาวิทยาลัยอีกด้วย
พ.ศ.2372	รัฐบาลทำการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนทางด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ และในการกู้ยืมเงินดังกล่าวมีค่านายหน้าสำหรับผู้ทำการติดต่อและเงินที่ทำการกู้ยืมมาหายไปเกือบครึ่งหนึ่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการคอร์รัปชันในทางการเมืองเกิดขึ้นจากการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ
พ.ศ.2372-2395	เกิดการก่อรัฐประหารขึ้นโดยการนำของ ฮวน มานูเอล เด โรซาส และทำให้ประเทศอาร์เจนตินา เข้าสู่การปกครองในระบอบเผด็จการ
พ.ศ.2396	มีการจัดทำรัฐธรรมนูญเพื่อให้ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน และรัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นได้นำแนวทางมาจากรัฐธรรมนูญตามระบอบประชาธิปไตยของสหรัฐอเมริกา
พ.ศ.2415-2417	เกิดสงครามระหว่างประเทศฝรั่งเศสกับประเทศรัสเซีย ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2423	ความมั่งคั่งกลับคืนสู่ประเทศอาร์เจนตินาอีกครั้ง เนื่องจากการลดค่าเงินเปโซทำให้ราคาสินค้าภายในประเทศลดลงจึงเป็นที่ต้องการของต่างชาติ ซึ่งคู่ค้าที่สำคัญของประเทศอาร์เจนตินาคือ กลุ่มประเทศยุโรปตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้ากับสหราชอาณาจักร
พ.ศ.2459	● มีการปรับปรุงนโยบายทางด้าน การปกครองให้สอดคล้องกับการอพยพเข้ามาของชาวต่างชาติและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของชนชั้นกลางซึ่งเป็นฐานคะแนนเสียงให้กับพรรค Radical ทำให้ ฮิโปลิโต อิริโกเยน ซึ่งสังกัดพรรคดังกล่าวได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี ● เป็นการเปลี่ยนชั่วคราวทางการเมืองจากเดิมที่ประเทศถูกปกครองโดยพรรคอนุรักษนิยมซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกับเจ้าที่ดินมาเป็นเวลานานมาเป็นพรรคของกลุ่มสหภาพแรงงาน ● เป็นจุดเริ่มต้นของการใช้นโยบายประชานิยม

ที่มา: (Lima-Dantas, 1985)

ในปี พ.ศ.2459 ประเทศอาร์เจนตินาเกิดการเปลี่ยนชั่วคราวทางการเมืองจากเดิมที่ประเทศถูกปกครองโดยพรรคอนุรักษนิยมของกลุ่มเจ้าที่ดิน เนื่องจากการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของชนชั้นกลาง ซึ่งเป็นฐานคะแนนเสียงให้กับพรรค Radical จนทำให้ได้รับชัยชนะในที่สุด แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบของเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำทางสังคม ปัญหาการว่างงานและการกระจายรายได้ แม้ว่าประเทศจะปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามแนวทางของสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ยังพบว่ารัฐบาลมีการคอร์ปชั่นเชิงนโยบาย เช่น การเอารัฐวิสาหกิจ

มาขายในตลาดหลักทรัพย์ การให้สัมปทานการเปิดเสรีทางการค้าถือเป็นการนำสมบัติของชาติมาขายให้กับนายทุนชาวต่างชาติ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น ซึ่งการคอร์รัปชันที่เพิ่มมากขึ้นเป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน คือ the Anti-Corruption Office : OA

6.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

จากงานศึกษาของ ผาสุก พงษ์ไพจิตร (2555) พบว่าในปี พ.ศ.2555 สถานการณ์ภายในประเทศเริ่มดีขึ้นเนื่องจากการปรับเปลี่ยนนโยบายทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการปฏิรูประบบภาษีจนสามารถจัดเก็บภาษีได้คิดเป็นร้อยละ 34 ของจีดีพี ซึ่งเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศโออีซีดี ประกอบกับการที่ประเทศมีความอุดมสมบูรณ์ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติจึงทำให้มีอำนาจในการต่อรองกับบริษัทข้ามชาติ อาทิ บริษัทน้ำมันและบริษัทเหมืองแร่ให้เพิ่มส่วนแบ่งรายได้จากกำไรให้แก่รัฐบาล ซึ่งช่วยให้ประเทศมีรายได้เพียงพอจะใช้จ่ายด้านสังคมและช่วยเหลือกลุ่มชนชั้นล่างเมื่อทำการพิจารณาข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าทางสังคม (Social Progress Index) ในปี พ.ศ.2558 พบว่าประเทศอาร์เจนตินามีค่าคะแนนสูงถึง 73.08 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (the Social Progress Imperative, 2016) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงการตอบสนองของรัฐบาลต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชน สภาพชีวิตความเป็นอยู่ ตลอดจนโอกาสและความเท่าเทียมกันทางด้านต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วประเทศที่ร่ำรวยควรมีการบริหารจัดการทางด้านทรัพยากรของประเทศที่ดี แต่จากข้อมูลดัชนีความก้าวหน้าทางสังคมสะท้อนให้เห็นว่าประเทศที่ร่ำรวยน้อยกว่าอาร์เจนตินา อาทิ ประเทศอูรุกวัย, ชิลี และคอสตาริกา กลับมีการบริหารจัดการทรัพยากรภายในประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคมที่ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามประเทศก็ยังมีข้อมูลดัชนีการพัฒนามนุษย์อยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 40 ของโลกในปี พ.ศ.2558 (UNDP, 2016) ซึ่งอาจเนื่องมาจากข้อมูลของดัชนีการพัฒนามนุษย์มีการนำข้อมูลของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศมาใช้เป็นหนึ่งในตัวชี้วัดความสำเร็จ

นอกจากนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2396 การจัดทำรัฐธรรมนูญตามแนวทางของสหรัฐอเมริกา นำมาซึ่งการปกครองแบบระบบประธานาธิบดี (Obuka, 2009) และแม้ว่าจะมีการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย แต่อาร์เจนตินาถูกปกครองโดยรัฐบาลเดี่ยวมาโดยตลอด ซึ่งเป็นกลุ่มคนชาติปีโตยทำให้

ความมั่งคั่งและอำนาจในการปกครองประเทศตกอยู่ในมือของคนกลุ่มเดียวจนทำให้เกิดความขัดแย้ง และแนวคิดในการต่อต้านรัฐบาลจนนำไปสู่การก่อรัฐประหารในปี พ.ศ.2473 (Lima-Dantas, 1985) ภายหลักรัฐประหารประเทศเข้าสู่ระบอบการปกครองแบบเผด็จการ ดังนั้นรูปแบบของการใช้อำนาจตลอดจนวิธีการเข้ามาสู่ตำแหน่งทางการปกครองและระบบราชการล้วนมาจากการแต่งตั้งทั้งสิ้น ทำให้ระบบอุปถัมภ์ได้ฝังรากลึกในสังคมอาร์เจนตินา นอกจากนี้แนวทางที่นำมาใช้ในการบริหารประเทศของรัฐบาลทุกสมัยส่วนใหญ่เป็นลักษณะของนโยบายประชานิยมซึ่งเริ่มต้นขึ้นตั้งแต่สมัยของประธานาธิบดี ฮิปอลิโต อิริโกเยน ในปี พ.ศ.2459 (Rudolph, 1985) ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมทั้งปัญหาการว่างงานและการกระจายรายได้ ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยมากขึ้น

นอกจากนี้ยังประสบปัญหาทางด้านสังคมทั้งปัญหาความเกลียดชังและการเหยียดเชื้อชาติที่ทวีความรุนแรงขึ้นภายหลังจากการล่มสลายของการปกครองระบอบเผด็จการทหารและ การลักลอบนำแรงงานที่อพยพเข้ามาอย่างผิดกฎหมายไปใช้เป็นแรงงานราคาถูก อีกทั้งในอดีตเมื่อยังพบว่ามี การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ปราบปราม ตลอดจนการขับไล่ เพื่อให้ที่ราบแปมปัสปราศจากการตั้งรกรากและอยู่อาศัยของชนพื้นเมือง จนทำให้อาร์เจนตินาไม่หลงเหลือสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงที่มาของชนชาติของตน ซึ่งรัฐบาลได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาโดยในปีพ.ศ.2490 อาร์เจนตินาได้ลงนามในอนุสัญญา 169 ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และมีการนำกฎหมายเพื่อการคุ้มครองและการสนับสนุนชุมชนพื้นเมืองมาใช้ในปี พ.ศ.2532 พร้อมทั้งยังยอมรับข้อตกลงของสหประชาชาติเกี่ยวกับสิทธิของชนพื้นเมืองและชนเผ่า นอกจากนี้ประเทศอาร์เจนตินายังเลือกที่จะจัดการกับปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สืบทอดมาจากระบอบเผด็จการในอดีตที่เกิดจากการที่รัฐบาลทหารได้พยายามทำการ ปราบปรามผู้มีแนวคิดนิยมฝ่ายซ้ายด้วยวิธีการที่รุนแรงโหดร้ายและทารุณอย่างมาก โดยการฟ้องร้องดำเนินคดีและการลงโทษผู้กระทำความผิดทางกฎหมาย (ทหารประชาธิปไตย, 2556) ยิ่งไปกว่านั้นจากการทุจริตคอร์ปชั่นของอดีตประธานาธิบดี ราอูล อัลฟองซิน ในปี พ.ศ.2526 จนถึงสมัยของอดีตประธานาธิบดีคาร์ลอส เมเนมในปี พ.ศ.2532 (Robinson, 1985) ที่รัฐบาลต่างมุ่ง กอบโกยและแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทรัพยากรของรัฐ โดยการคอร์ปชั่นเชิงนโยบายและใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่ออำนวยผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง พร้อมทั้งแปรรูปรัฐวิสาหกิจและเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาครอบครองกิจการภายในประเทศโดยนำผลประโยชน์ที่ได้

จากการขายสมบัติของรัฐมาเป็นรายได้ของตน ทำให้ประชาชนภายในประเทศต้องได้รับความเดือดร้อนมีสภาพชีวิตที่ลำบากยากจน อีกทั้งยังทำให้ระบบชนชั้นและความเหลื่อมล้ำภายในสังคมยังคงมีอยู่ และวัฏจักรของปัญหาทางด้านเศรษฐกิจยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในปัจจุบันปัญหาการทุจริตส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัญหาการคอร์รัปชันเชิงนโยบายและการใช้อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ยิ่งไปกว่านั้นคดีการทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้นำประเทศ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ ตลอดจนผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่พิจารณาตัดสินคดี

ดังนั้นเพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหา ในปี พ.ศ.2542 สมัยของประธานาธิบดีเฟอร์นันโด เดอร์ลาว่า จึงทำการจัดตั้งองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง คือ the Anticorruption Office: OA (Meagher, 2002) ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้างองค์กรพบว่า OA ทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต พร้อมทั้งมีอำนาจในการสอบสวนในเบื้องต้นทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน เพื่อที่จะทำการรายงานข้อเท็จจริงต่อตุลาการ และในด้านการป้องกัน ภายในองค์กรยังประกอบไปด้วยหน่วยงานที่มีหน้าที่ด้านการวางแผนและจัดทำนโยบายในการป้องกันการทุจริต ตลอดจนเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือของโปรแกรมต่อต้านการคอร์รัปชันในทุกภาคส่วนของรัฐ ทั้งนี้จุดเด่นของโครงสร้างองค์กร คือ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ ขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนมีสายการบังคับบัญชาและโครงสร้างของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์กรไว้ภายใต้รัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน มีการแบ่งส่วนงานออกเป็นส่วนงานอำนวยการ วิชาการ และปฏิบัติการ อีกทั้งยังมีโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระงานของผู้บริหาร เนื่องจากการได้รับคำแนะนำ พร้อมทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติการ ตลอดจนเกณฑ์การตรวจสอบเกี่ยวกับคดี จากหน่วยงานที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน นอกจากนี้ยังมีขนาดควบคุมแบบกว้าง ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจ้างงานผู้บังคับบัญชาขององค์กรเนื่องจากผู้บังคับบัญชานิ่งคนสามารถที่จะควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากเส้นทางของการติดต่อสื่อสารที่สั้นลง

แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่าองค์กรจะมีความมั่นคงทางกฎหมาย เนื่องจากการจัดตั้งเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งมีอำนาจในการตรวจสอบการปฏิบัติงานทั้งภายในองค์กรภาครัฐและเอกชน ยิ่งไปกว่านั้นยังได้รับงบประมาณสนับสนุนทั้งจากรัฐบาลกลางที่จัดสรรให้กับกระทรวง

ยุติธรรม และจาก UNDP ภายใต้การกำกับดูแลของ AGN (OAS, 2013c) แต่กลับไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้น โดยเห็นได้จากการจัดอันดับขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ ที่พบว่าถูกจัดอยู่ในอันดับสุดท้ายของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษามาโดยตลอด นอกจากนี้ จากข้อมูลของ Meagher (2002) ยังพบว่าการจัดตั้งองค์กรในช่วงเริ่มต้นยังเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกปิดการทุจริตของรัฐบาลเท่านั้น ต่อมาแม้ว่าจะมีการพัฒนาและจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใหม่ แต่บุคลากรในหน่วยงานฝ่ายสนับสนุนและธุรการยังรับมาจากองค์กรเดิม อีกทั้งผู้นำองค์กรยังทำหน้าที่ในการควบคุมและสั่งการในการดำเนินการตามหน้าที่ของบุคลากรอีกด้วย

ดังนั้นจุดอ่อนของโครงสร้างองค์กรที่พบ คือ บุคลากรที่ใช้จำนวนเกือบครึ่งหนึ่งเข้าสู่ตำแหน่งจากการแต่งตั้งโดยไม่มีกรจัดทำเกณฑ์ในการคัดเลือก ซึ่งทำให้การคัดเลือกที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างไม่โปร่งใส อีกทั้งอาจได้รับบุคลากรที่ไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอหรือไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง และแม้ว่าภายในองค์กรจะมีการสื่อสารทั้งสองทิศทาง คือ จากการสั่งการของผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา และการส่งข้อมูลจากผู้ใต้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชา ซึ่งทำให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้บริหารสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะเป็นข้อมูลที่ได้รับจากผู้ปฏิบัติงานโดยตรง อีกทั้งยังได้รับรู้ถึงทัศนคติและแนวคิดของผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อที่จะได้ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติงานให้เกิดความเหมาะสมต่อการใช้ในการดำเนินการจริง แต่อย่างไรก็ตามอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการภายใน OA ยังขึ้นอยู่กับผู้นำองค์กรเพียงผู้เดียว ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้าและอาจทำให้บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากขาดอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการตามหน้าที่ของตน

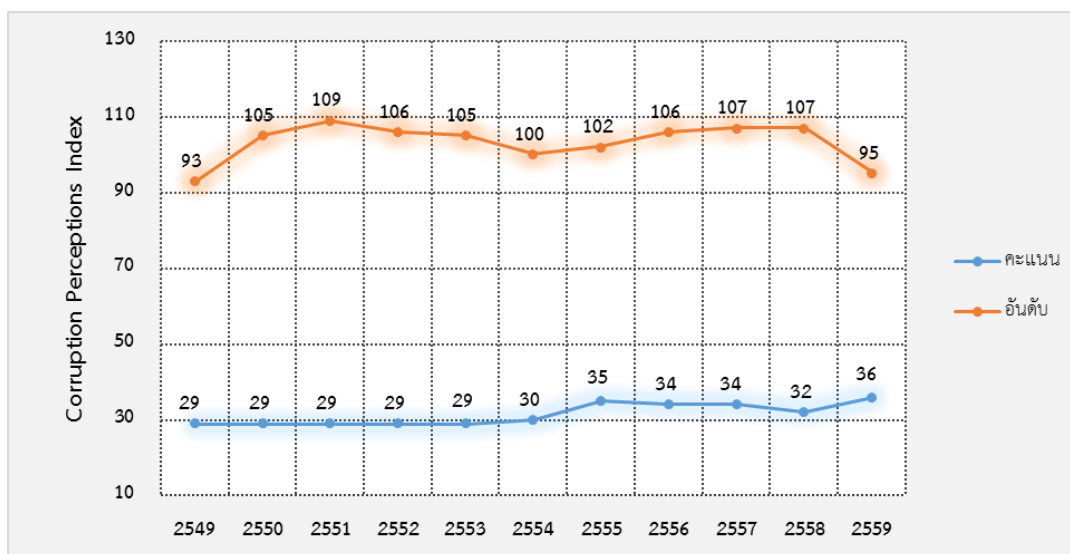
เนื่องจากการทุจริตที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเกิดขึ้นภายในระบบการเงินของรัฐ ยิ่งไปกว่านั้นในปัจจุบันยังมีการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์เพื่อร่วมกันกระทำการทุจริตระหว่างองค์กรภาครัฐและเอกชน จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างระบบการตรวจสอบ และประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันในการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมในทุกภาคส่วน ดังนั้นประเทศอาร์เจนตินาจึงทำการจัดตั้ง the Office of the Auditor General of the Nation: AGN หรือ สำนักงานการตรวจ

เงินแผ่นดิน ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ตรวจสอบบัญชี และงบการเงินระหว่างองค์กรทั้งของภาครัฐและเอกชน โดยในการดำเนินการตรวจสอบ AGN จะประสานความร่วมมือกับ the Office of the Inspector General of the Nation: SIGEN ซึ่งทำหน้าที่ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลภายใน ซึ่งจุดแข็งทางด้านโครงสร้างองค์กรที่เกิดจากการประสานงานและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสององค์กร คือ ทำให้เกิดการป้องกันและตรวจสอบการทุจริตที่ครอบคลุมทั้งภายในและภายนอกภาครัฐ อาทิ การป้องกันความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ การตัดสินใจบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนการใช้อำนาจหน้าที่ในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง ผ่านการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระบบการจัดซื้อจัดจ้างและการให้บริการสาธารณะของรัฐ ตลอดจนแผนการดำเนินการทางด้านงบประมาณของบริษัทและภาคประชาสังคม

อีกทั้งยังมี the Office of the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ the Public Prosecution Service และสังกัดภายใต้สำนักงานอัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการทั่วไปและอัยการแห่งชาติจะถูกคัดเลือกโดยฝ่ายบริหารจากรายชื่อที่ถูกเสนอมาจากสำนักงานอัยการสูงสุดและถูกแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ของวุฒิสภา ทำหน้าที่ในการสอบสวนและประสานความร่วมมือกับ OA หากพบการกระทำความผิดจะรายงานต่อ the Judicial Branch of the Nation: PJN เพื่อให้ทำการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งภายใน PJN จะประกอบไปด้วย ศาลฎีกาและศาลชั้นต้นที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาองเกรส อย่างไรก็ตามจุดอ่อนที่พบภายในกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีของศาล คือ คดีที่ได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดจริงส่วนใหญ่เป็นคดีของชนชั้นล่างมากกว่าคดีของชนชั้นนำ อีกทั้งคดีดังกล่าวจะไม่ถูกส่งไปถึงขั้นตอนการพิจารณาของศาลฎีกา เนื่องจากถูกปฏิเสธคดีตั้งแต่ศาลชั้นต้น (Nino, 2010) นอกจากนี้ประเทศอาร์เจนตินาแทบจะปราศจากการนำเสนอข้อมูลทั้งทางด้านกฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงาน ข้อมูลของกระบวนการตัดสินคดี ตลอดจนข้อมูลทางด้านสถิติของคดีที่ค้างสะสม อยู่ระหว่างดำเนินการ หรือ ดำเนินการแล้วเสร็จ ทั้งนี้จากการศึกษายังพบว่าในส่วนของ FIA ข้อมูลขององค์กรที่นำเสนอผ่านทางเว็บไซต์ยังอนุญาตให้เฉพาะบุคลากรที่สามารถเข้าถึงได้

และในส่วนของการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐยังคงไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลของ Geler (2012) ที่พบว่ามีการจัดทำระบบที่ใช้เป็นสื่อกลางในการขอข้อมูลและนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ภาครัฐแก่ประชาชน ซึ่งจากการให้บริการของระบบดังกล่าวพบว่าอัตราส่วนของความล้มเหลวในการให้บริการสูงมาก เนื่องจากการขอข้อมูลของประชาชนถูกปฏิเสธจากหน่วยงานภาครัฐเป็นจำนวนมากไม่สามารถกรอกรายละเอียดของข้อมูลอย่างอื่นได้นอกเหนือจากข้อมูลตามที่แบบฟอร์มกำหนด และระบบดังกล่าวมีต้นทุนของการให้บริการที่สูงมาก ดังนั้นจากข้อมูลดังกล่าวมาแม้จะยังมองไม่เห็นถึงปัจจัยที่จะทำให้ประเทศอาร์เจนตินาประสบความสำเร็จในการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาล ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันภายในประเทศ แต่อย่างน้อยการตื่นตัวของภาคประชาสังคม และความพยายามขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันที่พยายามจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อ อีกทั้งยังใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการนำเสนอข้อมูล แสดงผลงาน สร้างความร่วมมือทางด้านการตรวจสอบการปฏิบัติงาน และการปรับปรุงมาตรฐานทางด้านธรรมาภิบาล พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านสื่อ ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการที่จะส่งเสริมการพัฒนาประเทศเพื่อต่อสู้กับปัญหาการคอร์รัปชันในอนาคต

6.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา

ภาพที่ 19 คะแนนความโปร่งใสของประเทศอาร์เจนตินาในช่วงปี พ.ศ.2549-2559

ที่มา: (TI, 2016)

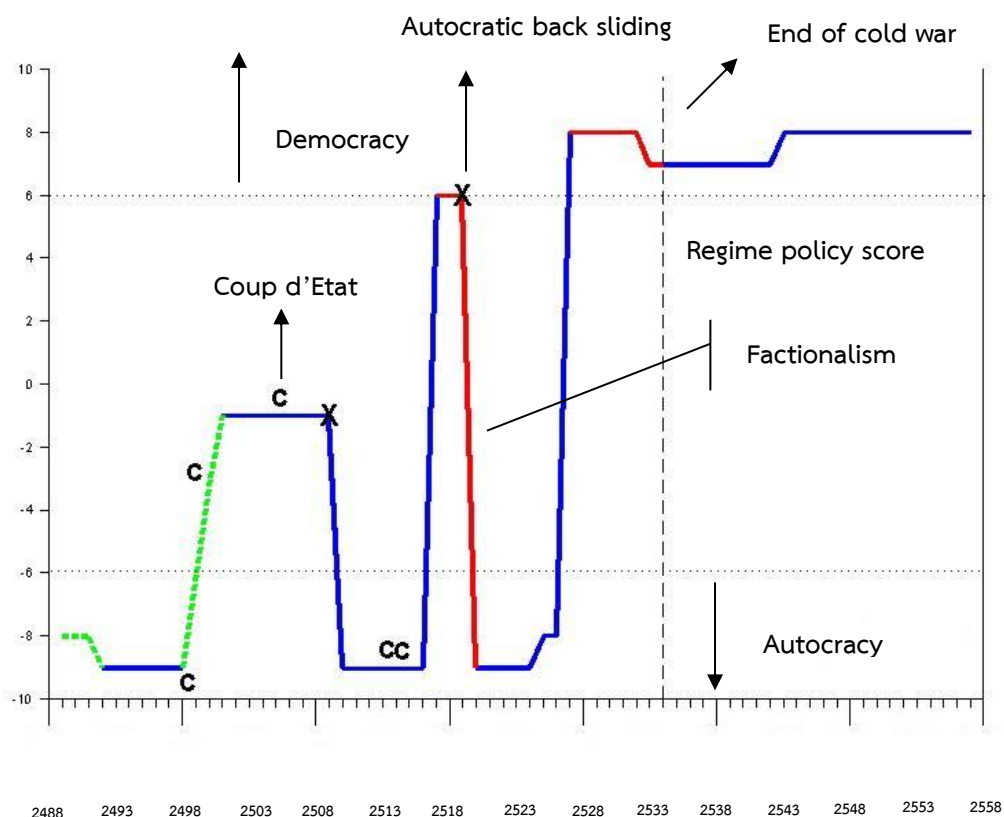
การประเมินสถานะของการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศอาร์เจนตินา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) จากคะแนนความโปร่งใสในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบว่าสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินามีแนวโน้มอยู่ในระดับสูง โดยตลอดช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2549-2554 ประเทศอาร์เจนตินายังไม่เคยได้คะแนนความโปร่งใสถึง 4 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 โดยได้คะแนนระหว่าง 2.9 - 3.0 เท่านั้น หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าประเทศอาร์เจนตินายังไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ¹¹ มาโดยตลอด และตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใส (TI, 2015) และได้มีการเปลี่ยนการให้คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน มาเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อทำการพิจารณาค่าคะแนนโดยเฉลี่ยของประเทศอาร์เจนตินาในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2555-2559) มีค่าเท่ากับ 34.2 คะแนน ซึ่งยังคง

¹¹ เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใส คือ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่า 5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 (TI, 2013)

อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน¹² โดยเมื่อทำการเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษาพบว่า ประเทศอาร์เจนตินาได้ถูกจัดให้อยู่ในอันดับสุดท้าย และมีค่าคะแนนความโปร่งใสต่ำที่สุดมาโดยตลอด และล่าสุดปี พ.ศ.2559 ประเทศอาร์เจนตินายังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน โดยได้ 36 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 95 จากทั้งหมด 176 ประเทศ

¹² เกณฑ์ขั้นต่ำของค่าคะแนนความโปร่งใส คือ คะแนนเกินครึ่งหนึ่ง หรือไม่น้อยกว่า 50 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 (TI, 2015)

ภาพที่ 20 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอาร์เจนตินา
ในช่วงปี พ.ศ.2488-2556

ที่มา: (CSP, 2014)

การประเมินระดับของความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการ จากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศอาร์เจนตินา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากดัชนีวัดระบอบการปกครอง (Policy Index) ของ the Center for Systemic Peace and Societal – Systems Research: CSP พบว่า คะแนนระบอบการปกครองในช่วงตลอดระยะเวลา 67 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2489 – 2556) แสดงให้เห็นว่าอาร์เจนตินามีแนวโน้มของอำนาจจากการปกครองที่ค่อนข้างผันผวน และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Score) อยู่ในระดับต่ำมาโดยตลอด (-10 ถึง -6 คะแนน) อาจเนื่องมาจากหลังจากได้รับเอกราชจากสเปนในปี พ.ศ.2359 อาร์เจนตินาเกิดความแตกแยกในแต่ละจังหวัดอีกทั้งแนวคิดในการปกครองแบ่งคนออกเป็น 2 กลุ่ม

ได้แก่ กลุ่มที่สนับสนุนการปกครองด้วยระบอบกษัตริย์แบบสเปน และกลุ่มที่สนับสนุนการปกครองแบบกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นตามแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกา จึงถือได้ว่าเป็นช่วงเวลาเปลี่ยนของอาร์เจนตินา ซึ่งสะท้อนผ่านเส้นแนวโน้มสี่เหลี่ยม จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2492 (Rudolph, 1985)

ต่อมาหลังจากมีการรวมตัวกันของแต่ละจังหวัดเป็นสาธารณรัฐอาร์เจนตินา ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพและระบอบการปกครองมีความมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากการจัดทำรัฐธรรมนูญตามแนวทางของสหรัฐอเมริกานำมาซึ่งรูปแบบรัฐบาลระบบประธานาธิบดี และทำให้การดำเนินการทางการเมืองเป็นไปตามหลักเสียงข้างมากตามระบอบประชาธิปไตย แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศจะมีความมั่นคงภายในระบอบ การปกครองและรัฐบาลมาจากการเลือกตั้ง แต่ประเทศอาร์เจนตินาก็ตกอยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลเดียวมาโดยตลอด ซึ่งสะท้อนผ่านเส้นแนวโน้มสี่เหลี่ยมในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2492 – 2498 แสดงถึงช่วงเวลาที่ประเทศไม่ได้ถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง แต่อย่างไรก็ตามประเทศก็ได้รับค่าคะแนนในช่วงระหว่าง (-10 ถึง -6 คะแนน) ซึ่งแสดงถึงการปกครองของประเทศยังคงอยู่ภายใต้ระบอบเผด็จการ และค่าคะแนนเพิ่มขึ้นมาอยู่ในช่วงระหว่าง (-5 ถึง 5 คะแนน) ซึ่งแสดงว่าประเทศมีการพัฒนาค่าคะแนนของระบอบการปกครองที่ดีขึ้น เนื่องจากรัฐบาลได้มาจากการเลือกตั้งแต่ยังคงถูกควบคุมโดยรัฐบาลเสียงข้างมากเพียงพรรคเดียว ซึ่งทำให้การบริหารประเทศขาดความโปร่งใส จึงทำให้ในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2492 – 2516 ประเทศไม่เคยได้รับค่าคะแนนระบอบการปกครองสูงกว่า 6 คะแนนเลย

เมื่ออำนาจในการตัดสินใจและความมั่งคั่งตกอยู่กับคนเพียงกลุ่มเดียว จึงทำให้เกิดแนวคิดในการต่อต้านรัฐบาลและนำไปสู่การก่อรัฐประหาร ซึ่งจากข้อมูลของ CSP (2014) พบว่าในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2473 – 2519 ประเทศได้ถูกปกครองโดยผู้นำทางทหารรวมทั้งหมด 6 ครั้ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทำรัฐประหารในอาร์เจนตินาได้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า (สัญลักษณ์ C ในภาพที่ 26) ทั้งนี้การก่อรัฐประหารที่เกิดขึ้นอาจเนื่องมาจากกองทัพต้องการแก้ไขปัญหาจากการคอร์รัปชันของรัฐบาลที่ทำการกำหนดนโยบายเพื่อเอื้อผลประโยชน์ให้แก่พวกพ้อง ตลอดจนการครอบครองและตัดสินใจทำการซื้อขายทรัพยากรของชาติล้วนเกิดขึ้นจากคนเพียงกลุ่มเดียว ยิ่งไปกว่านั้นวิกฤตการณ์ทางด้าน

เศรษฐกิจอันเป็นผลมาจากการกำหนดนโยบาย และการบริหารประเทศที่ไร้ประสิทธิภาพยังส่งผลให้ประชาชนต่างได้รับความเดือดร้อน

นอกจากนี้หลังจากการก่อรัฐประหารโดยใช้กองกำลังแทนที่ระบอบการปกครองที่เคยถูกจัดตั้งขึ้นจะเห็นได้ว่าประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่อำนาจแบบเผด็จการที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากกราฟแสดงโดยตัว X ในปี พ.ศ.2509 และในปี พ.ศ.2519 อีกทั้งเส้นแนวโน้มสีแดงตั้งแต่ปี พ.ศ.2517 - 2520 ยังแสดงว่าประเทศถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง ซึ่งจากข้อมูลของ Obuka (2009) พบว่า จากการปกครองภายใต้ระบอบเผด็จการทางทหาร ทำให้รูปแบบของการใช้อำนาจและวิธีการในการเข้ามาสู่ตำแหน่งทางการปกครองล้วนเป็นไปตามรูปแบบวิธีการทางทหารทั้งสิ้น ยิ่งไปกว่านั้นทำให้กลุ่มผู้ปกครองประเทศล้วนมาจากการแต่งตั้งไม่ใช่การเลือกตั้ง จึงทำให้สูญเสียกลไกที่สำคัญของระบอบประชาธิปไตย และทำให้ค่าคะแนนของระบอบการปกครองลดลงอย่างต่อเนื่องจาก 6 เป็น -9 คะแนน ดังนั้นจากการคอร์รัปชันเชิงนโยบายตลอดจนระบบอุปถัมภ์ที่ยังคงฝังรากลึก ที่ก่อให้เกิดวัฏจักรของสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนและทำลายความเชื่อมั่นของนักลงทุน อีกทั้งยังขัดขวางการพัฒนาทางด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของฝ่ายตุลาการ จึงเป็นแรงผลักดันให้มีการสถาปนาประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมขึ้นในปี พ.ศ.2526 หลังจากถูกปกครองโดยระบอบเผด็จการทหารมาเป็นระยะเวลาจนถึง 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 และมีพรรคการเมืองเป็นจำนวนมากเข้ามารวมกันแข่งขัน อีกทั้งผู้นำประเทศได้รับเลือกมาจากเสียงข้างมากของประชาชน ซึ่งกลุ่มที่ชนะการเลือกตั้ง คือ กลุ่มสหภาพแรงงานหรือ Radical Civic Union : RCU ทำหน้าที่ควบคุมอำนาจฝ่ายบริหาร และ Justicialist Party ทำหน้าที่พรรคฝ่ายค้าน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอื่น ๆ อาทิ กลุ่มกองกำลังทหารและองค์กรด้านแรงงาน ซึ่งนอกจากจะทำให้อำนาจในการบริหารประเทศไม่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลเดียวแล้ว พรรคต่าง ๆ เหล่านี้ยังมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลอีกด้วย

ซึ่งความเป็นประชาธิปไตยภายในระบอบการปกครองที่เพิ่มมากขึ้น ได้สะท้อนผ่านเส้นแนวโน้มสีน้ำเงินในปี พ.ศ.2526 - 2527 และค่าคะแนนของระบอบการปกครองที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก -8 เป็น 8 คะแนน อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 - 2533 เส้นแนวโน้มเปลี่ยนเป็นสีแดง ซึ่งสะท้อนว่าประเทศถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง อีกทั้งในช่วงเวลา

ปี พ.ศ.2531 – 2532 ค่าคะแนนของระบอบการปกครองลดลงจาก 8 เป็น 7 คะแนน ซึ่งตรงกับสมัยที่ ราอูล อัลฟองซิน ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ทั้งนี้สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจเนื่องมาจากพบการทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบาย โดยรัฐบาลชุดดังกล่าวได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการเอื้ออำนวยผลประโยชน์ให้แก่พวกพ้อง และยังแสวงหาผลประโยชน์โดยการนำเอารัฐวิสาหกิจออกมาขายในตลาดหลักทรัพย์ การให้สัมปทานการเปิดเสรีทางการค้าแต่ต่างชาติ ยิ่งไปกว่านั้นยังทำการครอบงำสื่อให้นำเสนอแต่ข้อมูล ข่าวสาร เฉพาะความสำเร็จในการทำงานของรัฐบาล เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังคงถูกปฏิบัติมาจนถึงสมัยของรัฐบาล คาร์ลอส เมเนม ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2532 – 2542 และค่าคะแนนของระบอบการปกครองยังคงคงที่อย่างต่อเนื่อง ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2533 – 2542 ซึ่งเท่ากับ 7 คะแนน แต่เส้นแนวโน้มได้เปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินตั้งแต่ปี พ.ศ.2533 ซึ่งอาจเนื่องมาจากในสมัยของ เมเนม ได้มีการส่งเสริมบทบาทของสตรีทางการเมือง โดยผ่านพระราชบัญญัติโควตา ซึ่งกำหนดว่าต้องมีตำแหน่งในสภาให้ผู้หญิงในปี พ.ศ.2534 นอกจากนี้ยังมีการจัดทำโครงการทางด้านสุขภาพ เพื่อให้ผู้หญิงทุกคนสามารถเข้าถึงการรักษา ซึ่งถือว่าเป็นการส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคมตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งยังมีการจัดตั้งองค์กรในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ในยุคของรัฐบาลชุดดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามองค์กรดังกล่าวถูกจัดตั้งเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกปิดความผิดของรัฐบาลและสร้างภาพลักษณ์ทางด้านความโปร่งใสในสายตาของต่างชาติเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น การกำหนดนโยบายทางด้านเศรษฐกิจที่ผิดพลาดยังส่งผลให้ประเทศต้องกู้เงินจากกองทุนระหว่างประเทศ และรัฐบาลถูกควบคุมการใช้งบประมาณจาก IMF ธุรกิจหลายแห่งล้มละลายและปิดกิจการส่งผลให้อัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ประชาชนตกอยู่ในภาวะยากจน จนนำไปสู่การก่อจลาจล ปล้นสะดม และการชุมนุมประท้วงไปทั่วทั้งประเทศ

เมื่อสิ้นสุดสมัยรัฐบาล เมเนม ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2543 – 2544 ค่าคะแนนของระบอบการปกครองได้เพิ่มขึ้นจาก 7 เป็น 8 คะแนน และยังมีค่าคะแนนคงที่เท่ากับ 8 คะแนน อีกทั้งเส้นแนวโน้มยังคงเป็นสีน้ำเงินตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 – 2558 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรัฐบาลของ กริสตินา เอลิซาเบต เฟอร์นันเดซ เด กีร์ชเนอร์ ได้จัดการกับปัญหาภัยคุกคามทางวาจาหรือทางกายภาพต่อชาวยิว ซึ่งปัญหาความเกลียดชังและการเหยียดเชื้อชาติดังกล่าวมีระดับเพิ่มขึ้น หลังจากการล่มสลายของการปกครองแบบเผด็จการ นอกจากนี้ยังมีการจัดการกับผู้อพยพที่เข้ามาอยู่อย่างผิดกฎหมายให้มี

สถานะที่ถูกต้องตามกฎหมาย อีกทั้งยังมีการจัดทำ พระราชกฤษฎีกาเพื่อจำกัดอำนาจของประธานาธิบดีในการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลฎีกา และเพิ่มโควตาให้ผู้หญิงเข้ารับตำแหน่งในรัฐสภาและหน่วยงานราชการ ยิ่งไปกว่านั้นในการพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย รัฐบาลยังจัดการกับปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สืบทอดมาจากระบอบเผด็จการในอดีต โดยการฟ้องร้องดำเนินคดีและลงโทษผู้กระทำความผิดทางกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามการที่ประเทศอาร์เจนตินาได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครอง 8 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

6.4. คติทุจริตคอร์ปชันที่น่าสนใจ

จากประวัติศาสตร์ทางการเมืองของอาร์เจนตินา แสดงให้เห็นว่าปัญหาการทุจริตคอร์ปชันที่เกิดขึ้นนั้นล้วนเกี่ยวข้องกับผู้มีบทบาททางการเมืองมาโดยตลอด ซึ่งสอดคล้องตามโพลของแกลลอปที่ได้ทำการสำรวจความเห็นของประชาชนและพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการทุจริตคอร์ปชันภายในประเทศ สูงถึงร้อยละ 91 นั้นเกิดขึ้นจากนักการเมือง ร้อยละ 88 เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และร้อยละ 79 เกิดจากผู้ที่ทำธุรกิจ (Tulchin and Espach, 2000) นอกจากนี้การคอร์ปชันที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการคอร์ปชันเชิงนโยบาย และการใช้อำนาจไปในทางที่ผิดกฎหมาย ซึ่งจากข้อมูลของ (Kurtz, 2012) พบว่า ในปี พ.ศ. 2555 มีการเปิดเผยผลการสอบสวนผู้พิพากษาศาลฎีกา อุเจนีโอ ซาฟาร์โรนิ ซึ่งพบว่าเขาเป็นเจ้าของอพาร์ทเมนต์ 6 แห่ง และที่เลวร้ายกว่านั้นคือ เขาได้ใช้สถานที่ดังกล่าวเปิดบริการค้าประเวณี ซึ่งแม้ว่าจะถูกสื่อกดดันให้เขาถอนตัวออกจากตำแหน่ง แต่เพื่อนร่วมงานของเขา คาร์เมน อากิเบย์ กลับกล่าวว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อศาลฎีกาและอุเจนีโอยังคงไม่ได้รับการลงโทษ นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2557 ริคาร์โด ไจย์เม และ ฮวน ปาโบล ไชยอาร์วี อดีตเลขาธิการทางการด้านการขนส่งของประธานาธิบดี กริสตีนา ซึ่งถูกสำนักงานอัยการสูงสุดร้องขอต่อศาลให้ลงโทษจำคุก 11 ปี ในข้อหาการทุจริตทางด้านการบริหาร เนื่องจากพวกเขามีส่วนเกี่ยวข้องในอุบัติเหตุทางรถไฟในปี พ.ศ. 2555 ที่มีผู้เสียชีวิตถึง 51 ราย ซึ่งจากอุบัติเหตุดังกล่าวได้ค้นพบการบริหารจัดการที่ผิดปกติของเงินอุดหนุนเป็นจำนวนมากกว่า 8 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปีเดียว ซึ่ง ไจย์เม ถูกดำเนินคดีใน 2 ข้อหา คือ การรับของขวัญที่ผิดกฎหมายและขโมยหลักฐานในระหว่างการพิจารณาของศาลอย่างต่อเนื่อง (Freedom House, 2014a) ภายในปี พ.ศ.2557 รองประธานาธิบดี อามาโด โบโต ได้ถูกตั้งข้อกล่าวหาในการทุจริตคอร์ปชัน เนื่องจากเป็นผู้ต้องสงสัยในการให้นายหน้าซื้อบริษัท Ciccone Calcografica

printing ซึ่งถูกฟ้องล้มละลาย ในปี พ.ศ. 2553 นอกจากนี้เขายังใช้อิทธิพลในขณะที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจในการให้บริษัทดังกล่าวได้รับสัญญาสัมปทานในการพิมพ์ธนบัตรของอาร์เจนตินาและการตีพิมพ์วัสดุที่ใช้ในการรณรงค์การเลือกตั้งของประธานาธิบดี กริสตีนา ในปี พ.ศ. 2554 อีกด้วย (BBC News, 2014) และจากข้อมูลของ (Watts, 2015) ได้รายงานไว้ในปี พ.ศ.2558 อัยการของอาร์เจนตินา อัลเบอร์โต นิสแมน ได้ถูกปลดออกจากตำแหน่งหลังจากกล่าวหาว่าประธานาธิบดี กริสตีนาปกป้องเจ้าหน้าที่ภาครัฐของอิหร่านที่ถูกกล่าวหาว่าอยู่เบื้องหลังการวางระเบิดที่ศูนย์กลางของชุมชนชาวยิว เมื่อปี พ.ศ. 2537 ซึ่ง จาเวีย เด ลูกา อัยการของศาลอุทธรณ์กล่าวว่า อัยการ อัลเบอร์โต นิสแมน ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการกรณีการทุจริตต่อต้านประธานาธิบดี ดังนั้น เด ลูกา จึงตัดสินใจคิดว่าคดีดังกล่าวไม่มีความผิดทางอาญา คดีจึงถูกปฏิเสธโดยผู้พิพากษาและ เด ลูกา ก็ไม่ได้เสนอเรื่องขึ้นไปยังชั้นถัดไปของศาลอุทธรณ์ ดังนั้นถือว่าคดีเป็นอันสิ้นสุด แต่เรื่องยังไม่สิ้นสุดเพียงเท่านี้ต่อมา อัลเบอร์โต นิสแมน เสียชีวิตอย่างปริศนา ซึ่ง มาร์ติน บอชเมอร์ ศาสตราจารย์ทางด้านกฎหมายของมหาวิทยาลัยบัวโนสไอเรส กล่าวว่า กรณีดังกล่าวเน้นย้ำให้เห็นถึงการไม่มีอยู่ของหลักนิติธรรม และหน่วยงานภาครัฐกลัวที่จะเสนอข้อมูลของการกระทำความผิด อีกทั้งครอบครัวของนิสแมน กล่าวว่าเขาไม่ได้ฆ่าตัวตาย แต่อย่างไรก็ตามเรื่องดังกล่าวก็ได้ส่งผลกระทบต่อความนิยมของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล

นอกจากนี้ผลการสำรวจของประเทศยังพบอีกว่าร้อยละ 60 ของประชาชนเชื่อว่าพวกเขาสามารถจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะได้รับโทษจากการกระทำความผิดได้ (Kurtz, 2012) และเมื่อพิจารณากฎหมายต่อต้านการทุจริตในอาร์เจนตินาพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการตัดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเจ้าหน้าที่ต่างชาติในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศ แต่กลับมีข้อยกเว้นในการชำระเงินเพื่ออำนวยความสะดวก และไม่มีคำสั่งที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการห้ามรับของขวัญ อีกทั้งยังไม่สามารถที่จะบังคับใช้กฎหมายต่อต้านการทุจริตเกี่ยวกับการตัดสินบนภายในภาคเอกชน (Business anti-corruption portal, 2017) ซึ่งการทุจริตที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ ออกัสติน ซีเทเคเชวาน ผู้อำนวยการมูลนิธิเสรีภาพและความก้าวหน้าเชื่อว่าจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจกรรมทางกฎหมาย นอกจากนี้ยังนำไปสู่การก่ออาชญากรรม และเป็นผลให้เกิดความไม่มั่นคงภายในประเทศ นำไปสู่การลดลงของการลงทุนจากต่างชาติ (dubove, 2015)

ซึ่งจากการคอร์รัปชันเชิงนโยบายของผู้มีบทบาททางการเมืองและระดับการทุจริตภายในประเทศที่เพิ่มมากขึ้นจะเห็นได้ว่าส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของอาร์เจนตินามาโดยตลอด ดังนั้นการทุจริตของผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ภาครัฐอาจเป็นจุดพลิกผันที่ทำให้ประเทศหันมาสนใจและให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหา อีกทั้งยังนำมาซึ่งการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันที่มีอยู่ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายเพื่อที่จะใช้ในการจัดการกับปัญหาเรื้อรังดังกล่าวของประเทศ

6.5. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

เพื่อแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันภายในประเทศ ในปี พ.ศ.2542 ประธานาธิบดี เฟอร์นันโด เดอร์ ลาร์วู จึงได้จัดตั้งองค์กรอิสระ คือ the Oficina Anti Corruption: OA หรือ Anti-Corruption Office: ACO ขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้เพื่อสร้างมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน ประเทศอาร์เจนตินาได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์กรนานาชาติแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (the Inter-American Convention against Corruption: IACAC) และได้ใช้ the Mechanism for Follow-up on the Implementation of the Inter-American Convention against Corruption: MESICIC เป็นกลไกการติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและประกาศใช้กลไกดังกล่าวในวันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2544 โดยกลไกตามอนุสัญญา IACAC ดังกล่าวได้อาศัยการขับเคลื่อน การประสานงาน และความร่วมมือในการดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายระหว่างองค์กรภาครัฐ ได้แก่ the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA, the Judicial Branch of the Nation: PJN, the Office of the Auditor General: AGN, the Inspector General of the Nation: SIGEN และ the Anticorruption Office: OA ซึ่งแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (OAS, 2013c)

- The Anticorruption Office: OA

ตามมาตรา 13 ของกฎหมายฉบับที่ 25233 (the Ministries Law) ในปี พ .ศ.2542 บัญญัติให้ OA ถูกสร้างขึ้นภายในกระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน (Ministry of Justice and Human Rights: MJDH) มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของการเตรียมการ และการสร้างความร่วมมือของโปรแกรมต่อต้านการคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ โดยทำงานร่วมกับ the Office of the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA อีกทั้งยังสามารถใช้สิทธิตามอำนาจ

หน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจตามมาตรา 26, 45 และ 50 ของกฎหมายฉบับที่ 24946 (the Organic Prosecution Service Law: LOMP) ซึ่งอำนาจดังกล่าวครอบคลุมถึงหน่วยงาน ส่วนกลาง, หน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง, บริษัท, ภาคประชาสังคม, องค์กร ภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด โดยการมีส่วนร่วมของรัฐ หรือให้ความช่วยเหลือจากแหล่งเงินทุน ของรัฐ

นอกจากนี้ตาม มติ 17/2000 ของกระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ได้จัดตั้งให้ OA เป็น องค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย ฉบับที่ 25188 (Law on Public Service Ethics) ซึ่งเป็นการใช้อำนาจใน การปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจาก MJDH ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 164/99

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 2 ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 102/99 บัญญัติให้ OA มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. รับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวกับภาคเอกชน หรือตัวแทนภาคสาธารณะ ตามสถานการณ์ และ/หรือ นิติบุคคลซึ่งต้องสงสัยว่ากระทำการทุจริต
2. ทำการสอบสวนในเบื้องต้นกับพนักงานที่ต้องสงสัยว่ากระทำการใดๆ ของ การกระทำผิดที่ระบุไว้ในวรรคก่อนและในทุกกรณี โดย OA จะเริ่มทำการสอบสวน ด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องมีอำนาจรัฐในด้านอื่นๆ มาสั่งการต่อองค์กร
3. ทำการสอบสวนในเบื้องต้นภายในสถาบัน หรือสมาคมที่มีส่วนร่วมกับแหล่งที่มาของ รายได้ของรัฐ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมตามเหตุอันควรสงสัยของ ความผิดปกติในการบริหารจัดการทรัพยากรเหล่านั้น
4. รายงานข้อเท็จจริงต่อตุลาการเกี่ยวกับผลจากการดำเนินการสอบสวน
5. เป็นโจทก์ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินของรัฐภายในขอบเขตอำนาจ ของตน
6. บันทึกคำปฏิญาณของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ
7. ประเมินและตรวจสอบเนื้อหาของคำปฏิญาณของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และสถานการณ์ ใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดความไม่ลงรอยกันในการให้บริการภาครัฐ
8. พัฒนาโปรแกรมเพื่อป้องกันการทุจริต และเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสในการบริหาร จัดการภาครัฐ

9. ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของภาครัฐในการดำเนินการตามนโยบายหรือโปรแกรม เพื่อป้องกันการทุจริต

นอกจากนี้ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 466/2007 ยังได้บัญญัติถึงหน้าที่ของ OA ดังต่อไปนี้

1. การเตรียมความพร้อมและประสานงานในโครงการป้องกันและต่อต้านการทุจริต ภายในองค์กรระหว่างประเทศ
2. กำกับดูแลการปฏิบัติตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตที่รัฐได้ให้สัตยาบันไว้
3. องค์กรเริ่มการสอบสวนด้วยตนเอง หรือเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อที่จะตรวจสอบถึงการมีอยู่ของการกระทำผิดทางกฎหมายหรือการกระทำที่ผิดปกติ ซึ่งสามารถเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของรัฐ
4. ดำเนินการตรวจสอบทุกสถาบันและสมาคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองทุนภาครัฐ ถ้ามีการบ่งชี้ว่าพบการใช้ทรัพยากรไปในทางที่มีชอบด้วยกฎหมาย
5. ทำการเสนอต่อผู้มีอำนาจทางด้านกฎหมายหรือการบริหาร เพื่อที่จะส่งเสริมผลลัพธ์ในการตรวจสอบหรือการใช้อำนาจตามที่องค์กรได้รับมอบหมายตามกฎหมายและกฎระเบียบในปัจจุบัน
6. เก็บบันทึกการลงทะเลเบียนการให้คำปฏิญาณของข้าราชการ และวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อที่จะตรวจสอบสถานการณ์ที่อาจถือว่าเป็นการเพิ่มปริมาณหรือความไม่ลงรอยกันในการปฏิบัติงานตามหน้าที่
7. ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานภาครัฐของประเทศในการดำเนินการตามนโยบาย หรือโปรแกรมเพื่อการป้องกันหรือต่อสู้กับการคอร์รัปชัน
8. จัดทำรายงานตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย

■ The Office of the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA

ตามมาตรา 43 ของกฎหมายฉบับที่ 24946 (the Organic Prosecution Service Law: LOMP) FIA เป็นส่วนหนึ่งของ the Public Prosecution Service และเป็นหน่วยงานที่สังกัดภายใต้สำนักงานอัยการสูงสุดที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบการทุจริตและความผิดปกติในการบริหารงานของพนักงานภายในสำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ นอกจากนี้อำนาจใน

การพิจารณาตัดสินคดีจะครอบคลุมถึงบุคลากรของหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง และหน่วยงานที่รัฐถือหุ้นอยู่และไม่มีอำนาจในส่วนของกฎหมาย ตุลาการของรัฐ เทศบาลหรือองค์กรส่วนท้องถิ่น

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

1. สอบสวนการปฏิบัติงานของพนักงานที่อยู่ภายในหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานที่ได้รับการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง บริษัท ภาคประชาสังคม และทุกองค์กรที่รัฐถือหุ้นอยู่ โดย FIA จะเริ่มการสอบสวนด้วยตนเองโดยไม่จำเป็นต้องได้รับคำสั่งจากองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ และให้ปฏิบัติหน้าที่โดยทั่วไปตามคำแนะนำของสำนักงานอัยการสูงสุด
2. องค์กรเริ่มการสอบสวนด้วยตนเอง หรือเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อที่จะตรวจสอบถึงการมีอยู่ของการกระทำผิดทางกฎหมายหรือการกระทำที่ผิดปกติ ซึ่งสามารถเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของรัฐ
3. รายงานต่อองค์กรตุลาการเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของการกระทำผิดที่ได้จากการสอบสวน

■ The Judicial Branch of the Nation: PJN

ตามมาตรา 108 ของรัฐธรรมนูญแห่งชาติ องค์กรตุลาการของประเทศจะประกอบไปด้วย ศาลฎีกาและศาลชั้นต้นที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาองเกรส

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 116 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ PJN มีอำนาจหน้าที่ในการรับฟังและตัดสินใจในคดีที่เกี่ยวข้องกับการปกครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายของรัฐ หมวดที่ 12 ของมาตรา 72 ตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และในกลุ่มที่ประเทศเป็นรัฐภาคีอยู่

■ The Office of the Auditor General of the Nation: AGN

ตามมาตรา 116 ของกฎหมายฉบับที่ 24156 (the Financial Administration Law) บัญญัติให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกของภาครัฐ และเป็นส่วนหนึ่งของสภาองเกรส นอกจากนี้ตามมาตรา 85 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ AGN เป็นองค์กรอิสระที่

ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย การบริหารจัดการ และการตรวจสอบกิจกรรมทั้งหมดของหน่วยงานส่วนกลาง และบริหารจัดการในการกระจายอำนาจภาครัฐ รูปแบบขององค์กร และอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมาย และ AGN จำเป็นที่จะต้องมีส่วนร่วมในการยอมรับหรือปฏิเสธ ในเรื่องขอรายได้และค่าใช้จ่ายตามบัญชีของกองทุนสาธารณะ

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 118 ของกฎหมายฉบับที่ 24156 บัญญัติให้ AGN มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายและกฎระเบียบในการควบคุมการใช้ทรัพยากรของรัฐ ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องทางการเงิน การปฏิบัติตามกฎหมาย การบริหารจัดการ ตรวจสอบองค์กรและสำนักงานที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ประเมินโปรแกรม โครงการและการปฏิบัติการ ตรวจสอบองค์กรที่ดำเนินการทางด้านโปรแกรมและโครงการทางการเงินระหว่างประเทศ ตรวจสอบและออกคำวินิจฉัยในด้านการเงินขององค์กรทางการบริหารประเทศ ในการปิดงบการเงินในแต่ละปี กำกับดูแลการใช้ทรัพยากรจากการดำเนินงานด้านสินเชื่อบริษัท ตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยการริเริ่มของตนเอง หรือได้รับคำสั่งจากรัฐสภา หรือทำงานร่วมกับคณะกรรมการของรัฐสภาในการตรวจสอบบัญชี ตรวจสอบประเด็นความคิดเห็นในรายงานงบการเงิน แผนการดำเนินการของการปฏิบัติงานทางด้านงบประมาณของบริษัท และภาคประชาสังคม

■ The Office of the Inspector General of the Nation: SIGEN

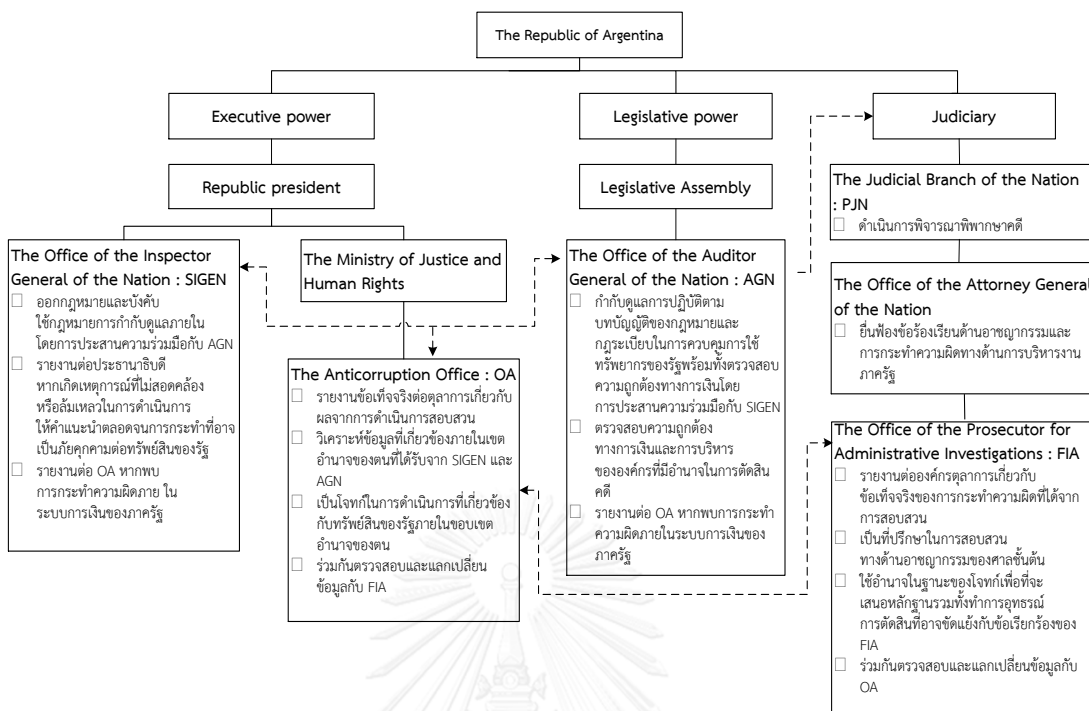
ตามมาตรา 7 ของกฎหมายฉบับที่ 24516 (the Financial Administration Law) ในปี พ.ศ. 2535 บัญญัติให้ SIGEN เป็นองค์กรนำในการตรวจสอบภายในของภาครัฐ นอกจากนี้ตามมาตรา 98 SIGEN ยังมีความสามารถในการกำกับดูแลภายในเขตอำนาจตามกฎหมายในการสร้างฝ่ายบริหารของรัฐบาล และกลไกการกระจายอำนาจ บริษัทและประชาชนของรัฐ อีกทั้งตามมาตรา 97 ของกฎหมายฉบับนี้ยังบัญญัติให้ SIGEN เป็นองค์กรที่มีความอิสระทางด้านงบประมาณและการบริหารพร้อมทั้งมีกฎหมายเฉพาะที่บังคับใช้ภายในองค์กรอีกด้วย

○ อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 104 ของกฎหมายฉบับที่ 24516 บัญญัติให้ SIGEN มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลภายใน โดยการประสานความร่วมมือกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (AGN)

2. ออกกฎหมายและกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายที่สอดคล้องกับหน่วยงาน
3. กำกับดูแลการปฏิบัติงานของระบบการตรวจสอบภายในให้มีความเหมาะสม และให้ความช่วยเหลือ AGN ในการดำเนินกิจกรรม และสร้างสิ่งที่เป็นต่อคุณภาพทางด้านเทคนิคสำหรับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานตรวจสอบภายใน
4. อนุมัติแผนการดำเนินงานประจำปีของหน่วยงานและจัดทำแนวทางการกำกับดูแลการดำเนินงานและผลลัพธ์
5. สร้างความมั่นใจในการดำเนินงานแก่หน่วยงานที่ AGN กำกับดูแล สั่งเกตให้คำแนะนำและทำข้อตกลงกับผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง
6. กำหนดคำแนะนำแก่หน่วยงานที่ครอบคลุมถึงความสามารถ เพื่อให้มั่นใจว่าหน่วยงานนั้นปฏิบัติตามกฎระเบียบ ถูกต้องตามกฎหมายการตรวจสอบภายในและเกณฑ์ที่กำหนดทางด้านเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
7. รายงานต่อประธานาธิบดีในสิ่งที่บ่งบอกถึงการกระทำใด ๆ ที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อทรัพย์สินสาธารณะ

ภาพที่ 21 แผนภาพการประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐอาร์เจนตินา

ที่มา: (OAS, 2013)

จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่าในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการต่อสู้กับคอร์รัปชันร่วมกันไว้ในแผนพัฒนาประเทศ ตลอดจนการกำหนดเป็นนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบแตกต่างกันตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้ the Anti-Corruption Office: OA เป็นองค์กรที่ถูกสร้างขึ้นภายในกระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนรับผิดชอบในเรื่องของการสร้างความร่วมมือของโปรแกรมต่อต้านการคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐและดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน หรือตัวแทนภาคสาธารณะ พร้อมทั้งทำการสอบสวนในเบื้องต้น เพื่อที่จะทำรายงานข้อเท็จจริงต่อตุลาการ และผู้บริหารขององค์กรถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและผู้บริหารจะทำการสรรหาเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางที่จัดสรรให้กับกระทรวงยุติธรรม อีกทั้งยังได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก UNDP ภายใต้การกำกับดูแลของ AGN

ในการสอบสวนคดี OA จะประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Office of the Prosecutor for Administrative Investigation: FIA ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ the Public Prosecution Service และสังกัดภายใต้สำนักงานอัยการสูงสุด โดยพนักงานอัยการทั่วไปและอัยการแห่งชาติจะถูกคัดเลือกโดยฝ่ายบริหารจากรายชื่อที่ถูกเสนอมาจากสำนักงานอัยการสูงสุดและถูกแต่งตั้งโดยได้รับความเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ของวุฒิสภา เป็นองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบการทุจริต และความรับผิดชอบในการบริหารงานภาครัฐ พร้อมทั้งทำการวิเคราะห์ข้อมูลการกระทำความผิดจากการตรวจสอบทางการเงินและการบริหาร ที่ได้รับการประสานความร่วมมือในการตรวจสอบของ the Office of the Inspector General of the Nation: SIGEN ซึ่งเป็นองค์กรนำในการตรวจสอบภายในของภาครัฐ และทำหน้าที่ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลภายใน ภายในองค์กรประกอบไปด้วยผู้บริหารที่ถูกแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารซึ่งสามารถทำการรายงานโดยตรงต่อประธานาธิบดี และผู้บริหารจะทำการแต่งตั้งสมาชิกภายในองค์กรนอกจากนี้งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานได้รับจากกระทรวงการคลังโดยถูกกำหนดเป็นประจำปี อีกทั้งยังได้รับค่าตอบแทนจากเงื่อนไขพิเศษในการให้บริการ หรือ การร้องขออื่นๆจากหน่วยงานของรัฐ

และ FIA ยังประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Office of the Auditor General of the Nation: AGN ซึ่งเป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกของภาครัฐและเป็นส่วนหนึ่งของสภาองเกรสมิหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานตามสัญญาที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ตรวจสอบบัญชีและงบการเงิน ตลอดจนแผนการดำเนินการทางด้านงบประมาณของบริษัท และภาคประชาสังคม ซึ่งภายในองค์กรประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 7 คน โดยประธานคณะกรรมการตรวจสอบของ AGN จะถูกแต่งตั้งจากการเสนอของพรรคฝ่ายค้านโดยเสียงส่วนใหญ่ของจำนวนที่นั่งในสภาองเกรสและคณะกรรมการทั้ง 6 คน จะถูกแต่งตั้งจากวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนี้ความช่วยเหลือทางด้านงบประมาณจะถูกจัดทำเป็นประจำทุกปีภายในงบประมาณทางด้านบริหาร อีกทั้งยังได้รับรายได้จากการขายสินทรัพย์จากคดีที่ทำสำเร็จอีกด้วย

ซึ่งหากพบการกระทำความผิดทั้ง OA และ FIA สามารถทำการรายงานต่อ the Judicial Branch of the Nation: PJN เพื่อให้ทำการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งภายในองค์กรจะประกอบไป

ด้วย ศาลฎีกาและศาลชั้นต้นที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาองเกรส โดยผู้พิพากษาจะได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีและได้รับความเห็นชอบจาก 2 ใน 3 ของเสียงข้างมากของสมาชิกรัฐสภา และผู้พิพากษาในศาลชั้นต้นจะได้รับการแต่งตั้งรายชื่อของบุคคลจำนวน 3 รายที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่ถูกเสนอโดย the Magistrate Council โดยได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาเช่นเดียวกัน และการดำเนินการทางด้านงบประมาณเป็นหน้าที่ของ the Magistrate Council ตามกฎหมายการบริหารงานของตุลาการ

นอกจากนี้จากข้อมูลของ Geler (2012) ยังพบว่าการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรเหล่านี้ในการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายจริยธรรมในภาครัฐ (กฎหมายฉบับที่ 21.188) ในเรื่องของการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ พร้อมทั้งจัดทำระบบที่ใช้เป็นสื่อกลางในการขอข้อมูลและนำเสนอข้อมูลดังกล่าวแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐ และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบได้

6.6. บทวิเคราะห์ประเทศอาร์เจนตินา

ประเทศอาร์เจนตินาเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอย่างรุนแรง และปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นนั้นล้วนเกี่ยวข้องกับผู้มีบทบาททางการเมืองมาโดยตลอด ยิ่งไปกว่านั้นในอดีตอาร์เจนตินายังตกอยู่ภายใต้การปกครองในระบบเผด็จการที่โหดร้ายและป่าเถื่อน เนื่องจากรัฐบาลได้ใช้ความรุนแรงในการปราบปรามกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นขัดแย้งต่อระบอบการปกครอง อีกทั้งจากความขัดแย้งภายในประเทศและการทุจริตคอร์รัปชันของผู้นำ ได้ส่งผลให้เกิดการก่อรัฐประหารซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทำให้การพัฒนาประเทศต้องหยุดชะงัก ปัญหาเศรษฐกิจไม่เคยได้รับการแก้ไขและการทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกภายในสังคม ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในปี พ.ศ.2542 รัฐบาลจึงทำการจัดตั้งองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง คือ the Anti-Corruption Office: OA (Meagher, 2002) และแม้ว่าในอดีตการจัดตั้งที่เกิดขึ้นจะเป็นไปเพื่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางด้านความโปร่งใส เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับต่างชาติในการทำการค้าการลงทุน ตลอดจนการสร้างความร่วมมือสำหรับการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันถือเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกในการต่อสู้กับปัญหาการคอร์รัปชันภายในประเทศ

อาร์เจนตินา โดยรัฐบาลได้ทำการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของ the Oficina de Etica Publica: OEP และจัดตั้งเป็น the Anti-Corruption Office: OA นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2544 รัฐบาลยังได้ทำการลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาพาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต เพื่อนำหลักเกณฑ์และกฎหมายสากลมาปรับใช้ในการวางระเบียบทางกฎหมาย และโครงสร้างอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน (OAS, 2013)

ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาโครงสร้างองค์กรของ OA พบว่าเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติทางด้านโครงสร้างและกรอบภารกิจที่ชัดเจน มีอำนาจทางด้านการปราบปรามโดยทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนและข้อกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาทั้งของเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน อีกทั้งยังสามารถใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อดำเนินการตรวจสอบ ตลอดจนใช้อำนาจของฝ่ายตุลาการในการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งทำการฟ้องร้องดำเนินคดี และทางด้านการป้องกัน เนื่องจากการทุจริตส่วนใหญ่ล้วนเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและเกิดขึ้นภายในระบบราชการ ทั้งทางด้านปัญหาการติดสินบนและการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ดังนั้น OA จึงทำการป้องกันโดยการจัดทำนโยบายที่มุ่งเน้นการส่งเสริมทางด้านจริยธรรมภายในองค์กรของรัฐ ผ่านการควบคุมดูแลทางการเงินภายในโครงการต่าง ๆ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ และวิธีการในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ มาตรการภายในระบบการจัดซื้อจัดจ้าง เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสในการดำเนินงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านการทุจริตทั้งกับองค์กรภายในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ OA มีการแบ่งส่วนงานออกเป็นส่วนงานอำนวยการ วิชาการ และปฏิบัติการ โดยมีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา โดยผู้บริหารจะได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่าภายในองค์กรประกอบไปด้วยหน่วยงานหลัก 2 หน่วยงานได้แก่ the Investigations Directorate: DIOA รับผิดชอบด้านการสอบสวนและ the Address Policy Planning Transparency: DPPT รับผิดชอบด้านการวางแผนและจัดทำนโยบายในการป้องกันการทุจริต โดยผู้นำองค์กรจะทำหน้าที่ตรวจสอบและ

กำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนทำการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการดำเนินงาน โดยอาศัย ข้อมูลที่ได้รับจากทั้งสองหน่วยงาน นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยผู้บังคับการจะได้รับการแต่งตั้งและถอดถอนออกจากตำแหน่งโดย ประธานาธิบดี และในส่วนของเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการและสนับสนุนจะรับมาจากองค์กรเดิม นอกจากนี้ บางส่วนจะรับมาจากหน่วยงานทางด้านตุลาการและองค์กรเอกชน (OAS, 2013) ซึ่งนอกจากจะมี อิสรภาพในการดำเนินงานโดยสามารถเริ่มทำการสอบสวนด้วยตนเอง หากพบการกระทำที่ต้องสงสัย หรือเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำความผิด องค์กรยังมีอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากร ภายในหน่วยงานของตน อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณอย่างเต็มที่ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีข้อกำหนดทางด้านงบประมาณภายในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน และมีการนำเสนอข้อมูลรายรับ รายจ่ายขององค์กร พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบผ่านทางเว็บไซต์ เพื่อสร้างความโปร่งใสและความมั่นใจในการดำเนินงานแก่ประชาชน

นอกจากนี้การทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร ระบบการเงิน และการใช้กองทุนภาครัฐ ยิ่งไปกว่านั้นยังพบความไม่โปร่งใสจากความพยายามปกปิดข้อมูล ทางการบริหารภายในองค์กรภาครัฐ กระบวนการพิจารณาตัดสินคดี ตลอดจนการแสวงงบประมาณการ ทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ดังนั้นนอกจากการจัดตั้ง OA เพื่อเป็นองค์กรต่อต้าน คอร์รัปชันโดยตรงแล้ว เพื่อให้เกิดความครอบคลุมในการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงาน ภายในภาครัฐ เพื่อป้องกันการทุจริต อาร์เจนตินาจึงจัดตั้ง the Office of the Inspector General of the Nation: SIGEN เพื่อเป็นองค์กรตรวจสอบภายใน และจัดตั้ง the Office of the Auditor General of the Nation: AGN เพื่อเป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกของภาครัฐดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ข้างต้น ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้างองค์กร พบว่าทั้ง SIGEN และ AGN มีการออกแบบ องค์กรตามหน้าที่ (Functional organization) ซึ่งทำให้มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจนและหากเกิด ปัญหาระหว่างผู้บริหารในแต่ละหน่วยงานก็จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด อีกทั้งยังสามารถ ทำการประสานงานให้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน ทั้งนี้ SIGEN และ AGN จะทำการรายงานข้อมูลที่ได้ จากการดำเนินงานต่อ OA พร้อมทั้งแนะนำและให้ความช่วยเหลือ OA ในการปฏิบัติงานและ การดำเนินงานตามนโยบายและโครงการต่างๆ

และในส่วนของขั้นตอนของการพิจารณาคดี OA จะทำการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Office of the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA ซึ่งเป็นองค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตและความผิดปกติในการบริหารงานภาครัฐโดยเฉพาะ นอกจากนี้เมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้าง พบว่า FIA ยังเป็นหน่วยงานที่สังกัดภายใต้สำนักงานอัยการสูงสุด และมีอำนาจเทียบเท่ากับพนักงานอัยการจึงทำให้สามารถที่จะดำเนินการสอบสวนร่วมกัน และทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันตลอดช่วงเวลาในการดำเนินคดี อีกทั้งจากข้อมูลของ OAS (2013) ยังพบว่า FIA สามารถใช้อำนาจในฐานะของโจทก์เพื่อที่จะเสนอหลักฐานรวมทั้งทำการอุทธรณ์การตัดสินใดๆ ที่ขัดแย้งกับข้อเรียกร้องของ FIA ยิ่งไปกว่านั้น FIA ยังมีอิสระในการดำเนินการตามหน้าที่ สามารถเริ่มการสอบสวนด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นที่ปรึกษาในการสอบสวนและสามารถแทรกแซงการสอบสวนของศาลชั้นต้น มีอำนาจในการขอหลักฐาน ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งทำการติดตามทั้งในส่วนของขั้นตอนในการพิจารณาคดีไปจนกระทั่งได้ผลการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอีกด้วย

ทางด้านบริหารทรัพยากรบุคคล ผู้นำองค์กรของ FIA ยังมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย และมีคุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสมกับตำแหน่งเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ยิ่งไปกว่านั้น FIA ยังมีอิสระทางด้านงบประมาณและมีงบประมาณเป็นของตนเองอีกด้วย FIA จะรายงานต่อ the Judicial Branch of the Nation: PJN เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของการกระทำความผิดที่ได้จากการสอบสวน เพื่อให้ทำการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งนอกจากองค์กรจะถูกจัดตั้งภายใต้กรอบกฎหมายที่มั่นคงแล้ว กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินงานยังถูกบรรจุเป็นบทบัญญัติภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศ มีความชัดเจนของข้อกำหนดทั้งทางด้านโครงสร้าง การคัดเลือกบุคลากร ตลอดจนกระบวนการตัดสินใจในการพิจารณาตัดสินคดี นอกจากนี้ PJN สามารถตัดสินใจในการกำหนดทิศทางของการสอบสวนในการกระทำความผิดทางอาญาของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ พร้อมทั้งมีอิสระภาพในการบริหารทางด้านทรัพยากรและงบประมาณภายในองค์กรของตนตามที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย

ซึ่งจากการคอร์ปชั่นของผู้มีบทบาททางการเมืองและระดับการทุจริตภายในประเทศที่เพิ่มมากขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองตลอดจนสร้าง

ความเดือดร้อนให้กับประชาชนชาวอาร์เจนตินามาโดยตลอด และแม้ว่ารัฐบาลจะทำการปรับปรุงกฎหมายพร้อมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการนำหลักเกณฑ์มาตรฐานสากลมาใช้ พร้อมทั้งบรรจุเป็นบทบัญญัติภายในรัฐธรรมนูญของประเทศ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในสถานภาพที่มั่นคงถาวรและความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ แต่อย่างไรก็ตามจากการประเมินโครงสร้างองค์กรพบว่าจุดอ่อนของ the Anti-Corruption Office: OA ที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ OA ซึ่งเป็นองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง กลับเป็นองค์กรที่สังกัดภายใต้กระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสาธารณสุข ความโปร่งใส และการปราบปรามการทุจริต ซึ่งคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันประสบความสำเร็จ คือ อิสรภาพขององค์กรในเชิงโครงสร้างและการดำเนินงาน โดย OA ควรเป็นองค์กรอิสระและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานาธิบดีเพียงผู้เดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรอื่น และสามารถดำเนินงานตามหน้าที่ได้อย่างอิสระเกิดความคล่องตัวและสามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ภายใน OA ยังประกอบไปด้วยหน่วยงานทางด้านการสอบสวนและวางแผนทางด้านนโยบายความโปร่งใส ซึ่งมีการแบ่งโครงสร้างตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เหมาะสมกับภารกิจ เป็นองค์กรขนาดเล็กขนาดของการควบคุมแบบแคบ ผู้บังคับบัญชามีผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนน้อย ทำให้สามารถควบคุมดูแลและติดตามการดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง แต่อย่างไรก็ตามอำนาจในการตัดสินใจยังเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาและอยู่ที่ศูนย์กลาง ทำให้การตัดสินใจในการดำเนินงานหรือแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างล่าช้า และเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับมอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบอย่างเพียงพอ อีกทั้งในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ OA จะไม่ได้รับการป้องกันจากการดำเนินการตามกฎหมาย (OAS, 2013) ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจทำให้เจ้าหน้าที่ขาดแรงจูงใจในการทำงานอีกด้วย

ยิ่งไปกว่านั้นจากสถานการณ์การทุจริตภายในประเทศที่แพร่กระจายอยู่ทั่วไปในสังคม และพบเห็นได้ในชีวิตประจำวันของประชาชนได้สะท้อนให้เห็นว่าประเทศยังขาดปัจจัยสำคัญประการที่สอง คือ ความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการจัดการกับปัญหาและปัจจัยประการที่สาม คือ ความพร้อม

ของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนความเต็มใจที่จะดำเนินการตามนโยบายของรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน โดยประชาชนกลับมองว่าการทุจริตเป็นเรื่องธรรมดา และกระทำกันทั่วไปในสังคม เห็นได้จากการที่ประชาชนจำนวนมากทำการติดสินบนเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อให้อำนวยความสะดวก เพื่อกระทำความผิดหรือเพื่อหลีกเลี่ยงจากการได้รับการลงโทษ อีกทั้งประชาชนยังคงขาดความเชื่อมั่นในรัฐบาลเนื่องจากพบการคอร์รัปชันในทุกสมัย ทั้งการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อหารายได้เข้ากระเป่าตนเอง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหาการคอร์รัปชันไม่เคยหายไปจากสังคมของอาร์เจนตินา ซึ่งปัจจัยทั้งสองประการนี้ล้วนส่งผลกระทบต่อปัจจัยประการแรกที่ได้กล่าวมาข้างต้น คือ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

ซึ่งเมื่อพิจารณาทางด้านภารกิจของ OA พบว่ามีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งทางด้านการปราบปรามและป้องกัน แต่ยังคงขาดการให้การศึกษา ดังนั้นองค์กรจึงควรให้ความสำคัญและร่วมมือกับสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม อบรมสั่งสอนเยาวชนให้มีความซื่อสัตย์ มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่ อีกทั้งยังควรปลูกฝังในเรื่องของความเชื่อในการยกย่องบุคคลที่มีคุณธรรมความดี นอกจากนี้ควรสร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง เลือกผู้นำที่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งร่วมตรวจสอบความมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและผลงานขององค์กร เพื่อรับฟังความคิดเห็นและนำมาใช้ในการปรับปรุงมาตรฐานการดำเนินงาน พร้อมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กรอีกด้วย

ทางด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ในช่วงเริ่มต้นในการจัดตั้งองค์กร the Oficina de Etica Publica: OEP เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกปิดการทุจริตของรัฐบาล ทำให้บุคลากรล้วนมาจากการแต่งตั้ง ต่อมาแม้ว่าจะมีการพัฒนาและจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่ คือ the Anti-corruption Office: OA แต่บุคลากรที่ใช้จำนวนครึ่งหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในฝ่ายธุรการและสนับสนุน ยังคงรับมาจากองค์กรเดิม (Meagher, 2002) ซึ่งไม่มีการจัดทำเกณฑ์ในการคัดเลือก ทำให้การเข้ามาสู่ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างไม่โปร่งใส ทำให้ขาดความไว้วางใจจากประชาชน นอกจากนี้ยัง

ทำให้ได้บุคลากรที่อาจมีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง ยิ่งไปกว่านั้น อาจส่งผลให้เกิดความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน ประชาชนไม่ให้ความร่วมมืออีกด้วย

และแม้ว่าประธานาธิบดีจะทำการสรรหาบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดการกับปัญหา การคอร์รัปชันและมีความยุติธรรม เพื่อทำการแต่งตั้งเป็นผู้นำองค์กร แต่อย่างไรก็ตามในการแต่งตั้ง โยกย้าย หรือถอดถอนผู้นำองค์กรควรเป็นไปด้วยความโปร่งใส ซึ่งนอกจากจะเป็นบุคคลที่มีความยุติธรรมและซื่อสัตย์แล้ว ยังควรได้รับเลือกมาจากฉันทามติของคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจที่มาจากสาขาวิชาชีพที่แตกต่างกัน อาทิ ฝ่ายตุลาการ นิติบัญญัติ พรรคฝ่ายค้าน และภาคประชาสังคม นอกจากนี้แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะบัญญัติให้ผู้นำองค์กรมีอิสระในการบริหารจัดการ สามารถทำการคัดเลือกและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรได้ด้วยตนเอง แต่อย่างไรก็ตามควรมีบทบัญญัติที่ชัดเจน เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการสรรหา การตรวจสอบถึงคุณสมบัติ และรายละเอียดเกี่ยวกับตัวตนของผู้สมัคร อีกทั้งยังควรเลือกบุคลากรจากการทดสอบแข่งขันตามประเภทของตำแหน่งงาน พร้อมทั้งนำเสนอหลักเกณฑ์การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวผ่านทางเว็บไซต์และรายงานประจำปี เพื่อให้กระบวนการในการเข้าสู่ตำแหน่งของบุคลากรเป็นไปอย่างโปร่งใส ยุติธรรม และได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่ง

ในส่วนของ SIGEN แม้ว่าองค์กรจะได้รับมอบอำนาจอย่างเต็มที่ทั้งในการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย เพื่อตรวจสอบภายในภาครัฐ พร้อมทั้งสามารถรายงานโดยตรงต่อประธานาธิบดี (OAS, 2013) แต่อย่างไรก็ตามองค์กรมีหน้าที่ในการกำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงาน พร้อมทั้งควบคุมกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับระบบการเงินของรัฐ ซึ่งเป็นบริเวณที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันมากที่สุด แต่ผู้นำของ SIGEN กลับถูกแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งอาจถูกมองว่าการดำเนินงานและการตัดสินใจที่เกิดขึ้นอยู่ภายใต้การครอบงำจากฝ่ายบริหาร ดังนั้นจุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ ผู้นำของ SIGEN ควรได้รับเลือกมาจากฉันทามติของคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจหลายฝ่าย และกระบวนการในการสรรหาคัดเลือก แต่งตั้ง โยกย้าย ตลอดจนถอดถอนออกจากตำแหน่งควรเป็นไปอย่างโปร่งใส

นอกจากนี้ในส่วนของรูปแบบโครงสร้างองค์กรทั้งของ SIGEN และ AGN ที่มีการออกแบบองค์กรตามหน้าที่ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น จุดอ่อนของโครงสร้างองค์กรที่พบ คือ มีความเหมาะสมกับ

องค์กรขนาดเล็ก หากในอนาคตมีการขยายตัวขององค์กร เนื่องจากปริมาณภาระงานที่อยู่ในความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นจะทำให้การประสานงานติดต่อระหว่างหน่วยงานต่างๆทำได้ยาก ซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานในการตรวจสอบการกระทำผิดเกิดความล่าช้าและทำให้สูญเสียงบประมาณไปกับการทุจริตเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งขาดเอกภาพขององค์กรเนื่องจากแต่ละหน่วยงานต่างปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะหน่วยงานตน ยิ่งไปกว่านั้นในแต่ละหน่วยงานยังมีการแบ่งส่วนงานออกเป็นแผนกต่างๆ อาทิ แผนกทรัพยากรบุคคล แผนกคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ และแผนกบัญชีและการเงินเฉพาะในหลายหน่วยงานซึ่งอาจทำให้การดำเนินงานเกิดความซ้ำซ้อนและสูญเสียงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากลักษณะงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของทั้งสององค์กรควรมีการแบ่งหน่วยงานภายในองค์กรออกเป็นสองลักษณะตามหน้าที่ คือ หน่วยงานหลัก เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักมีความสำคัญต่อการดำเนินงานและความอยู่รอดขององค์กร และหน่วยงานสนับสนุน เป็นหน่วยงานที่ดำเนินกิจกรรมสำคัญแต่ไม่ใช่หน้าที่หลัก โดยหน่วยงานสนับสนุนจะเกิดจากการรวมแผนกต่างๆที่มีลักษณะงานแบบเดียวกัน แต่กระจายอยู่ในแต่ละหน่วยงานหลัก เข้าเป็นหนึ่งหน่วยงานสนับสนุน

ยิ่งไปกว่านั้นควรมีการจัดองค์กรตามแผนงานหรือโครงการ ซึ่งจุดแข็งของโครงสร้างองค์กรแบบดังกล่าว คือ เป็นการนำความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากหลายหน่วยงานมาประสานงานเพื่อจัดทำโครงการ ซึ่งเหมาะสมกับสถานการณ์การทุจริตในปัจจุบันที่มีความซับซ้อน มีรูปแบบที่หลากหลาย และเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรจากหลายหน่วยงานที่มีความชำนาญในแต่ละด้านในการออกกฎหมาย บังคับใช้กฎหมาย และจัดทำแผนงาน รวมทั้งกำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันและต่อสู้กับปัญหาการคอร์รัปชัน แต่อย่างไรก็ตามจุดอ่อนของโครงสร้างองค์กรแบบดังกล่าว คือ อาจทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของสายการบังคับบัญชาในแต่ละโครงการ และอาจทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหัวหน้าประจำกับหัวหน้างานตามโครงการ อีกทั้งยังทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความมั่นใจในการดำเนินงาน ซึ่งในการจัดทำแผนงานและบังคับใช้กฎหมายในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ผู้บริหารของทั้งสององค์กรควรกระจายอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานและสิทธิในการดำเนินการต่างๆเท่าที่จำเป็นให้แก่หัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ภายในโครงการนั้นๆ และในการดำเนินการในแต่ละโครงการควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบทั้งในช่วงระหว่างการทำงานและผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น จากหัวหน้าโครงการ

และผู้บริหารสูงสุดขององค์กรด้วย อีกทั้งยังควรกำหนดระยะเวลา จำนวนบุคลากร พร้อมทั้งงบประมาณที่ใช้ในแต่ละโครงการ เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกด้วย

และในขั้นตอนของการดำเนินการ หากตรวจสอบพบการกระทำความผิดหรือความผิดปกติในการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐ นอกจากการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและระยะเวลาที่หน่วยงานที่ต้องสงสัยจะต้องรายงานกลับมายัง SIGEN แล้ว SIGEN ควรกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับระดับความรุนแรงของการกระทำความผิด รวมทั้งบทลงโทษหากองค์กรหรือเจ้าหน้าที่ทำการปฏิเสธการให้ข้อมูล ซึ่งข้อตกลงที่ชัดเจนทำให้มั่นใจว่า หน่วยงานนั้นจะปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน

นอกจากนี้ในส่วนของ the Judicial Branch of the Nation: PJN ซึ่งเป็นเสาหลักของความยุติธรรมในการตัดสินความผิด รัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้ง อำนาจหน้าที่ การคัดเลือกบุคลากร ตลอดจนขั้นตอนของกระบวนการพิจารณาคดีไว้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษากลับกระทำการทุจริตเอง คดีที่ได้รับการตัดสินเป็นคดีของชนชั้นล่างมากกว่าชนชั้นผู้นำ อีกทั้งคดีของชนชั้นนำส่วนใหญ่ถูกปฏิเสธตั้งแต่ศาลชั้นต้น (Nino, 2010) ยิ่งไปกว่านั้นองค์กรตุลาการยังทำการปกปิดข้อมูลในการพิจารณาตัดสินคดี ดังนั้นจุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ ในกระบวนการแต่งตั้งผู้นำองค์กรนอกจากจะมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย ยังควรมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่ง ทั้งในเรื่องของประสบการณ์การทำงานภายในระบบยุติธรรม ความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้นควรมีการสอบประวัติในเชิงลึกและเลือกบุคคลที่มีศีลธรรม คุณงามความดีเป็นที่ประจักษ์ และได้รับการยอมรับภายในประเทศ และหากผู้นำองค์กรหรือบุคลากรกระทำความผิดควรได้รับการลงโทษที่รุนแรงกว่าประชาชนทั่วไป

ในส่วนของกระบวนการพิจารณาคดี นอกจากจะมีการจัดทำบทบัญญัติภายในรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับการดำเนินการในการพิจารณาคดีแล้ว องค์กรตุลาการควรมีการนำมาบังคับใช้ อย่างจริงจัง พร้อมทั้งสร้างช่องทางในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคดีที่เกิดขึ้น อาทิ วันที่เริ่มทำการพิจารณาคดี กฎหมายที่นำมาใช้ในการดำเนินคดี ระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ ผลการตัดสินคดี พร้อมทั้งจำนวนของบุคลากรและงบประมาณที่ใช้ใน

การพิจารณาตัดสินคดีในแต่ละคดี รวมทั้งทำการสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสถิติของคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของศาลในทุกระดับในแต่ละปีและข้อมูลทางด้านโครงสร้างองค์กร โดยนำเสนอผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีต้นทุนต่ำและสะดวกต่อการเข้าถึง อีกทั้งยังควรสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลและสร้างช่องทางในการร้องเรียน หากตรวจสอบพบการกระทำความผิดภายในระบบยุติธรรม รวมทั้งอนุญาตให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ไม่ใช่อนุญาตเฉพาะเจ้าหน้าที่เท่านั้น ซึ่งในเรื่องของการปรับปรุงเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล และการสร้างจิตสำนึก พร้อมทั้งปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ เห็นความสำคัญและต้องการที่จะมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนการร่วมกันตรวจสอบการทำงานขององค์กรภาครัฐ ควรถูกจัดทำเป็นนโยบาย พร้อมทั้งจัดทำแนวทางและเตรียมความพร้อมของประชาชนและเจ้าหน้าที่ในทุกองค์กรภาครัฐ ก่อนมีการบังคับใช้นโยบายจริง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินการตามนโยบายอย่างแท้จริงอีกด้วย

บทที่ 7

โครงสร้างขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นของประเทศอุรุกวัย

7.1. ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอุรุกวัย

ภาพที่ 22 แผนที่ประเทศอุรุกวัย

ที่มา: (Google map, 2558)

สาธารณรัฐบุรพาอุรุกวัยตั้งอยู่ทางตอนใต้ของทวีปอเมริกาใต้ มีอาณาเขตทางทิศเหนือติดกับประเทศบราซิล ทางด้านทิศตะวันตกมีอาณาเขตติดกับแม่น้ำอุรุกวัยที่ทอดยาวมาจากทางทิศเหนือไปจรดกับปากแม่น้ำริโอเดลาปลาตาทางทิศตะวันตกเฉียง และในส่วนของด้านทิศตะวันออกติดกับมหาสมุทรแอตแลนติกใต้ (สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558a) เป็นประเทศที่มีสภาพภูมิอากาศเหมาะสม มีแหล่งน้ำเพียงพอเหมาะแก่การเลี้ยงปศุสัตว์ (Gillespie, 1992) และเมื่อทำการพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ พบว่ามรดกทางวัฒนธรรมที่เห็นได้ชัดเจนจากการเคยตกเป็นอาณานิคมของสเปน คือ ภาษาและประมวลกฎหมาย นอกจากนี้ประชากรของอุรุกวัยมีลักษณะการผสมผสานระหว่างสังคมยุโรปตะวันตกกับสังคมของชนพื้นเมือง (Hudson and Meditz, 1992) ยิ่งไปกว่านั้นแม้ว่าจะมี

การต่อสู้ระหว่างชนชั้นในอดีต ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อรัฐประหาร (Jacob and Weinstein, 1992) ซึ่งทำให้ประเทศอูรุกวัยต้องเข้าสู่ยุคเผด็จการทหารและอยู่ในระบอบดังกล่าวยาวนานถึง 12 ปี แต่อย่างไรก็ตามปัจจุบันอูรุกวัยมีความโดดเด่นในเรื่องของความเท่าเทียมกันในสังคม นอกจากนี้ยังมีกลุ่มของคนชั้นกลางที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคลาตินอเมริกา อีกทั้งยังประสบความสำเร็จในระดับสูง จากการจัดอันดับในหลายมาตรการของความเป็นอยู่ อาทิ ดัชนีการพัฒนามนุษย์ ดัชนีโอกาสของมนุษย์ และดัชนีเสรีภาพทางเศรษฐกิจ (World Bank, 2016c) ตลอดจนดัชนีความก้าวหน้าทางสังคมที่พบว่ามีค่าสูงถึง 79.21 คะแนน และถูกจัดอยู่ในอันดับแรกของกลุ่มประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (the Social Progress Imperative, 2016)

ตารางที่ 8 ข้อมูลพื้นฐานและประวัติศาสตร์การต่อสู้ทางการเมืองของสาธารณรัฐอูรุกวัย

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2509	ฮวน ดีแอส เด โซลิส นักสำรวจชาวสเปนเป็นชาวยุโรปคนแรกที่ได้เดินทางมาถึงประเทศอูรุกวัย
พ.ศ.2269	ประเทศสเปนยึดครองประเทศอูรุกวัย ซึ่งในขณะนั้นอยู่ภายใต้การปกครองของประเทศโปรตุเกส เนื่องจากค้นพบเมืองมอนเตวิเดโอ ซึ่งเป็นเมืองชายฝั่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทิศใต้ของประเทศและในปัจจุบันคือเมืองหลวงและเมืองท่าที่สำคัญของประเทศอูรุกวัย
พ.ศ.2319	ประเทศอูรุกวัยอยู่ภายใต้เขตอุปราชแห่งริโอเดลาปลาตาซึ่งเป็นเขตการปกครองของจักรวรรดิสเปน

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2351	ประชาชนชาวอูรุกวัยเริ่มทำการต่อต้านการปกครองของสเปน
พ.ศ.2354	ประชาชนชาวอูรุกวัยก่อการกบฏขึ้นโดยการนำของ โสเซ่ เจอวาซิโอ อาร์ติเกซ
พ.ศ.2355-2363	มีการต่อสู้เพื่อป้องกันการรุกรานจากประเทศอาร์เจนตินาและประเทศบราซิลของชาวอูรุกวัยที่อยู่ชายฝั่งตะวันออกของแม่น้ำริโอเดลาปลาตา
พ.ศ.2364	อูรุกวัยตกเป็นอาณานิคมของประเทศบราซิล
พ.ศ.2371	ประเทศอูรุกวัยได้รับเอกราชจากประเทศบราซิล
พ.ศ.2373	ประเทศอูรุกวัยมีรัฐธรรมนูญเป็นของตนเอง
พ.ศ.2382	เกิดสงครามกลางเมือง ซึ่งเป็นสงครามระหว่างพรรคคอนรักซ์นิยม (Blanco party หรือ Nacional party) และ พรรคเสรีนิยม (Colorado party)
พ.ศ.2395	พรรคเสรีนิยมได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้ง
พ.ศ.2408-2413	ประเทศอูรุกวัยได้ร่วมมือกับอาร์เจนตินาและบราซิลในการทำสงครามกับประเทศปารากวัย และได้รับชัยชนะในสงครามดังกล่าว
พ.ศ.2443	ประชากรประเทศอูรุกวัยเพิ่มจำนวนขึ้น 1 ล้านคนเนื่องจากการอพยพเข้ามาของประชากรในทวีปยุโรป

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2446	โฮเซ่ แบทเทิล วาย อโดเนซ สังกัดพรรคเสรีนิยมได้รับเลือกเป็นประธานาธิบดี
พ.ศ.2454-2458	โฮเซ่ แบทเทิล วาย อโดเนซ ได้ครองตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยที่ 2
พ.ศ.2475	ผู้หญิงได้รับสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง
พ.ศ.2493	ราคาขนแกะซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญปรับตัวลดลง ส่งผลให้เศรษฐกิจของอุรุกวัยตกต่ำ
พ.ศ.2514	กลุ่มกองโจรติดอาวุธฝ่ายซ้าย ได้ทำการลักพาตัวเจฟฟรีย์ แจ็คสัน เอกอัครราชทูตอังกฤษในอุรุกวัย
พ.ศ.2516	ประเทศอุรุกวัยเข้าสู่ยุคเผด็จการทหารและต้องอยู่ในระบอบดังกล่าวยาวนานถึง ปี 12
พ.ศ.2541	ประเทศอุรุกวัยให้สัตยาบันในอนุสัญญาขององค์การนาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต และออกกฎหมาย 17.060 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้จัดหมวดหมู่ของการกระทำความผิดทางอาญา และเป็นที่มาของการก่อตั้ง Junta de Transparencia y Etica Publica (JUTEP) หรือเป็นที่รู้จักในนามของ คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-corruption board) มีหน้าที่ในการติดตามและป้องกันการทุจริต

ช่วงเวลา	เหตุการณ์ทางการเมือง
พ.ศ.2549	ประเทศอูรุกวัยมีการปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตย
พ.ศ.2551	อูรุกวัยออกกฎหมาย Law on access public information ทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ

ที่มา: (Jacob and Weinstein, 1992; Buquet and Piñeiro, 2014; Thaipublica, 2557)

ก่อนปี พ.ศ.2395 ประชาชนภายใต้การปกครองโดยกลุ่มเจ้าที่ดินใช้ชีวิตด้วยความยากลำบาก จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทำให้ตัวแทนจากกลุ่มชนชั้นกรรมาชีพได้รับชัยชนะจากการเลือกตั้งในปี พ.ศ.2395 และส่งผลให้ประเทศมีการเปลี่ยนแปลงในการแข่งขันเพื่อสร้างฐานคะแนนเสียงจากวิธีการแจกจ่ายทรัพยากรภายใต้ระบบอุปถัมภ์ มาเป็นการใช้นโยบายที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก นอกจากนี้รัฐบาลยังทำการปฏิรูปและวางรากฐานทางการเมืองและการปกครองในรูปแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตย โดยใช้แบบจำลองของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่ออกแบบมาเพื่อป้องกันระบอบเผด็จการ และมีความพยายามในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมความเท่าเทียมกัน โดยก่อตั้งรัฐสวัสดิการพร้อมทั้งพัฒนากฎหมายจนทำให้ประชาชนทั้งประเทศสามารถมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญระบอบประชาธิปไตย ยิ่งไปกว่านั้นอูรุกเวียยังมีการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายเพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านคอร์รัปชันโดยตรง นอกจากนี้ในปี พ.ศ.2551 อูรุกเวียออกกฎหมาย Law on access public information (กฎหมายฉบับที่ 18.381) ซึ่งส่งผลให้ปัจจุบันประเทศมีระบอบการปกครองที่เปิดเผย และสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสในทุกเรื่อง เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน

การตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ อีกทั้งยังถือเป็นการผนีกกำลังระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันและภาคประชาสังคมในการร่วมมือกันกำจัดการคอร์รัปชันอีกด้วย

7.2. สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่ส่งผลต่อลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

จากข้อมูลของ Gillespie (1992) พบว่าเนื่องจากลักษณะของภูมิประเทศที่มีอาณาเขตติดกับแม่น้ำอูรุกวัยและมหาสมุทรแอตแลนติก นอกจากนี้เมืองหลวงมอนเตวิเดโอยังตั้งอยู่ริมแม่น้ำริโอเดลาปลาตา ทำให้ประเทศอูรุกวัยมีสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสมมีแหล่งน้ำเพียงพอเหมาะแก่การทำเกษตรกรรมเป็นผลให้อาชีพที่ได้รับความนิยม คือ การทำฟาร์มแกะและฟาร์มปศุสัตว์ และหลังจากประเทศได้รับเอกราชจากบราซิลในปี พ.ศ.2368 ต่างชาติได้เริ่มเข้ามาลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมภายในประเทศ เป็นผลให้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในการเลี้ยงสัตว์และการขนส่ง ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชากรภายในประเทศที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการอพยพเข้ามาของประชากรในทวีปยุโรป ประกอบกับเมืองมอนเตวิเดโอเป็นเมืองชายฝั่งจึงทำให้มีการพัฒนาเป็นท่าเรือ เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ประเทศบราซิล, อาร์เจนตินา และปารากวัย ซึ่งจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเมืองชายฝั่ง ตลอดจนความพร้อมทางด้านทรัพยากรและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติ อีกทั้งยังมีการจัดตั้งโรงงานและสร้างความร่วมมือในการส่งเสริมประสิทธิภาพทางด้านเทคนิค พร้อมทั้งพัฒนาชื่อเสียงของผลิตภัณฑ์ จึงทำให้ปริมาณการค้าระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น และส่งผลให้อูรุกวัยกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าของภูมิภาคลาตินอเมริกา นอกจากนี้ในปัจจุบันอูรุกวัยยังเป็นประเทศผู้ส่งออกเนื้อรายใหญ่ที่สุดในกลุ่มเมร์โกซัวร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตลาดรวมที่เป็นความตกลงการค้าระดับภูมิภาค และเป็นอันดับสองของโลกรองจากประเทศออสเตรเลียอีกด้วย

นอกจากนี้จากข้อมูลของ Gillespie (1992) ยังพบเหตุการณ์ที่แสดงถึงเจตนาที่มั่นคงอันแน่วแน่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศและความมุ่งมั่นที่จะทำให้ทรัพยากรของชาติเป็นของคนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง อาทิ ในช่วงปี พ.ศ.2419-2423 รัฐบาลของ โคลเนล โลเรนโซ ลาทอเร ได้ทำการปรับปรุงสถานประกอบการปศุสัตว์ในเขตชนบทให้มีมาตรฐานและประกอบกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และได้รับการยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับการนำเข้าลวดหนาม พร้อมทั้งได้ออกมาตรการทางกฎหมายที่เพิ่มความมั่นใจให้แก่เกษตรกรในการถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินและ

การมีฟาร์มปศุสัตว์เป็นของตนเอง ซึ่งเป็นการจัดระเบียบสังคม และยังเป็นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในชนบทในการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศ และที่สำคัญที่สุด คือ กฎหมายศุลกากรในปี พ.ศ.2418, พ.ศ.2429 และ พ.ศ.2431 ที่ให้เพิ่มภาษีนำเข้าในผลิตภัณฑ์ที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ เพื่อปกป้องและส่งเสริมการเติบโตของอุตสาหกรรมภายในประเทศ และในส่วนของกฎปฏิรูปทางการศึกษา จากเดิมที่สามารถเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในระดับประถมศึกษา แต่ในสมัยของ ลาทอเร ได้ออกกฎหมายให้สามารถเรียนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในระดับมหาวิทยาลัยได้อีกด้วย ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมทางด้านความรู้ความสามารถ และความเท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษา และพัฒนาทางด้านชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนภายในประเทศ นอกจากนี้ยังทำการปราบปรามการกระทำผิดทางกฎหมายอย่างจริงจัง และให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการว่างงานของคนในประเทศ

ต่อมาในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2446 - 2476 และในปี พ.ศ.2454 - 2458 โสเช่ แบทเทิล วาย ออโตเนซ บุตรชายของอดีตประธานาธิบดี ลอเรนโซ แบทเทิล วาย ออโตเนซ สังกัดพรรคเสรีนิยม ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี นอกจากการก่อตั้งรัฐสวัสดิการ แยกการเผยแพร่คำสอนของศาสนาจักรออกจากระบบการศึกษา และส่งเสริมให้สตรีมีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งแล้ว เขายังพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในด้านต่าง ๆ และทำให้อุรุกวัยเป็นประเทศแรกในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ที่นำระบบค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำมาใช้ อีกทั้งยังมีการพัฒนาสังคมและรูปแบบของระบบประธานาธิบดีตามระบอบประชาธิปไตย (Jacob and Weinstein, 1992) ส่งผลให้เกิดความเท่าเทียมกันภายในสังคม ประชาชนมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และจากการบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพของรัฐบาลได้ทำให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองอย่างเห็นได้ชัด จึงส่งผลให้ประเทศได้รับความไว้วางใจจากนักลงทุน ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ อีกทั้งยังทำให้ประเทศอุรุกวัยเป็นประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรสูง และมีอัตราความยากจนอยู่ในระดับต่ำ จนได้รับการยกย่องว่าเป็นสวิสเซอร์แลนด์ในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา

แต่อย่างไรก็ตาม ก่อนที่อุรุกวัยจะมีเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศดังเช่นปัจจุบัน เมื่อทำการพิจารณาลำดับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ทางการเมือง พบว่าในอดีตประเทศอุรุกวัยได้

เกิดการต่อสู้ระหว่างกลุ่มเจ้าที่ดินและชนชั้นกรรมกร ที่ทำการเรียกร้องสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคเนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบากยากจนภายใต้ระบบอุปถัมภ์ เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ซึ่งต่อมากลุ่มเจ้าที่ดินได้พัฒนา มาเป็นพรรคการเมืองฝ่ายขวากลุ่มอนุรักษนิยม คือ Blanco party หรือ Nacional party และ กลุ่มชนชั้นกรรมาชีพได้พัฒนาเป็น Colorado party พรรคเสรีนิยมฝ่ายซ้าย ซึ่งความขัดแย้ง ระหว่างกลุ่มดังกล่าวได้ก่อให้เกิดสงครามกลางเมืองขึ้นในปี พ.ศ.2382 ยิ่งไปกว่านั้นการก่อรัฐประหาร ของกองทัพเพื่อจัดการกับกลุ่มกองโจรติดอาวุธฝ่ายซ้ายในปี พ.ศ.2516 ทำให้ประเทศอุรุกวัยต้องเข้าสู่ ยุคเผด็จการทหาร ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศขาดเสถียรภาพทั้งทางด้านการบริหารและ ทำให้การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆต้องหยุดชะงัก ตลอดจนทำให้ระบบการเลือกตั้งซึ่งเป็นกลไก สำคัญตามระบอบประชาธิปไตยเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้การให้ความช่วยเหลือจากต่างชาติ อาทิ ประเทศสหรัฐอเมริกา, อังกฤษ, บราซิล และอาร์เจนตินา ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศ ยังเป็นไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับ ประเทศของตน โดยอาศัยความร่วมมือจากรัฐบาลอุรุกวัยในการกอบโกยผลประโยชน์ทั้งทางด้าน ทรัพยากรการอำนวยความสะดวกในการทำการค้าและคมนาคมขนส่ง ตลอดจนเป้าหมายสูงสุด คือ การได้ครอบครองดินแดนของประเทศอุรุกวัย ยิ่งไปกว่านั้นการให้ความช่วยเหลือระหว่างสงคราม กลางเมืองครั้งรุนแรงดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังทำให้ประเทศบราซิลมีสิทธิในการแทรกแซงกองกำลัง ทหารของอุรุกวัย จนเป็นสาเหตุให้อุรุกวัยต้องเข้าร่วมกองทัพของบราซิลและอาร์เจนตินาในสงคราม ต่อต้านปารากวัยที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2408-2413 (Jacob and Weinstein, 1992) ซึ่งจากข้อมูลที่ กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลประโยชน์ล้วนตกอยู่กับชาวต่างชาติไม่ใช่ประชาชนภายในประเทศ จึง ทำให้ระบบอุปถัมภ์และปัญหาความเหลื่อมล้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจ ตกต่ำทั่วโลก เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นผลให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ ซึ่งเศรษฐกิจของอุรุกวัยขึ้นอยู่กับ การพึ่งพาการส่งออกสินค้าเกษตรและปศุสัตว์ แต่ตลาดส่งออกหลัก เข้าสู่ภาวะถดถอยจึงปฏิเสธการนำเข้า ซึ่งส่งผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศอุรุกวัย ในช่วงปี พ.ศ.2516-2528 ทำให้ประชาชนต่างได้รับความเดือดร้อน จึงลุกขึ้นทำการชุมนุมประท้วง และก่อความไม่สงบทั่วทั้งประเทศ และแม้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 ความมั่งคั่งจะกลับคืนสู่อุรุกวัยอีกครั้ง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองและรัฐบาลพยายามที่จะพัฒนาประเทศตามระบอบ

การปกครองแบบประชาธิปไตย โดยการเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองใหม่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคภายในสังคม

นอกจากนี้รัฐบาลยังทำการแก้ไขปัญหาทางด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน แต่อย่างไรก็ตามในปี พ.ศ.2540 ยังคงพบว่าสถานการณ์การคอร์รัปชันของประเทศในขณะนั้นอยู่ในระดับที่รุนแรงและช็อกกล่าวหาที่พบส่วนใหญ่ คือการคอร์รัปชันในการบริหารงานของรัฐบาล อีกทั้งในหลายกรณียังเป็นการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ออกกฎหมายอีกด้วย (Instituto de Comunicacion y Desarrollo, 2009) นอกจากนี้จากข้อมูล the Global Corruption Barometer ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติซึ่งนำเสนอเกี่ยวกับระดับการรับรู้เกี่ยวกับการคอร์รัปชันในภาครัฐ พรรคการเมือง และภาคประชาสังคม ซึ่งจากการประเมินในปี พ.ศ.2552 พบว่าประเทศมีความรุนแรงของปัญหาการคอร์รัปชัน ซึ่งพบมากที่สุดในส่วน of พรรคการเมืองอยู่ในระดับ 4 โดยระดับ 1 (ไม่มีปัญหา) – 5 (ปัญหารุนแรงมาก) ยิ่งไปกว่านั้นจากข้อมูลของ (Martini, 2016) พบว่ามีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นภายในองค์กรรัฐวิสาหกิจและในส่วนของการจัดสรรตำแหน่งงานภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นของบริษัทชั้นนำจำนวน 420 แห่งเกี่ยวกับการฉ้อโกงในภาคธุรกิจและการทุจริตคอร์รัปชันที่พบว่ากลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงคือ ในส่วนของการจ้างงานภาครัฐ ซึ่งเปอร์เซ็นต์ของการรับรู้ของผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46 ในปี พ.ศ.2547-2548 เป็นร้อยละ 81 ในปี พ.ศ.2550-2551 (ICD, 2009) ซึ่งจากข้อมูลเหล่านี้จะเห็นได้ว่าการทุจริตคอร์รัปชันส่วนใหญ่เกิดในภาครัฐ และการคอร์รัปชันท่ามกลางนักการเมืองเป็นภัยคุกคามหลักทางด้านประชาธิปไตย

ดังนั้นเพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหา รัฐบาลอุรุกวัยจึงได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์การนานาชาติแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตในปี พ.ศ.2541 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตในปี พ.ศ.2550 เพื่อนำกฎระเบียบมาตรฐานในการดำเนินการขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชัน นอกจากนี้ยังเป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านคอร์รัปชันโดยตรง คือ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาทางด้านโครงสร้างพบว่า JUTEP มีรูปแบบโครงสร้างองค์กรแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา มีการแบ่งหน่วยงานย่อยออกตามลักษณะของภารกิจหลักขององค์กร

มีสายการบังคับบัญชาแยกออกเป็นสาย ๆ โดยตรงอย่างชัดเจนและมีขนาดของการควบคุมแบบกว้าง ซึ่งจุดแข็งของโครงสร้างแบบดังกล่าว คือ สะดวกต่อการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากเส้นทางของการติดต่อสื่อสารที่สั้น ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้บังคับบัญชา เนื่องจากผู้บังคับบัญชาหนึ่งคนสามารถควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาได้เป็นจำนวนมาก

แต่อย่างไรก็ตามจุดอ่อนในการดำเนินงานของ JUTEP คือ องค์กรไม่มีอำนาจในการปราบปราม สอบสวน ตลอดจนการลงโทษ ซึ่งจากข้อมูลของ ICD (2009) พบว่าภายในประเทศ อรุณวัยยังไม่มี การเปิดเผยข้อมูลรายการบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เว้นแต่ข้อมูลของประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี และจะมีการเปิดเผยหากมีการร้องขอข้อมูลจากผู้พิพากษา คณะกรรมการสอบสวนของรัฐสภา หรือเมื่อมีการร้องขอข้อมูลจากตัวของผู้แฉลงการณ์ หรือสำนักงานที่ผู้แฉลงการณ์ดำรงตำแหน่งอยู่เท่านั้น และข้อมูลดังกล่าวจะถูกส่งให้แก่ JUTEP ทุก ๆ 2 ปี แต่หากข้อมูลที่ได้รับไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง JUTEP ไม่มีอำนาจในการสอบสวนเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ยังพบอีกว่า JUTEP ไม่สามารถทำการตรวจสอบการหมุนเวียน โยกย้ายบุคลากรของรัฐ และในส่วนของระบบจัดซื้อจัดจ้าง ถึงแม้ว่า JUTEP จะมีอำนาจในการขอข้อมูลพื้นฐาน แต่หากพบเหตุการณ์ที่น่าสงสัยกลับไม่มีอำนาจในการแทรกแซงหรือทำการตรวจสอบภายในระบบดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันในการบริหารงานภาครัฐดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ดังนั้น JUTEP จึงมีภารกิจในการป้องกันการทุจริตเท่านั้น โดยการจัดทำนโยบายที่ช่วยส่งเสริมกฎระเบียบและการดำเนินการของรัฐบาลในการต่อต้านการทุจริต รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่องค์กรตุลาการในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ตลอดจนทำการปลูกฝังและเผยแพร่ข้อมูลทางด้านคุณธรรมจริยธรรมให้กับประชาชน และในการดำเนินการตรวจสอบของ JUTEP จะทำการแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมทั้งประสานความร่วมมือในการตรวจสอบกับ the Court of Accounts ซึ่งเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการตรวจสอบการจัดการทางการเงินของทุกองค์กรภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำและทำการวิเคราะห์การดำเนินงานภายในระบบจัดซื้อจัดจ้างพร้อมทั้งทำการตัดสินใจเกี่ยวกับสัญญาการประมูล แต่อย่างไรก็ตามจากข้อมูลของ ICD (2009) พบว่าจุดอ่อนขององค์กรคือ ไม่มีการสังเกตการณ์หรือ

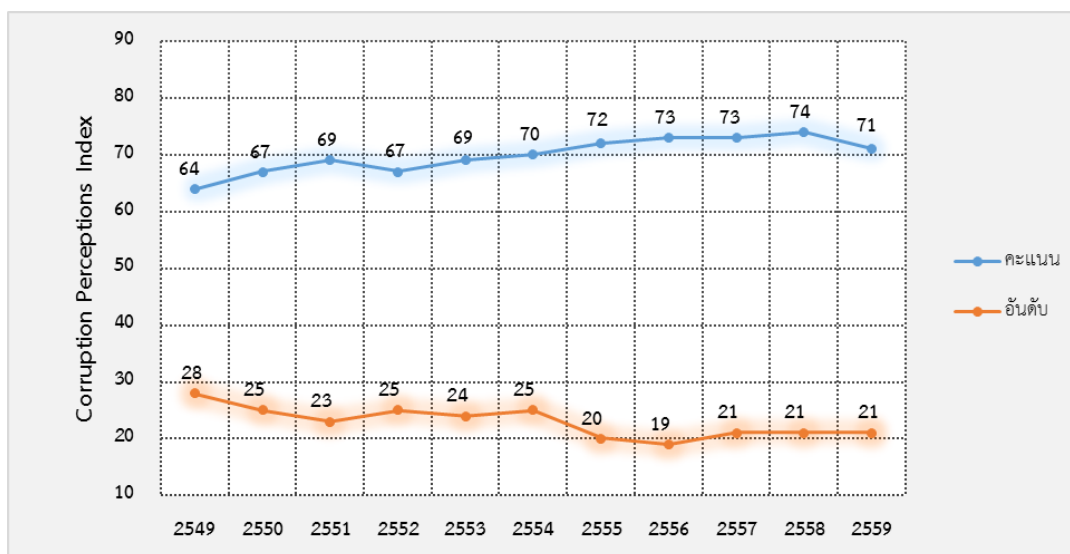
แทรกแซงการใช้จ่าย ตลอดจนการลงโทษต่อองค์กรหรือผู้ที่กระทำความผิดตามกฎหมาย โดยในปี พ.ศ. 2550 จากข้อมูลทางด้านการประมูลที่ถูกตีพิมพ์โดยภาครัฐพบว่า ร้อยละ 76 ปราศจากการสังเกตการณ์โดย the Court of Accounts และมีเพียงร้อยละ 24 ที่ได้รับการสังเกตการณ์แต่ไม่พบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากเมื่อตรวจสอบพบการกระทำความผิด องค์กรไม่มีอำนาจในการกำหนดบทลงโทษ ทำได้เพียงรวบรวมข้อมูลและจัดทำข้อเสนอแนะให้แก่ JUTEP ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ขาดแรงจูงใจซึ่งทำให้ประสิทธิภาพที่จะเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ลดลง

ดังนั้นหากพบว่าข้อกล่าวหาอันมีมูลความจริง JUTEP จะนำเสนอข้อมูลของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งข้อมูลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนคำแนะนำและข้อกฎหมายในการจัดการกับปัญหาต่อสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล และศาลฎีกาจะทำหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งจุดอ่อนขององค์กรที่จำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไข คือ ฝ่ายตุลาการไม่มีนโยบายเฉพาะทางด้านความโปร่งใสและการเผยแพร่ข้อมูล นอกจากนี้ยังพบว่าองค์กรตุลาการมีความพยายามที่จะปกปิดข้อมูลสถิติทางด้านคดีความ อีกทั้งข้อมูลทางด้านกฎระเบียบ พระราชบัญญัติที่สำคัญ และงบประมาณจะถูกเผยแพร่ในรูปแบบของ pdf ดังนั้นจึงไม่สามารถนำมาจัดสรรหรือผสมผสานกับข้อมูลที่ได้จากองค์กรอื่นๆได้ (Elena, 2015) แต่อย่างไรก็ตามประเทศอูรุกวัยมีการใช้นโยบายทางด้านความโปร่งใสในส่วนของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งจากข้อมูลของ Solares (2010) พบว่าในปี พ.ศ.2551 มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนฉบับแรก เรียกว่า the Cristal Law เพื่อวางกฎระเบียบและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ โดยบัญญัติให้องค์กรภาครัฐจะต้องตอบสนองต่อการร้องขอข้อมูลภายใน 20 วัน ซึ่งหน่วยงานภาครัฐสามารถที่จะปฏิเสธการให้ข้อมูล หากข้อมูลที่ถูกร้องขอนั้นเป็นข้อมูลที่เป็นความลับแต่ต้องให้เหตุผลที่ทำการปฏิเสธด้วย ซึ่งเป็นการรับประกันความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน อีกทั้งยังมีการจัดตั้ง the unit of access to public information ตามกฎหมายฉบับดังกล่าว เพื่อพัฒนาระบบการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างประชาชนกับองค์กรภาครัฐ

นอกจากนี้ประเทศอุรุกวัยยังได้พยายามที่จะแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคม โดยได้รับการสนับสนุนจาก the Institute for Communication and Development Bank และ the Inter-American Development Bank ซึ่งปัจจุบันมีองค์กรภาคประชาสังคมที่เข้าร่วมจำนวน 10 องค์กร พร้อมทั้งมีส่วนในการส่งเสริมและสนับสนุนในด้านที่แตกต่างกัน และในปี พ.ศ.2557 ยังมีการอนุมัติกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสื่อ อีกทั้งยังทำการจัดตั้ง the Audiovisual Communication Council เพื่อทำหน้าที่จัดทำใบอนุญาตและบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวอีกด้วย จากความพยายามในการนำนโยบายและกฎหมายสากลเข้ามาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศ ตลอดจนความใส่ใจในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่องของรัฐบาล จึงส่งผลให้ประเทศอุรุกวัยมีภาพลักษณ์ทางด้านความโปร่งใสที่ดีในสายตาของต่างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและทำให้อุรุกวัยมีความมั่นคงและก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศดังเช่นปัจจุบัน

7.3. แนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัย

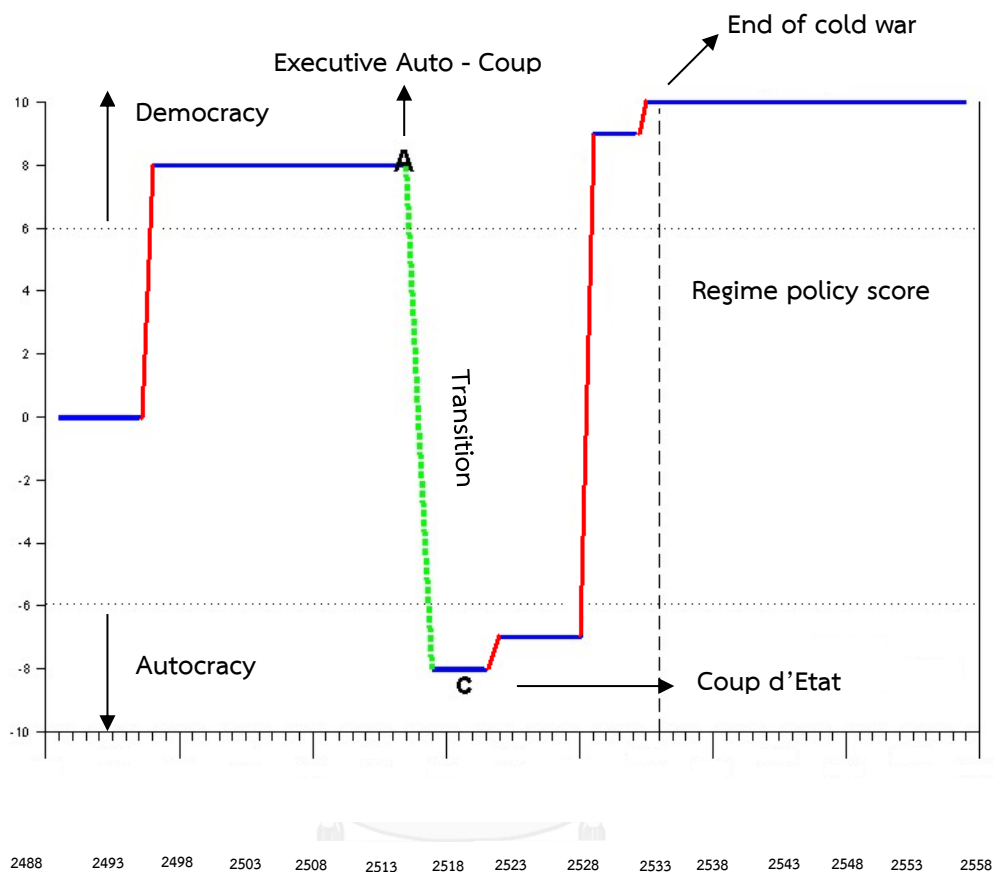

ภาพที่ 23 คะแนนความโปร่งใสของประเทศอุรุกวัยในช่วงปี พ.ศ.2549-2559

ที่มา: (TI, 2016)

การประเมินสถานการณ์ของการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศอุรุกวัย เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวม จากข้อมูลดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรความโปร่งใสนานาชาติ (TI) ข้อมูลคะแนนความโปร่งใสในช่วงตลอดระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.2549-2559) พบว่าสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัยโดยรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำและมีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงมาโดยตลอด โดยในช่วงปี พ.ศ. 2549 - 2554 ประเทศอุรุกวัยได้คะแนนความโปร่งใสเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีคะแนนระหว่าง 6.4 - 7 คะแนน ยกเว้นในปี พ.ศ. 2552 ที่ค่าคะแนนลดลง แต่ก็ยังคงอยู่ในระดับสูง โดยได้คะแนน 6.7 คะแนน และตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณค่าคะแนนความโปร่งใส (TI, 2015) และได้มีการเปลี่ยนการให้คะแนนจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน มาเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าคะแนนโดยเฉลี่ยในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. 2555 - 2559) พบว่า มีค่าสูงถึง 72.6 คะแนน และยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งปี พ.ศ. 2558 ประเทศอุรุกวัยมีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงถึง 74 คะแนน และแม้ว่าในปี พ.ศ.2559 ค่าคะแนนความโปร่งใสของประเทศอุรุกวัยจะลดลงเท่ากับ 71 คะแนน แต่อย่างไรก็ตามประเทศ

ยังคงถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 21 ซึ่งเป็นอันดับที่สูงกว่าประเทศชิลีซึ่งเป็นประเทศที่มีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงสุดในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกามาโดยตลอด

ภาพที่ 24 แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอูรุกวัย
ในช่วงปี พ.ศ.2488-2556

ที่มา: (CSP, 2014)

การประเมินระดับของความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการจากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศอูรุกวัย จากข้อมูลดัชนีชี้วัดระบอบการปกครอง (Policy index) ของ the Center for Systemic Peace and Societal – Systems Research: CSP พบว่าข้อมูลค่าคะแนนของระบอบการปกครองในช่วงปี พ.ศ.2489 – 2556 สถานการณ์ภาพลักษณ์ระบอบการปกครองของประเทศอูรุกวัยโดยรวม มีแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ค่อนข้างคงที่อย่างต่อเนื่อง และมีค่าคะแนนของระบอบการปกครอง

(Policy Scores) อยู่ในระดับสูงมาโดยตลอด (6 – 10 คะแนน) โดยในช่วงปี พ.ศ.2495 – 2496 ประเทศอุรุกวัยได้ค่าคะแนนของระบอบการปกครองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 0 เป็น 8 คะแนน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเป็นช่วงเวลาที่มีการยุติการบริหารประเทศร่วมกันระหว่างพรรคเสรีนิยมฝ่ายซ้าย หรือ Colorado Party และพรรคการเมืองฝ่ายขวากลุ่มอนุรักษนิยม หรือ Blanco Party เนื่องจาก Colorado Party ซึ่งเป็นตัวแทนจากกลุ่มชนชั้นกรรมาชีพสามารถเอาชนะ Blanco Party ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มเจ้าที่ดินในสงครามกลางเมือง อีกทั้งยังเป็นการยุติความขัดแย้งและความเหลื่อมล้ำตามระบบอุปถัมภ์ จึงเป็นช่วงเวลาที่ทรัพยากรและงบประมาณ ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

ในช่วงปี พ.ศ.2496-2516 ประเทศอุรุกวัยพัฒนาภาวะเบียดเบียนที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยให้สอดคล้องกับการอพยพเข้ามาของประชากรในทวีปยุโรป และสร้างบรรทัดฐานของการอยู่ร่วมกันภายในสังคม โดยมีการปรับปรุงนโยบายทางการปกครอง และเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองใหม่ ๆ เข้ามาร่วมการแข่งขัน อาทิ the Frente Amplio ซึ่งถือเป็นการพัฒนาโลกสำคัญตามระบอบประชาธิปไตย ทำให้ในช่วงเวลาดังกล่าวประเทศอุรุกวัยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงทางด้านประชาธิปไตย และได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครองคงที่อย่างต่อเนื่อง (8 คะแนน) แต่อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาดังกล่าว ประเทศได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก เป็นผลให้ราคาสินค้าเกษตรลดต่ำลง และราคาน้ำมันในตลาดโลกได้ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเศรษฐกิจของอุรุกวัยขึ้นอยู่กับ การส่งออกสินค้าเกษตร และพึ่งพาการนำเข้าน้ำมันปิโตรเลียมทั้งหมด ซึ่งจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศ ประกอบกับรัฐบาลไม่สามารถจัดการกับปัญหากลุ่มกองโจรติดอาวุธฝ่ายซ้ายตูปามาโรส ในที่สุดจึงนำมาสู่การก่อรัฐประหารของกองทัพ และทำให้ช่วงปี พ.ศ.2516-2528 ประเทศอุรุกวัยตกอยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบเผด็จการ

ในช่วงปี พ.ศ.2516-2528 รัฐบาลได้ทำการกวาดล้างและจับกุมกลุ่มฝ่ายซ้าย ทำให้คุกเต็มไปด้วยนักโทษทางการเมือง จนถูกขนานนามว่าห้องทรมานแห่งลาตินอเมริกา ซึ่งการก่อรัฐประหารของกองทัพดังกล่าวเป็นส่วนสำคัญในการจุดริ้วการพัฒนาด้านประชาธิปไตย เนื่องจากอำนาจในการปกครองประเทศอยู่ในมือของคนเพียงกลุ่มเดียว ซึ่งสะท้อนให้เห็นผ่านเส้นแนวโน้มสี่เหลี่ยม

ในช่วงปี พ.ศ.2516-2517 แสดงถึงช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านของประเทศ โดยเริ่มต้นจากจุด A ในปี พ.ศ.2516 แสดงถึงความเป็นเผด็จการของฝ่ายบริหาร หรือการเปลี่ยนแปลงของอำนาจภายใน ระบอบการปกครองจากการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบทางการบริหาร และค่าคะแนนของระบอบ การปกครองที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 8 เป็น -8 คะแนน และในปี พ.ศ.2519 มีเหตุการณ์ รัฐประหารเกิดขึ้น ซึ่งจากภาพที่ 28 แสดงโดยตัว C อีกทั้งยังคงมีค่าคะแนนอยู่ในช่วง 10 ถึง 6 คะแนน จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.2528 เนื่องจากประเทศถูกปกครองโดยระบอบเผด็จการทหารยาวนาน ถึง 12 ปี

เหตุการณ์ความรุนแรงดังกล่าวยังก่อให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายของคนเป็นจำนวนมาก นำมาสู่การประท้วงต่อต้านการปราบปรามที่รุนแรง และการแสดงออกซึ่งความไม่พอใจกับ สภาพเศรษฐกิจและความเดือดร้อนที่ประชาชนได้รับ ส่งผลให้ Colorados Party ชนะ การเลือกตั้ง ในปี พ.ศ.2528 ภายใต้การนำของ ฮูลิโอ มาเรีย แชนเกลียแนตตี อันนำไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย เนื่องจากรัฐบาลได้ยกเลิกกฎระเบียบทางทหาร และได้เลือกที่จะจัดการกับปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่สืบทอดมาจากระบอบเผด็จการในอดีต โดยการออกกฎหมายนิรโทษกรรมให้กับทหารและ สมาชิกกองกำลังติดอาวุธ แทนที่การใช้วิธีการปราบปรามที่รุนแรงและการฟ้องร้องดำเนินการลงโทษ ตลอดจนการประหารชีวิตกับรัฐบาลชุดเก่า พร้อมทั้งเยียวยาเหยื่อที่ถูกกดขี่ข่มเหงและได้รับความไม่ยุติธรรม ซึ่งเป็นประชาธิปไตยภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นได้สะท้อนผ่านเส้นแนวโน้มของอำนาจ การปกครอง คือ เส้นสีน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงการที่ประเทศไม่ได้ถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง ทำให้ ในช่วงปี พ.ศ.2528-2529 คะแนนของระบอบการปกครองเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก -7 เป็น 9 คะแนน และเพิ่มขึ้นจนถึง 10 คะแนน ในปี พ.ศ.2532 ซึ่งแสดงว่าประเทศมีความมั่นคงทางด้าน ความเป็นประชาธิปไตย

นอกจากนี้ประเทศยังคงรักษาเสถียรภาพในการพัฒนาทางด้านประชาธิปไตย และได้รับ คะแนนสูงถึง 10 คะแนน คงที่อย่างต่ำเนื่องจากระบอบการปกครองที่เปิดเผยและสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสในทุกเรื่อง อรุณชัยพยายามพัฒนาระบอบการปกครองที่เปิดเผยและสนับสนุนให้เกิดความโปร่งใสในทุกเรื่อง พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองใหม่ๆ เข้าสู่สนามการแข่งขันและมุ่งเน้นการสร้างฐาน คะแนนเสียงจากแนวคิดทางด้านนโยบายที่เน้นประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

นอกจากนี้การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่และการส่งเสริมความเท่าเทียมของประชาชน ตลอดจนการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ถูกต้องตามกฎหมาย จะทำให้ประชาชนเห็นถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะปฏิบัติตามหลักการทางด้านประชาธิปไตยและเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ตลอดจนตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อีกทั้งรัฐบาลยังสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลการทำงานของรัฐบาลและหน่วยงานราชการ ซึ่งทำให้ระบบการดำเนินการของรัฐเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

7.4. คติทฤษฎีคอรักซ์ที่น่าสนใจ

ตั้งแต่ช่วงต้นของศตวรรษที่ 19 การเมืองภายในประเทศอุรุกวัยได้ถูกขับเคลื่อนโดย 2 พรรคการเมือง ได้แก่ the Colorados party: PC และ the National party: PN (Shefter, 1994) โดยการแข่งขันในระบบการเลือกตั้งได้เกิดขึ้นภายใต้ระบบอุปถัมภ์ที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันภายในประเทศ โดยพรรคการเมืองได้สร้างฐานคะแนนเสียงจากการแจกจ่ายทรัพยากรของรัฐ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2503 จึงมีพรรคใหม่ ๆ เข้ามาร่วมการแข่งขันในการเลือกตั้ง และในปี พ.ศ.2514 the Frente Amplio ซึ่งเป็นกลุ่มแนวคิดทางด้านสังคมนิยมได้ใช้อุดมการณ์ทางการเมืองและแนวคิดใหม่ ๆ ในการปฏิรูปเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินและสภาพความเป็นอยู่ที่ยากลำบากของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามพรรคดังกล่าวก็ได้ใช้นโยบายประชานิยมในการสร้างฐานคะแนนเสียงจนได้รับชัยชนะในที่สุด อีกทั้งยังคงพบการทุจริตคอร์รัปชันภายในระบบการเลือกตั้งทางการเมือง (Buquet, Piñeiro, Salvat, Selios, and Vairo, 2012) จากข้อมูลของ มติชนออนไลน์ (2558) พบว่าในปี พ.ศ.2533 เอฟบีไอของสหรัฐได้ปฏิบัติการบุกจับกุมตัว ยูเจนิโอ ฟิกูเรโด ชาวอุรุกวัยซึ่งเป็นรองประธานไฟฟ้าและสมาชิกคณะกรรมการบริหารไฟฟ้าในกรณีเรียกรับสินบนซื้อขายลิขสิทธิ์ถ่ายทอดสดและสิทธิด้านการตลาดของฟุตบอลในทวีปอเมริกาใต้

และในปี พ.ศ.2559 ยังพบการทุจริตภายในองค์กรรัฐวิสาหกิจของประเทศ ในส่วนของการแต่งตั้งคณะกรรมการที่อาจถูกแทรกแซงจากพรรคการเมือง อีกทั้งยังพบเรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับการทุจริตของบริษัทน้ำมันของรัฐ คือ the Administracion Nacional de Combustibles, Alcoholes y Portland: ANCAP ซึ่งถูกพบว่าใช้เงินจำนวนมากในการติดต่อสื่อสารและการโฆษณา

ซึ่งเป็นที่น่าสงสัยว่างบประมาณภาครัฐจะถูกใช้ไปในทางที่ผิด แต่จากผลการสอบสวนของสมาชิกวุฒิสภากลับไม่พบการกระทำความผิดของบริษัทดังกล่าว และในส่วนของการจัดสรรตำแหน่งงานในภาครัฐที่พบปัญหาภาวะคนล้นงาน อีกทั้งยังพบปัญหาการต่อต้านจากเจ้าหน้าที่ในการที่จะคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่องค์กรด้วยวิธีการแข่งขันและอาจถูกแทรกแซงจากอำนาจทางการเมืองในการแต่งตั้งอีกด้วย (Martini, 2016)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าคดีการทุจริตที่พบภายในประเทศอุรุกวัยมีน้อยมาก ซึ่งอาจเนื่องมาจากประเทศอุรุกวัยได้ให้ความสนใจในการแก้ไขปัญหาการคอร์ปชั่นมาโดยตลอด ซึ่งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและการทุจริตคอร์ปชั่นของผู้นำประเทศในอดีต อาจเป็นจุดพลิกผันให้ประเทศหันมาสนใจในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้ได้นักการเมืองเข้ามาสู่ระบอบการปกครองอย่างถูกต้องและเป็นธรรม อีกทั้งยังมีการนำนโยบายและกฎหมายสากลมาปรับใช้โดยการลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (Inter-American Convention against Corruption: IACAC) ในปี พ.ศ. 2541 จึงเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถาบันทางการเมือง ยกกระดับมาตรฐานทางกฎหมาย ตลอดจนเป็นที่มาของการจัดตั้งองค์กรต่อต้านการคอร์ปชั่นภายในประเทศอีกด้วย

7.5. องค์กรต่อต้านคอร์ปชั่น

ในการสร้างมาตรฐานการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์ปชั่น ประเทศอุรุกวัยได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต (the Inter-American Convention against Corruption: IACAC) และได้ใช้ the Mechanism for Follow-up on the Implementation of the Inter-American Convention against Corruption: MESICIC เป็นกลไกการติดตามผลการปฏิบัติตามอนุสัญญาและประกาศใช้กลไกดังกล่าวในวันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ.2544 โดยกลไกตามอนุสัญญา IACAC ดังกล่าวได้อาศัยการขับเคลื่อน การประสานงาน และความร่วมมือในการดำเนินการและบังคับใช้กฎหมายระหว่างองค์กรภาครัฐ ได้แก่ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP, the Office of the Attorney General and Public Prosecutor, the Court of Accounts และ the Supreme Court of Justice ซึ่งจากข้อมูลของ (OAS, 2013b) พบว่าแต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- The Transparency and Public Ethics Board: JUTEP

ตามมาตรา 4(8) ของกฎหมายฉบับที่ 17060 บัญญัติให้ JUTEP เป็นองค์กรอิสระ และสามารถติดต่อสื่อสารกับกลไกภาครัฐหรือองค์กรต่าง ๆ ได้โดยตรง

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 4 ของกฎหมายฉบับที่ 17060 บัญญัติให้ JUTEP มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ให้คำแนะนำแก่ประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด และองค์กรภายในระบบยุติธรรมทางอาญา เกี่ยวกับข้อกฎหมายทางด้านการต่อต้านอาชญากรรม และการบริหารงานภาครัฐทางด้านเศรษฐกิจ และการเงินของรัฐการบริหารจัดการและตรวจสอบการลงทะเลเบียน, การลงทะเลเบียนของการประกาศของมูลค่าสุทธิและเก็บรวบรวม เมื่อเห็นสมควรว่าข้อมูลมีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรมตามเงื่อนไขสภาพแวดล้อมของการเตรียมการ และการดำเนินการ

นอกจากนี้ตามมาตรา 11 ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 354/999 บัญญัติให้ JUTEP ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ การตัดสินใจในการประมูลและทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างโดยตรง อีกทั้งยังทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่องค์กรภาคสาธารณะ หากมีการร้องขอที่เกี่ยวข้องกับกลไกในการบังคับใช้การป้องกันและกำจัดการคอร์รัปชัน

- The Office of the Attorney General and Public Prosecutor

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 1 ของกฎหมายฉบับที่ 15365 (Organization Law of the Office of the Attorney General and Public Prosecutor) บัญญัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอิสระ มีหน้าที่ในการปกป้องสังคมเป็นตัวแทนของรัฐตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ และให้คำปรึกษาต่อฝ่ายบริหารและตุลาการตามที่มีการร้องขอ พร้อมทั้งปกป้องผลประโยชน์ของสังคม

- The Court of Accounts

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 211 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ศาลมีหน้าที่ในการนำเสนอความคิดเห็นและรายงานเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณ แทรกแซงเพื่อป้องกันอคติในการใช้จ่ายและชำระเงินตามมาตรฐานการกำกับดูแลตามกฎหมาย และมีวัตถุประสงค์ให้มีการรับรองว่าถูกต้องตามกฎหมายและเหมาะสม ทำการสังเกตการณ์ เสนอความคิดเห็น การรายงานทางการเงิน และการดำเนินการของ

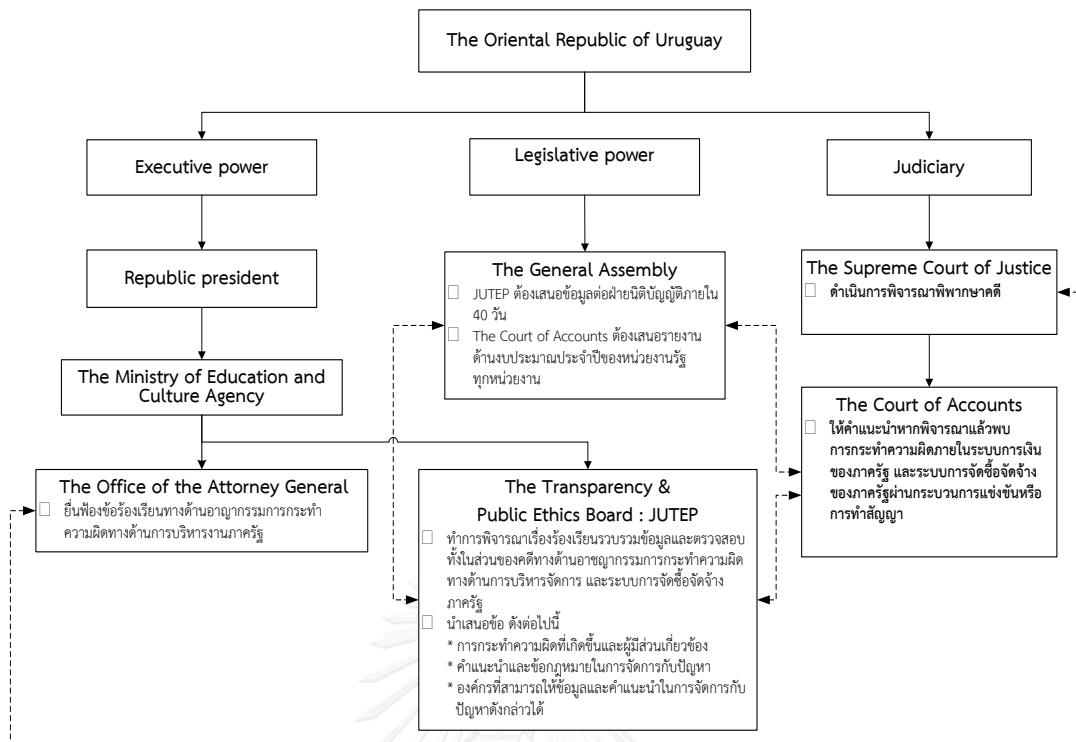
หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน ซึ่งรวมไปถึงรัฐบาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานที่ได้รับอำนาจในการให้บริการ ให้เป็นไปตามมาตรการที่เหมาะสมของเหตุการณ์ตามความรับผิดชอบ พร้อมทั้งนำเสนอรายงานด้านงบประมาณประจำปีของหน่วยงานรัฐทุกหน่วยงานต่อสภานิติบัญญัติ รวมไปถึงแทรกแซงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทางการเงินขององค์กรภาครัฐ หน่วยงานต่างๆ และรายงานต่อผู้มีอำนาจในเรื่องของการบริหารจัดการกองทุนที่ผิดกฎหมาย การฝ่าฝืนกฎหมาย ด้านงบประมาณและมาตรฐานทางบัญชี

- The Supreme Court of Justice

- อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน

ตามมาตรา 239 ของรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ศาลสูงสุดมีอำนาจในการตัดสินผู้ใดก็ตามที่ทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญโดยไม่มีข้อยกเว้น นอกเหนือจากกฎหมายต่อต้านอาชญากรรมระหว่างประเทศและกฎหมายทางทะเล กำกับดูแล เป็นที่ปรึกษา และตรวจสอบด้านการเงินของศาลให้ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานขององค์กรตุลาการทั้งหมด ทำหน้าที่แต่งตั้ง เลื่อนตำแหน่ง พร้อมทั้งทำการปลดเจ้าหน้าที่ขององค์กรตุลาการออกจากตำแหน่ง และดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

นอกจากนี้ ในส่วนของหน้าที่ในการตัดสินคดี จะต้องให้ความสนใจต่อการกลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ทั้งในคดีอาชญากรรมและคดีที่ไม่ใช่อาชญากรรม ในลักษณะที่ข้อเท็จจริงขัดแย้งต่อการตัดสินใจในการดำเนินคดีครั้งที่ 2 ของศาลอุทธรณ์ และตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งทางด้านอาชญากรรมและที่ไม่ใช่อาชญากรรม

ภาพที่ 25 การประสานงานระหว่างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของสาธารณรัฐอุรุกวัย

ที่มา: (OAS, 2013)

จากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่า เพื่อหาทางออกในการแก้ปัญหา รัฐสภาของประเทศ อุรุกวัยจึงได้ลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต ในปี พ.ศ. 2541 และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ในปี พ.ศ. 2550 จนเป็นที่มาของการพัฒนาปรับปรุงกฎระเบียบและมาตรฐานในการดำเนินการขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชัน นอกจากนี้จากข้อมูลของ ICD (2009) พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 รัฐธรรมนูญ ยังได้มีบทบัญญัติซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในด้านการคอร์รัปชันทางการเมือง คือกฎหมาย ฉบับที่ 17.060 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดรูปแบบและประเภทของอาชญากรรมใหม่ พร้อมทั้งวางกฎระเบียบและสร้างกลไกในการควบคุมการบริหารงานภาครัฐด้านการใช้อำนาจทางการเมือง เพื่อที่จะจำกัดแรงจูงใจในการกระทำความผิดของนักการเมือง อาทิ มาตรา 58 ที่บัญญัติเกี่ยวกับกฎระเบียบในการบริหารภาครัฐและการเปิดเผยข้อมูลทางการเมือง และมาตรา 59 ที่บัญญัติข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยไม่ได้จำกัดเพียงแค่การใช้อำนาจเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ แต่เป็นลักษณะของการกระทำความผิดจากการใช้

อำนาจหน้าที่ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด อาทิ การยกยอกเงินตามมาตรา 153 การติดสินบนตามมาตรา 159 หรือแม้แต่การใช้สิทธิพิเศษทางด้านข้อมูลไปในทางที่ผิดตามมาตรา 163 นอกจากนี้ยังเป็นที่มาของการจัดตั้ง the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้สายการบังคับบัญชาของฝ่ายบริหารและทำหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียนรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบทั้งในส่วนของคุณีทางด้านอาชญากรรม, การกระทำความผิดทางด้านการบริหารจัดการ, การแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่อภาคประชาสังคมในการป้องกัน และกำจัดการคอร์รัปชัน ซึ่งภายในหน่วยงานประกอบไปด้วยคณะกรรมการ 3 คน ได้รับการแต่งตั้งหรือสามารถถูกถอดถอนตำแหน่งโดยประธานาธิบดี ซึ่งมาจากคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับการอนุมัติด้วยคะแนนเสียง 3 ใน 5 ของสมาชิกวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ มีความเป็นมืออาชีพ และเพื่อความโปร่งใสและยุติธรรมในการดำเนินงานตามมาตรา 4 ของพระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 354/999 บัญญัติให้ในการตัดสินใจเลือกใช้วิธีการในการดำเนินงานในแต่ละสถานการณ์จะได้มาจาก การลงคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของคณะกรรมการ ทั้งนี้ในการตัดสินใจของ JUTEP จะถูกทบทวนภายใต้การอุทธรณ์ทางการบริหารต่อ the Court of Administrative Judicial Review

ในการดำเนินการตรวจสอบ JUTEP จะทำการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับ the Court of Accounts ซึ่งเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ในการตรวจสอบการจัดการทางการเงินของทุกองค์กรภาครัฐและเอกชน อีกทั้งยังทำหน้าที่ในการให้คำแนะนำและทำการวิเคราะห์การดำเนินงานภายในระบบจัดซื้อจัดจ้าง พร้อมทั้งทำการตัดสินใจเกี่ยวกับสัญญาการประมูล เพื่อป้องกันการคอร์รัปชันที่อาจเกิดขึ้นภายในกระบวนการดังกล่าว พร้อมทั้งทำหน้าที่นำเสนอรายงานด้านงบประมาณประจำปีของทุกหน่วยงานของรัฐต่อสภานิติบัญญัติ ซึ่งภายในองค์กรประกอบไปด้วยบุคลากรจำนวน 330 คน โดยดำรงตำแหน่งคณะกรรมการจำนวน 7 คน มาจากการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภานิติบัญญัติ และห้ามดำรงตำแหน่งใด ๆ ทางการเมือง ในส่วนของการตัดสินใจของศาลจะถูกลงมติยอมรับด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก ในวาระการประชุมของคณะรัฐมนตรี และความคิดเห็นของศาลจะไม่ถูกเปิดเพื่อทำการทบทวนหรืออุทธรณ์ ยกเว้นการตัดสินใจทางด้าน

การบริหารจัดการ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จะถูกทบทวนภายใต้การอุทธรณ์ทางการบริหารต่อ the Court of Administrative Judicial Review

ซึ่งหากพบว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิด JUTEP จะต้องเสนอข้อมูลการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นต่อสภานิติบัญญัติภายใน 40 วัน พร้อมทั้งเสนอคำแนะนำและข้อกฎหมายในการจัดการกับปัญหาต่อ the Office of the Attorney General and Public Prosecutor ซึ่งทำหน้าที่ในการไต่สวนและ ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล โดยอัยการสูงสุดจะถูกแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารและได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา หรือ the permanent committee ตามความเหมาะสม ด้วยคะแนนเสียง 3-5 เสียงของสมาชิกทั้งหมด มีวาระการดำรงตำแหน่ง 10 ปี และเจ้าหน้าที่ภายในสำนักอัยการจะเข้าสู่ตำแหน่งด้วยวิธีการแข่งขันที่ถูกกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้ อัยการที่ปรึกษาพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ที่จะถูกแต่งตั้งด้วยวิธีการเดียวกับอัยการสูงสุด และพนักงานอัยการจะดำรงตำแหน่งจนกระทั่งอายุ 70 ปี ในส่วนของกระบวนการตัดสินใจขององค์กรสามารถใช้สิทธิทางด้านเทคนิคในการดำเนินงานตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ และอัยการสูงสุดมีอำนาจในการดูแลตรวจตราความถูกต้องในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ภายในองค์กร ซึ่งการตัดสินใจของอัยการสูงสุดเป็นเงื่อนไขที่จะถูกทบทวนในการดำเนินการอุทธรณ์ทางการบริหารก่อน the Court of Administrative Judicial Review

และ the Supreme Court of Justice จะทำหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดี เพื่อปกป้องสิทธิของบุคคลตามกฎหมาย และรักษาความสงบภายในประเทศซึ่งภายในองค์กรจะประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 5 คน ซึ่งถูกเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมาก 2-3 เสียงของสมาชิกสภานิติบัญญัติ และจะไม่มีทางเลือกตั้งใหม่จนกระทั่งดำรงตำแหน่งครบ 5 ปี นอกจากนี้ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ยังกำหนดให้องค์กรสามารถดำเนินงานในการพิจารณาตัดสินคดีตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ แต่ไม่สามารถดำเนินการตามหน้าที่ได้หากมีสมาชิกต่ำกว่า 3 คน และลงมติยอมรับในขั้นตอนสุดท้ายของการตัดสินคดีด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก อีกทั้งยังมีอำนาจในการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้พิพากษาตามกรอบที่กฎหมายกำหนดอีกด้วย และทางด้านงบประมาณ ทั้ง 4 องค์กรได้รับการประกันเสถียรภาพทางการเงินตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและทำการเสนอเอกสารทางด้าน

งบประมาณต่อฝ่ายบริหาร โดยฝ่ายบริหารจะทำการคาดคะเนทางด้านงบประมาณที่เหมาะสมจากคำแนะนำของ the Planning and Budget Office (OAS, 2013)

ในส่วนของการพัฒนาการทางด้านความมั่นคงของกฎหมายเริ่มต้นขึ้นในปี พ.ศ.2462 มีพระราชกฤษฎีกาฉบับแรกที่ห้ามข้าราชการพลเรือนอาวุโสดำเนินการตัดสินใจหรือการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่โดยยึดผลประโยชน์ส่วนตนมาก่อนผลประโยชน์ของส่วนรวม (Raul, 1991 cited in Solares, 2010) นอกจากนี้จากข้อมูลของ Martini (2016) พบว่าในปี พ.ศ.2546 ยังได้มีการออกกฎหมายคุ้มครองพยานในขั้นตอนการสอบสวนของคดีทุจริตคอร์รัปชัน (พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ 30/003) และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้กับการคอร์รัปชันยังได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดจนกระทั่งในปี พ.ศ.2551 จากข้อมูลของ Solares (2010) พบว่ามีการออกกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนฉบับแรก เรียกว่า the Cristal Law เพื่อวางกฎระเบียบและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ กระบวนการร้องขอข้อมูล พร้อมทั้งบทลงโทษสำหรับหน่วยงานที่ปฏิเสธการร้องขอข้อมูล และกฎระเบียบซึ่งเกี่ยวข้องกับการควบคุมสถานการณ์ในการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรภาครัฐ

อีกทั้งยังมีกฎหมายหลายฉบับที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อต่อสู้กับปัญหาดังกล่าว อาทิ กฎหมายฉบับที่ 17.835/2004, 18.494/2009 และพระราชบัญญัติที่ 226/10 ซึ่งเกี่ยวกับการต่อต้านการฟอกเงินและกฎหมายฉบับที่ 18.485/2009 ได้บัญญัติให้พรรคการเมืองและผู้สมัครลงแข่งขันในการเลือกตั้งสามารถรับเงินบริจาคที่ใช้ในการหาเสียงจากบุคคลหรือบริษัทที่ทำสัญญากับภาครัฐได้ในปริมาณที่จำกัด แต่ต้องทำการรายงานทางด้านรายรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นเสนอต่อ the electoral court และในปีเดียวกันนี้ ในส่วนของกฎหมายเกี่ยวกับความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์และการยื่นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ประเทศอุรุกวัยยังทำการขยายจำนวนกรอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินอีกด้วย โดยกฎหมายได้กำหนดให้ต้องยื่นบัญชี 2 ครั้ง คือ กรณีเข้ารับตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง ให้กับ JUTEP

และจากการสำรวจการรับรู้ของประชาชนและภาคเอกชนภายในประเทศยังพบว่าเป็นประเทศที่มีความโปร่งใสอยู่ในระดับสูง โดยจากผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนของ the Global Corruption Barometer ในปี พ.ศ.2556 และ the Latino Barometro

ในปี พ.ศ.2558 พบว่าร้อยละ 83 ของประชาชนไม่เคยประสบเหตุการณ์ทางด้านการคอร์รัปชัน หรือ ได้ยินเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางด้านการคอร์รัปชัน อีกทั้งในส่วนของภาคเอกชนยังพบว่า ปัญหาการคอร์รัปชันไม่ได้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการลงทุน ยิ่งไปกว่านั้นจากข้อมูลของ the Global Competitiveness Report ยังพบว่ามียังร้อยละ 0.4 ของผลสำรวจในภาคธุรกิจที่พบว่าปัญหาการคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่มีนัยสำคัญ นอกจากนี้ปัญหาในการจัดสรรกองทุนภาครัฐให้แก่บริษัทบุคคล และกลุ่มบุคคล เนื่องจากการคอร์รัปชันแถบจะไม่เกิดขึ้นภายในประเทศ อีกทั้งปริมาณของปัจจัยที่จะ ทำให้ระดับของการคอร์รัปชันเพิ่มสูงขึ้น หรือ ความลำเอียงในการตัดสินใจเพื่อเอื้ออำนวยผลประโยชน์ให้แก่กลุ่มของตนภายในอุรุกวัยอยู่ในระดับต่ำ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีตัวบ่งชี้ทางด้านการคอร์รัปชัน (TI, 2016) และข้อมูลทางด้านธรรมาภิบาลของธนาคารโลก (World Bank, 2016d) ที่สะท้อนถึงภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศในสายตาของต่างชาติ นอกจากนี้จากข้อมูลของ Martini (2016) พบว่ายังเป็นประเทศเดียวในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาที่ติดอันดับ 1 ใน 20 ประเทศที่มีดัชนีความเป็นประชาธิปไตยสูงที่สุดในโลก

7.6. บทวิเคราะห์ประเทศอุรุกวัย

แม้ว่าในอดีตประเทศอุรุกวัยจะถูกปกครองภายใต้ระบบอุปถัมภ์ ทั้งจากการตกเป็นอาณานิคมของประเทศสเปนและบราซิล ตลอดจนเมื่อได้รับเอกราชประเทศยังถูกปกครองโดยกลุ่มคนชาติปไตโย ที่สร้างความเหลื่อมล้ำนำไปสู่การต่อสู้ระหว่างชนชั้น และการก่อรัฐประหารซึ่งทำให้ประเทศอุรุกวัยต้องตกอยู่ภายในระบอบเผด็จการทหารยาวนานถึง 12 ปี ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ประเทศอุรุกวัยเคยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอย่างมากสืบเนื่องมาจากระบบการปกครองแบบเผด็จการ แต่ภายหลังได้มีการเปลี่ยนรูปแบบการปกครองเป็นแบบประชาธิปไตย และหลังจากมีการเลือกตั้งครั้งแรกในปี พ.ศ.2527 รัฐบาลได้พยายามที่จะปรับปรุงโครงสร้างทางการปกครองมาโดยตลอด และจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชันโดยตรง ตามอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตและอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต คือ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP และเนื่องจากปัญหาการทุจริตส่วนใหญ่พบในระบบการเลือกตั้ง และการบริหารงานภาครัฐ ดังนั้น JUTEP จึงถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงาน และการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในส่วนของระบบการจัดซื้อจัดจ้างการยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นภายในโครงการต่าง ๆ ของรัฐ และภายในระบบทางการเงินของพรรคการเมือง ยิ่งไปกว่านั้นยังทำหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียน รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งภายในองค์กรประกอบไปด้วย 5 หน่วยงานหลัก ได้แก่ the General Secretarial, the Technical Advisory Unit, the Sworn Declarations Unit, the Administrative Secretariat และ the Declarations Custody and Archive Unit ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้มีเพียงภารกิจในการป้องกัน โดยทำหน้าที่ในการจัดทำและส่งเสริมนโยบาย กฎระเบียบ และการดำเนินการในการบริหารจัดการภาครัฐของรัฐบาล พร้อมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่องค์กรตุลาการในการจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน (OAS, 2013)

ซึ่งเมื่อทำการพิจารณาโครงสร้างองค์กรของ JUTEP พบว่ามีรูปแบบโครงสร้างองค์กรแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ซึ่งจุดแข็งของโครงสร้างองค์กรแบบดังกล่าว คือ มีการแบ่งภารกิจและสายการบังคับบัญชาอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม มีการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทำให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจที่มีความครอบคลุมและถูกต้องมากขึ้น และเนื่องจากมีขนาดของการควบคุมแบบกว้าง จึงทำให้ผู้บริหารองค์กรสามารถทำการสื่อสารกับผู้ใต้บังคับบัญชาได้โดยตรง ทำให้การแก้ไขปัญหาหรือการปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้องค์กรมีความเป็นเอกภาพเนื่องจากทุกหน่วยงานต่างปฏิบัติงานเพื่อบรรลุเป้าหมายหลักขององค์กร นอกจากนี้ JUTEP ยังเป็นองค์กรที่มีความมั่นคงเนื่องจากถูกจัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ และมีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน มีความเป็นอิสระไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชา หรือกำกับดูแลขององค์กรอื่น และมีการกำหนดคุณสมบัติการสรรหาและการแต่งตั้ง โดยผู้ที่ได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์, มีความเป็นมืออาชีพ และเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม ศีลธรรมอันดีเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยุติธรรม ความโปร่งใส และจำกัดแรงจูงใจในการกระทำความผิด รัฐธรรมนูญจึงมีบทบัญญัติห้ามคณะกรรมการของ JUTEP รับค่าตอบแทนจากกิจกรรมใด ๆ นอกเหนือจากค่าตอบแทนในการทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ (OAS, 2013) นอกจากนี้องค์กรยังทำการคัดเลือกเจ้าหน้าที่จากความสามารถไม่ใช่การแต่งตั้งภายใต้ระบบอุปถัมภ์ โดยเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรล้วนมาจากการทดสอบแข่งขัน ซึ่งบททดสอบขึ้นอยู่กับประเภทของตำแหน่ง

ยิ่งไปกว่านั้นภายในกระบวนการตัดสินใจในการดำเนินการ นอกจากจะสามารถใช้สิทธิในการดำเนินงานตามหน้าที่ได้อย่างอิสระตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว เพื่อให้การตัดสินใจที่จะเกิดขึ้นเป็นไปอย่างเที่ยงตรง ยุติธรรม ตามมาตรา 4 ของพระราชกฤษฎีกา ฉบับที่ 354/999 ยังบัญญัติให้ในการตัดสินใจในการดำเนินงานในแต่ละสถานการณ์จะได้อาจมาจากการลงคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของคณะกรรมการทั้งหมด จำนวน 3 คน และการตัดสินใจดังกล่าวจะถูกทบทวนภายใต้การอุทธรณ์ทางด้านการบริหารต่อ the Court of Administrative Judicial Review (OAS, 2013) นอกจากนี้ JUTEP ยังได้รับประกันความมั่นคงทางด้านงบประมาณ โดยถูกกำหนดรวมอยู่ภายในงบประมาณของประเทศ อีกทั้งยังมีการแสดงรายละเอียดทางด้านรายรับและรายจ่ายขององค์กรไว้อย่างชัดเจนบนเว็บไซต์ขององค์กรอีกด้วย

นอกจากนี้ แม้ว่าการทุจริตที่เกิดขึ้นจะไม่ได้พบเห็นทั่วไปภายในสังคม เนื่องจากส่วนใหญ่พบในระบบการเลือกตั้งทางการเมือง องค์กรรัฐวิสาหกิจ และการจัดสรรตำแหน่งงานภาครัฐ ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากร และระบบการเงินของรัฐ ดังนั้นประเทศอุรุกวัยจึงจัดตั้ง the Court of Accounts เพื่อเป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการทางด้านงบประมาณขององค์กรภาครัฐและหน่วยงานต่าง ๆ และรายงานต่อผู้มีอำนาจหากพบการบริหารจัดการกองทุนที่ผิดกฎหมายหรือการฝ่าฝืนกฎหมายด้านงบประมาณ พร้อมทั้งเสนอรายงานด้านงบประมาณประจำปีของหน่วยงานรัฐทุกหน่วยงานต่อสภานิติบัญญัติ โดยคณะกรรมการทั้ง 7 คน ของศาลจะได้รับการแต่งตั้งโดยสภานิติบัญญัติด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกทั้งหมด และเพื่อป้องกันการทุจริตจากการใช้อำนาจหน้าที่ ตลอดจนป้องกันความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ จึงมีบทบัญญัติห้ามคณะกรรมการดำรงตำแหน่งและรับค่าตอบแทนจากองค์กรอื่นใดนอกเหนือจากการทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ (OAS, 2013) นอกจากนี้ยังมีการกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่ชัดเจน และเป็นไปอย่างโปร่งใสโดยเจ้าหน้าที่ของศาลจะมาจาก การทดสอบแข่งขัน และการพิจารณาคุณสมบัติพื้นฐานทางด้านจริยธรรม ซึ่งคุณสมบัติที่กำหนดจะแตกต่างกันตามประเภทของตำแหน่งงาน และภายในกระบวนการตัดสินใจของศาลในแต่ละสถานการณ์จะถูกกล่มตียอมรับด้วยคะแนนเสียงข้างมากของสมาชิก ซึ่งทำให้การพิจารณาที่เกิดขึ้นเป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรม

แต่เนื่องจากทั้ง JUTEP และ the Court of Accounts มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบและป้องกันการทุจริต ไม่ได้มีอำนาจในการปราบปราม สอบสวน ตลอดจนการลงโทษ ดังนั้นหากตรวจสอบพบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ JUTEP จะต้องนำเสนอข้อมูลของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น และข้อมูลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง พร้อมทั้งคำแนะนำและข้อกฎหมายในการจัดการกับปัญหาต่อ the Office of the Attorney General and Public Prosecutor เพื่อทำหน้าที่ในการสอบสวน และฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล ซึ่งตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญขององค์กร บัญญัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นองค์กรอิสระ มีหน้าที่ในการปกป้องผลประโยชน์ของสังคม และเป็นตัวแทนของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด โดยองค์กรได้จัดทำกฎหมายที่ระบุหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากรไว้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างมาตรฐาน เพื่อทำการคัดเลือกบุคลากรในตำแหน่งที่แตกต่างกันขององค์กรตามที่กฎหมายกำหนด อาทิ ตำแหน่งเลขาธิการทางด้านกฎหมายและอัยการที่ปรึกษา ต้องผ่านการแข่งขันที่ถูกกำหนดโดย the Ministry of Education and Culture และเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรจะต้องผ่านการแข่งขันที่ถูกกำหนดโดย the National Civil Service Office ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรยังมีอิสระในการดำเนินงานตามหน้าที่ และยังสามารถมีส่วนร่วมในการจัดทำข้อเสนอต่อฝ่ายบริหารในเรื่องของการแต่งตั้ง โอนย้าย และการเลื่อนตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงาน ตลอดจนมีอิสรภาพในการกำหนดงบประมาณเพื่อเสนอขอต่อฝ่ายบริหาร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ อัยการสูงสุดยังมีอำนาจในการตัดสินใจและตรวจสอบความถูกต้องในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ที่เกิดขึ้นทั้งหมดภายในองค์กร และประเทศยังได้ทำการจัดตั้ง the Supreme Court of Justice ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้องค์กรดังกล่าวเป็นองค์กรสูงสุดทางด้านตุลาการ มีอำนาจในการตัดสินผู้กระทำความผิดโดยไม่มีข้อยกเว้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนต่อการดำเนินงานของศาล ซึ่งนอกจากจะสามารถดำเนินงานในการพิจารณาตัดสินคดีตามหน้าที่ได้อย่างอิสระแล้ว องค์กรยังมีอิสรภาพในเชิงโครงสร้าง โดยองค์กรสามารถแต่งตั้งเลื่อนตำแหน่ง พร้อมทั้งถอดถอนผู้พิพากษาภายในองค์กรตุลาการทั้งจากศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกาตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้องค์กรยังมีอิสรภาพในการกำหนดงบประมาณเพื่อเสนอขอต่อฝ่ายบริหารอีกด้วย

นอกจากนี้ในการแต่งตั้งผู้พิพากษาขององค์กรตุลาการ รัฐธรรมนูญมีการบัญญัติถึงคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจากข้อมูลของ OAS (2013) พบว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติ อูรุกวัยโดยกำเนิด หรือเป็นพลเมืองของประเทศมาเป็นระยะเวลาอย่างต่ำ 2 ปี นอกจากนี้จะต้องเป็น นักกฎหมายและไม่มีอุปสรรคทางกายภาพ หรือจิตฟั่นเฟื่องไม่สมประกอบ อีกทั้งไม่เคยต้อง คำพิพากษาให้จำคุกในความผิด ทางอาญา และแม้ว่าองค์กรจะสามารถดำเนินงานในการพิจารณา ตัดสินคดีตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ แต่จะไม่สามารถดำเนินการตามหน้าที่ได้หากสมาชิกต่ำกว่า 3 คน และจะต้องมีการลงมติยอมรับในขั้นตอนสุดท้ายของการตัดสินคดีด้วยคะแนนเสียงข้างมากของ สมาชิก

จากข้อมูลดังกล่าวทั้งหมด จะเห็นได้ว่าองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอูรุกวัยถูก จัดตั้งภายใต้กรอบกฎหมายที่มั่นคง และกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรยังเป็นกฎหมายที่ อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ มีความชัดเจนทั้งทางด้าน การกำหนดโครงสร้าง กระบวนการ ดำเนินงาน และขั้นตอน การตัดสินใจในการดำเนินการ ตลอดจนข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณสมบัติและ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภายในองค์กร ซึ่งการตัดสินใจที่เกิดขึ้นของทั้ง 4 องค์กร นอกจาก จะถูกพิจารณาและตัดสินใจด้วยเสียงส่วนใหญ่ของคณะกรรมการภายในองค์กรแล้ว ยังจะถูกทบทวน ภายใต้การอุทธรณ์ทางการบริหารต่อ the Court of Administrative Judicial Review ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง นอกจากนี้ผู้นำองค์กรซึ่งเป็น เสาหลักขององค์กรยังมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่ายและองค์กรยังได้รับการประกันเสถียรภาพ ทางการเงินตามรัฐธรรมนูญอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามจุดอ่อนที่สมควรได้รับการแก้ไข คือ องค์กรที่ถูก จัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันโดยตรงและองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ การดำเนินการทางด้านงบประมาณภาครัฐ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีโอกาสเกิดการคอร์รัปชันไม่ได้มีภารกิจใน ด้านการปราบปราม ฟ้องร้องดำเนินคดี หรือแม้แต่ความสามารถในการขอ ทำการตรวจสอบ และ เข้าถึงข้อมูลทางด้านงบประมาณของบุคคลหรือองค์กร เช่นเดียวกับองค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ในประเทศอื่น มีเพียงภารกิจในการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐาน หากพบความผิดปกติหรือ การกระทำความผิด และภารกิจในการพัฒนานโยบายการกำหนดยุทธศาสตร์ ตลอดจนการประสาน ความร่วมมือในการป้องกันการทุจริตเท่านั้น ซึ่งถือเป็นการสร้างระบบการตรวจสอบการบริหารงาน ภาครัฐ โดยแยกอำนาจการตรวจสอบการบริหารออกจากอำนาจในการพิจารณาคดี ทำให้มี

การตรวจสอบถ่วงดุลการใช้อำนาจระหว่างหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง แต่อย่างไรก็ตามทำให้มีคดียุติธรรมจำนวนมากยิ่งไปกว่านั้น ค้างสะสมอยู่ในความรับผิดชอบของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเป็นจำนวนมากยิ่งไปกว่านั้น จุดอ่อนของโครงสร้างองค์กรของ JUTEP คือ ผู้บังคับบัญชาจะรับภาระงานเป็นจำนวนมาก เพราะทำหน้าที่ควบคุมการดำเนินงานในทุกหน่วยงานโดยตรง และอาจไม่สามารถดูแลได้ครอบคลุมทั้งหมด หากในอนาคตปริมาณงานตามความรับผิดชอบขององค์กรเพิ่มมากขึ้น และเมื่อปริมาณงานในแต่ละหน่วยงานเพิ่มมากขึ้น แต่อำนาจในการตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชาทั้งหมด อาจทำให้เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงควรมีการกระจายอำนาจตามความรับผิดชอบในแต่ละหน่วยงานเท่าที่จำเป็นและการดำเนินการในแต่ละหน่วยงานยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาภายในองค์กร นอกจากนี้ในส่วนของผู้ตุลาการยังไม่มีหรือนำนโยบายทางด้านความโปร่งใสและการเผยแพร่ข้อมูล ซึ่งถือเป็นจุดอ่อนขององค์กรที่จะต้องได้รับการแก้ไข โดยองค์กรควรจัดทำข้อมูลสถิติทางด้านคดีความทั้งเรื่องค้างสะสมยกมา เรื่องรับใหม่ และเรื่องที่ทำเนิการเสร็จ อีกทั้งยังควรนำเสนอข้อมูลทั้งทางด้านโครงสร้างองค์กร การสรรหาและคัดเลือกบุคลากร ภาวะเปียบที่ใช้ในการดำเนินการ และงบประมาณ โดยไม่จำกัดประเภทของบุคคลที่สามารถเข้าถึงข้อมูล เพื่อให้ระบบการทำงานเป็นไปอย่างโปร่งใสและ สามารถตรวจสอบได้

ซึ่งจากข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่าปัจจัยประการแรก คือ รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันมาโดยตลอด เห็นได้จากการที่รัฐบาลออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังครอบคลุมในทุกภาคส่วน รวมทั้งแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันการทุจริตให้เกิดความชัดเจน เกี่ยวกับ การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและลักษณะของการกระทำความผิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อลดการตีความของเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งวางภาวะเปียบและสร้างกลไกการควบคุมการบริหารงานภาครัฐ เพื่อลดโอกาสในการคอร์รัปชัน ประกอบกับรัฐบาลพยายามที่จะส่งเสริมทั้งในเรื่องของสวัสดิการทางสังคม สิทธิในการเลือกตั้ง พร้อมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ ขั้นพื้นฐานของประชาชนมาโดยตลอด เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต และส่งเสริมความเท่าเทียมภายในสังคมควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐ และการพัฒนาทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจ จนทำให้ประเทศมีอัตราความยากจนอยู่ในระดับต่ำ และมีกลุ่มของชนชั้นกลางที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค

ยิ่งไปกว่านั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาการทุจริตภายในประเทศไม่ได้ถูกพบเห็นทั่วไปในสังคม เนื่องจากความมุ่งมั่นของรัฐบาล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการแรกยังส่งผลต่อปัจจัยประการที่สอง คือ ความพร้อมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี และการส่งเสริมทางการศึกษาของภาครัฐ ทำให้ประชาชนมีความรู้เพียงพอที่จะตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพด้วยความสุจริต และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนการเลือกผู้นำที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก อีกทั้งยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ตระหนักถึงปัญหาและภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อชนชั้นแรงงานจากการทุจริตและทำให้ประชาชนเกิด ความต้องการที่จะสร้างสังคมที่ปราศจากการทุจริตด้วยตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และทำให้องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันที่ถูกจัดตั้งขึ้นมีหน้าที่เพียงแค่รับเรื่องร้องเรียน ตรวจสอบ และทำการป้องกันการทุจริตเท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจในการปราบปราม ลงโทษผู้กระทำความผิดดังเช่นองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของประเทศอื่น และ JUTEF ยังทำการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐ เพื่อสร้างระบบการทำงานที่โปร่งใสและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่าง JUTEF และภาคประชาสังคมในการกำจัดการคอร์รัปชันอีกด้วย

บทที่ 8

บทสรุป

จากการศึกษาสภาพบริบททั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง พบว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันทั้งประเทศที่ร่ำรวยอย่างประเทศบราซิลอาร์เจนตินา และประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างประเทศชิลี ตลอดจนประเทศที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศอูรุกวัยและคอ스타ริกา ต่างประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียมกันภายในสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในอดีตทุกประเทศต่างเคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจ อีกทั้งเมื่อได้รับเอกราชยังถูกปกครองโดยระบอบคณาธิปไตย จนทำให้เกิดระบบชนชั้นและระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการทุจริตคอร์รัปชัน และยังทำให้การต่อสู้ทางการเมืองในช่วงเริ่มต้นมาจากสาเหตุของความขัดแย้งทางด้านทรัพยากร เนื่องจากที่ดินที่สามารถใช้ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ตลอดจนทรัพยากรทางการเกษตรและอำนาจในการบริหารประเทศทั้งหมดตกอยู่ในมือของคนเพียงกลุ่มเดียว เป็นสาเหตุให้ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงลำบากยากจน

ต่อมาแม้ว่าจะมีการพัฒนาประเทศตามระบอบประชาธิปไตย แต่ปัญหาความไม่สงบภายในทั้งปัญหาความขัดแย้งทางด้านอุดมการณ์ทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองของกลุ่มชนชั้นนายทุน และกลุ่มชนชั้นกรรมาชีพที่ก่อให้เกิดสงครามกลางเมือง ปัญหากลุ่มกองโจรติดอาวุธฝ่ายซ้ายที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อโค่นล้มรัฐบาลของชนชั้นนายทุน ตลอดจนปัญหาการทุจริตของผู้นำและปัญหาจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำภายในประเทศเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสงครามโลก ทำให้การพัฒนาต้องหยุดชะงัก จึงเกิดการชุมนุมประท้วงและก่อความไม่สงบ นำไปสู่การก่อรัฐประหาร ทำให้กองทัพต้องเข้ามาควบคุมการบริหารจึงทำให้ประเทศต้องตกอยู่ภายใต้ระบอบการปกครองแบบเผด็จการ ซึ่งเป็นการทำลายกลไกการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย อีกทั้งยังทำให้การทุจริตแพร่ขยายเข้าสู่ระบบราชการอีกด้วย

แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย แต่รูปแบบของเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมยังนำมาซึ่งความเหลื่อมล้ำทางสังคม ปัญหาการว่างงาน และการกระจายรายได้ แม้ว่าจะมีพรรคการเมืองใหม่ๆ เข้ามาร่วมการแข่งขันภายในกระบวนการเลือกตั้ง แต่ยังคงใช้นโยบายประชานิยมเพื่อสร้างฐานคะแนนเสียง ซึ่งไม่ต่างกับวิธีการแจกจ่ายทรัพยากรของพรรคการเมือง

ดั้งเดิม จึงทำให้ระบบอุปถัมภ์ซึ่งเป็นสาเหตุของความเหลื่อมล้ำและปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันยังอยู่ภายในสังคมจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

จากการประเมินสถานะของการทุจริตคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวมจากข้อมูลดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ขององค์กรความโปร่งใสนานาชาติ (TI) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549-2559 พบว่าแนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัยและชิลี โดยรวมมีแนวโน้มอยู่ในระดับต่ำและมีค่าคะแนนความโปร่งใสสูงมาโดยตลอด แต่ส่วนของประเทศคอสตาริกามีแนวโน้มสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์รัปชันโดยรวมดีขึ้นและมีค่าคะแนนความโปร่งใสผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งปัจจัยสำคัญประการแรกที่ส่งเสริมการพัฒนาประเทศและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน คือ เจตนาธรรมอันแน่วแน่ของรัฐบาลที่จะไม่กระทำการทุจริต พร้อมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืน ต่างจากประเทศที่ประสบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่รุนแรง อย่างเช่น ประเทศบราซิลและอาร์เจนตินา ซึ่งรัฐบาลต่างมุ่งกอบโกยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากทรัพยากรของรัฐโดยวิธีการต่างๆ

สำหรับประเภทของการทุจริตส่วนใหญ่ที่พบภายในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษานอกจากจะเป็นการทุจริตคอร์รัปชันเชิงนโยบาย¹³ ภายในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐและการใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ผิดกฎหมาย ยังพบการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดสินบนและการทุจริตภายในกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับผู้นำประเทศและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ในขณะที่ประเทศอุรุกวัย ชิลี และคอสตาริกาที่มีแนวโน้มของสถานการณ์การทุจริตอยู่ในระดับต่ำ จะเห็นได้ชัดเจนว่ารัฐบาลต่างตระหนักถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญและมีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคม ทั้งทางด้านการศึกษา สิทธิในการเลือกตั้ง การเข้าถึงบริการสาธารณะของรัฐ ตลอดจนการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง

¹³ “คอร์รัปชันเชิงนโยบาย หมายถึง การที่ผู้มีอำนาจและหน้าที่กำหนดนโยบายได้ใช้อำนาจหน้าที่ของตนเอื้อประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง โดยวิธีการกำหนดนโยบายที่มีจุดมุ่งหมายซ่อนเร้นที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากนโยบายดังกล่าว และมอบหมายให้ฝ่ายประจำไปดำเนินการจัดทำโครงการเสนอขึ้นมาเพื่ออนุมัติ การคอร์รัปชันเชิงนโยบายจึงเป็นรูปแบบใหม่ของคอร์รัปชันที่มีจุดเริ่มต้นมาจากผู้กำหนดนโยบายโดยได้รับความร่วมมือ หรือตกอยู่ในสภาวะจำยอมจากฝ่ายประจำในการจัดทำโครงการให้เป็นไปตามนโยบาย และเป็นการคอร์รัปชันที่อาศัยความชอบธรรมทางกฎหมายเป็นเครื่องบังหน้าในการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว” (สถาบันพระปกเกล้า, 2549)

สำหรับประเทศที่มีระดับการคอร์ปชั่นต่ำรัฐบาลยังมีความพยายามที่จะสร้างระบบการปกครองที่เปิดเผยและโปร่งใสในทุกเรื่องโดยการสร้างช่องทางการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนให้สามารถมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายเพื่อเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลในภาครัฐ อีกทั้งยังกำหนดให้การทุจริตถือเป็นความผิดทางอาญา ลดช่องว่างและการตีความตามกฎหมาย ตลอดจนกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงและสามารถเอาผิดกับผู้บริหารระดับสูงได้ ซึ่งจากความใส่ใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จะส่งผลให้การทุจริตภายในสังคมลดลงและงบประมาณถูกนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่ ยิ่งไปกว่านั้นยังสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนถึงเสถียรภาพในการบริหารประเทศของรัฐบาล ซึ่งจะช่วยสร้างประสิทธิภาพในการดำเนินการตามนโยบายและการบังคับใช้กฎหมายของรัฐ นอกจากนี้รัฐบาลยังสร้างสภาพแวดล้อมในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศให้ปราศจากการคอร์ปชั่น โดยการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และวิธีการที่ใช้ในการดำเนินการ พร้อมทั้งเทคโนโลยีในการให้บริการและการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับต่างชาติในการที่จะเข้ามาลงทุนภายในประเทศ ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยสร้างความมั่นคงและก้าวหน้าในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ

นอกจากความเท่าเทียมทางด้านโอกาสในการศึกษา รัฐบาลยังส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์ และการให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของส่วนรวมแก่เยาวชน ตลอดจนสร้างความตระหนักถึงผลกระทบและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการทุจริต โดยการประสานความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อกำหนดเป็นหลักสูตรในการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษาในทุกๆระดับ อีกทั้งยังสร้างช่องทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อประเภทต่างๆ อาทิ สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ในการยกย่องบุคคลที่คุณงามความดี กระตุ้นจิตสำนึกของคนในสังคมให้ร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต พร้อมทั้งกระทำความดีเพื่อสร้างสังคมที่น่าอยู่

นอกจากปัจจัยในเรื่องของความมุ่งมั่นของรัฐบาลแล้ว ปัจจัยสำคัญประการที่สองที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ภาพลักษณ์การคอร์ปชั่น คือ ความพร้อมของประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งนอกจากการสร้างความตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ประชาชนว่าทุกคนล้วนเป็นส่วนสำคัญที่จะ

ทำให้สังคมปราศจากการทุจริตจากทางรัฐบาลแล้ว ทั้งนี้เมื่อพิจารณาสภาพบริบททางสังคมของประเทศที่ได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสสูงจะเห็นได้ว่า ประชาชนสามารถประกอบอาชีพสุจริตเลี้ยงดูครอบครัวและตนเองได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ปกครอง ดังนั้นจึงไม่มีระบบอุปถัมภ์และไม่มีการแบ่งแยกความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของคนรวยและคนจนที่ชัดเจน อีกทั้งประชาชนยังศรัทธาในศาสนาและยึดมั่นต่อหลักคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ยังให้ความร่วมมือและพร้อมที่จะตอบสนองและปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ เคารพกฎหมาย ตลอดจนมีความต้องการที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเนื่องจากต้องการได้ผู้นำที่มีคุณธรรม มีความประพฤติดี เห็นแก่ผลประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อเป็นเสาหลักในการพัฒนาประเทศและเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ประชาชน

ในขณะที่ภายในประเทศบราซิลและอาร์เจนตินา จะเห็นได้จากสถานการณ์การทุจริตแพร่กระจายอยู่ทั่วไปในสังคม โดยประชาชนมองว่าการทุจริตเป็นเรื่องธรรมดาที่ใครๆก็กระทำได้ และสามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ประชาชนยังเบื่อหน่ายและไม่ต้องการมีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในตัวรัฐบาลเพราะพบการทุจริตคอร์รัปชันในทุกสมัย แต่อย่างไรก็ตามจากการประเมินระดับของความเป็นประชาธิปไตยและเผด็จการ จากการตรวจสอบคุณลักษณะของระบอบการปกครองภายในประเทศ เมื่อทำการเปรียบเทียบกับสังคมโลกในภาพรวมจากข้อมูลหุติยภูมิโดยการพิจารณาจากดัชนีวัดระบอบการปกครอง (Policy index) ของ the Center of Systemic Peace and Societal – Systems Research: CSP ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556 พบว่าสถานการณ์ภาพลักษณ์ระบอบการปกครองของประเทศอุรุกวัยและชิลี มีแนวโน้มของอำนาจการปกครองที่ค่อนข้างผันผวน แม้ว่าจะมีความผันผวนน้อยกว่าแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองการปกครองของประเทศบราซิลและอาร์เจนตินา เพราะทุกประเทศต่างเคยถูกปกครองโดยระบบพวกพ้อง ก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงมาสู่การปกครองแบบประชาธิปไตย

อีกทั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.2534 หลังสิ้นสุดสงครามเย็นประเทศอุรุกวัยและชิลี มีแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองการปกครองอยู่ในระดับสูงและยังได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) อยู่ในระดับสูงถึง 10 คะแนนมาโดยตลอด ในขณะที่ประเทศบราซิลและอาร์เจนตินามีแนวโน้มของอำนาจทางการเมืองการปกครองอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน และได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครองอยู่ในระดับสูง คือ 8 คะแนน แต่ยังคงต่ำกว่าค่าคะแนนระบอบการปกครองที่ประเทศอุรุกวัยและชิลีได้รับ

ในขณะที่ประเทศคอสตาริกามีแนวโน้มของอำนาจการปกครองอยู่ในระดับสูงและคงที่อยู่ต่อเนื่อง และยังได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) สูงถึง 10 คะแนนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556 ซึ่งแสดงถึงการที่ประเทศมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มั่นคงและมีเสถียรภาพ ปราศจากระบอบการปกครองแบบพวกพ้อง

ซึ่งจากการพิจารณาดัชนีวัดระบอบการปกครอง (Policy index) จะเห็นได้ว่าการที่ประเทศมีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและได้รับค่าคะแนนของระบอบการปกครอง (Policy Scores) อยู่ในระดับสูง ไม่มีความสัมพันธ์กับค่าคะแนนความโปร่งใสของแต่ละประเทศที่ทำการศึกษาได้รับ ดังนั้นการเมืองและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจจึงไม่ใช่ปัจจัยเดียวที่ส่งผลต่อการทุจริตคอร์รัปชันภายในประเทศ ซึ่งนอกจากปัจจัยทางด้านความมุ่งมั่นของรัฐบาลและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการพัฒนาประเทศให้เกิดความโปร่งใส ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยแล้ว ปัจจัยสำคัญประการที่สามที่ส่งผลต่อการต่อต้านคอร์รัปชันภายในประเทศ คือ ปัจจัยทางด้านประสิทธิภาพขององค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านคอร์รัปชัน ทั้งนี้การที่ประเทศมีช่วงเวลาในการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ยาวนาน อาจส่งผลต่อการจัดตั้งและการพัฒนาแนวทางในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งในการจัดตั้งและปรับปรุงมาตรฐานในการดำเนินการขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน นอกจากจะมีการลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตและอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตเพื่อนำหลักเกณฑ์และวิธีการสากลมาใช้ในการปรับปรุงกฎหมายและยกระดับมาตรฐานในการดำเนินงาน นอกจากนี้ประเทศชิลี บราซิล และอาร์เจนตินา ยังมีการลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนของเจ้าพนักงานต่างประเทศในการทำธุรกรรมทางการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่มีผลผูกพันตามกฎหมายของประเทศสมาชิก โดยบังคับให้รัฐสมาชิกออกกฎหมายให้ผู้ให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศมีความผิดทางอาญา ซึ่งถือเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุและยังสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้อย่างรวดเร็ว

แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการต่อต้านคอร์รัปชันอย่างแท้จริง คือ การที่ประเทศมีการนำหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดเป็นบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้เกิดความมั่นคง พร้อมทั้งกำหนดแนวทางในการดำเนินงานของแต่ละองค์กร

อย่างชัดเจน อีกทั้งยังจำเป็นที่จะต้องประสานความร่วมมือกับองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการต่อต้านการคอร์รัปชันเพื่อบังคับใช้กฎหมาย อย่างจริงจัง และสร้างความเข้าใจในแผนการปฏิบัติงานให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กร พร้อมทั้งวางแนวทางในการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายหลักที่กำหนดไว้ร่วมกัน

ในส่วนโครงสร้างองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรงควรเป็นองค์กรอิสระที่ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง อีกทั้งยังสามารถใช้อำนาจได้ทั้ง 3 อำนาจ คือ อำนาจในการออกกฎระเบียบซึ่งเทียบได้กับอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายซึ่งเทียบได้กับอำนาจของฝ่ายบริหาร และอำนาจในการลงโทษผู้กระทำความผิดเทียบได้กับอำนาจของฝ่ายตุลาการ นอกจากนี้ยังควรมีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งทางด้านการปราบปราม การป้องกัน และการให้การศึกษา อาทิ ทางด้านการปราบปราม องค์กรมีหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต พร้อมทั้งมีอำนาจในการขอข้อมูลจากทุกองค์กรภาครัฐและสามารถทำการสอบสวนดำเนินคดี ตลอดจนสามารถยื่นฟ้องโดยทำการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและหากพบการกระทำความผิด องค์กรควรมีอำนาจในการกำหนดบทลงโทษตามกฎหมายเพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะให้แก่องค์กรที่มีอำนาจในการพิจารณาตัดสินคดี และทางด้านการป้องกัน องค์กรมีหน้าที่ในการจัดทำนโยบายและมาตรการการป้องกันการทุจริตในทุกภาคส่วนของรัฐ ตลอดจนส่งเสริมการดำเนินการตามกฎหมายระเบียบและการดำเนินการในการบริหารจัดการภาครัฐของรัฐบาลเพื่อจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชัน ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อทำการพิจารณาทางด้านภารกิจขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน พบว่าประเทศที่ประสบกับปัญหาการทุจริตอย่างมากและได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสต่ำ คือ the Office of the Comptroller General of the Union: CGU ของประเทศบราซิล และ the Anti-Corruption Office: OA ของประเทศอาร์เจนตินา จะขาดภารกิจในส่วนของการให้การศึกษา รวมทั้งการปลูกจิตสำนึกให้แก่ประชาชนทางด้านคุณธรรมจริยธรรม และการตระหนักถึงผลกระทบที่รุนแรงที่เกิดจากการทุจริต อีกทั้งยังควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ในขณะที่ประเทศอูรุกวัย ชิลี และคอสตาริกา เป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในการจัดการกับปัญหาการคอร์ปชั่นและได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสสูง แต่จะเห็นได้ว่า the Public Prosecution Service: MP ของประเทศชิลี และ the Office of Public Ethics: PEP มีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งทางด้านการปราบปราม การป้องกัน และการให้การศึกษา แต่ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP ของประเทศอูรุกวัยไม่ได้มีภารกิจในการปราบปราม การสอบสวน ตลอดจนการลงโทษ แต่อย่างไรก็ตามประเทศอูรุกวัยยังสามารถที่จะจัดการกับปัญหาการคอร์ปชั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งในปี พ.ศ.2559 ยังได้รับค่าคะแนนความโปร่งใสสูงที่สุดในกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษา ทั้งนี้ยังอาจเนื่องมาจากปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิผลในการต่อต้านการคอร์ปชั่นและยังส่งผลให้การทุจริตไม่ได้แพร่กระจายหรือถูกพบได้โดยทั่วไปในสังคม

องค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์ปชั่นโดยตรงยังคงควรเป็นศูนย์กลางในการกำหนด ยุทธศาสตร์การสร้างความร่วมมือ ช่วยเหลือ และประสานงานทั้งระหว่างองค์กรต่อต้านการทุจริต ทั้งภายในและระหว่างประเทศ รวมทั้งประสานความร่วมมือกับสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งควรทำการจัดตั้งให้เป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติเช่นเดียวกับ the Office of the Ombudsman: DHR ของประเทศคอสตาริกา เพื่อที่จะสามารถประสานความร่วมมือกับประเทศในกลุ่มภาคีในการพัฒนากระบวนการปรับปรุงมาตรฐานที่ใช้ในการดำเนินงาน พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้และแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป ตลอดจนการจัดการกับปัญหาการคอร์ปชั่นที่นับวันจะมีรูปแบบหลากหลายและมีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นจะเห็นได้ว่าการทุจริตที่เกิดขึ้นล้วนเกี่ยวข้องกับระบบการเงินของรัฐ ดังนั้นจึงมีการจัดตั้งกรมบัญชีกลางหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินการทางด้านงบประมาณ การบริหารระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ พร้อมทั้งตรวจสอบการทุจริตผ่านการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งองค์กรดังกล่าวควรมีอำนาจโดยตรงในการขอข้อมูลจากทางธนาคารโดยการขออนุมัติจากศาลเช่นเดียวกับ the Financial Analysis Unit: UAF ของประเทศชิลี นอกจากนี้รัฐธรรมนูญควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับระยะเวลาในการอนุมัติการขอข้อมูลจากทางธนาคารของศาล พร้อมทั้งระยะเวลาที่ทางธนาคารจะต้องทำการส่งมอบข้อมูลให้แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบทางการเงิน รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับบทลงโทษ

หากพบว่าหน่วยงานที่ทำการตรวจสอบทางการเงินใช้ข้อมูลดังกล่าวไปในทางที่ไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และหากตรวจสอบพบว่าทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่รัฐได้มาจากการกระทำความผิดหรือพบความผิดปกติในการดำเนินการทางการเงิน ตลอดจนการใช้งบประมาณของรัฐไปในทางที่ผิดกฎหมาย องค์กรยังควรที่จะสามารถดำเนินการอายัดทรัพย์สินนั้นได้โดยทันที อีกทั้งประเทศยังควรจัดทำกฎหมายปกป้องผู้ที่รายงานเกี่ยวกับการทุจริตภายในภาครัฐและพยานในคดีการทุจริตคอร์รัปชันควรที่จะสามารถขอรับความคุ้มครองได้อีกด้วย

จะเห็นได้ว่าองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ องค์กรที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง ได้แก่ the Office of Public Ethics: PEP, the Anti-Corruption Office: OA และ the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP ของประเทศคอस्टาริกา อาร์เจนตินา และอูรุกวัย ตามลำดับ และองค์กรที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับองค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้านการคอร์รัปชันโดยตรง ได้แก่ the Public Prosecution Service: MP หรือ สำนักงานอัยการของประเทศชิลี และ the Office of the Comptroller General of the Union: CGU หรือ กรมบัญชีกลางของประเทศบราซิล เนื่องจากทั้ง 2 องค์กรมีภารกิจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตนอกเหนือจากภารกิจหลักขององค์กร นอกจากนี้องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันทุกองค์กรยังมีการกระจายอำนาจและแบ่งส่วนงานออกเป็น ส่วนงานอำนวยการ วิชาการ และปฏิบัติการ อีกทั้งยังมีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ซึ่งทำให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินการเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระงานและเพิ่มข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารให้เป็นไปอย่างถูกต้องและครอบคลุม นอกจากนี้โครงสร้างองค์กรของประเทศที่มีประสิทธิภาพในการต่อต้านการคอร์รัปชันนอกจากจะมีขนาดของการควบคุมแบบกว้าง ทำให้เส้นทางของการติดต่อสื่อสารสั้นลง ซึ่งสามารถลดปัญหาข้อมูลตกหล่นหรือถูกบิดเบือน ตลอดจนทำให้การติดต่อเป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายขององค์กรจากการจ้างผู้บริหาร เพราะผู้บริหารหนึ่งคนสามารถควบคุมดูแลผู้ได้บังคับบัญชาเป็นจำนวนมากแล้ว ยังมีกรอบแบบองค์กรตามหน้าที่ ซึ่งหากเกิดปัญหาระหว่างผู้บริหารในแต่ละแผนก ก็จะสามารถประสานงานให้ทุกอย่างเป็นไปโดยสอดคล้อง แต่จุดอ่อนของโครงสร้างดังกล่าว คือ หากในอนาคตมีการขยายตัวขององค์กร การประสานงานติดต่อระหว่างแผนกต่างๆ จะทำได้ยาก แต่อย่างไรก็ตามการที่องค์กรได้มี

การกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบแก่บุคลากรภายในแผนกต่างๆ พร้อมทั้งกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่มาตรฐานที่ใช้ในการดำเนินงานและการตัดสินใจ ตลอดจนสายการบังคับบัญชา และโครงสร้างของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์กรไว้ภายใต้รัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน อาจช่วยลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรได้

ยิ่งไปกว่านั้นในการแต่งตั้งผู้นำของแต่ละองค์กรควรมาจากฉันทามติของบุคคลหลายฝ่าย และควรมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกที่โปร่งใสและเป็นธรรมซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งมีอิสรภาพในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กรของตน อีกทั้งยังควรมีการบัญญัติกฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ อีกทั้งยังมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินการ เพื่อสร้างความโปร่งใสและความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานขององค์กรให้กับประชาชนอีกด้วย

ในส่วนของการตรวจสอบการตัดสินใจ องค์กรควรกระจายอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งกำหนดทิศทางในการปฏิบัติงานและสิทธิในการดำเนินการต่างๆเท่าที่จำเป็นให้แก่เจ้าหน้าที่ และในการดำเนินงานควรอยู่ภายใต้การกำกับดูแลและตรวจสอบทั้งในช่วงระหว่างการทำงานและผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้น จากผู้บริหารสูงสุดขององค์กร ทั้งยังควรกำหนดระยะเวลา จำนวนบุคลากร พร้อมทั้งงบประมาณที่ใช้ในแต่ละโครงการ เพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย นอกจากนี้องค์กรอาจมีการจัดตั้งสำนักงานในส่วนภูมิภาคเช่นเดียวกับ the Public Prosecution Service: MP ของประเทศชิลี โดยการจัดแผนงานโดยพิจารณาถึงพื้นที่ ซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระงานในส่วนกลาง ทั้งยังช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงาน ทั้งจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางของเจ้าหน้าที่ การขนส่งพยานหลักฐาน ทำให้ทราบความต้องการ และได้รับความไว้วางใจทำให้สามารถเข้าถึงประชาชนภายในพื้นที่นั้นได้ดีกว่า ยิ่งไปกว่านั้นยังช่วยลดขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจตามสายการบังคับบัญชา ทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่า the Office of the Comptroller General of the Union: CGU ของประเทศบราซิลได้ถูกจัดตั้งขึ้นในทุกรัฐ แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน ดังนั้นหากองค์กรไม่สามารถที่จะจัดการกับปัญหาการคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพก็ไม่ควรที่จะขยายองค์กร ซึ่งในการจัดตั้งและพิจารณาเพื่อจัดรูปแบบโครงสร้างจึงควรคำนึงถึง

ความเหมาะสมกับสภาพบริบทของแต่ละประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นองค์กรยังควรได้รับการประกัน เสถียรภาพทางด้านงบประมาณ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังควรได้รับค่าตอบแทนจาก การขายทรัพย์สินที่ได้รับจากการปฏิบัติงานที่สามารถทำได้สำเร็จเช่นเดียวกับ the Office of the Auditor General of the Nation: AGN ของประเทศอาร์เจนตินา และในการจัดสรร งบประมาณของทางภาครัฐให้แก่องค์กร ควรได้รับการพิจารณาจากองค์กรหลายฝ่าย และมีการจัดทำ รายละเอียดทางด้านรายรับรายจ่ายขององค์กรไว้อย่างชัดเจนบนเว็บไซต์อีกด้วย

ในส่วนของขั้นตอนสุดท้ายในการพิจารณาตัดสินคดี องค์กรตุลาการควรที่จะสามารถ ดำเนินการพิจารณาตัดสินคดีได้อย่างอิสระ และปราศจากการแทรกแซงจากการแทรกแซงจากอำนาจ ภาครัฐทุกฝ่าย และภายในองค์กรตุลาการควรมีการกระจายอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบจาก ผู้บริหารระดับสูงไปยังผู้บริหารระดับกลางตามโครงสร้างองค์กรในแนวดิ่ง การรายงานควรเป็นไปตาม สายการบังคับบัญชา นอกจากนี้อำนาจในการตัดสินใจยังคงอยู่ที่ศูนย์กลาง โดยศาลฎีกาสามารถ ตัดสินใจกำหนดแนวทาง พร้อมทั้งกระบวนการในการพิจารณาคดีของเจ้าหน้าที่ในทุกศาลและทุกคดี

และนอกจากจะมีการจัดทำบัญญัติภายในรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเกี่ยวกับการ ดำเนินการในการพิจารณาคดีแล้ว องค์กรตุลาการควรมีการจัดทำระบบข้อมูลที่มีความชัดเจน พร้อมทั้งสร้างช่องทางในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคดีที่เกิดขึ้น อาทิ วันที่เริ่มทำการ พิจารณาคดี กฎหมายที่นำมาใช้ในการดำเนินคดี ระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ ผลการตัดสินคดี พร้อมทั้งจำนวนของบุคลากรและงบประมาณที่ใช้ในการพิจารณาคดีตัดสินคดีในแต่ละ คดี รวมทั้งทำการสรุปข้อมูลเกี่ยวกับสถิติของคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของศาลในทุกระดับในแต่ละ ปีและข้อมูลทางด้านโครงสร้างองค์กร โดยนำเสนอผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งสิ่งพิมพ์และ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีต้นทุนต่ำและสะดวกต่อการเข้าถึง อีกทั้งยังควรสร้างช่องทางใน การเข้าถึงข้อมูลและสร้างช่องทางในการร้องเรียน หากตรวจสอบพบการกระทำความผิดภายในระบบ ยุติธรรม รวมทั้งอนุญาตให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ นอกจากนี้ประเทศยังควรให้ การสนับสนุนทางการเงินและบุคลากร พร้อมทั้งพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีในการสร้าง ความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ และเทคโนโลยีในการนำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ผลการดำเนินงาน และช่องทางการติดต่อสื่อสารกับประชาชน ตลอดจนใช้ใน

การเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่และประชาชนก่อนการปฏิบัติงานหรือการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศให้เกิดความมั่นคงและก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
ข้อมูลพื้นฐาน	ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกา ภูมิประเทศเหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ กาแฟ	ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ มีเพียงภาคกลางเท่านั้นที่มีแหล่งน้ำและทรัพยากรอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการทำเกษตรกรรม สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ไวน์ ผลไม้ ปลา และอาหารทะเล	ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ ลักษณะภูมิประเทศเหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม สามารถผลิตกาแฟได้สูงถึงร้อยละ 65 ของกาแฟโลก	ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ เป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสองของทวีป ปัจจุบันเป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าในอุตสาหกรรมเกษตรและปศุสัตว์รายใหญ่ของโลก	ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของทวีปอเมริกาใต้ มีแหล่งน้ำเพียงพอเหมาะแก่การเลี้ยงปศุสัตว์ ปัจจุบันเป็นผู้ส่งออกเนื้อรายใหญ่ที่สุดในกลุ่มเม็กซิโกและเป็นอันดับที่ 2 ของโลก รองจากออสเตรเลีย
สภาพเศรษฐกิจ	รัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งทางด้านสวัสดิการและส่งเสริมความเท่าเทียมในสังคม เป็นประเทศที่มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดในกลุ่มลาตินอเมริกา	ในอดีตรัฐบาลดำเนินนโยบายเปิดประเทศ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ ลดการพึ่งพาการนำเข้าทำให้อุตสาหกรรมขนาดเล็กในประเทศมีโอกาสเจริญเติบโต นโยบายดังกล่าวก่อให้เกิดการแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจ และเปิดโอกาสให้เกิด	ในช่วงที่ตกเป็นประเทศอาณานิคมของโปรตุเกส มีการบังคับให้ชนพื้นเมืองชาวอินเดียมาเป็นแรงงานในการเพาะปลูก พร้อมทั้งมีการนำเข้าแรงงานทาสจากแอฟริกาเป็นจำนวนมาก จึงทำให้มีทรัพยากรและกำลัง	ปัจจุบัน อาร์เจนตินามีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสูงถึง 537.60 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 43,188 ดอลลาร์สหรัฐฯ การบริหารประเทศและการจัดการทรัพยากรที่ไร้	ภายหลังจากได้รับเอกราชจากบราซิลในปี พ.ศ.2371 รัฐบาลดำเนินนโยบายในการมุ่งพัฒนาประเทศพร้อมทั้งแก้ปัญหาการคอร์รัปชันในการบริหารงานภาครัฐ นโยบายดังกล่าวประสบความสำเร็จ

รายละเอียด	ประเทศคอ스타ริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	ประชากรมีรายได้อยู่ในระดับปานกลาง มีอัตราความยากจนต่ำสุดในกลุ่มลาตินอเมริกา พื้นฐานทางเศรษฐกิจอยู่ที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ตลาดส่งออกและนำเข้าที่สำคัญ คือ ประเทศในภูมิภาคอเมริกากลาง ปัจจุบัน คอสตาริกามีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) คิดเป็น 49.55 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร เท่ากับ 23,913 ดอลลาร์สหรัฐ	การคอร์รัปชัน ในขั้นตอนการขอรับใบอนุญาตการส่งสินค้าออกและการนำเข้าจากหน่วยงานราชการ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต่อมาชิลีจึงเปลี่ยนไปใช้นโยบายเปิดประเทศพร้อมทั้งดำเนินการส่งเสริมการค้าและส่งออกสินค้า การค้าส่งทุนจากต่างประเทศ การค้าเงินมาตรการดังกล่าวประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการพัฒนาเศรษฐกิจ ปัจจุบัน ชิลีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) คิดเป็น 258.06 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ สูงเป็นอันดับที่ 3 ของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษารองจากบราซิลและ	แรงงานที่เพียงพอ นอกจากนี้ก็ยังยังได้รับการถ่ายทอดความรู้และกรรมวิธีการผลิตจากประเทศโปรตุเกสและฮอลแลนด์ ทำให้การพัฒนาด้านการเกษตรเป็นไปอย่างรวดเร็ว ผลักดันให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต ปัจจุบัน บราซิลมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศสูงถึง 2,346.12 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสูงเป็นอันดับที่ 1 ของกลุ่มประเทศที่ทำการศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 30,716 ดอลลาร์สหรัฐ อย่างไรก็ดีปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่ดำเนินอยู่ใน	ประสิทธิภาพตลอดจนการทุจริตคอร์รัปชัน และนโยบายประชานิยมของรัฐบาล เป็นสาเหตุของปัญหาเหล่านี้และความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ ตลอดจนทำให้ไม่สามารถหลุดพ้นจากวัฏจักรของวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจได้	เป็นอย่างสูงส่งผลให้ ประเทศมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบัน อุรุกวัยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ 57.47 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร 29,900 ดอลลาร์สหรัฐ

รายละเอียด	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
● รับวัฒนธรรมมาจากประเทศเจ้าอาณานิคม (สเปน) ทั้งในเรื่อง ภาษากฎหมาย และศาสนา ● ให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว	● รับวัฒนธรรมมาจากประเทศเจ้าอาณานิคม (สเปน) ทั้งในเรื่อง ภาษา และกฎหมาย ● มีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแบบอเมริกา ● ใช้ระบอบทุนนิยม เน้นการให้คุณค่ากับวัตถุ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ● อย่างไรก็ตามแนวคิดของกลุ่มมาร์กซิสต์ภายในประเทศ ยังทำให้ทุกคนตระหนักถึงผลประโยชน์ส่วนรวมพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ	● รับวัฒนธรรมมาจากประเทศเจ้าอาณานิคม (สเปน) ทั้งในเรื่อง ภาษา และการปกครองตามระบอบประธานาธิบดี ● ใช้ระบอบทุนนิยม เน้นการให้คุณค่ากับวัตถุ ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ● อย่างไรก็ตามแนวคิดของกลุ่มมาร์กซิสต์ภายในประเทศ ยังทำให้ทุกคนตระหนักถึงผลประโยชน์ส่วนรวมพร้อมที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และ	● ปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนเป็นอย่างมาก จนกระทั่งส่งผลให้เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจตามมา ● รัฐบาลพยายามลดความเหลื่อมล้ำระหว่างรัฐ ด้วย การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ส่งเสริมการศึกษา และสนับสนุนทางด้านการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อย ● ทำให้ พ.ศ.2546-2557 ประชาชนจำนวนมากหลุดพ้นจากความยากจนและความไม่เท่าเทียมกันในสังคมลดลง	● รับวัฒนธรรมมาจากประเทศเจ้าอาณานิคม (สเปน) ในเรื่องของ ภาษา ● มีการผสมผสานระหว่างสังคมยุโรป ตะวันตกกับสังคมของชนพื้นเมือง ● ระบบอุปถัมภ์ยังคงฝังรากลึกในสังคม ● ประชาชนมองว่าการคอร์รัปชันเป็นเรื่องธรรมดาและพบเห็นได้ อยู่ทั่วไปในสังคม ● รัฐบาลบริหารประเทศอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ส่ง	● รับวัฒนธรรมมาจากประเทศเจ้าอาณานิคม (สเปน) ทั้งในเรื่อง ภาษาและกฎหมาย ● มีการผสมผสานระหว่างสังคมยุโรป ตะวันตกกับสังคมของชนพื้นเมือง ● การต่อสู้ระหว่างชนชั้นในอดีตเป็นจุดเริ่มต้นของการก่อรัฐประหาร และระบบอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นสาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชัน ● ทำให้รัฐบาล

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	ตอบสนองต่อนโยบายภาครัฐ นอกจากนี้แนวคิดของกลุ่มมาร์กซิสต์ ยังส่งผลให้รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม รัฐบาลสนับสนุนด้านการศึกษา พร้อมทั้งปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในทางการเมือง ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ดังนั้นในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะมีจำนวนประชาชนผู้ออกมาใช้สิทธิค่อนข้างสูง รัฐบาลสร้างระบบการคัดเลือกนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีความโปร่งใส และเป็นจุดเริ่มต้นใน	ตอบสนองนโยบายภาครัฐ นอกจากนี้แนวคิดของกลุ่มมาร์กซิสต์ ยังส่งผลให้รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างความเท่าเทียมกันในสังคม รัฐบาลสนับสนุนด้านการศึกษา พร้อมทั้งปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเข้าใจถึงถึงบทบาทหน้าที่ในทางการเมือง ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ดังนั้นในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะมีจำนวนประชาชนผู้ออกมาใช้สิทธิค่อนข้างสูง รัฐบาลสร้างระบบการคัดเลือกนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีความโปร่งใส และเป็นจุดเริ่มต้นใน		ผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น และไม่เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐ พบการลักลอบนำเข้าแรงงานราคาถูกอย่างผิดกฎหมาย	ตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมความเท่าเทียมกันภายในสังคม ทั้งในเรื่องของสวัสดิการทางสังคม โครงสร้างพื้นฐานของประเทศและการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของประชาชน จากการที่รัฐบาลส่งเสริมทางด้านการศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของผู้นำที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมพร้อมทั้งยังเป็น การกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงสิทธิ

รายละเอียด	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
การเมือง ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศ ชาวคอสตาริกาสามารถทำการเกษตรเลี้ยงดูครอบครัวและตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ปกครองจากสเปน อีกทั้งไม่เคยถูกกดขี่ข่มเหง จากกลุ่มคนผิวสีโดยจึงไม่มีระบบอุปถัมภ์ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคน และ	ความยากจนและการขาดอิสรภาพ ทำให้ชาวชิลีหวงแหนและเห็นถึงคุณค่าของทรัพยากรในประเทศ ความต้องการที่จะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดแรงผลักดันในการปรับปรุงกฎหมายและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อให้ได้ผู้นำที่มุ่งเน้นนโยบายซึ่งคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ	การก่อรัฐประหารเพื่อล้มล้างระบอบกษัตริย์ในปี พ.ศ. 2432 เป็นสาเหตุสำคัญในการยุติการพัฒนาประเทศและทำให้บราซิลต้องตกอยู่ภายใต้การปกครองแบบเผด็จการในช่วงเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลง ความพยายามในการเปลี่ยนแปลง	การคอร์รัปชันของผู้นำประเทศและความขัดแย้งระหว่างกลุ่มคนตลอดจนความต้องการที่จะเร่งพัฒนาประเทศให้เข้าไปในทิศทางเดียวกันของกองทัพก่อให้เกิดการรัฐประหารรวมทั้งสิ้น 14 ครั้ง และทำให้อาร์เจนตินาเข้าสู่การปกครองแบบเผด็จการที่ไร้ความยุติธรรมและความไม่สงบ	ในอดีตได้เกิดการต่อสู้ระหว่างกลุ่มเจ้าที่ดินและชนชั้นกรรมกร ซึ่งต่อมาพัฒนามาเป็นพรรคการเมือง คือ Blanco party หรือ National party และ Colorado party อันเป็นสาเหตุของความไม่สงบภายในประเทศและสงครามกลางเมืองที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง	

รายละเอียด	ประเทศคออสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
การได้รับ การสนับสนุนจากต่างชาติ ก่อให้เกิดการรัฐประหารซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างไรก็ตามประเทศได้กลับเข้าสู่สันติภาพภายหลังการปฏิวัติของโฮเซ่ ฟิแกลเรส แพร์แระ ในปี พ.ศ.2492 จากนั้นมีการจัดทำรัฐธรรมนูญที่บัญญัติถึงระบบตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของรัฐบาล อีกทั้งยังมีบทบัญญัติใหม่ การยกเลิกกองทัพ เนื่องจากถูกใช้ใน การปฏิบัติและทำการ แทรกแซงทางการเมืองมา โดยตลอด ซึ่งเป็น จุดเริ่มต้นของ การปกครองในรูปแบบ สาธารณรัฐประชาธิปไตย	ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกมีอิทธิพล อย่างยิ่งต่อการพัฒนาของ กลุ่มฝ่ายซ้ายที่ต้องการ ให้ผลประโยชน์ตกอยู่กับ ชนชั้นแรงงานซึ่งเป็นกลุ่ม คนส่วนใหญ่ จึงส่งผลให้ ประเทศได้ผู้นำที่มาจาก ชนชั้นแรงงาน โดยรัฐบาล มีความมุ่งมั่นใน การที่จะพัฒนาประเทศ และส่งเสริม ความเท่าเทียมภายใน สังคม เนื่องจากตระหนัก ว่าความเหลื่อมล้ำภายใต้ ระบบอุปถัมภ์ นำมาซึ่ง ปัญหา ความเหลื่อมล้ำ ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน และการก่อรัฐประหารที่ เกิดขึ้นซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า ชิลีไม่มีองค์กรต่อต้าน คอร์รัปชันโดยตรง รัฐบาล	การปกครองเป็น ระบบประชาธิปไตย ตามแนวทางการของ สหรัฐอเมริกา มีเพียง แต่การจัดทำ รัฐธรรมนูญและการ ปกครองโดยรัฐบาลทำให้แท้จริงแล้วประเทศ ยังคงตกอยู่ภายใต้ กฎระเบียบของทหาร และอำนาจใน การปกครองยังอยู่ในมือ ของคนเพียงกลุ่มเดียว ดังนั้นการแบ่งแยก ระหว่าง ชนชั้นและ ความเหลื่อมล้ำภายใน สังคม ตลอดจนวัฏจักร ของปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจจึงยังคง เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง พบปัญหา การทุจริตของผู้นำ ประเทศและเจ้าหน้าที่ ภาครัฐมาโดยตลอด อีก	ความรุนแรงใน การปราบปรามกลุ่ม คนที่มีความเห็นต่าง ในอดีตการเข้ามาสู่ ตำแหน่งของผู้นำ ประเทศ ตลอดจน เจ้าหน้าที่ภาครัฐล้วน มาจากการแต่งตั้ง ซึ่ง ทำให้สูญเสียกลไก การเลือกตั้งตาม ระบบประชาธิปไตย ทำให้ระบบอุปถัมภ์ และเกิดการทุจริต คอร์รัปชัน ทำให้ การพัฒนาประเทศ หยุดชะงัก แม้ว่าปัจจุบันจะผ่าน พ้น การปกครอง แบบเผด็จการ แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง ใน ทุกสมัยก็ยังคงใช้	การก่อรัฐประหาร ของกองทัพเพื่อ ปราบปรามกลุ่ม กองโจรติดอาวุธ ฝ่ายซ้ายในปี พ.ศ.2516 ทำให้อุรุกวัยต้องตก อยู่ภายใต้ระบอบ เผด็จการทหาร ยาวนานถึง 12 ปี ส่งผลให้การพัฒนา ประเทศหยุดชะงัก และ ทำให้ระบบ การเลือกตั้งตาม ระบบ ประชาธิปไตย เป็นไปอย่างไม่มี ประสิทธิภาพ เหตุการณ์ดังกล่าว ได้เป็นจุดเริ่มต้น ของกระบวนการ เปลี่ยนผ่านทาง การเมืองจากระบบ อุปถัมภ์ของกลุ่ม	

รายละเอียด	ประเทศคออสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
		จึงให้ความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายและสร้างกลไกเพื่อป้องกันและจัดการกับปัญหาการทุจริต	ทั้งปัจจุบันยังมี การพัฒนารูปแบบของการทุจริตและขยายเครือข่ายโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์การภาครัฐและเอกชน ทำให้มีบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก นำมาซึ่งเหตุการณ์ ความไม่สงบ การชุมนุมเรียกร้องและ ทำให้การพัฒนาในด้านต่างๆ ต้องหยุดชะงัก	นโยบาย ประชาชนนิยมที่ทำการแจกจ่ายทรัพยากรเพื่อสร้างฐานคะแนนเสียง ทำให้ปัญหา การคอร์รัปชันและ ระบบอุปถัมภ์ยังคงอยู่อีกทั้งไม่สามารถแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจได้	คนอาชีพโดยที่ แจกจ่ายทรัพยากรเพื่อรักษาคะแนนเสียงเป็นระบบ การปกครองที่เปิดโอกาสให้แต่ละพรรคใช้กลยุทธ์ทางการเมืองเพื่อหาเสียงจากประชาชน และรัฐบาลมาจากเสียงข้างมากตามระบบ การเลือกตั้ง ● ส่วนสำคัญในการผลักดันให้เกิด การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คือ เจตนาความร่วมมือกันของประชาชนส่วนใหญ่ที่สนับสนุนนโยบายที่มุ่งเน้นความสำคัญของผลประโยชน์

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
คดี	คดีการทุจริตที่เกิดขึ้น ส่วนเกี่ยวข้องกับ ประธานาธิบดีและเจ้าหน้าที่ระดับสูง ซึ่งส่วนใหญ่พบในระบบการแต่งตั้ง และเลือกตั้ง อีกทั้งยังพบ การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย และการใช้อำนาจและทรัพย์สินของรัฐบาลไป ทรมานประชาชน	คดีการทุจริตส่วนใหญ่เป็นการคอร์รัปชันเชิงนโยบายที่ใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางที่ผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐ อีกทั้งยังมีส่วนพัวพันกับ ประธานาธิบดีและครอบครัวตลอดจนกลุ่มธุรกิจภายในประเทศ อาทิ กรณี การทำธุรกรรม	คดีการทุจริตส่วนใหญ่ เป็น การคอร์รัปชันเชิง นโยบายและการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว อาทิ การทุจริต คอร์รัปชันภายใน โครงการต่างๆ ที่ ออกแบบมาเพื่อการ	การทุจริตที่เกิดขึ้น ส่วนเกี่ยวข้องกับ ผู้มีบทบาททางการเมือง ซึ่งส่วนใหญ่ เป็น การคอร์รัปชันเชิง นโยบายและการใช้อำนาจไปในทางที่ผิดกฎหมาย อาทิ กรณีของ ผู้พิพากษาศาลฎีกา อุ	ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญใน การส่งเสริม ความเท่าเทียมและ สิทธิเสรีภาพใน การเลือกตั้ง อีกทั้งยังมี การลงโทษและ ดำเนินคดีกับอดีต ผู้นำและกลุ่มแม่เตจ การทางทหารใน ข้อหาละเมิดสิทธิ มนุษยชน อีกด้วย การทุจริตไม่ได้ แพร่กระจายอยู่ ทั่วไปแต่พบใน บริเวณที่จำกัด อาทิ การทุจริต ภายในระบบ การเลือกตั้ง การทุจริต การแต่งตั้ง คณะกรรมการของ องค์การรัฐสภาทกิจ

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว • อาทิ ประธานาธิบดี คาลเดรอน ถูกฟ้องดำเนินคดีในข้อกล่าวหาเกี่ยวกับ การทุจริตและรับสินบน จากบริษัท ฟินนิช เทคโนโลยี ซึ่งจัดหา เครื่องมือทางการแพทย์ ให้แก่รัฐ และกรณีของ ประธานาธิบดี ซานเชส รับเงินสนับสนุน ในกระบวนการเลือกตั้ง จากกลุ่มค่ายาเสพติด อีกทั้งยังพบกรณีของ กลุ่มเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่ ทำการหลบเลี่ยงภาษี ตลอดจน การได้รับผลประโยชน์ จากการเสนอราคาด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องตาม กฎหมาย	อสังหาริมทรัพย์ที่อาจผิดกฎหมายของถูกขายและถูกสะสมไว้ของ ประธานาธิบดี มิเชล บาเชเลต์ และการทุจริต ในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ คือ the employment generation program: EGP โดยรัฐบาลได้นำเงินงบประมาณของโครงการ มาใช้ผิดวัตถุประสงค์ โดยนำมาใช้จ่ายเป็นเงินเดือนแก่ประชาชนผู้คัดเลือกโครงการการลงทุน การจ่ายเงินเดือนเพื่อการจ้างงานให้แก่ผู้ว่างงานภายในประเทศ นอกจากนี้ยังพบกรณีการติดสินบนเจ้าหน้าที่ ภาครัฐอีกเป็นจำนวนมาก	ย้ายออกเงินจากบริษัท เปโตรบราส ซึ่งรัฐบาล บราซิลถือหุ้นใหญ่และเป็นหนึ่งในธุรกิจน้ำมันใหญ่ที่สุดในโลก นอกจากนี้บริษัท เปโตรบราส ยังถูกตั้งข้อกล่าวหาว่าตั้งราคาเกินจริงใน การทำสัญญาสัมปทาน กับบริษัทต่างๆ เพื่อทำเงินร้อยละ 3 นำไปจ่ายเป็นค่าสินบนให้แก่ นักการเมืองและผู้บริหาร และบริษัท ดังกล่าวยังได้จ่ายเงินมากกว่า 8 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อติดสินบน และจ่ายเงินเข้ากองทุนอื่น ๆ ของรัฐ • ซึ่งจะเห็นได้ว่างจรของการทุจริตมี ความสัมพันธ์กับบุคคลหลายฝ่าย ทั้ง	เจนีโอ ซาฟารีโรโม ที่ใช้ อาหารที่แมนที่เปิด บริการค้ำประกัน และ การทุจริต เกี่ยวกับ การบริหารเงิน ทุนอุดหนุนของ ริคาร์โด โจย์เม และ ฮวน ปาโบล ซัยอาร์วี อดีต เลขาธิการทางด้าน การขนส่งของ ประธานาธิบดี กริสตินา นอกจากนี้ยังพบปัญหา การติดสินบน เจ้าหน้าที่ภาครัฐซึ่งพบเห็นได้ทั่วไปในสังคม	การทุจริตใน การจัดสรรตำแหน่งงานภาครัฐ การทุจริตของ บริษัทน้ำมันของรัฐ เกี่ยวกับ การใช้งบประมาณภาครัฐ ไปในทางที่ผิด อีกทั้งยังพบกรณี เรียกรับสินบนซื้อขายลิขสิทธิ์ ถ่ายทอดฟุตบอล ในทวีปอเมริกาใต้	

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
องค์กร	องค์กรในประเทศประกอบไปด้วย 1.The Office of Public Ethics: PEP เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต และทำการสอบสวนดำเนินคดีในกรณีการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ โดยให้การสูงสุดจะเป็นผู้ทำการคัดเลือกผู้บริหารของ PEP ปี และได้รับการประกันเสรีภาพทางการเงินตามกฎหมายที่ถูกร่างขึ้นโดยกระทรวงยุติธรรม 2.The Office of the Comptroller General of the Republic: CGR เป็น	องค์กรในประเทศประกอบไปด้วย 1.The Public Prosecution Service: MP มีหน้าที่กำหนดทิศทางในการสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดี โดยยึดการแห่งชาติจะถูกต้องโดยประธานาธิบดีและได้รับการอนุมัติโดยวุฒิสภา 2.The Office of the Comptroller General: CGR มีหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานทางด้านการประมาณการของรัฐ โดยผู้อำนวยการตรวจสอบการเงินการบัญชีจะได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและได้รับ	ประธานาธิบดีเจ้าหน้าที่ภาครัฐและองค์กรภาคเอกชน องค์กรในประเทศประกอบไปด้วย 1.The Office of the Comptroller General of the Union: CGU เป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างองค์กรของฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ในการป้องกัน ตรวจสอบกิจกรรมและการใช้เงินทุนของภาครัฐ โดยผู้บริหารของ CGU ได้รับการแต่งตั้งและถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยประธานาธิบดี 2.The Federal Audit Court: TCU มีอำนาจในการตรวจสอบบัญชีของผู้บริหารและบุคคลอื่นๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทางด้านการเงินของภาครัฐ	องค์กรในประเทศประกอบไปด้วย 1.The Anticorruption Office: OA ถูกสร้างขึ้นภายในกระทรวงยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน มีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนและทำการสอบสวนเบื้องต้นเพื่อรายงานข้อเท็จจริงต่อตุลาการโดยผู้บริหารขององค์กรถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีและได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางที่จัดสรรให้กับกระทรวงยุติธรรม นอกจากนี้ยังได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก UNDP ภายใต้การกำกับดูแลของ AGN อีกด้วย	องค์กรในประเทศประกอบไปด้วย 1.The Transparency and Public Ethics Board: JUTEP เป็นองค์กรอิสระ มีหน้าที่ในการตรวจสอบ การเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐและให้คำแนะนำในการป้องกันการทุจริตแก่ภาคสาธารณะซึ่งภายในองค์กรประกอบด้วยคณะกรรมการ 3 คน ได้รับแต่งตั้งและถอดถอนออกจากรัฐมนตรี โดยประธานาธิบดี มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี

รายละเอียด	ประเทศออสเตรีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
องค์กรที่ทำหน้าที่ในการควบคุมและอนุมัติ พร้อมทั้งตรวจสอบการใช้งบประมาณของภาครัฐ โดยผู้อำนวยการบัญชีจะถูกแต่งตั้งโดยสภานิติบัญญัติ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี มีอิสระในการกำหนดงบประมาณ และสามารถเสนอของบประมาณไปยังรัฐสภาผ่านกระทรวงการคลัง 3.The Office of the Ombudsman: DHR เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ในการป้องกันทางด้านสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน โดยผู้ตรวจการแผ่นดินมาจาก การแต่งตั้งของสภานิติบัญญัติด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาด มีวาระ	จากสมาชิกวุฒิสภา 3.The Judicial Branch: PJUD มีอำนาจในการพิจารณาคดีทั้งในส่วนของคดีแพ่งและคดีอาญาโดย CSJ เป็นผู้พิจารณาคดีสูงสุดของ PJUD และถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และได้รับความคิดเห็นขอจากวุฒิสภา และ 1 ใน 21 คน จะดำรงตำแหน่งเป็นประธานและถูกแต่งตั้งโดยสมาชิก มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปี 4.The Financial Analysis Unit: UAF มีหน้าที่ป้องกันและขัดขวางการกระทำ ความผิดทางด้าน การใช้งานของระบบการเงิน หรือภาคส่วนอื่นๆของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยผู้อำนวยการของ UAF ได้ถูกเลือกให้ดำรงตำแหน่ง	ภายในองค์กรประกอบไปด้วย ผู้พิพากษาจำนวน 9 คน โดย 3 คน จะถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และอีก 6 คน จะถูกเลือกโดยสภาองเกรสมีวาระการดำรงตำแหน่ง จนกระทั่งอายุ 70 ปี นอกจากนี้ทั้ง CGU และ TCU ยังได้รับการประกันเสถียรภาพทางการเงินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ 3.The Federal Police Department: DPF เป็นองค์กรถาวรที่มีโครงสร้างองค์กรและอำนาจหน้าที่ เป็นของตนเอง และเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างองค์กรของกระทรวงยุติธรรม ทำหน้าที่ในการตรวจสอบและ	ความเห็นชอบจากวุฒิสภา นอกจากนี้ยังมีอิสระทางด้านงบประมาณและตนเองอีกด้วย 3.The Judicial Branch of the Nation: PJN มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาทุก	2.The Office of the Prosecutor for Administrative Investigations: FIA เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุด ทำหน้าที่ในการสอบสวนและรายงานต่อองค์กรตุลาการ โดยพนักงานอัยการทั่วไปและอัยการแห่งชาติจะถูกแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารและได้รับ ความเห็นชอบจากวุฒิสภา นอกจากนี้ยังมีอิสระทางด้านงบประมาณและตนเองอีกด้วย 3.The Court of Accounts มีหน้าที่ติดตามตรวจสอบการดำเนินการทางด้านงบประมาณและควบคุมทุกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับระบบการเงินของรัฐ โดยคณะกรรมการทั้ง 7 คนของศาลจะถูกแต่งตั้งโดยสภานิติ	2.The Office of the Attorney General and Public Prosecutor เป็นองค์กรอิสระ มีหน้าที่ในการปกป้องผลประโยชน์ของสังคม โดยอัยการสูงสุดแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหาร และได้รับการอนุมัติจากวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 10 ปี 3.The Court of Accounts มีหน้าที่ติดตามตรวจสอบการดำเนินการทางด้านงบประมาณและควบคุมทุกกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับระบบการเงินของรัฐ โดยคณะกรรมการทั้ง 7 คนของศาลจะถูกแต่งตั้งโดยสภานิติ

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	การดำรงตำแหน่ง 4 ปี และงบประมาณจะถูกรวมอยู่ในงบประมาณของสภานิติบัญญัติ 4.The Public Prosecution Service: MP เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและนำคดีความผิดทางอาญาเข้าสู่การพิจารณาของศาล เตรียมการสอบสวนและเปิดเผยการกระทำผิดทางอาญาดังกล่าวต่อสาธารณะชน โดยัยการสูงสุดจะถูกแต่งตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดของสมาชิกทั้งหมดของศาล มีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี และได้รับการอนุมัติงบประมาณจากองค์กรตุลาการ 5.The Criminal Jurisdiction of the Treasury and Civil Service เป็นองค์กรที่ทำ	ท่ามกลาง the High Public Executive Council ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ the National Directorate of the Civil Service มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี โดยทั้ง 4 หน่วยงานสามารถกำหนดงบประมาณของสถาบันเพื่อเสนอต่อสำนักงานงบประมาณ	ทำการสอบสวน การกระทำความผิดทางด้านอาชญากรรม โดยผู้บริหารของ DPF ได้รับ การแต่งตั้งโดยคณะกรรมการและการบริหาร บางครั้งอาจได้รับการแต่งตั้งและถูกถอดถอนโดยประธานาธิบดี มีอิสระทางด้านงบประมาณ โดยได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงยุติธรรม 4.The Federal Public Prosecutor's Office: MPF เป็น ส่วนหนึ่งของ the Public Prosecution Service of the Union: MPU มีหน้าที่ทำการสอบสวนและดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญาของภาคีรัฐตามที่กฎหมายกำหนด โดยผู้บริหารของ MPF ได้รับ	คดีในรัฐธรรมนูญ ซึ่งภายในองค์กรจะประกอบไปด้วย ศาลฎีกาและศาลชั้นต้นที่จัดตั้งขึ้นโดยสภาองเกรส และการบริหารงบประมาณเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมาย 4.The Office of the Auditor General of the Nation: AGN เป็นองค์กรตรวจสอบภายนอกของภาครัฐและเป็นส่วนหนึ่งของสภาองเกรส มีหน้าที่กำกับดูแลการใช้ทรัพยากรของรัฐโดยประธาน คณะกรรมการตรวจสอบของ AGN จะถูกแต่งตั้งจากเสียงส่วนใหญ่ของพรรคฝ่ายค้าน นอกจากนี้งบประมาณขององค์กร	บัญญัติ 4.The Supreme Court of Justice มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีตามรัฐธรรมนูญ ภายในองค์กรประกอบไปด้วยสมาชิกจำนวน 5 คน ซึ่งถูกเลือกตั้งโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติ โดยทั้ง 4 องค์กรมีอิสระในการกำหนดงบประมาณ และ สามารถเสนอของบประมาณไปยังรัฐสภา

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	ประเทศออสเตรเลีย หน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ซึ่งผู้พิพากษาศาลสูงสุดจะถูกแต่งตั้งโดยสภานิติบัญญัติมีวาระการดำรงตำแหน่ง 8 ปี และได้รับการอำนวยการอนุมัติงบประมาณจากศาลยุติธรรมสูงสุด	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล การแต่งตั้ง ตลอดจนถูกถอดถอนออกจากรตำแหน่งโดยประธานาธิบดี และได้รับการอนุมัติจากสมัชชาวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่ง 2 ปีสามารถเสนอของบประมาณไปยังรัฐสภาผ่าน MPU 5.The Supreme Federal Tribunal: STF เป็นองค์กรระดับสูงสุดขององค์กรตุลาการมีหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีตามรัฐธรรมนูญ ภายในองค์กรประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวน 11 คนซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีและได้รับการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดจากวุฒิสภา มีวาระการดำรงตำแหน่งจนกระทั่งอายุ 70 ปี และสามารถเกษียณขอ	ประเทศอาร์เจนตินา จะถูกกำหนดไว้ภายในงบประมาณทางด้านการบริหาร อีกทั้งยังได้รับรายได้จากการขายสินทรัพย์ที่สำคัญซ้ำอีกด้วย 5.The Office of the Inspector General of the Nation: SIGEN ทำหน้าที่ออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายในการตรวจสอบภายในของภาครัฐโดยผู้บริหารจะถูกแต่งตั้งจากฝ่ายบริหารซึ่งสามารถรายงานโดยตรงต่อประธานาธิบดี และได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงการคลัง	ประเทศอุรุกวัย

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคดีการทุจริตคอร์ปชั่นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับประธานาธิบดีและเจ้าหน้าที่ระดับสูงรัฐบาลจึงได้ออกกฎหมาย the Law against Corruption and illicit enrichment of Public Officials ในปี พ.ศ. 2547.ศ.เพื่อเป็นช่องทางฟ้องร้องดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อีกทั้งยังมีบทบัญญัติให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ	ในปี พ.ศ. 2536-2542 มีการปฏิรูปบทลงโทษในประมวลกฎหมายอาญาหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการค้าที่ผิดกฎหมาย การขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ และการตัดสินใจ (กฎหมายฉบับที่ 19.653) ในปี พ.ศ. 2546 รัฐบาลได้สร้างระบบบริหารระดับสูงภายในสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนอาวุโส เพื่อทำหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคลากรของรัฐเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นไปอย่างโปร่งใส ออกกฎหมายควบคุมระบบการจัดหาเงินทุนของรัฐ	งบประมาณไปยังรัฐสภาผ่านฝ่ายบริหาร มีการลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต มีการลงนามในอนุสัญญาขององค์การนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริต มีการลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการติดสินบนเจ้าหน้าที่พนักงานต่างชาติในธุรกรรมทางธุรกิจระหว่างประเทศ ทำให้มีการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายภายในประเทศ อาทิ กฎหมายสำหรับคณะกรรมการเพื่อความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงิน (กฎหมายฉบับที่	รัฐธรรมนูญมีการบัญญัติถึงกฎหมายทางด้านจริยธรรมในภาครัฐ (กฎหมายฉบับที่ 25.188) และมี การจัดทำพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญที่ระบุถึง การจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ของ แต่ละองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การต่อต้าน การคอร์รัปชั่นตาม อนุสัญญาขององค์กรนาานาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้าน การทุจริต อีกทั้งยังมี การประสานความร่วมมือระหว่าง องค์กรดังกล่าวและ	กฎหมายฉบับที่ 17.060 ในปี พ.ศ. 2477 ได้บัญญัติถึงรูปแบบและ ประเภทของ อาชญากรรมใหม่พร้อมทั้งวาง กฎระเบียบและ สร้างกลไกในการควบคุม การบริหารงาน ภาครัฐในด้าน การใช้อำนาจทาง การเมือง เพื่อจำกัด แรงงูใจในการกระทำ ความผิด ของนักการเมือง อาทิ มาตรา 58 ที่บัญญัติเกี่ยวกับ กฎระเบียบในการบริหารภาครัฐ และการเปิดเผย	

รายละเอียด	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
ระดับสูงที่ทำหน้าที่บริหารกองทุนภาครัฐ ต้องแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกด้วย มีการบังคับใช้กฎหมาย the Law for Public Procurement กฎหมาย (7494 ฉบับที่ ในปี พ.ศ. 2548) เพื่อเป็นมาตรฐานในการดำเนินการทางด้านการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานภาครัฐให้ เป็นไปอย่างโปร่งใส รัฐบาลยังให้ความสำคัญสนใจในการจัดเตรียมกรอบกฎหมายสำหรับส่งเสริมจรรยาบรรณในภาครัฐอีกเป็นจำนวนมาก อาทิ	ควบคุมกิจกรรมการทำรายได้และการใช้จ่ายของ รัฐ ในโครงการรณรงค์ การเลือกตั้ง ออกกฎหมายควบคุมกิจกรรมที่พรรคการเมือง ใช้ในการหาเงินสนับสนุนเข้าพรรค เพื่อใช้ในการหาเสียงเลือกตั้ง ในปี พ.ศ.2551 มีการจัดทำกฎหมายส่งเสริมช่องทาง การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน ตลอดจนการจัดตั้งสภาความโปร่งใสเพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ มีการใช้ประมวลกฎหมายอาญฉบับใหม่ ซึ่งได้เปลี่ยนรูปแบบการพิจารณาคดี จากเดิมที่ การพิจารณาตัดสินอยู่กับดุลพินิจของศาลแต่เพียง	9.613/98) และ การทุจริตคอร์รัปชัน ในปี พ.ศ. 2556 รัฐบาล ยังได้ออกกฎหมายต่อต้าน การคอร์รัปชันฉบับใหม่ (กฎหมายฉบับที่ 12.846/2013) ที่กำหนดให้ การบริหารจัดการด้านต่างๆ ต้องเป็นไปตาม กฎเกณฑ์ข้อบังคับและมี ผลผูกพันตามกฎหมาย ทั้งในระดับท้องถิ่นและ การบริหารจัดการในระดับประเทศ ปี พ.ศ.2557 รัฐบาล บังคับใช้กฎหมายต่อต้าน การตัดสินฉบับใหม่ โดยกำหนดกฎหมาย การกระทำความผิดเกี่ยวกับ การตัดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่างประเทศและความ	สภาองเกรสใน การออกกฎหมายและ บังคับใช้กฎหมาย จริยธรรมในภาครัฐในเรื่องของการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ ภาครัฐ มีการลงนามใน อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศใน กิจกรรมธุรกิจระหว่างประเทศ	ข้อมูลทางการเมือง และมาตรา 59 ที่บัญญัติข้อกำหนดเกี่ยวกับ การใช้อำนาจตาม ตำแหน่งหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่รัฐ โดยไม่ได้จำกัดเพียงแต่ การใช้อำนาจ เพื่อให้ได้รับ ผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ แต่เป็นลักษณะของการกระทำที่ใช้อำนาจหน้าที่ในกรณีที่ไม่เป็นไปตาม กฎหมายที่กำหนด อาทิ การยกยอกเงินตามมาตรา 153 การตัดสินบนตาม มาตรา 159 หรือ แม้แต่การใช้สิทธิพิเศษทางด้าน	

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
	the Law on the Protection of Citizens from Excessive Administrative Requirements and Procedures กฎหมาย) (8990 ฉบับที่เพื่อสร้างกลไกและช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลภาครัฐ ให้แก่ประชาชน พร้อมทั้งจัดทำ บทลงโทษสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิเสธ การให้ข้อมูล	ผู้เดียว มาเป็น การดำเนินคดีโดย พนักงานอัยการ ก่อให้เกิด การถ่วงดุลอำนาจ และการดำเนินคดีมีความ โปร่งใสมากขึ้น ออกกฎหมายปกป้องผู้รายงานการทุจริตตาม มาตรา 20.205	รับผิดชอบของ นิติบุคคลในกรณีที่ บุคลากรของนิติบุคคล กระทำคามผิดในการ ตัดสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถือเป็นความผิด ทางอาญา		ข้อมูลไปในทางที่ ผิดตามมาตรา 163 รัฐบาลได้อิงนามในอนุสัญญาของ องค์การนา นา ประเทศแห่ง ภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตใน ปี พ.ศ.2541 และ อนุสัญญา สหประชาชาติว่า ด้วยการต่อต้าน การทุจริตใน ปี พ.ศ.2550 เพื่อ นำหลักเกณฑ์ มาตรฐานสากลมา ใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมาย ภายในประเทศ อาทิ มีการจัดทำ the Cristal Law เป็นกฎหมาย ฉบับแรกที่ รับประกัน

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
					ความสามารณในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนพร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายดังกล่าวและส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนผ่านการพัฒนากระบวนการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์คือ the unit of access to public information ในปี พ.ศ.2551 อีกทั้งยังเป็นที่มาของการจัดตั้ง the Transparency and Public Ethics Board: JUTEP เพื่อเป็นองค์กรหลักที่ทำหน้าที่ต่อต้าน

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีดังนี้ 1. รัฐบาลมีความมุ่งมั่นและเจตนาที่แน่วแน่ในการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน จึงได้ยกเลิก	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีดังนี้ 1. รัฐบาลมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมกันในสังคมซึ่งเป็น	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีดังนี้ 1. บทบัญญัติของกฎหมายในรัฐธรรมนูญมีการแบ่งแยกขอบเขตของอำนาจ และหน้าที่ของแต่ละ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีดังนี้ 1. รัฐบาลทำการปรับปรุงกฎหมายและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมีดังนี้ 1. รัฐบาลส่งเสริมความเท่าเทียมภายในสังคมควบคู่ไปกับการปฏิรูประบบ	การทุจริตคอร์รัปชันนอกจากนี้รัฐบาลยังบังคับใช้กฎหมาย the Law against Corruption and illicit enrichment of Public Officials ในปี พ.ศ. 2547 เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและเจ้าหน้าที่ภาครัฐต้องแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในแถลงการณ์ประจำปี

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
กองทัพทหารและยึดถือแนวทางใน การพัฒนาประชาธิปไตย 2. รัฐบาลแสวงหาแนวทางการสร้างกลไกในการป้องกัน การทุจริต พร้อมทั้งยกระดับมาตรฐานทั้งยกระดับมาตรฐานขององค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การต่อต้านการคอร์รัปชัน เช่น การลงนามในอนุสัญญาและประสานความร่วมมือกับองค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ พร้อมทั้งพัฒนากลไกที่มีความเหมาะสมกับลักษณะของ การกระทำที่ความผิดและสามารถเอาผิดกับผู้บริหารระดับสูงได้ 3. มีการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ใน	สาเหตุสำคัญของ การคอร์รัปชัน 2. ประชาชนให้ความร่วมมือในการพัฒนากฎหมายและเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองเนื่องจากต้องมีการสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น 3. รัฐบาลลงนามในอนุสัญญาและประสานความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศเพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา การทุจริตคอร์รัปชัน ตลอดจนนำกฎหมายและหลักเกณฑ์มาตรฐานสากล มาใช้ในการปฏิรูปกฎหมายและระบบการพิจารณาคดีอาญาภายในประเทศ 4. ประมวลกฎหมายอาญาฉบับใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตมีความชัดเจน ลดการตีความ และมีบทลงโทษ	ละองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันของภาครัฐอย่างชัดเจน ทำให้เกิดความไม่แน่นอนและสร้างความมั่นใจให้แก่บุคลากรใน การดำเนินงาน ทำให้สามารถปฏิบัติตามที่ได้ อย่างเต็มที่ 2. the Office of the Comptroller General of the Union : CGU มีสำนักงานตั้งอยู่ภายในทุก รัฐ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริต ในแต่ละรัฐ ช่วยแบ่งเบาภาระงานในส่วนกลาง และลดขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจ ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความคล่องตัวมากขึ้น	องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชัน โดยทำหน้าที่กำกับและมาตรฐานสากลมาปรับใช้ พร้อมทั้งบรรจุเป็นบทบัญญัติภายในรัฐธรรมนูญของประเทศ 2. OA ประกอบไปด้วยหน่วยงานทางด้านการสอบสวนและวางแผน ทางด้านนโยบายความโปร่งใส ซึ่งมีกรอบโครงสร้างตามความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ เหมาะสมกับภารกิจ เป็นองค์กรขนาดเล็กขนาดของการควบคุมแบบคนผู้บังคับบัญชาได้บังคับบัญชาจำนวนน้อย ทำให้สามารถควบคุมดูแลและติดตามการดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง	การบริหารจัดการภาครัฐ จนทำให้ประเทศไทยมีอัตราความยากจนอยู่ในระดับต่ำ และมีกลุ่มของชนชั้นกลางที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค 2. สภาพิชวิต ความเป็นอยู่ที่ดี และการส่งเสริมทางด้าน การศึกษาของภาครัฐ ทำให้ประชาชนมีความรู้เพียงพอที่จะตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้อง พร้อมทั้งมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพด้วยความสุจริต และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตามระบบประชาธิปไตย ตลอดจนการเลือกผู้นำ	

รายละเอียด	ประเทศออสเตรีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
การต่อต้านคอร์รัปชันโดยตรง คือ the Office of Public Ethics : PEP ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานอัยการสูงสุดทำให้ในขั้นตอนของการสอบสวนดำเนินคดี ตลอดจนการยื่นฟ้องต่อศาล เป็นไปแบบมีประสิทธิผลมากขึ้น	ที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับ ความรุนแรงของ การกระทำที่ความผิด	ที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับการกระทำที่ความผิด	3. ประเทศบราซิลเป็นประเทศที่ร่ำรวยและค่อนข้างให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหาคอร์รัปชัน จึงมีการจัดสรรงบประมาณเฉพาะที่ใช้ในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว	3. SIGEN เป็นองค์กรที่ ได้รับมอบอำนาจอย่างเต็มที่ทั้งใน การออกกฎหมายและ บังคับใช้กฎหมาย เพื่อ ตรวจสอบภายในภาครัฐ พร้อมทั้งสามารถรายงานโดยตรงต่อประธานาธิบดี	ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก
4. PGR มีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษาที่ค้ำประกันหน่วยงานที่ได้รับ	5. มีการแบ่งแยกอำนาจใน การดำเนินการสอบสวน และอำนาจในการฟ้องร้อง โดย การดำเนินคดีให้เป็นของ the Public Prosecution Service : MP และอำนาจใน การพิจารณาพิพากษาคดี เป็นของศาล	5. มีการแบ่งแยกอำนาจใน การดำเนินการสอบสวน และอำนาจในการฟ้องร้อง โดย การดำเนินคดีให้เป็นของ the Public Prosecution Service : MP และอำนาจใน การพิจารณาพิพากษาคดี เป็นของศาล	4. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากภาครัฐ	ผลประโยชน์ รัฐธรรมนูญมี บทบัญญัติห้าม คณะกรรมการของ JUTEP และ the Court of Accounts รับคำตอบแทนจาก กรรมการใด นอกเหนือ จากคำตอบแทนใน การทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการ	3. เพื่อป้องกัน การทุจริตจากการใช้อำนาจหน้าที่ ตลอดจนป้องกัน ความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ รัฐธรรมนูญมี บทบัญญัติห้าม คณะกรรมการของ JUTEP และ the Court of Accounts รับคำตอบแทนจาก กรรมการใด นอกเหนือ จากคำตอบแทนใน การทำหน้าที่เป็น คณะกรรมการ
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระงาน และเพิ่มข้อมูลที่ช่วยใน การตัดสินใจของผู้บริหารให้ เป็นไปอย่างถูกต้องและครอบคลุม	6. MP มีโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ทำให้ ข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และครอบคลุม	6. MP มีโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา ทำให้ ข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหารมีความครบถ้วนสมบูรณ์ และครอบคลุม	การดำเนินงานทางด้าน รัฐบาลมุ่งเน้นการทุจริตของ เจ้าหน้าที่ภายในองค์กร และเพื่อให้ การดำเนินงานขององค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4. องค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้าน การคอร์รัปชัน ดำเนินการคัดเลือก เจ้าหน้าที่จาก ความสามารถ ซึ่ง	4. องค์กรที่ทำหน้าที่ต่อต้าน การคอร์รัปชัน ดำเนินการคัดเลือก เจ้าหน้าที่จาก ความสามารถ ซึ่ง
5. ผู้นำองค์กรนอกจากจะ เป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ เกี่ยวกับการกระบวนการ	7. MP มีการแบ่งสายการ บังคับบัญชา อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง มีการจัดแผนงานที่ชัดเจน	7. MP มีการแบ่งสายการ บังคับบัญชา อย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้ง มีการจัดแผนงานที่ชัดเจน	การกำกับดูแลของ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน อีกด้วย	1. the Anti-Corruption Office	

รายละเอียด	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
ยุติธรรมแล้ว ยังเป็นบุคคลที่ประพฤติดีมีศีลธรรม และได้รับการยอมรับจากสังคม 6. อัยการสูงสุดได้รับการแต่งตั้งจากฆานทานติของบุคคลหลายฝ่ายและผู้นำของ PEP ตลอดจนพนักงานอัยการของรัฐทุกคนล้วนถูกแต่งตั้งภายในสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงให้เห็นถึงอิสรภาพในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงาน 7. มีการบัญญัติกฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจ อีกทั้งยังมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินการของ PEP เพื่อสร้าง	ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างรวดเร็วและความคล่องตัว นอกจากนี้ยังมี การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ก่อให้เกิดประหยัดค่าใช้จ่ายและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนภายในพื้นที่ได้ดี 8. MP มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคลากรไว้ อย่างชัดเจน โปร่งใสและยุติธรรม ทำให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ เหมาะสม และครอบคลุมครบทุกด้าน 9. หาก MP ตรวจสอบพบว่าทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่รัฐได้มาจาก การกระทำความผิด MP สามารถดำเนินการอาชญากรรมสินค้านั้นได้โดยทันที ซึ่งจะทำให้บุคคลหรือองค์กรที่กระทำผิดความผิดไม่สามารถที่จะแสวงหาผลประโยชน์จาก	ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ พร้อมทั้งมีการลงนามในอนุสัญญาขององค์กรระหว่างประเทศ ทั้งในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตและอนุสัญญาขององค์การนาาาประเทศแห่งภาคพื้นอเมริกาเพื่อต่อต้านการทุจริตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการกับปัญหา การคอร์รัปชัน ทั้งทางด้าน การพัฒนาเทคโนโลยีในการสื่อสาร พร้อมสร้างช่องทางในการตรวจสอบ และเข้าถึงข้อมูลขององค์กรภาครัฐ การยกระดับมาตรฐานทางกฎหมาย และบทลงโทษที่เหมาะสมกับระดับความรุนแรงของการกระทำ	: OA สังกัดภายใต้กระทรวงยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สาธารณะ ความโปร่งใส และการปราบปรามการทุจริต แสดงให้เห็นถึงการอิสรภาพในเชิงโครงสร้างและการดำเนินงานตามหน้าที่ ตลอดจนมีอิสรภาพในการกำหนด การกำหนดงบประมาณเพื่อเสนอขอต่อฝ่ายบริหาร อีกทั้งยังได้รับการประกันเสรีภาพตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ 6. รัฐบาลได้ประสานความร่วมมือกับสื่อในการนำเสนอเรื่องข้อร้องเรียน	เจ้าหน้าที่ภายในองค์กรล้วนมาจาก การทดสอบแข่งขัน ทำให้มั่นใจว่าจะได้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและเหมาะสมกับตำแหน่ง 5. องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การต่อต้าน การคอร์รัปชันมีอิสระในการดำเนินงานตามหน้าที่ ตลอดจนมีอิสรภาพในการกำหนด งบประมาณเพื่อเสนอขอต่อฝ่ายบริหาร อีกทั้งยังได้รับการประกันเสรีภาพตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ 6. รัฐบาลได้ประสานความร่วมมือกับสื่อในการนำเสนอเรื่องข้อร้องเรียน	

รายละเอียด	ประเทศออสเตรีย	ประเทศอิตาลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
ความโปร่งใสและความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานให้กับประชาชน 8. รัฐธรรมนูญได้กำหนดหลักเกณฑ์และวงแนวทางที่ใช้ในการพิจารณาข้อกล่าวหาให้แก่ PEP 9. PEP ใช้สื่อออนไลน์เพื่อนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายพระราชกำหนด และเงื่อนไขของ การควบคุมบังคับใช้แก่เจ้าหน้าที่และประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการบังคับใช้กฎหมายพร้อมทั้งสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลขององค์กรภาครัฐ รวมถึงช่องทางให้ประชาชนสามารถยื่นฟ้องได้ด้วย	ทรัพย์สินเหล่านั้นไม่ได้ 10. MP สามารถขอข้อมูลจากบุคคลและหน่วยงานตามอำนาจหน้าที่ได้ โดยผู้ที่ถูกร้องขอต้องปฏิบัติตามโดยปราศจากเงื่อนไข 11. อัยการแห่งชาติมีอำนาจในการกำหนดแนวทางทั่วไปสำหรับการดำเนินคดีอาญา แต่จะประเภทให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติ และไม่สามารถออกคำสั่งทางคดี โดยเฉพาะไปยังพนักงานอัยการที่มีหน้าที่รับผิดชอบคดีนั้นโดยตรง ทำให้ การสอบสวนและพิจารณาของเจ้าหน้าที่และประชาชน เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการบังคับใช้กฎหมายพร้อมทั้งสร้างช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลขององค์กรภาครัฐ รวมถึงช่องทางให้ประชาชนสามารถยื่นฟ้องได้ด้วย	ความผิด 6. เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริตจากการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ บราซิลยังมีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ใน การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบระหว่างประเทศ บทลงโทษที่ถูก จัดทำขึ้นช่วยเหลือแรงจูงใจ ในการทุจริตและกระตุ้นเจ้าหน้าที่ภาครัฐและ เอกชนให้ปฏิบัติตามอีก 7. มีการนำกฎหมาย การเข้าถึงข้อมูลมาปรับใช้ กับองค์กรของฝ่ายตุลาการ และยังเป็นประเทศเดียวที่มี การตั้งสำนักงานของ องค์กรตุลาการ เพื่อทำการ เปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชน 8. ประชาชนเริ่มให้ความ สนใจในการแก้ไขปัญหา	เพียงพอ 3. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ OA ไม่ได้ รับการป้องกันจาก การดำเนินการตาม กฎหมาย ทำให้เจ้าหน้าที่ ขาดแรงจูงใจในการ ทำงาน 4.OA มีภารกิจที่ ครอบคลุมทั้งทางด้านการปราบปรามและป้องกัน แต่ยังคงขาดการสร้างช่อง ทางการเข้าถึงข้อมูล ข้าราชการ และปฏิเสธให้ ประชาชนตระหนักถึง บทบาทหน้าที่ในการมี ส่วนร่วมทางการเมือง เลือกผู้นำที่เห็นแก่ ผลประโยชน์ส่วนรวม 5. ขาดการส่งเสริมให้ ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการทำงานและ ตรวจสอบความมี ประสิทธิภาพในการ	ข่าวสารการทำงาน ของรัฐบาล อีกทั้งยังใช้ สื่อเป็นเครื่องมือในการสำรวจความคิดเห็น ร่วมกัน ตรวจสอบ ตลอดจน นำเสนอเกี่ยวกับ เหตุการณ์การทุจริตที่เกิดขึ้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความล้มเหลวมีดังนี้ 1. องค์กรที่ถูกจัดตั้ง ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการต่อต้านการทุจริต คอรัปชั่นโดยตรง และ องค์กรที่ทำหน้าที่ ตรวจสอบ การดำเนินการ ทางด้านงบประมาณ ภาครัฐ ไม่มีภารกิจใน การปราบปราม ฟ้องร้องดำเนินคดีหรือ แม้แต่ความสามารดิใน	

รายละเอียด	ประเทศอิตาลี	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
ตนเอง 10. PEP ได้รับประกัน เสถียรภาพทางด้านงบประมาณ ภายใต้อกฏหมายรัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งเสนอรายละเอียดทางด้านรายจ่ายขององค์กรไว้อย่างชัดเจนบนเว็บไซต์ของ PGR 11. CGR มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและเหมาะสม นอกจากนี้นักมีอิสระในการสรรหาบุคลากร ซึ่งนอกจากจะทำให้กระบวนการตัดสินใจเป็นไปอย่างโปร่งใสและยุติธรรมแล้วยังทำให้เกิดความโปร่งใสมากอีกด้วย 12. CGR มีอิสระในการกำหนดทิศทาง ขั้นตอนการดำเนินงาน ตลอดจนการใช้งบประมาณในการเป็นกรรมการทำหน้าที่	ใช้ภายในองค์กรตุลาการ ซึ่งทำให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลทั้งในส่วนของการสร้างองค์การกระบวนที่ใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนข้อมูลทางด้านสถิติของคดี ทั้งคดีที่ค้างสะสม กำลังดำเนินการ และกำลังดำเนินการแล้วเสร็จ 13. มีการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องจากหลายฝ่ายเพื่อร่วมกันพิจารณาจัดทำข้อมูลทางการเงินและจัดทำข้อมูลทางบัญชี เพื่อใช้ในการสอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล 14. แม้ว่า CGR จะเป็นองค์กรอิสระที่ปราศจากการแทรกแซงภาครัฐและไม่ถูกมองว่าอยู่ภายใต้อำนาจหรือเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร แต่อย่างไรก็ตามเพื่อ	การทุจริตเพิ่มขึ้น เห็นได้จากกรรณการเรียกร้องให้มีการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรตุลาการ ซึ่งในอนาคตอาจมีการพัฒนาให้มีการเปิดเผยข้อมูลของศาลในทุกระดับและในทุกหน่วยงานขององค์กรตุลาการ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความล้มเหลวมีดังนี้ 1. CGU เป็นองค์กรที่มีการปฏิบัติงานทางด้าน การปราบปรามและป้องกันการคอร์รัปชัน แต่ขาดในส่วนของการส่งเสริมการศึกษาและสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนถึง ความเสียหายของประเทศที่จะเกิดขึ้นจากการคอร์รัปชัน ตลอดจนขาดการปลูกฝังทางด้านคุณธรรมจริยธรรม	ปฏิบัติงานขององค์กร 6. ในช่วงเริ่มต้นในการจัดตั้ง the Oficina de Etica Publica : OEP บุคลากรมาจาก การแต่งตั้ง ต่อมาแม้ว่าจะมีการพัฒนาและจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่ คือ the Anti-corruption Office : OA แต่บุคลากรที่ใช้จำนวนครึ่งหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในฝ่ายธุรการและสนับสนุน ยังคงรับมาจากองค์กรเดิม 7. ผู้นำของ SIGEN ถูกแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหาร เพียงฝ่ายเดียวซึ่งอาจถูกมองว่า การดำเนินงานและการตัดสินใจเกิดขึ้น อยู่ภายใต้การครอบงำจากฝ่ายบริหาร 8. คดีที่ได้รับ การตัดสินเป็นคดีของชน	การขอ ทำการตรวจสอบ และเข้าถึงข้อมูลทางด้านงบประมาณของบุคคลหรือองค์กร ทำให้เกิด ความล่าช้าใน การตรวจสอบการกระทำ ความผิดและ อาจทำให้สูญเสียงบประมาณของ ประเทศไปกับการทุจริตเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังทำให้คดีค้าง สะสมอยู่ใน ความรับผิดชอบของ กระบวนการยุติธรรม ทางอาญาเป็นจำนวนมาก 2. ฝ่ายตุลาการไม่มี การนำนโยบายทางด้านความโปร่งใส และการเผยแพร่ข้อมูล มาปรับใช้	

รายละเอียด	ประเทศคอสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
นอกจากนี้ยังสามารถกำหนดงบประมาณที่มีความเหมาะสมต่อการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อกระทรวงการคลังอีกด้วย 13. คอสตาริกายังมีการแบ่งหน้าที่ในการฟ้องร้องดำเนินคดีตามระดับความรุนแรงของกรทุจริต ซึ่งจะทำให้ปริมาณคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรลดลง และทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในการสอบสวน 14. MP ทำหน้าที่สอบสวนและฟ้องร้องดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ในระบบยุติธรรม ทำให้สามารถสร้างแนวทางการแก้ไขและป้องกันปัญหาในบริเวณที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดการทุจริตในระบบยุติธรรมของตนเองอีกด้วย	ความโปร่งใสในการดำเนินงาน กฎระเบียบที่ CGR เลือกใช้ในการดำเนินงานการตรวจสอบอาจถูกอุทธรณ์โดยศาลชั้นต้นและศาลสูงสุดได้ 15. ประเทศชิลีเอาใจใส่ และให้ความสำคัญกับการตรวจสอบ ทางด้านการเงินและการใช้งบประมาณ ภาครัฐเป็นอย่างมาก จึงมีการจัดตั้ง the Financial Analysis Unit : UAF เพื่อทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับ CGR เพื่อทำการป้องกันและขัดขวางการกระทำที่ความผิดเกี่ยวกับ การทุจริตที่เกิดขึ้นจากการใช้งานของระบบการเงินหรือภาคส่วนอื่นๆ ของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดย UAF มีอำนาจโดยตรงในการขอข้อมูลจากธนาคารโดยการ	จัดสำเนาในการยกย่องบุคคลที่คณามความดี และคำนิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต 2. การทุจริตคอร์รัปชันพบได้ในรัฐบาลทุกสมัย ทำให้ประชาชนเบื่อนหายและไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล 3. สิ่งที่ทำให้เกิดความไม่ประสิทธิภาพคือ กระบวนการการดำเนินงาน อาทิ the Federal Ombudsman Office ทำหน้าที่การรับเรื่องร้องเรียน แต่กลับไม่มีอำนาจในการกำหนดบทลงโทษหรือดำเนินการตรวจสอบและเป็นเพียงหน่วยงานหนึ่งภายใน CGU ไม่ใช่องค์กรอิสระ ดังนั้น อำนาจในการบริหารงาน	ชั้นล่างมากกว่าชนชั้นผู้นำ อีกทั้งคดีของชนชั้นนำส่วนใหญ่ถูกปฏิเสธตั้งแต่ศาลชั้นต้น ยิ่งไปกว่านั้นองค์กรตุลาการยังทำการปกป้องข้อมูลในการตัดสินคดี 9. ในส่วนของ การสร้างระบบช่องทาง การเข้าถึงข้อมูลของภาครัฐ ทั้งในส่วนของการ ทรัพย์สินและหนี้สิน ระบบการจัดซื้อจัดจ้าง ยังพบว่าอัตราความล้มเหลวของการให้บริการสูงมากทั้ง จากเทคโนโลยีที่ใช้ในการดำเนินงาน ต้นทุนของการให้บริการที่สูงมาก และที่สำคัญที่สุด คือ เจ้าหน้าที่จำนวนมาก		

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอูรุกวัย
15. MP มีอิสระในการแต่งตั้งบุคลากรภายในองค์กร 16. The Office of the Ombudsman: DHR ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติทำให้สามารถพัฒนาปรับปรุงกฎหมายและมาตรฐานในการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันให้มีความทันสมัย มีความรุนแรงและมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น 17. ผู้ตรวจการแผ่นดินมีอำนาจในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ภายในองค์กรที่มาจากการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกองค์กร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอิสรภาพในการบริหารจัดการด้าน	ร้องขอต่อศาล ให้อนุญาตในการเข้าถึงข้อมูล เมื่อมีกรณีต้องสงสัยเกี่ยวกับการฟอกเงิน หรือกรณี การทุจริตคอร์รัปชัน ภายในประเทศตั้งที่กล่าวมาข้างต้นนอกจากนี้ UAF ยังมีอำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานตามหน้าที่ได้อย่างอิสระ 16. สมาชิกของ the Judicial Branch : PJUD มาจากการพิจารณาของบุคคลหลายฝ่าย และมีการกำหนดคุณสมบัติของบุคลากรไว้อย่างชัดเจน 17. องค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชันทั้ง 4 องค์กร ได้รับความสนับสนุนทางด้านงบประมาณจากประธานาธิบดี ผ่านทางกระทรวงการคลัง และ	การแต่งตั้งบุคลากรตลอดจนการกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน จึงไม่มีความเป็นอิสระ อีกทั้งขั้นตอนการตัดสินใจในการดำเนินงานยังต้องเป็นไปตามสายการบังคับบัญชาของ CGU 4. กฎหมายไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ขณะปฏิบัติงานหรือคุ้มครองจากการถูกแทรกแซงทางการเมืองรวมทั้งไม่มีกฎหมายปกป้องผู้ที่รายงานเกี่ยวกับการทุจริต 5. มีการบังคับใช้กฎหมายการเข้าถึงข้อมูลในส่วนขององค์กรตุลาการ แต่ข้อมูลที่ภาคประชาชนสามารถเข้าถึงได้มีเพียงของศาลฎีกาเท่านั้น 6. ในส่วนของ	ปฏิเสธที่จะให้ข้อมูล		

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
ทรัพยากรบุคคลภายในองค์กรและงบประมาณของ DHR จะถูกรวมอยู่ในงบประมาณของ สภานิติบัญญัติ และถูกอนุมัติโดยกระทรวงการคลัง ร่วมกับสภานิติบัญญัติทำให้กระบวนการพิจารณา เป็นไปอย่างโปร่งใส 18. เจ้าหน้าที่ของ the Criminal Jurisdiction of the Treasury and Civil Service มาจากการทดสอบแข่งขัน ทำให้กระบวนการคัดเลือก เป็นไป อย่างโปร่งใสและได้ บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมกับ ตำแหน่ง 19. องค์กรตุลาการสามารถ ดำเนินการพิจารณาตัดสินคดีได้อย่างอิสระและ	สามารถกำหนดงบประมาณของสถาบัน เพื่อเสนอขอต่อ สภานิติบัญญัติ ซึ่ง นอกจากนี้จะแสดงถึงอิสรภาพใน การกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมขององค์กรของตน แล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการทางด้านงบประมาณ เนื่องจากผ่าน การพิจารณาและ ขออนุมัติจากหลายองค์กร 18. มีการออกกฎหมาย ปกป้องผู้ทำงานเกี่ยวกับ การทุจริต และพยานในคดี การทุจริตคอร์รัปชัน 19. รัฐบาลจัดตั้งองค์กรเพื่อ ส่งเสริมความโปร่งใส เพื่อ ส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลของ ประชาชนในการตรวจสอบ การทำงานของรัฐบาล 20. มีการเตรียม ความพร้อมในการนำเสนอ	การดำเนินงานร่วมกัน ระหว่างองค์กรที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับ การต่อต้าน การคอร์รัปชัน ไม่มี การกำหนดมาตรฐานและ ขอบเขตของอำนาจที่ชัดเจนใน การดำเนินงานร่วมกันซึ่ง อาจทำให้เกิดกระบวนการ ทำงานที่ซ้ำซ้อนและ สูญเสียเงินงบประมาณที่ใช้ ใน การดำเนินงาน โดยไม่จำเป็น 7. คดีของชนชั้นสูงถูก ปฏิเสธตั้งแต่ศาลชั้นต้น อาจเนื่องมาจากรัฐบาล และเจ้าหน้าที่ภาครัฐมี อำนาจใน การแทรกแซงกระบวนการ พิจารณาคดีของศาล			

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
ปราศจาก การแทรกแซงจากภาครัฐ อีกทั้งยังมี การแสดงความเชื่อของจำนวนของเจ้าหน้าที่ ทรัพยากร และงบประมาณที่ใช้ใน การค้าเงินงาน ไร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงานทางด้านการวางแผนของฝ่ายตุลาการ 20. บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมี การแบ่งแยกขอบเขตของอำนาจและหน้าที่ของแต่ละองค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน อย่างชัดเจน ทำให้ลดความไม่แน่นอนและ ความไม่มั่นคงทางกฎหมาย ทำให้แต่ละองค์กรทราบขอบเขตของอำนาจและ เป้าหมายที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ 21. องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการคอร์รัปชัน	ข้อมูลของเจ้าหน้าที่และส่งเสริมให้ประชาชนทราบถึงช่องทางใน การตรวจสอบ การทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐ อีกทั้งมีการกำหนดระยะเวลาในการตอบสนองต่อ การร้องขอข้อมูลของประชาชน พร้อมทั้งกำหนดบทลงโทษแก่เจ้าหน้าที่ที่ทำการปฏิเสธข้อมูล ซึ่งช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพใน การบังคับใช้กฎหมายในการเข้าถึงข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความล้มเหลวมีดังนี้ 1. CGR และ UAF มีแต่ สำนักงานในส่วนกลาง ไม่มีสำนักงานในส่วนภูมิภาค ทำให้มีปริมาณงานสูง 2. ในการขอข้อมูลของ MP				

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	เป็นตัวแทนมาจากอำนาจทั้ง 3 ฝ่ายของรัฐฯให้การตรวจสอบและแจ้งตุลาการอำนาจ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคตามความเชี่ยวชาญของแต่ละฝ่าย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ครั้งนี้ 1. มีการนำเสนอทบทวนปฏิบัติเกี่ยวกับ การจัดตั้ง โครงสร้างอำนาจหน้าที่และกฎระเบียบที่ใช้ในการดำเนินงานเฉพาะในส่วนของการอนุรักษ์และ ศาลฎีกา โดยพบว่าไม่มีการนำกฎหมาย การเข้าถึงข้อมูลมาใช้ ตลอดจนไม่มี การกำหนดบทลงโทษ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติ	หลายองค์กรยังปฏิเสธการให้ข้อมูลและ UAF ใช้เวลานานในการขออนุมัติจากศาลเพื่อเข้าถึงข้อมูลของทางธนาคาร 3. ไม่มีกฎหมายปกป้องผู้ทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมทุจริตในภาคเอกชน			

รายละเอียด	ประเทศคออสตาริกา	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	การให้ข้อมูล 2. PEP ไม่มีเว็บไซต์เป็นของตนเอง ดังนั้นในการนำเสนอข้อมูลต่างๆ ขององค์กรต้องอาศัยการนำเสนอ ผ่านทางเว็บไซต์ของ PGR 3. PEP ขาดการสร้างกลไกสำหรับ การนำเสนอข้อร้องเรียนผ่านระบบออนไลน์ เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และสามารถติดต่อกับประชาชนได้โดยตรง 4. PEP ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่นๆ นอกเหนือจากวิชาชีพทางด้านกฎหมาย อาทิ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านบัญชี และคอมพิวเตอร์ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนคดีทางด้านการเงินและอาชญากรรมประเภทอื่นๆ				

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	5. ในส่วนของกระบวนการตัดสินใจของ MP และ DHR เป็นไปตามสายการบังคับบัญชา และอำนาจ ทำให้การตัดสินใจอยู่ที่ศูนย์กลาง ซึ่งอาจทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 6. ในส่วนของความยืดหยุ่นและไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ 7. รัฐบาลขาดกลไกที่มี				

รายละเอียด	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศชิลี	ประเทศบราซิล	ประเทศอาร์เจนตินา	ประเทศอุรุกวัย
	ประสิทธิภาพในการตรวจสอบแหล่งที่มาของเงินบริจาค รายละเอียดเกี่ยวกับธุรกิจและที่มาของรายได้ 8. องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน การสนับสนุนทางด้านการเงินและบุคลากร				

รายการอ้างอิง

- Anti-Corruption Authorities. (2017). the Chilean Anti-Corruption Authority Retrieved January 1, 2017, from <http://www.aauthorities.org/sucesstory/corruption-prosecution-chile>
- Ayres, C. (2013). How Brazil is fighting corruption Retrieved June 1, 2015, from <http://fcpamericas.com/english/anti-money-laundering/brazil-fighting-corruption/>
- BBC News. (2013). Costa Rica's president in scandal over 'drugs' jet Retrieved December 8, 2015, from <http://www.bbc.com/news/world-latin-america-22566532>
- BBC News. (2014). Argentine Vice-President Boudou charged in corruption case Retrieved December 8, 2015, from <http://www.bbc.com/news/world-latin-america-28069089>
- BBC News. (2017). Brazil profile – Timeline. Retrieved January 3, 2017, from <http://www.bbc.com/news/world-latin-america-19359111>
- Becket, J. (1963). Land reform in Chile. *Economics & Politics*. Retrieved December 8, 2015, from <http://www.jstor.org/stable/164809>
- Buquet, D., Piñeiro, R., Salvat, R., Selios, L., & Vairo, D. (2012). S Working.
- Business anti-corruption portal. (2014). Brazilian public anti-corruption initiatives Retrieved December 8, 2015, from <http://www.business-anti-corruption.com/country-profiles/the-americas/brazil/initiatives/public-anti-corruption-initiatives.aspx>
- Business anti-corruption portal. (2017). Argentina. Retrieved July 5, 2017, from <http://www.business-anti-corruption.com/country-profiles/argentina>
- Costa Rica Integra. (2013). Investment Climate Statement - Costa Rica Council on Hemispheric Affairs. Costa Rica: Past and Present Presidential Corruption Cases Spoil an Artful, but Inaccurate, PR Campaign Retrieved December 8, 2015,

from <http://www.coha.org/costa-rica-past-and-present-presidential-corruption-cases-spoil-an-artful-but-inaccurate-pr-campaign/>

Drake, P. W. (1994). Historical Setting *Chile a country study* (pp. 1-55). Washington, D.C.: First Printing.

dubove, A. (2015). Kirchner Officials Face over 1,000 Cases of Corruption. Retrieved December 5, 2016, from <https://panampost.com/adam-dubove/2015/12/22/kirchner-officials-face-cases-corruption/>

Elena, S. (2015). Open Data for Open Justice: A Case Study of the Judiciaries of Argentina, Brazil, Chile, Costa Rica, Mexico, Peru and Uruguay. Retrieved December 5, 2016, from <https://panampost.com/adam-dubove/2015/12/22/kirchner-officials-face-cases-corruption/>

Fayol, H. (1949). *General and Industrial Management*. London: Sir Issac Pitmon & Sons.

Financierworldwide. (2015). Recent corruption scandals in Brazil and anti-corruption compliance trends for 2015 Retrieved December 5, 2016, from <https://www.financierworldwide.com/recent-corruption-scandals-in-brazil-and-anti-corruption-compliance-trends-for-2015/#.WSQhcoVOLid>

Freedom House. (2014a). Argentina. Retrieved December 5, 2016, from <https://freedomhouse.org/country/argentina>

Freedom House. (2014b). Costa Rica Retrieved December 5, 2016, from <https://freedomhouse.org/country/costa-rica>

Geler, L. (2012). THE FINANCIAL DISCLOSURE STATEMENTS SYSTEM IN ARGENTINA. Retrieved December 5, 2016, from https://www.unodc.org/documents/treaties/UNCAC/WorkingGroups/workinggroup4/2012-August-27-29/Presentations/Argentina_Laura_Geler_English.pdf

Gillespie, C. G. (1992). The Society and Its Environment *Uruguay a country study* (pp. 49-94). Washington, D.C.: First Printing.

Google map. (2558). แผนที่ภูเก็ต. Retrieved 8 ธันวาคม, 2558, from <https://www.google.com/maps/>

- Heit, J. (2003). RURALDEVELOPMENT AND THEAGRARIAN REFORM PROCESS IN CHILE
Retrieved December 8, 2015, from
<http://artsandscience.usask.ca/economics/skjournal/03v5Rural%20Development.pdf>
- History World. (2012). History of Brazil. Retrieved December 8, 2015, from
<http://www.historyworld.net/wrldhis/PlainTextHistories.asp?historyid=aa88>
- Hudson, R. A. (1998). *Brazil, a country study*: For sale by the Supt. of Docs., USGPO.
- Hudson, R. A., & Meditz, S. W. (1992). *Uruguay, a country study*: For sale by the Supt. of Docs., USGPO.
- Inside Costa Rica. (2013). 95% believe Laura Chinchilla's administration is "corrupt". Retrieved May 1, 2016, from <http://insidecostarica.com/2013/10/03/95-believe-laura-chinchillas-administration-corrupt/>
- Instituto de Comunicacion y Desarrollo. (2009). La corrupcion y su freno Ciudadania, instituciones y normas. Retrieved May 1, 2016, from
<http://www.lasociedadcivil.org/wp-content/uploads/2015/06/2009-la-corrupcion-y-su-freno.pdf>
- Jacob, R., & Weinstein, M. (1992). Historical Setting *Uruguay a country study* (pp. 1-47). Washington, D.C.: First Printing.
- Johnson, A. (2014). Remembering Pinochet: Chile's Contested Memories of the Dictatorship Retrieved May 1, 2016, from https://www.academia.edu/10355920/Remembering_Pinochet_Chiles_Contested_Memories_of_the_Dictatorship
- Junta de Transparencia y Etica Publica. (2017). Organigrama. Retrieved June 28, 2017, from <http://www.jutep.gub.uy/organigrama>
- Kurtz, M. (2012). Corruption in Argentina Retrieved May 1, 2016, from
<http://politicsandpolicy.org/article/corruption-argentina>
- Lederman, D., Loayza, N. V., & Soares, R. R. (2005). Accountability and corruption: Political institutions matter. *Economics & Politics*, 17(1), 1-35.
- Lima-Dantas, E. d. (1985). Historical Setting *Argentina a country study* (pp. 1-80). Washington, D.C.: First Printing.

- Mahoney, J. T. (2002). The relevance of Chester I. Barnard' s teachings to contemporary management education: Communicating the aesthetics of management Retrieved May 1, 2016, from <https://www.business.illinois.edu/josephm/Publications/Barnard%202002.pdf>
- Mark, M. (2015). Brazilian President Dilma Rousseff Cleared in Petrobras Corruption Scandal Retrieved May 1, 2016, from <http://www.ibtimes.com/brazilian-president-dilma-rousseff-cleared-petrobras-corruption-scandal-2146773>
- Martini, M. (2016). URUGUAY: OVERVIEW OF CORRUPTION AND ANTICORRUPTION Retrieved May 1, 2016, from https://www.transparency.org/files/content/corruptionqas/Country_profile_Uruguay_2016.pdf
- McCann, F. D. (1998). Historical Setting *Brazil a country study* (pp. 1-78). Washington, D.C.: First Printing.
- Meagher, P. (2002). Anti-Corruption Agencies: A Review of Experience Retrieved May 1, 2016, from <http://wwwi.worldbank.org/publicsector/learningprogram/anticorrupt/Meagherpaper.doc>
- Ministerio Publico. (2017). Organigrama. Retrieved June 28, 2017, from <http://www.fiscaliadechile.cl/Fiscalia/quienes/organigrama.jsp>
- Mintzberg, H. (1979). The Structuring of Organizations Retrieved May 1, 2016, from <https://pdfs.semanticscholar.org/f412/496fab57101b4f4c00927927872494f1dffa.pdf>
- Monteiro, F. M. (2013). ANTI-CORRUPTION AGENCIES: SOLUTION OR MODERN PANACEA? LESSONS FROM ONGOING EXPERIENCES Retrieved May 1, 2016, from https://www2.gwu.edu/~ibi/minerva/Fall2013/Fernando_Monteiro.pdf
- Mueller, C. C., & Baer, W. (1998). The Economy *Brazil a country study* (pp. 157-201). Washington, D.C.: First Printing.
- Nelson, H. D. (1984). *Costa Rica a country study* Washington, D.C.: First Printing.
- Nino, E. (2010). Access to public information and citizen participation in supreme audit institutions (SAI) : guide to good practices (English). Retrieved May 1,

2016, from

<http://documents.worldbank.org/curated/en/844431467998826503/Access-to-public-information-and-citizen-participation-in-supreme-audit-institutions-SAI-guide-to-good-practices>

Noth, R. S. (1985). *The Economy Argentina a country study* (pp. 125-200). Washington, D.C.: First Printing.

OAS. (2013a). Federative Republic of Brazil final report. Retrieved May 1, 2015, from http://www.oas.org/juridico/PDFs/mesicic4_bra_en.pdf

OAS. (2013b). Oriental Republic of Uruguay final report. Retrieved May 1, 2015, from http://www.oas.org/juridico/pdfs/mesicic5_ury_final_en.pdf

OAS. (2013c). Republic of Argentina final report. Retrieved May 1, 2015, from http://www.oas.org/juridico/PDFs/mesicic4_arg_en.pdf

OAS. (2013d). Republic of Chile final report. Retrieved May 1, 2015, from http://www.oas.org/juridico/pdfs/mesicic4_chl_en.pdf

Obuka, K. (2009). Country Studies Series: Argentina Retrieved May 4, 2016, from http://www.brandeis.edu/globalbrandeis/documents/Argentina_FINAL.pdf

Oduor, J. A., Fernando, F. M., Flah, A., Gottwald, D., & Hauch, J. M. (2013). *Left Out of the Bargain: Settlements in Foreign Bribery Cases and Implications for Asset Recovery*: World Bank Publications.

OECD. (2012). OECD Integrity Review of Brazil Managing Risks for a Cleaner Public Service. Retrieved May 4, 2016, from http://www.oecd-ilibrary.org/governance/brazil-oecd-integrity-review_9789264119321-en;jsessionid=5u29pbgvvqtpa.x-oecd-live-02

OECD. (2013). OECD Investment Policy Reviews Costa Rica 2013. Retrieved May 4, 2016, from <http://www.oecd.org/investment/investment-policy/costa-rica-investment-policy-review.htm>

OECD. (2014). PHASE 3 REPORT ON IMPLEMENTING THE OECD ANTI-BRIBERY CONVENTION IN BRAZIL Retrieved May 4, 2016, from <http://www.oecd.org/corruption/anti-bribery/Brazil-Phase-3-Report-EN.pdf>

- Oficina Anticorrupcion. (2017). Organigrama. Retrieved June 28, 2017, from <https://www.argentina.gob.ar/anticorrupcion>
- Ortega, C. A. F. (2016). The fight against corruption in Chile Retrieved December 1, 2016, from http://www.unafei.or.jp/english/pdf/RS_No77/No77_10PA_Ortega.pdf
- Osterling, J. P. (1985). The Society and Its Environment *Argentina a country study* (pp. 81-124). Washington, D.C.: First Printing.
- Palatino, M. (2016). Nazi Germany Steals Headlines in Philippines Election Debate Retrieved December 1, 2016, from <http://thediplomat.com/2016/04/nazi-germany-steals-headlines-in-philippines-election-debate>
- Penailillo, M. (2011). Anti-corruption Programmes in Latin America and the Caribbean. Study on Anti-corruption trends and UNDP projects Retrieved December 1, 2016, from https://www.researchgate.net/publication/216370663_Anti-corruption_Programmes_in_Latin_America_and_the_Caribbean_Study_on_Anti-corruption_trends_and_UNDP_projects
- pptvhd36. (2560). อันดับภาพลักษณ์คอร์รัปชันไทย ปี 59 ตกฮวบ. Retrieved 14 พฤษภาคม 2560, from <https://www.pptvhd36.com/news/%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99/44998>
- Quah, J. S. T. (2003). Anti-corruption Agencies in four ASIAN countries: A Comparative analysis Retrieved January 1, 2016, from [http://www1.imp.unisg.ch/org/idt/ipmr.nsf/ac4c1079924cf935c1256c76004ba1a6/6ea8eeaeec567b3bc1257380004f2b72/\\$FILE/Quah_IPMR_Volume%208_Issue%202.pdf,2004CPIB.SwiftandSureAction:FourDecadesofAnti-CorruptionWork.Singapore:CPIB](http://www1.imp.unisg.ch/org/idt/ipmr.nsf/ac4c1079924cf935c1256c76004ba1a6/6ea8eeaeec567b3bc1257380004f2b72/$FILE/Quah_IPMR_Volume%208_Issue%202.pdf,2004CPIB.SwiftandSureAction:FourDecadesofAnti-CorruptionWork.Singapore:CPIB)
- Rehren, A. (2014). Corruption and governance improvement in global and continental perspectives Retrieved January 1, 2016, from http://anticorpp.eu/wp-content/uploads/2014/03/Chile-Background-Report_Final.pdf

- Rinehart, R. (1983). *Historical Setting Costa Rica a country study* (pp. 1-70). Washington, D.C.: First Printing.
- Roberts, J. M. (2015). Corruption Scandals Tarnish Chile's Strong Rule of Law Reputation Retrieved January 1, 2016, from <http://dailysignal.com/2015/05/08/corruption-scandals-tarnish-chiles-strong-rule-of-law-reputation/>
- Robinson, C. H. (1985). *Government and Politics Argentina a country study* (pp. 201-274). Washington, D.C.: First Printing.
- Rudolph, J. D. (1985). *Argentina a country study* Washington, D.C.: First Printing.
- Shefter, M. (1994). *Political Parties and the State: The American Historical Experience*. Princeton: Princeton University Press.
- Solares, A. P. (2010). Uruguay: A case of success in Latin America Retrieved January 1, 2016, from <http://www.againststcorruption.eu>
- Sonnenschein, J., & Ray, J. (2013). Government corruption viewed as pervasive worldwide: GALLUP® World, October.
- Stone, H. (2015). Perceived corruption on the rise in Chile Retrieved January 1, 2016, from <http://santiagotimes.cl/perceived-corruption-on-the-rise-in-chile>
- Thaipublica. (2557a). ความล่าช้ากับต้นทุนการปราบปรามคอร์รัปชัน. Retrieved 19 สิงหาคม, 2558, from <http://thaipublica.org/2013/10/cost-of-delay-to-suppress-corruption>
- Thaipublica. (2557b). คอร์รัปชันในลาตินอเมริกา (ตอนที่ 2): คิดจะโปร่งใส ต้องกล้าจะเปิดเผย บทเรียนจาก “อุรุกวัย”. Retrieved 19 สิงหาคม 2558, from <http://thaipublica.org/2014/10/latin-america-corruption-perception-2/>
- Thaipublica. (2560). ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันโลก ปี 2559 คะแนนไทยร่วงจาก 38 เป็น 35 อันดับ ตกจาก 76 เป็น 101 จาก 176 ประเทศ. Retrieved 19 พฤษภาคม 2560, from <http://thaipublica.org/2014/12/cpi-2014-1>
- the Center for Systemic Peace. (2014). *Polity IV Individual Country Regime Trends, 1946-2013*. Retrieved January 1, 2016, from <http://www.systemicpeace.org/polity/polity4.htm>

- the Office of the Attorney General of the Republic. (2016). ORGANIGRAMA INSTITUCIONAL DE LA REPÚBLICA ORIENTAL DEL URUGUAY. Retrieved January 1, 2017, from https://www.onsc.gub.uy/onsc1/images/stories/Estado/Org_Inst_2_II.pdf
- the Organisation for Economic Co-operation and Development. (2008). Specialised anti-corruption institutions. Retrieved June 1, 2015, from <http://www.oecd.org/corruption/acn/39971975.pdf>
- the Organization of American States Secretariat for Legal Affairs. (2013). Republic of Costa Rica final report. Retrieved May 1, 2015, from http://www.oas.org/juridico/PDFs/mesicic4_cri_en.pdf
- the Procuraduría de la Ética Pública. (2016). Estructura, Propósito y Funciones Retrieved December 1, 2016, from www.oas.org/juridico/ppt/mesicic4_cri_PEP.ppt
- the Social Progress Imperative. (2016). Social Progress Index 2016 Retrieved January 1, 2017, from <http://www.socialprogressimperative.org/global-index/>
- the United Nations Development Programme. (2011). Practitioners' Guide : Capacity Assessment of Anti-Corruption Agencies. Retrieved May 29, 2015, from http://www.undp.org/content/dam/undp/library/Democratic%20Governance/I/P/Procticioners_guide-capacity%20Assessment%20of%20ACAs.pdf
- the United Nations Development Programme. (2016). Human Development Report 2016 Retrieved January 1, 2017, from http://hdr.undp.org/sites/default/files/2016human_development_report.pdf
- the United States Department of State Bureau for International Narcotics and Law Enforcement Affairs. (2013). International Narcotics Control Strategy Report Volume I Drug and Chemical Control Retrieved January 1, 2017, from <https://www.state.gov/documents/organization/239560.pdf>
- theguardian. (2015a). Chilean president rocked by corruption allegations against family members Retrieved January 1, 2017, from <https://www.theguardian.com/world/2015/apr/08/chilean-president-michelle-bachelet-corruption-charges-sebastian-davalos>

- theguardian. (2015b). Politicians face investigation in Brazil's biggest ever corruption scandal Retrieved January 1, 2017, from <https://www.theguardian.com/world/2015/mar/07/brazilian-court-approves-investigation-into-politicians-in-petrobras-scandal>
- Thomson, S. (2016). Corruption in Latin America is skyrocketing. Here's why that's good news Retrieved January 1, 2017, from <https://www.weforum.org/agenda/2016/06/corruption-in-latin-america/>
- TI. (2013). Corruption Perceptions Index Retrieved May 29, 2015, from <http://www.transparency.org/cpi>
- TI. (2014). Corruption Perceptions Index Retrieved May 29, 2015, from <http://www.transparency.org/cpi>
- TI. (2015). Corruption Perceptions Index Retrieved May 29, 2015, from <http://www.transparency.org/cpi>
- TI. (2016). Corruption Perceptions Index Retrieved May 21, 2017, from <http://www.transparency.org/cpi>
- Tinsman, H. (2002). Partners in Conflict. The Politics of Gender, Sexuality, and Labor in the Chilean Agrarian Reform, 1950-1973 Retrieved January 1, 2016, from https://vpn.chula.ac.th/+CSCO+00756767633A2F2F6A6A6A2E77666762652E626574++/stable/4287083?seq=1#page_scan_tab_contents
- Tradingeconomics. (2017). GDP percapita Retrieved February 12, 2017, from <http://www.tradingeconomics.com/gdp-per-capita>
- Transparency International. (2012). Corruption Perceptions Index Retrieved May 29, 2015, from [http:// www.transparency.org/cpi](http://www.transparency.org/cpi)
- Tulchin, J. S., & Espach, R. H. (2000). *Combating Corruption in Latin America*: Woodrow Wilson Center Press.
- Watts, J. (2015). cover-ups and the mysterious death of an Argentinian prosecutor Retrieved May 29, 2016, from <https://www.theguardian.com/world/2015/jan/28/alberto-nisman-death-cristina-fernandez-de-kirchner-argentina-intelligence-agency>

- Wilson, B. M. (1998). *Costa Rica: Politics, Economics, and Democracy*. Retrieved December 8, 2015, from https://www.researchgate.net/publication/231884668_Bruce_M_Wilson_Costa_Rica_Politics_Economics_and_Democracy_Boulder_CO_and_London_Lynne_Rienner_Publishers_1998_pp_xi187_3995_hb_
- Wilson, B. M. (2014). "Costa Rica's Anti-Corruption Trajectory: Strengths and Limitations." Work Package: WP3, Corruption and governance improvement in global and continental perspectives. Anti-Corruption Policies Revisited Project. EU/Hertie/GIGA. Retrieved December 8, 2015, from <http://anticorpp.eu/publications/background-paper-on-costa-rica/>.
- Woods, A. (1979). *Lessons of Chile 1973* Retrieved December 8, 2015, from <http://www.marxist.com/lessons-of-chile-1973.htm>
- World Bank. (2016a). *Argentina overview*. Retrieved May 1, 2016, from <http://www.worldbank.org/en/country/argentina/overview>
- World Bank. (2016b). *Brazil overview* Retrieved May 1, 2016, from <http://www.worldbank.org/en/country/brazil/overview>
- World Bank. (2016c). *Uruguay overview* Retrieved May 1, 2016, from <http://www.worldbank.org/en/country/uruguay/overview>
- World Bank. (2016d). *Worldwide Governances Indicators* Retrieved May 29, 2016, from <http://data.worldbank.org/data-catalog/worldwide-governance-indicators>
- World Bank. (2017). *Anti-corruption authorities* Retrieved May 29, 2017, from <https://www.acauthorities.org/successstory/corruption-prosecution-chile>
- กรุงเทพธุรกิจ มีเดีย จำกัด. (2555). ดัชนีคอร์รัปชันเดือนมิ.ย.ทรุดธุรกิจ 89.5% ต้องจ่ายเพื่อดำเนินงานภาครัฐ. Retrieved 19 สิงหาคม, 2558, from <http://ftp.utcc.ac.th/userfiles/file/UTCC%20on%20the%20new/2555/072555/k1corruption180755.PDF>
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). *กลเม็ดเด็ดปีกคอร์รัปชัน*. กรุงเทพมหานคร: ชัคเซสมิเดีย.
- ขวัญฤทัย ใจทัน. (2554). การให้ความหมายและที่มาของความหมายการทุจริตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชินีบูรณะ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ฉัตรบงกช ศรีวัฒนสาร. (2554). การสร้างความปรองดองแห่งชาติ: กรณีศึกษาสาธารณรัฐชิลี (Republic of Chile). Retrieved 2 มีนาคม, 2559, from <http://generalresearchbychatbongkoch.blogspot.com/2011/12/republic-of-chile.html>
- ชลิต แนวพนิช, กองบรรณาธิการสังคมศาสตร์ปริทัศน์, สมัย สนทอง, ผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ, สมบัติ พิศ สะอาด, ทรงยศ แวหวงษ์, ธเนศ อาภรณ์ สุวรรณ, ชาญณรงค์ เตชะรัชต์กิต และสุชาติ สวัสดิ์ศรี. (2516). การปฏิวัติของชิลี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศึกษาสัมพันธ์.
- ชาติ ชัยเดชสุริยะ. (2556). องค์กรอัยการใน 195 ประเทศ สารานุกรมฉบับสรุปความ (pp. 58-84). ทหารประชาธิปไตย. (2556). การล่มสลายของอาร์เจนตินา. Retrieved 4 พฤษภาคม 2558, from <http://www.democratic-army.com>
- ทินกร คล่องเชิงรบ. (2558). บทเรียนจากชิลี 1973. Retrieved 4 พฤษภาคม 2559, from <http://45history.blogspot.com/2015/07/1973-1.html>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2558). เศรษฐีพันล้าน บราซิล คอตก!! โดนรวบเอี่ยวคอร์รัปชันมโหฬาร บ.น้ำมัน เปรโตรบราส. Retrieved 2 มีนาคม 2560, from <http://www.thairath.co.th/content/542118>
- ไทยรัฐออนไลน์. (2560). อันดับคอร์รัปชันไทยในโลก. Retrieved 2 มีนาคม 2560, from <http://www.thairath.co.th/content/846284>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2535). หลักการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปกป้อง จันวิทย์. (2553). ความรู้เบื้องต้นว่าด้วยนิติเศรษฐศาสตร์: ตัวอย่างของการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออธิบายศาสตร์อื่น. Retrieved 15 มิถุนายน 2557, from http://pokpong.org/wp-content/uploads/intro_lawandecon_presentation.pdf
- ประชาไท. (2549). รวมมิตร "อิมพีชเมนต์" ผู้นำ 5 ชาติ ใครจะเป็นรายต่อไป Retrieved 14 พฤษภาคม 2560, from <https://prachatai.com/journal/2006/02/7443>
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2537). แผนการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในระบบราชการ. Retrieved 15 มิถุนายน 2556, from <https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0ahUKEwjRju-98-zUAhVFuo8KHeQCBOEQFgggMAA&url=http%3A%2F%2Fpioneer.netserv.chula.ac.th%2F~ppasuk%2Fpaenkan.doc&usq=AFQjCNHIVqJWrWZXWoIV2UDzCYxE5zql8A>

- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2555). “ดร. ผาสุก พงษ์ไพจิตร” เน้นรัฐแก้ความเหลื่อมล้ำ สร้างวัฒนธรรม
ความเสมอหน้า-ตื่นรู้-โปร่งใส. Retrieved 15 มิถุนายน, 2556, from
<http://thaipublica.org/2012/08/solutions-to-inequality/>
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2557). “ผาสุก พงษ์ไพจิตร” เน้นโมเดล”เคพีเค”ของอินโดนีเซีย แก่คอร์รัปชัน.
Retrieved 19 สิงหาคม, 2558, from [http://thaipublica.org/2014/10/latin-america-
corruption-perception-2/](http://thaipublica.org/2014/10/latin-america-corruption-perception-2/)
- ผาสุก พงษ์ไพจิตร และ สังคีต พิริยะรังสรรค์. (2537). คอร์รัปชันกับประชาธิปไตยไทย. Retrieved
15 มิถุนายน 2556, from <http://dl.parliament.go.th/handle/lirt/337700>
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2544). ดัชนีคอร์รัปชันของไทย: การสร้างและการตรวจสอบความเชื่อถือได้.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
มติชนออนไลน์. (2554). อึ้ง! คนไทยรับได้รัฐบาลคอร์รัปชัน หากได้ประโยชน์ด้วย. Retrieved 13
สิงหาคม 2558, from <https://highlight.kapook.com/view/61010>
- มติชนออนไลน์. (2558). ‘ฟีฟ่า’ องค์กรลูกหนังสุดอื้อฉาว’ ฉีกหน้ากาก 14 จนท.กังฉินหลังโดนจับกุม
ตัวคดีทุจริตเรียกรับสินบน. Retrieved 13 สิงหาคม 2558, from
<http://m.matichon.co.th/readnews.php?newsid=1432770242>
- รัตนะ บัวสนธ์. (2546). คอร์รัปชันในวงการศึกษาของไทย: กรณีศึกษาในเขตจังหวัดภาคเหนือ
ตอนล่าง. *Naresuan University Journal*, 2, 75-92.
- วิชา มหาคุณ. (2557). รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปราม การทุจริตแห่งชาติประจำปี พ.ศ. 2557. Retrieved 13 สิงหาคม 2558,
from https://www.nacc.go.th/download/article/article_20161028091643.pdf
- วิทยากร เชียงกุล. (2549). แนวทางปราบคอร์รัปชันอย่างได้ผล: เปรียบเทียบไทยกับประเทศอื่น.
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สายธาร.
- วิศรุต สีหามาตย์. (2556). ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่มีต่อการคอร์รัปชัน.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริวรรณ มนอัคระผดุง. (2555). สถานการณ์การคอร์รัปชันของประเทศไทย. วารสารวไลยอลงกรณ์
ปริทัศน์, 2, 1-9.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุดา สุวรรณภิญโญ, ชวลิต ประภวานนท์ และสมศักดิ์ วานิช
ยาภรณ์. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร ธรรมสาร.

- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซันติอาโก. (2557). สาธารณรัฐชิลี. Retrieved 19 กุมภาพันธ์ 2560, from <http://www.thaiembassy.org/santiago/contents/files/other-20150721-123138-832314.pdf>
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงซันติอาโก. (2558). สาธารณรัฐชิลี. Retrieved 19 กุมภาพันธ์ 2560, from <http://www.thaiembassy.org/santiago/contents/files/other-20150720-120145-174546.pdf>
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิเลีย. (2558). สาธารณรัฐบราซิล. Retrieved 19 กุมภาพันธ์ 2560, from <http://www.thaiembassybrazil.com>
- สถาบันพระปกเกล้า. (2549). สารานุกรมการเมืองไทย. Retrieved 26 มิถุนายน 2560, from <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=คอร์รัปชันเชิงนโยบาย>
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). กรณีศึกษาโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ในอดีต. Retrieved 13 สิงหาคม 2557, from <http://tdri.or.th/tdri-insight/tdri7casecorruption>
- สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2558a). สาธารณรัฐอาร์เจนตินา. Retrieved 19 กุมภาพันธ์ 2560, from <http://www.apecthai.org/index.php.html>
- สถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2558b). สาธารณรัฐบราซิล. Retrieved 19 กุมภาพันธ์ 2560, from <http://www.apecthai.org/index.php/ข้อมูลรายประเทศทั่วโลก/อเมริกาใต้/670-สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล.html>
- สถาพร เริงธรรม และ อภิชัย พันธเสน. (2553). การประยุกต์ใช้แนวคิดการอภิบาลผ่านความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, 8, 1-16.
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. (2549). ทฤษฎีคอร์รัปชัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ร่วมด้วยช่วยกัน.
- สำนักงาน ป.ป.ช. (2550). กฎหมายที่เกี่ยวข้องและประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงาน ป.ป.ช.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2554). รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำปี พ.ศ. 2554. Retrieved 13 สิงหาคม 2558, from http://www.nacc.go.th/download/article/article_20131126154406.pdf

Glossary

Costa Rica

CGR	The Office of the Comptroller General
DHR	The Office of the Ombudsman
MP	The Public Prosecution Service
PEP	The Office of Public Ethics

Chile

CGR	The Office of the Comptroller General
MP	The Public Prosecution Service
PJUD	The Judicial Branch
UAF	The Financial Analysis Unit

Brazil

CGU	The Office of the Comptroller General of the Union
DPF	The Federal Police Department
MPF	The Federal Public Prosecutor's Office
STF	The Supreme Federal Tribunal
TCU	The Federal Audit Court

Argentina

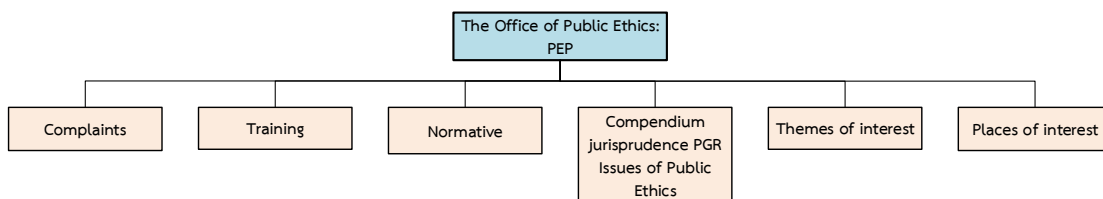
AGN	The Office of the Auditor General of the Nation
FIA	The Office of the Prosecutor for Administrative Investigations
OA	The Anticorruption Office
PJN	The Judicial Branch of the Nation
SIGEN	The Office of the Inspector General of the Nation

Uruguay

JUTEP	The Transparency and Public Ethics Board

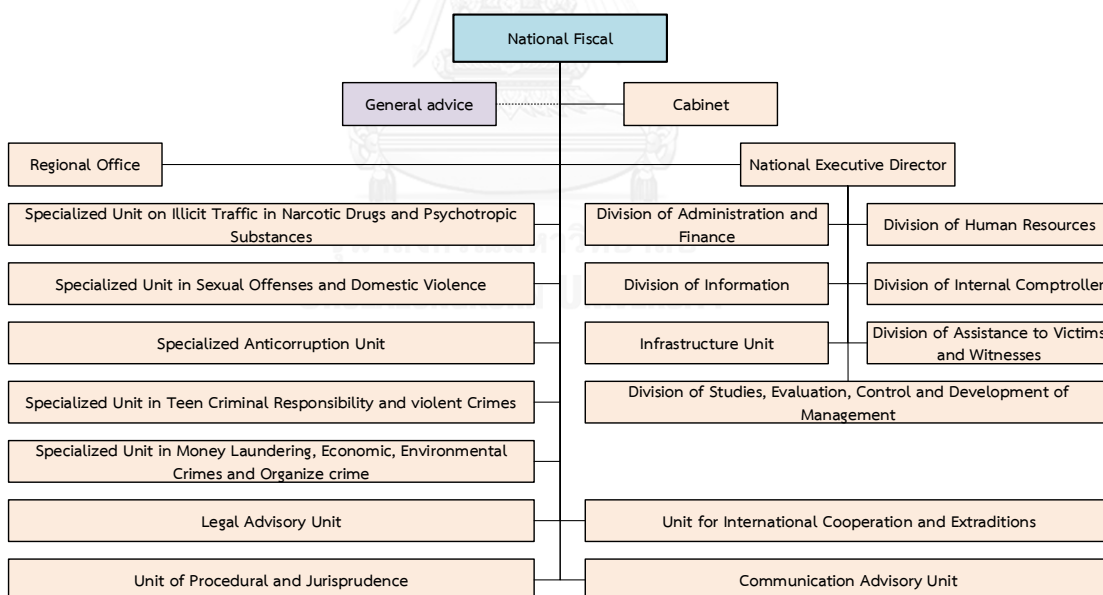
โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศคอสตาริกา

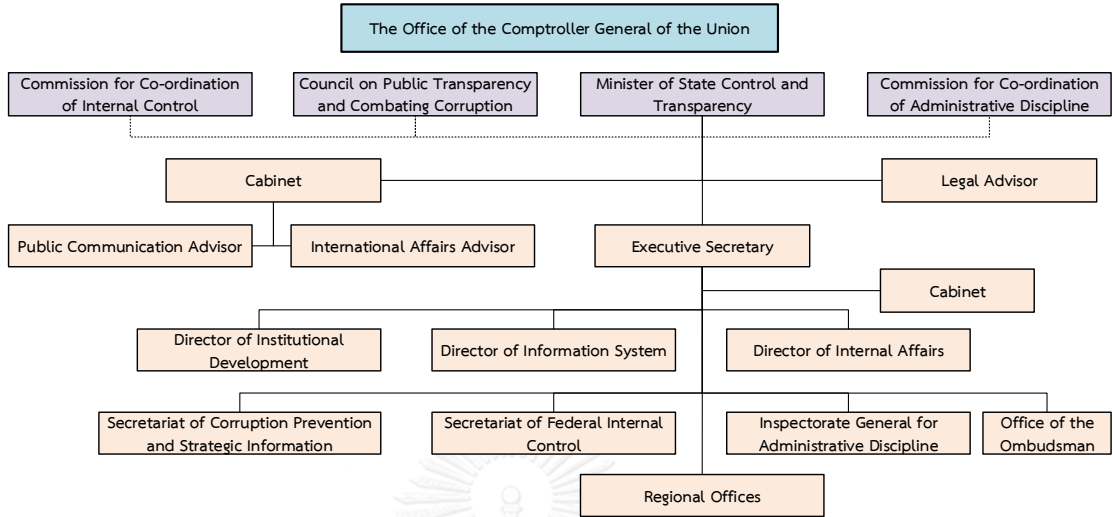
ที่มา: (the Office of the Attorney General of the Republic, 2016)

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศชิลี

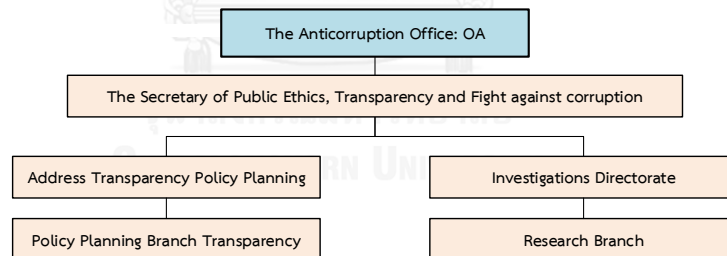
ที่มา: (Ministerio Publico, 2017)

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศบราซิล

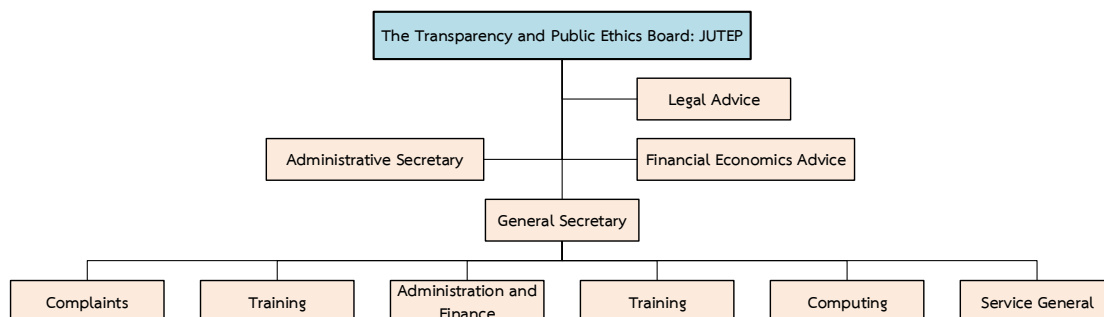
ที่มา: (OECD, 2012)

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา

ที่มา: (Oficina Anticorrupcion, 2017)

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอุรุกวัย

ที่มา: (Junta de Transparencia y Etica Publica, 2017)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวใน
การต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา:
กรณีศึกษาประเทศออสเตรเลีย ชิลี บราซิล
อาร์เจนตินา และ อุรุกวัย

Factors contributing to success and failure of
anti-corruption in Latin America: a case study of Costa Rica,
Chile, Brazil, Argentina and Uruguay

อาศนาฏ กันทา
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เค้าโครงการนำเสนอ

- ที่มาและความสำคัญของปัญหา
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ผลวิจัยและอภิปรายผล
- ข้อเสนอสรุป

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการคอร์ปชั่น
เป็นปัญหาเรื้อรังของสังคมไทยมานาน

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

❖ ความเข้มเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดการคอร์ปชั่น สะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนผ่านบริบททางด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

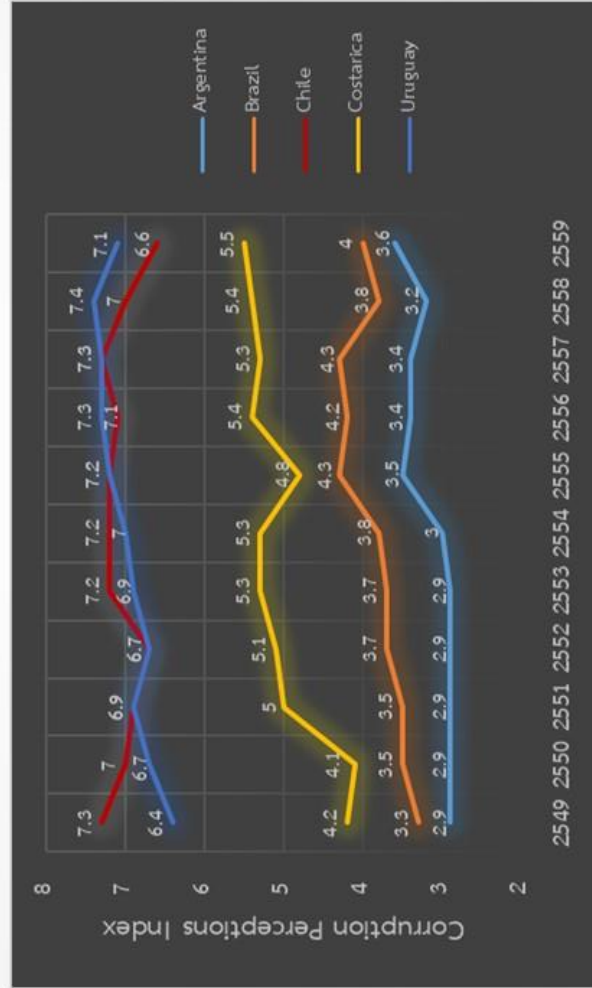
- โครงสร้างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
- โครงสร้างทางการเมือง
- โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

อันดับในกลุ่ม ลาตินอเมริกา	อันดับโลก ปี พ.ศ.2559 (176ประเทศ)	อันดับใน กลุ่มประเทศที่ ทำการศึกษา	ประเทศ	คะแนน ปี พ.ศ.2559	ผลิตภัณฑ์มวลรวม ของประเทศ (พินล้าน ดอลลาร์สหรัฐฯ)	รายได้เฉลี่ยต่อ หัวประชากร (ดอลลาร์สหรัฐฯ)	อันดับ รายได้เฉลี่ยต่อ หัวประชากรใน กลุ่มประเทศที่ ทำการศึกษา
1	21	1	อุรุกวัย	71	53.44	13,943.90	2
2	24	2	ชิลี	66	240.80	14,660.51	1
4	41	3	คอสตาริกา	58	54.14	9,237.95	5
6	79	4	บราซิล	40	1,803.65	11,211.89	3
10	95	5	อาร์เจนตินา	36	584.70	10,501.66	4
	101		ไทย	35	395.17	5,775.10	

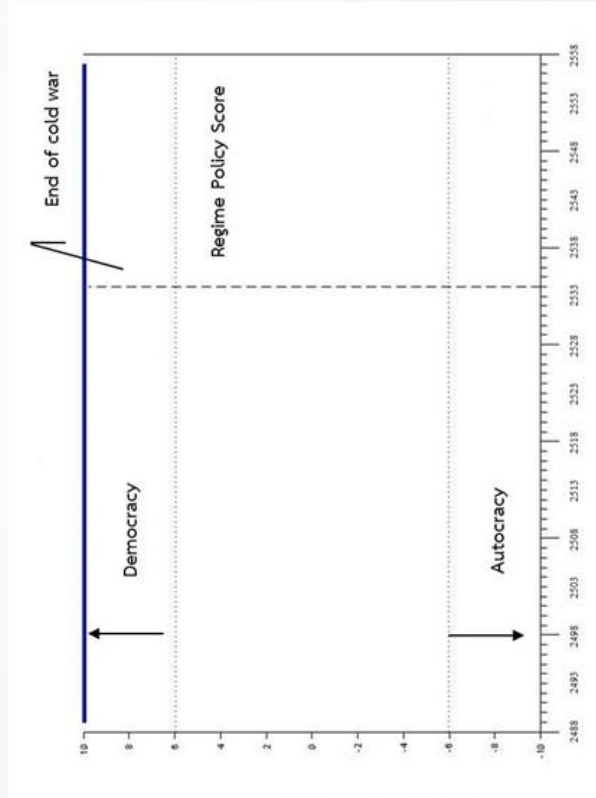
ที่มา : TI, 2016; Tradingeconomics, 2016

ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาที่ทำการศึกษา
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549-2559

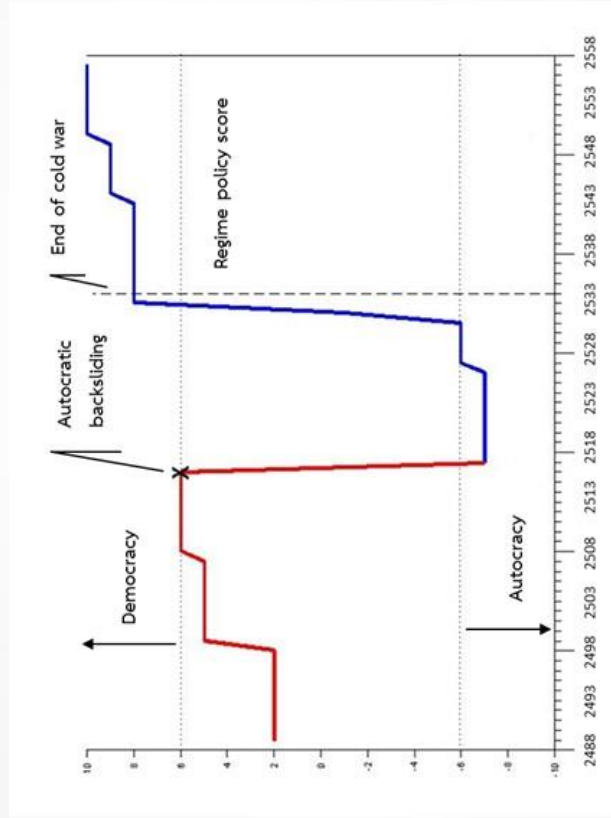
ที่มา: TI, 2016

แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอุตสาหกรรม
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556

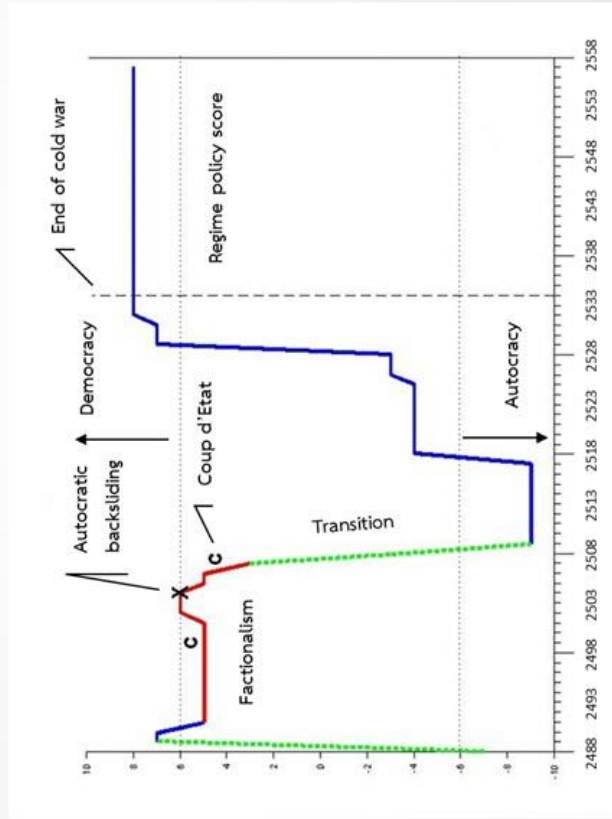
ที่มา: the Center of Systemic Peace and Societal – Systems Research, 2014

แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศไทย
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556

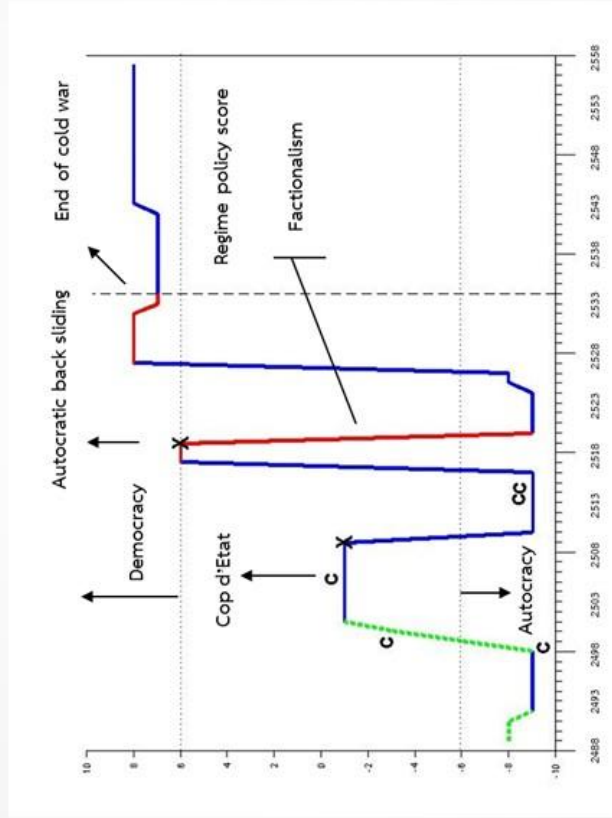
ที่มา: CSP, 2014

แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศบราซิล
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556

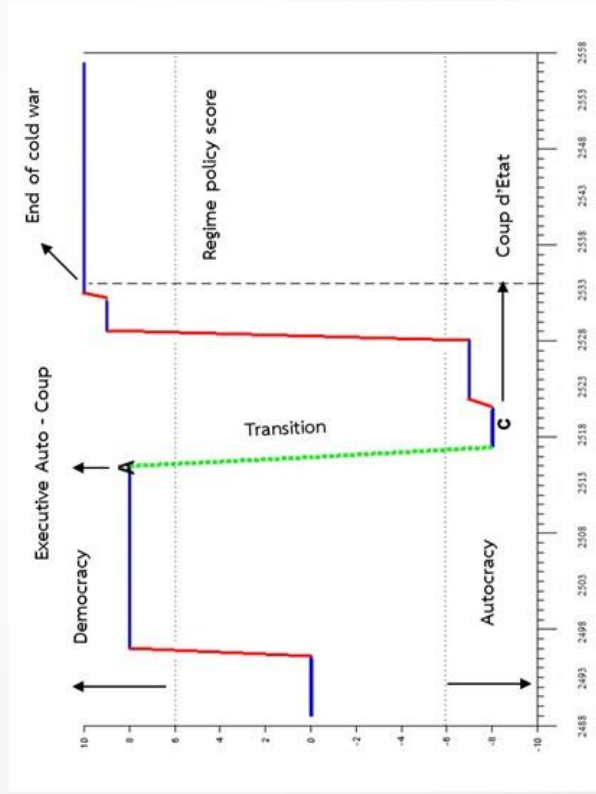
ที่มา: CSP, 2014

แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศอาร์เจนตินา
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556

ที่มา: CSP, 2014

แนวโน้มของอำนาจภายในระบอบการปกครองของประเทศตุรกี
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489-2556

ที่มา: CSP, 2014

ทุกประเทศมีค่า Polity score สูงทั้งหมดในช่วงระหว่าง
ปี พ.ศ.2549-2559 แต่มีค่าคะแนนความโปร่งใสแตกต่างกัน

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

❖ การเมืองและการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจจึง**ไม่ใช่**ปัจจัยเดียวที่ทำให้เกิดการคอร์รัปชัน แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นที่สำคัญ คือ

- โครงสร้างขององค์กร >> ขนาด และความซับซ้อนของการบังคับบัญชา
- ระเบียบปฏิบัติ >> ประเภทของคดี / นิยามของการคอร์รัปชัน
- ขั้นตอนการปฏิบัติงาน >> กระบวนการไต่สวน ตรวจสอบและลงโทษ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

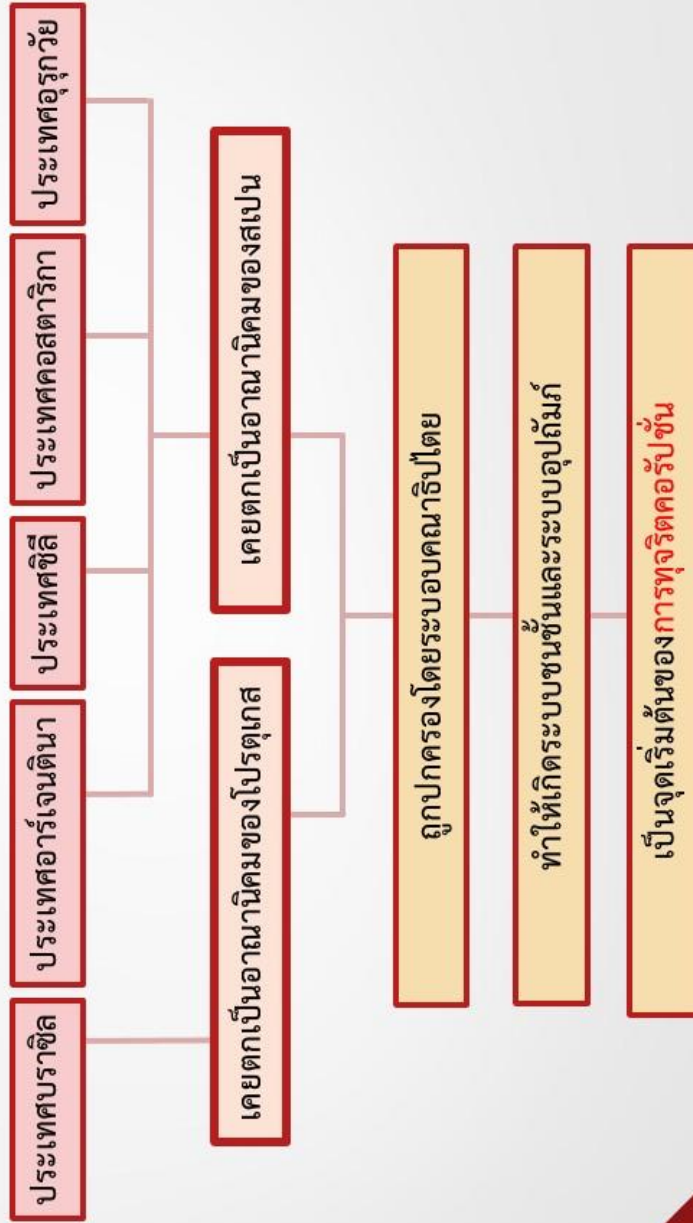
- ❖ ศึกษาโครงสร้างและลักษณะขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคอร์ปชั่นของประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกา จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศคอสตาริกา ประเทศชิลี ประเทศบราซิล ประเทศอาร์เจนตินา และประเทศอุรุกวัย
 - เพราะเป็นประเทศที่มีระดับรายได้ และความเหลื่อมล้ำใกล้เคียงกับไทย
 - มีการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นประชาธิปไตย
 - แต่ทั้ง 5 ประเทศมีทั้งที่ค่า CPI สูงและต่ำ

ผลการวิจัย

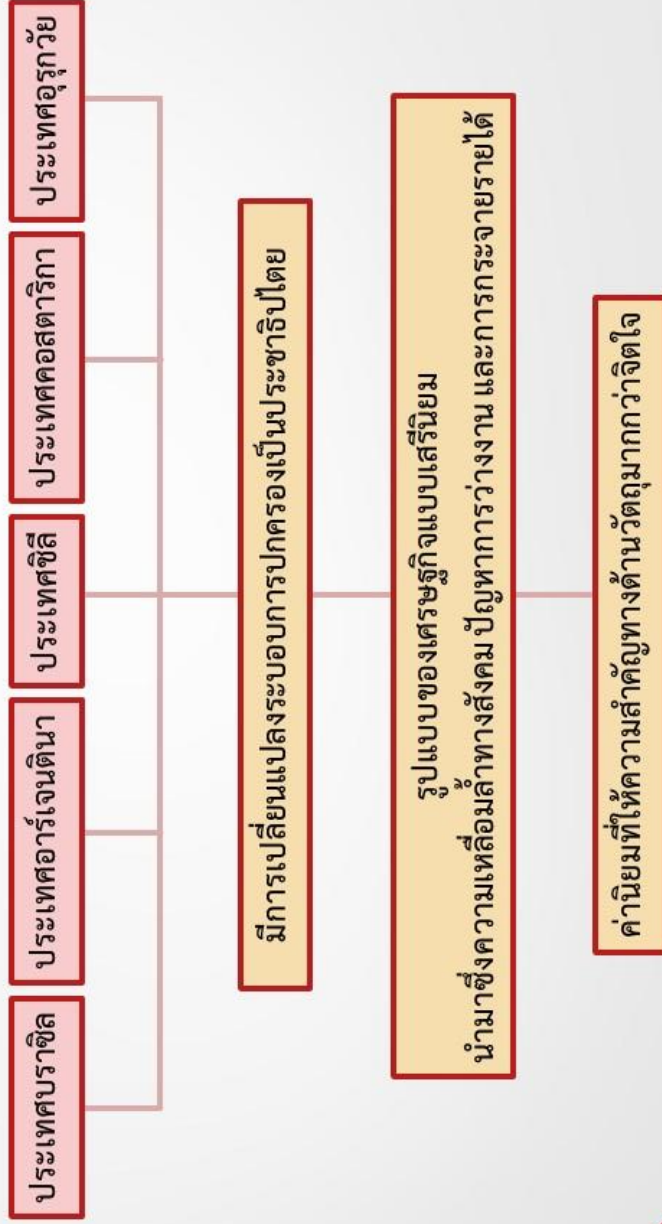
ความเหมือนของทั้ง 5 ประเทศ

❖ ทุกประเทศเคยตกอยู่ใต้อาณานิคม

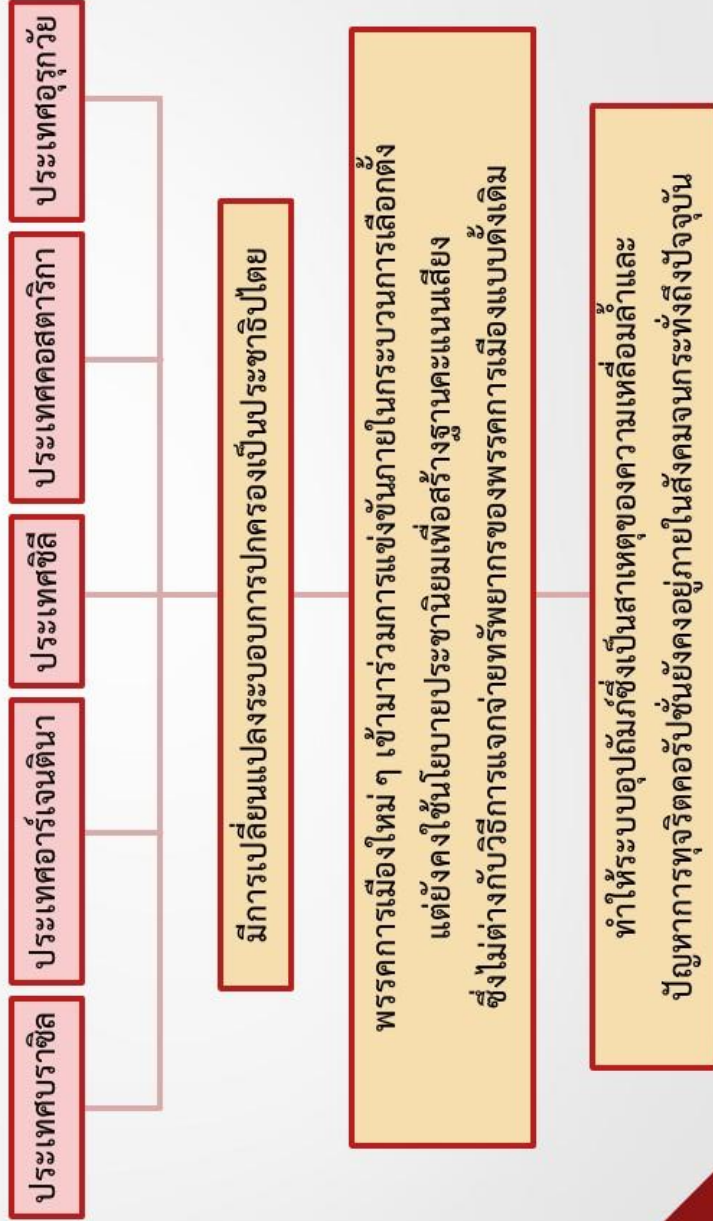
ความเหมือนของทั้ง 5 ประเทศ

❖ ทุกประเทศดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม

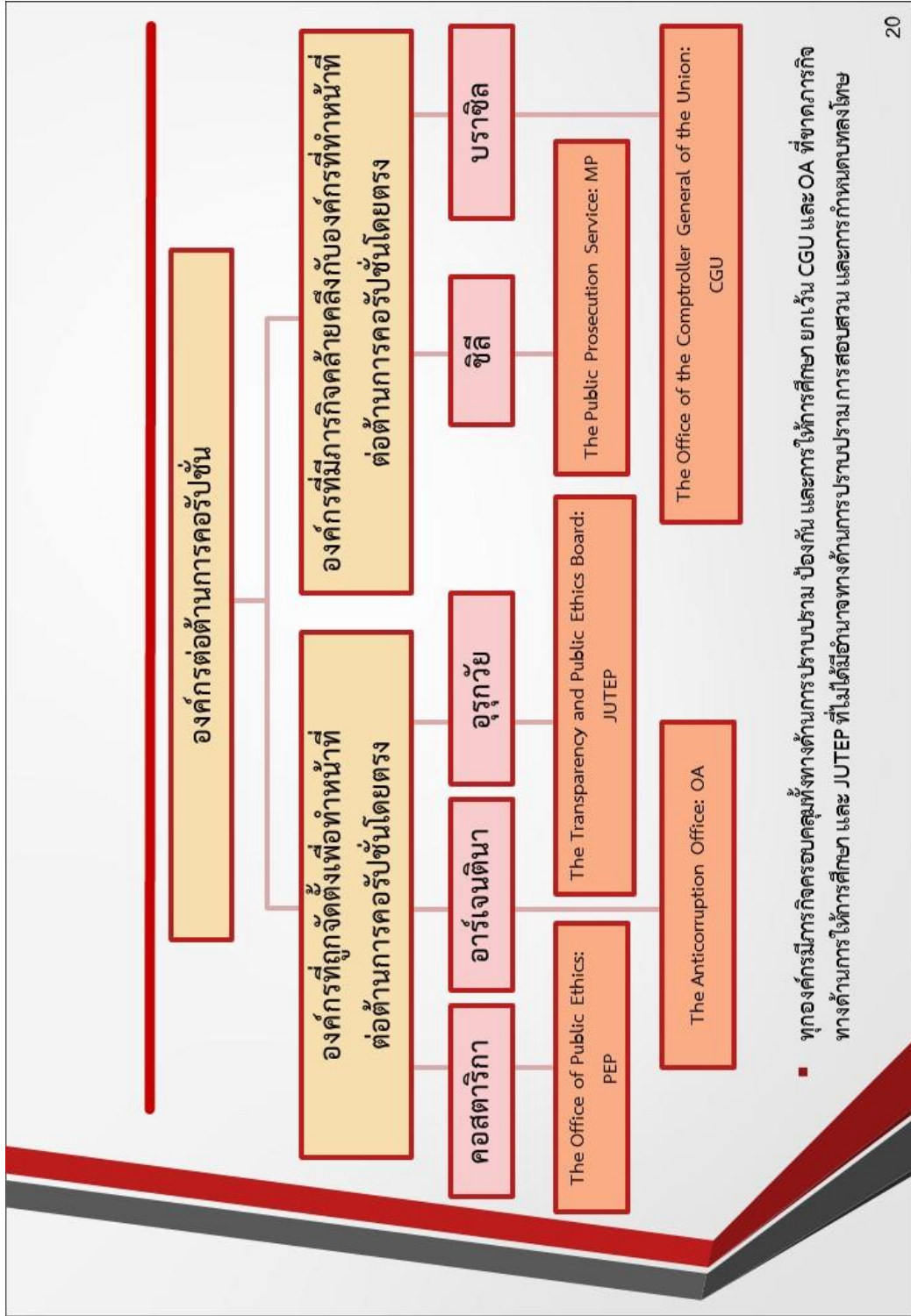

ความเหมือนของทั้ง 5 ประเทศ

❖ ทุกประเทศใช้นโยบายประชานิยมในการบริหาร

โครงสร้างองค์กรต่อต้านคอร์รัปชันเปรียบเทียบ

ตามพันธกิจ

องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

- prevent, detect, and eradicate corruption.
- increase ethics and transparency in the civil service.
- report and prosecute government officials and private individuals whose conduct constitutes unlawful acts in connection with the exercise of their duties or on the occasion thereof.

- responsible for preparing and coordinating programs to fight corruption in the national public sector.

- advises the Judicial Branch and the government on combating corruption.
- receives and keeps sworn declarations of net worth of public servants.
- institutes public policies, standards and measures to strengthen transparency in the workings of the State.

คอสตาริกา

The Office of Public Ethics: PEP

อาร์เจนตินา

The Anticorruption Office: OA

อุรุกวัย

The Transparency and Public Ethics Board: JUTEP

ที่มา: OAS, 2013

ตามพันธกิจ

องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

ชิตี

The Public
Prosecution Service:
MP

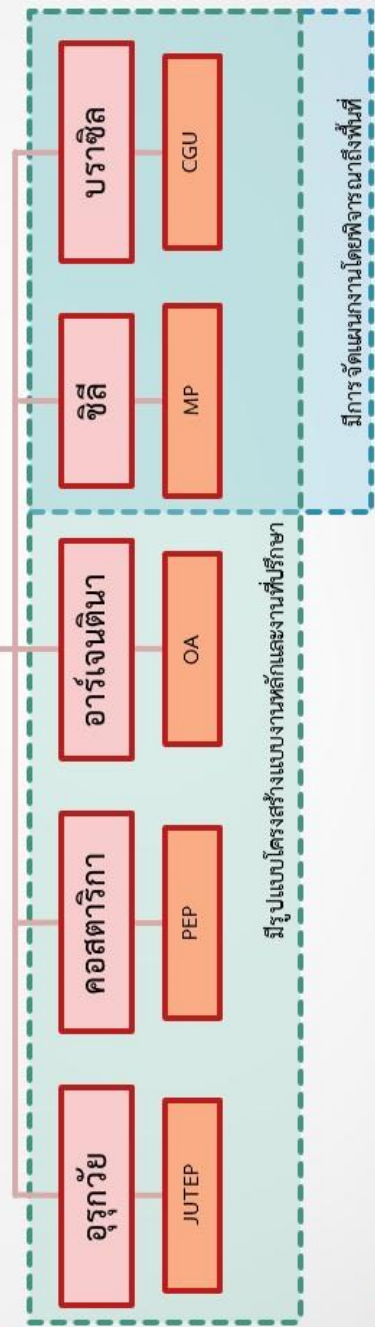
บราซิด

The Office of the
Comptroller General
of the Union: CGU

- responsible for the sole direction of criminal investigations to ascertain the punishable participation or innocence of the accused.
- responsible for the public prosecution of criminal offenses as prescribed by the law and for adopting measures for the protection of victims and witnesses.

- responsible for the tasks of internal oversight, inspections, ombudsman units, and preventing corruption.
- overseeing the use of public funds and initiating audits
- responsible for pursuing actions to promote transparency and to prevent corruption.
- detect instances of corruption; it must also anticipate them and work to develop ways to prevent their occurrence.
- performs inspection functions, which consist of activities related to the investigation of possible wrongdoing by public servants and to the imposition of the appropriate penalties.

โครงสร้างขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

มีรูปแบบโครงสร้างแบบงานหลักและงานที่ปรึกษา

➤ JUTEP, PEP, OA, MP, CGU

จุดแข็ง

- ได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- ช่วยแบ่งเบาภาระงาน
- เพิ่มข้อมูลที่จะใช้ในการตัดสินใจของผู้บริหาร ให้ถูกต้องและครอบคลุม
- หากในอนาคตจะมีการขยายตัวขององค์กร การติดต่อประสานงานระหว่างแผนกจะทำได้อย่าง

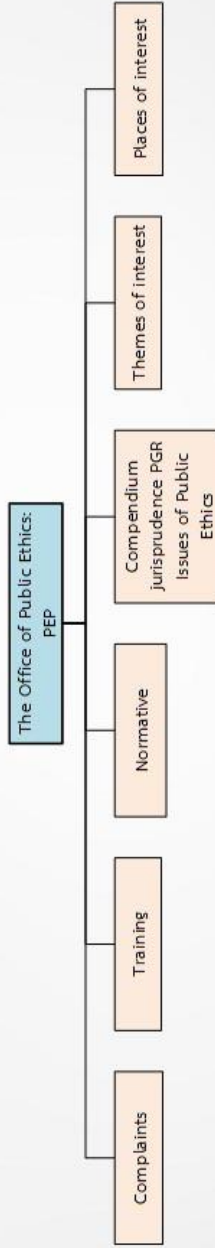
➤ MP, CGU

จุดแข็ง

- ช่วยแบ่งเบาภาระงานในส่วนกลาง อีกทั้งยังช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงาน
- ได้รับความไว้วางใจทำให้สามารถเข้าถึงประชาชนภายในพื้นที่นั้นได้ดีกว่า
- ช่วยลดขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจตามสายการบังคับบัญชา ทำให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น
- จุดอ่อน
- ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มในการติดต่อประสานงานและคมนาคม
- หน่วยงานที่แบ่งแยกตามพื้นที่อาจมีอำนาจมากเกินไป

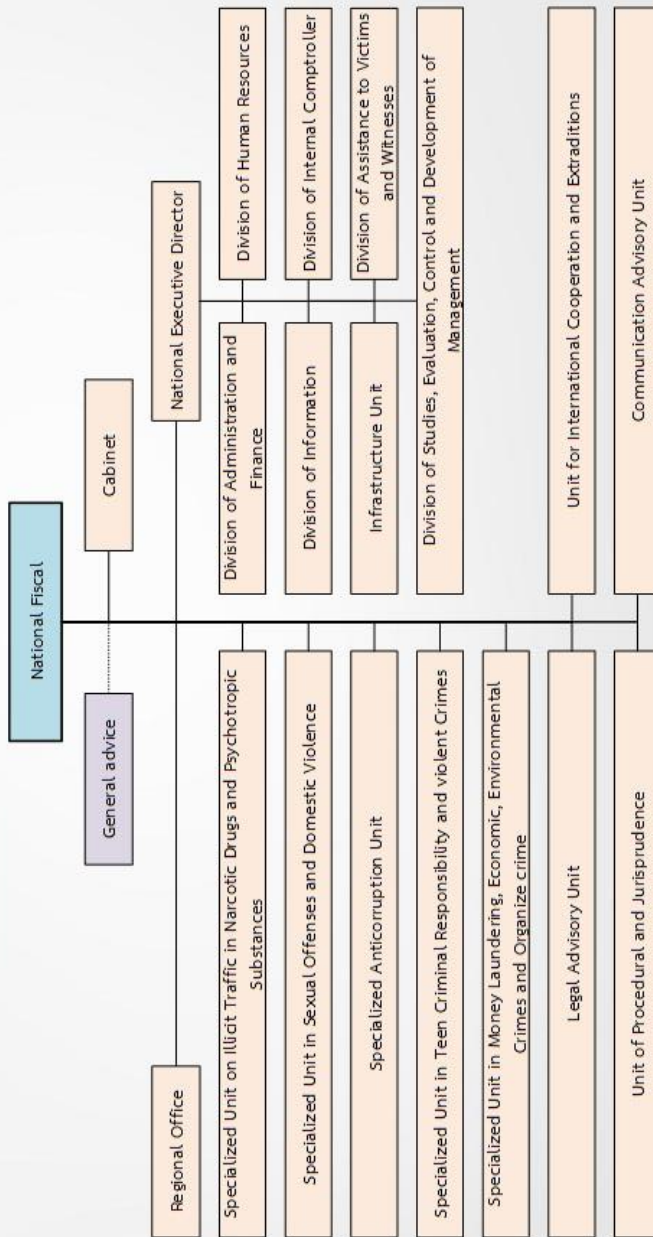
ตามรูปแบบโครงสร้าง

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศไทย

ตามรูปแบบโครงสร้าง

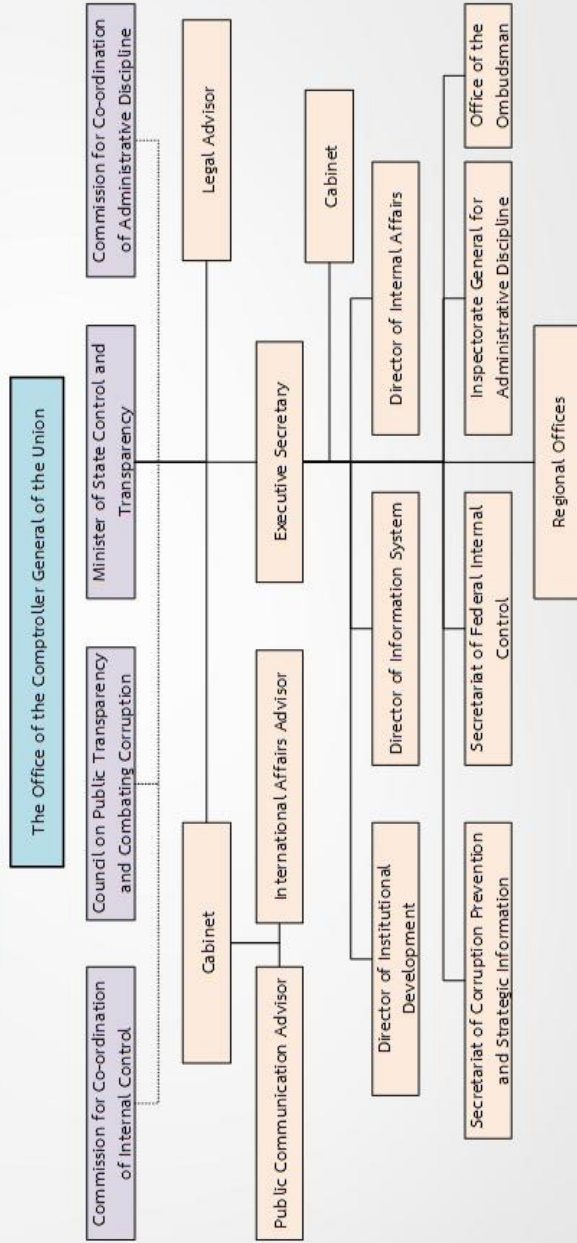
โครงสร้างองค์กรด้านการคอร์รัปชันของประเทศไทย

ที่มา: Ministerio Publico, 2017

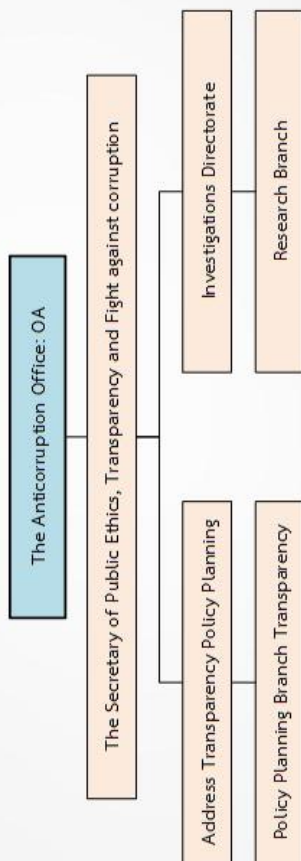
ตามรูปแบบโครงสร้าง

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศไทย

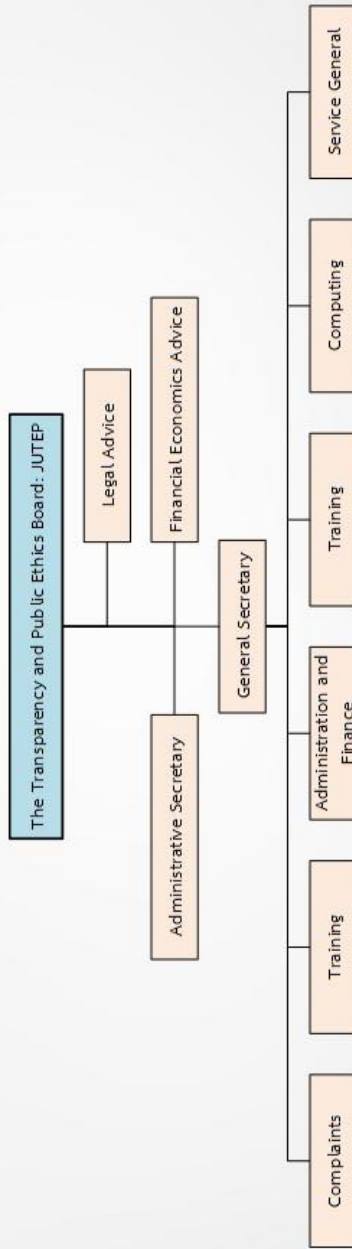
ตามรูปแบบโครงสร้าง

โครงสร้างองค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันของประเทศอาร์เจนตินา

ตามรูปแบบโครงสร้าง

โครงสร้างองค์กรด้านการคอร์รัปชันของประเทศไทย

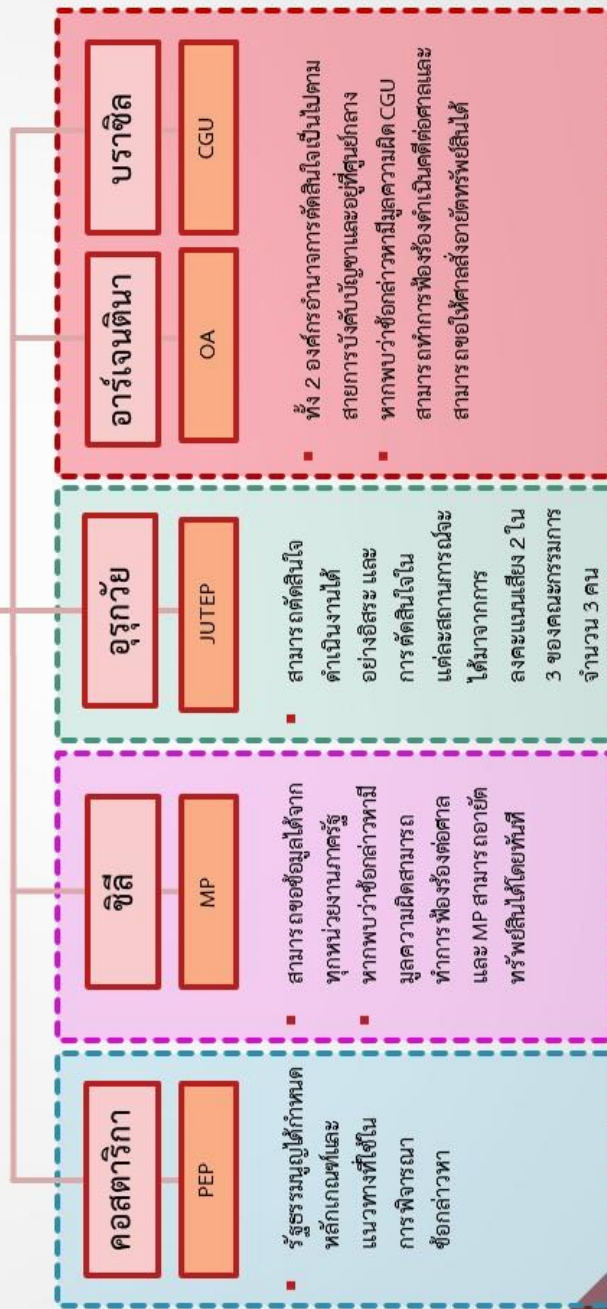
ตามการแต่งตั้งผู้นำองค์กร

- ชื่อที่
- องค์กรที่มีสภาพในการคัดเลือกและแต่งตั้งผู้นำภายในองค์กรของตน
- ชื่อเสีย
- ขาดการพิจารณาบุคคลที่มีความเหมาะสมจากองค์กรสหประชาชาติ ซึ่งอาจทำให้ขาดความโปร่งใสภายในกระบวนการแต่งตั้งและขาดความเชื่อมั่นจากประชาชนในตัวผู้นำองค์กร

ตามกระบวนการตัดสินใจ

องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

ตามงบประมาณ

องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชัน

อาร์เจนตินา

OA

- ได้รับงบประมาณจากรัฐบาลกลางที่จัดสรรใช้กับกระทรวงยุติธรรม

- ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (AGN)

คอสตาริกา

PEP

ชิลี

MP

บราซิล

CGU

อุรุกวัย

JUTEP

- ทุกองค์กรได้รับการประกันเสถียรภาพทางการเงินตามกฎหมายว่าด้วยรัฐธรรมนูญ
- สามารถติดตามงบประมาณที่เหมาะสมเสนอไปยังรัฐสภาผ่านฝ่ายบริหาร

อภิปรายผล

- ❖ ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย ดังต่อไปนี้
 - UNDP (2011) คุณลักษณะขององค์กรต่อต้านคอร์ปชั่นควรเป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล ดังต่อไปนี้
 - ทางด้านโครงสร้างองค์กรและกระบวนการกิจ องค์กรต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่นควรมีลักษณะเป็น multi-purpose agencies คือ มีหน้าที่ทั้งทางด้านการปราบปราม ป้องกันและส่งเสริมการศึกษา
 - กฎหมายขององค์กรควร เป็นกฎหมายที่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศ มีความชัดเจน และไม่มีส่วนทับซ้อนกับกฎหมายในข้อบังคับของสถาบันอื่น
 - องค์กรควรมีหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งผู้นำองค์กรที่เป็นกลางและมีความโปร่งใส
 - ผู้นำองค์กรหรือหัวหน้าสถาบันถือเป็นเสาหลักในการดำเนินการต่อต้านการทุจริตระดับประเทศ ดังนั้น ขั้นตอนในการแต่งตั้ง โยกย้าย หรือถอดถอนผู้นำองค์กรออกจากตำแหน่งควร เป็นไปด้วยความโปร่งใส ผู้นำองค์กรควรเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ และได้รับเลือกมาจากกันหันทางคณะกรรมการผู้มีอำนาจที่มาจากสาขาวิชาชีพ ที่แตกต่างกัน ทั้งคณะตุลาการ สมาชิกสภาผู้บัญญัติพระค้ายาคำน และภาคประชาสังคม หรือสองในสามของเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภา

อภิปรายผล

❖ ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย ดังต่อไปนี้

- World Bank (2002) กล่าวว่า กฎหมายที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน ควรเป็นกฎหมายที่อยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศ นอกจากนี้องค์กรควรมีอิทธิพลในการกำหนดงบประมาณ หรือสามารถเสนอของงบประมาณไปยังรัฐสภาโดยตรง อีกทั้งยังควรได้รับเกียรติภาพทางการเงินตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ รัฐบาลไม่ควรลดงบประมาณหรือจำกัดกิจกรรมขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน และประเทศควรส่งเสริมให้เกิดความเป็นไปได้ในการที่องค์กรจะใช้เงินทุนพิเศษที่ได้รับมาจากการทำงาน ซึ่งอาจมาจาก การขายทรัพย์สินที่ยึดมาได้
- Miguel Penailillo (2012) กล่าวว่า ลักษณะที่เป็นจุดอ่อนของการต่อต้านการคอร์รัปชันในลาตินอเมริกา คือ ความไม่เท่าเทียมที่ถูกฝังรากลึก ตลอดจนความอ่อนแอของรัฐบาลในการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินการ ตามนโยบาย แสดงให้เห็นถึงหลัคนิติธรรมที่อยู่ในระดับต่ำ ตุลาการถูกมองว่าไม่ยุติธรรม และประชาชนถูกจำกัดสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรม

อภิปรายผล

- ❖ ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัย ดังต่อไปนี้
 - OECD (2008) กล่าวว่า องค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันควรส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพของผลการปฏิบัติงานได้และแรงจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำงานขององค์กร

สรุปผลวิจัย

- ความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ตลอดจนทรัพยากรที่ต้องคัดค้านการคอร์รัปชันได้รับ ยิ่งไปกว่านั้นคือการตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน และบทบาทของสื่อในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพในการลดระดับปัญหาการคอร์รัปชันและประสิทธิภาพของปฏิบัติการปฏิบัติงานขององค์กรต่อต้านการคอร์รัปชันในแต่ละประเทศแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ค่าคะแนนความโปร่งใสในแต่ละประเทศได้รับแตกต่างกันอีกด้วย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้านางสาวอาศนาฏ กันทา เกิดเมื่อวันที่ 26 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2530 มีภูมิลำเนาที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลักสูตรเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

